

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΔ'

Τρίτη 1 Οκτωβρίου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Α. Τριανταφυλλίδη και Α. Συρίγου, σελ. 2710, 2753

2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Ταύρου, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Αρτάκης Ευβοίας, το Σχολείο Het Rhedens, μέλη και συνοδοί από την αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία «Ιάσων», το 5ο Γενικό Λύκειο Αιγάλεω, αντιπρόσωποι της Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και Ενέργειας του Γερμανικού Κοινοβουλίου και μαθητές από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Αταλάντης Φθιώτιδας, σελ. 2699, 2707, 2712, 2718, 2724, 2737, 2743

3. Κατάθεση Εκθέσεως Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής:

Η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας κατέθεσε τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών, σελ. 2740

4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2699, 2702, 2709, 2713, 2719, 2725, 2726, 2728, 2729, 2730, 2740, 2742, 2748, 2751, 2753

5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2713

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας:

α) Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της εταιρείας «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή 10, Ιόνιο πέλαγος, Ελλάδα, σελ. 2699 - 2753

β) Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών «Hersol Exploracion S.A» και «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή «Ιόνιο», Δυτική Ελλάδα, σελ. 2699 - 2753

γ) Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών «Total E&P Greece B.V», «ExxonMobil Exploration and Production Greece (Crete) B.V» «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή «Νοτιοδυτικά Κρήτης», Ελλάδα, σελ. 2699 - 2753

δ) Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών «Total E&P Greece B.V», «ExxonMobil Exploration and Production Greece (Crete) B.V», «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή «Δυτικά Κρήτης» στην Ελλάδα, σελ. 2699 - 2753

2. Αιτήσεις ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας:

α) Δεκαπέντε Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, σελ. 2740

β) Βουλευτών του ΜέΡΑ 25 (δεν εισάγεται η αίτησή τους για ονομαστική ψηφοφορία, λόγω έλλειψης τον απαιτούμε-

νου αριθμού για την υποβολή της), σελ. 2753

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 2728 - 2753
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 2699 - 2711
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 2711 - 2728

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 2728, 2829, 2730, 2740,
2742, 2748, 2751, 2753

ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2728
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 2709, 2713, 2726
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,

σελ. 2726
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 2699, 2702, 2709
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 2713

ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ Χ. , σελ. 2730
ΜΠΟΥΜΠΑΣ Κ. , σελ. 2728, 2730
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 2726, 2728, 2729
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 2713, 2719, 2725, 2726
ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 2728

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΑΡΣΕΝΗΣ Κ. , σελ. 2713

Γ. Επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας:

ΑΡΑΧΩΒΙΤΗΣ Σ. , σελ. 2737
ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Γ. , σελ. 2702, 2703

ΑΡΣΕΝΗΣ Κ. , σελ. 2708
ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Δ. , σελ. 2740, 2742

ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ Α. , σελ. 2735
ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2716, 2728

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 2713, 2725, 2726
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. , σελ. 2706, 2749

ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Χ. , σελ. 2739, 2740
ΓΚΟΚΑΣ Χ. , σελ. 2709, 2749

ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ. , σελ. 2723
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 2741, 2742

ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ Κ. , σελ. 2701, 2739, 2750, 2751,
2752

ΚΑΒΒΑΔΑΣ Α. , σελ. 2730
ΚΑΠΠΑΤΟΣ Π. , σελ. 2721

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 2704, 2748
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 2710

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 2703, 2704
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,

σελ. 2723
ΛΙΑΚΟΥΛΗ Ε. , σελ. 2743

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 2719, 2720
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Ι. , σελ. 2735, 2738, 2739

ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ Χ. , σελ. 2732
ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2738

ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 2733, 2734
ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ Χ. , σελ. 2718, 2719, 2751

ΜΠΟΥΜΠΑΣ Κ. , σελ. 2731

ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ Α. , σελ. 2746
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,
σελ. 2717, 2720, 2751
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Ν. , σελ. 2724
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 2726, 2729
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. , σελ. 2719, 2729, 2739, 2744,
2745, 2747
ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ. , σελ. 2699, 2738, 2739, 2740,
2750, 2751, 2752
ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2740, 2741
ΤΣΙΠΡΑΣ Γ. , σελ. 2735, 2747, 2748
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 2722
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 2711, 2726, 2739, 2746,
2747, 2748, 2752
ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 2729, 2730

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 2746

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΔ'

Τρίτη 1 Οκτωβρίου 2019

Αθήνα, σήμερα την 1^η Οκτωβρίου 2019, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.15' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας:

1. Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών «Total E&P Greece S.A» και «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια Περιοχή 10, Ιόνιο Πέλαγος, Ελλάδα.

2. Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών «Repsol Exploracion S.A» και «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή «Ιόνιο», Δυτική Ελλάδα.

3. Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών «Total E&P Greece B.V.», «ΕχxonMobil Exploration and Production Greece (Crete) B.V.» «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή «Νοτιοδυτικά Κρήτης», Ελλάδα.

4. Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών «Total E&P Greece B.V.», «ΕχxonMobil Exploration and Production Greece (Crete) B.V.», «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή «Δυτικά Κρήτης» στην Ελλάδα.

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, της 26^{ης} Σεπτεμβρίου 2019, τη συζήτηση των νομοσχεδίων σε μία συνεδρίαση, ενιαία επί της αρχής και επί των άρθρων.

Προτείνω, λοιπόν, να ξεκινήσουμε με τις τοποθετήσεις των εισηγητών και των ειδικών αγορητών συνολικά επί των συμβάσεων για δεκαπέντε λεπτά ο καθένας και βεβαίως υπάρχει και η πρόταση οι ειδικοί αγορητές του Κινήματος Αλλαγής, οι οποίοι είναι διαφορετικοί για κάθε σύμβαση, να τοποθετηθούν για πέντε λεπτά ο καθένας, προκειμένου να υπάρχει και μια ισότιμη αντιμετώπιση όλων των εισηγητών και αγορητών.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Το Σώμα συνεφώνησε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Ταύρου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση προς το Σώμα, επειδή δεν έχουν παραλάβει όλοι οι Βουλευτές τις ηλεκτρονικές τους κάρτες δεν θα ανοίξουμε το ηλεκτρονικό σύστημα. Θα δηλώνετε το όνομά σας με τον παλιό τρόπο για να καταγραφείτε στον κατάλογο των ομιλητών. Ισχύει βέβαια το γνωστό, κλείνει ο κατάλογος μετά το πέρας της ομιλίας του εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Ο κ. Μάξιμος Σενετάκης, εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σήμερα για να κυρώσουμε τέσσερις σημαντικές συμβάσεις. Είναι οι συμφωνίες που υπέγραψε η προηγούμενη κυβέρνηση, τον περασμένο Απρίλιο και Ιούνιο, για την έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων στο Ιόνιο και δυτικά της Κρήτης.

Η πρώτη αφορά στην Περιοχή 10 στο Ιόνιο πέλαγος, μεταξύ δημοσίου και ΕΛΠΕ, η δεύτερη στην περιοχή Ιονίου στη δυτική Ελλάδα μεταξύ δημοσίου και της κοινοπραξίας «REPSOL EXPLORACION S.A» και ΕΛΠΕ, η τρίτη και η τέταρτη σε θαλάσσια περιοχή δυτικά και νοτιοδυτικά της Κρήτης μεταξύ δημοσίου και κοινοπραξίας «TOTAL», «ΕΧΧΟΝΜΟΒΙΛ» και ΕΛΠΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνω είναι συμβάσεις που υπέγραψε η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και η σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τις φέρνει προς κύρωση στη Βουλή. Θα περίμενε, λοιπόν, κάποιος εδώ να δει την πολυπόθητη εθνική συναίνεση να πραγματοποιείται. Τι πιο απτό, τι πιο χαρακτηριστικό η προηγούμενη κυβέρνηση να υπογράψει μία συμφωνία και η επόμενη να την φέρνει προς κύρωση στη Βουλή υπερψηφίζοντάς την! Γιατί -και πρέπει να το πούμε αυτό- δεν φέραμε τις συμφωνίες για να τις καταψηφίσουμε, τις φέραμε για να τις υπερψηφίσουμε και αντί ο ΣΥΡΙΖΑ, που τις διαπραγματεύτηκε και τις υπέγραψε, να τις υπερψηφίσει και αυτός, μας είπε στη Διαρκή Επιτροπή ότι έχει επιφυλάξεις. Μας είπε ότι δήθεν άλλαξαν οι συνθήκες και οι συμφωνίες θα οδηγήσουν σε ξεπού-

λημα του ορυκτού πλούτου της χώρας και γι' αυτό το ξεπούλημα φυσικά δεν θα είναι υπεύθυνος ο ΣΥΡΙΖΑ που τις υπέγραψε, αλλά εμείς που τις φέρνουμε για κύρωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάτι χάνουμε εδώ, κάτι δεν κολλάει. Για να δούμε, λοιπόν, τι δεν κολλάει στον ΣΥΡΙΖΑ. Τόσο ο κ. Φάμελλος στην επιτροπή όσο και ο κ. Σκουρλέτης μάς είπαν ότι άκουσαν φήμες πως δήθεν η Κυβέρνηση και ο Υπουργός, ο Κωστής Χατζηδάκης, σκοπεύουν να ιδιωτικοποιήσουν τα ΕΛΠΕ, τα ΕΛΠΕ που είναι και στις τέσσερις συμβάσεις. Και στις τέσσερις! Ο ΣΥΡΙΖΑ το διαπραγματεύτηκε και αυτό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, υπήρξατε Υπουργοί. Υπηρετήσατε τη χώρα από θέση ευθύνης. Βάλατε την υπογραφή σας. Είναι δυνατόν να έρχεστε σήμερα εδώ και να ακυρώνετε την υπογραφή σας, επειδή ακούσατε φήμες;

Επειδή, λοιπόν, προκαλείτε την κοινή λογική και προσβάλλετε τη νοημοσύνη μας, θα σας θυμίσω ότι η ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ, που υποτίθεται ότι εμείς μεθοδεύουμε και αλλάζει δήθεν τις συνθήκες και δήθεν οδηγεί σε ξεπούλημα του ορυκτού μας πλούτου, είναι στις συμβατικές υποχρεώσεις του δικού σας μνημίου, του τρίτου μνημίου, του μνημίου Τσίπρα. Δηλαδή, αν μιλάμε σήμερα για ενδεχόμενη ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ, αυτό δεν είναι φήμη, είναι συμβατική υποχρέωση, που εσείς υπογράψατε. Και έχετε το θράσος να κατηγορείτε εμάς ότι μεθοδεύουμε την ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ και προχωράμε σε ξεπούλημα του ορυκτού πλούτου.

Λοιπόν, και εγώ αντιστρέφω το ερώτημά σας. Πείτε μας, λοιπόν, για ποιον προορίζεται η εταιρεία; Ποιος είναι ο μυστηριώδης, κύριε Φάμελλε, που δεν τον βλέπω ως εισηγητή στην Αίθουσα; Τεσεράμισι χρόνια διαπραγματευόσαστε με τις εταιρείες. Τεσεράμισι χρόνια συζητούσατε με τη διοίκηση των ΕΛΠΕ. Δεν μπορεί να μη γνωρίζετε τίποτα, δεν μπορεί να μην ακούσατε τίποτα. Οπότε, κάτι άλλο συμβαίνει, προφανώς, και αλλάζετε θέση. Κάτι φοβάστε. Τι φοβάστε; Μήπως σας πάρει την πελατεία ο κ. Βαρουφάκης; Διότι, άκουσα τον Βουλευτή του ΜέΡΑ25 στην επιτροπή, τον κ. Αρσένη, να υποστηρίζει ότι ο ορυκτός πλούτος πρέπει να παραμείνει εκεί που βρίσκεται, να μην τον εκμεταλλευτούμε.

Είναι μία καθαρή θέση αυτή. Είναι μία «πράσινη», μία οικολογική θέση. Μπράβο σας, που την έχετε. Μόνο που δεν μας λέτε, βεβαίως, εσείς πώς ζεσταίνετε τον χειμώνα. Υποθέτω πως η οικολογική σας συνείδηση δεν σας επιτρέπει να κάψετε ούτε φυσικό αέριο ούτε πετρέλαιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, εδώ χρειάζεται μία καθαρή θέση. Διότι με έχετε μπερδέψει. Μας έχετε μπερδέψει.

Μελετώντας τις συμβάσεις αισθάνθηκα ειλικρινά ότι αν αναζητούσε κάποιος την εθνική συνεννόηση και συναίνεση, θα την έβρισκε στα συγκεκριμένα κείμενα. Δεν σας κρύβω ότι ένιωσα μία ικανοποίηση, σαν κάτι να έχει αλλάξει από το κοντινό παρελθόν, τότε που ως αντιπολίτευση η Ελλάδα Αριστερά, με το δάχτυλο της καταγγέλλει, μας στοχοποιούσε ως γερμανοτσολιάδες και προδότες που ξεπουλάμε τη χώρα και τον ορυκτό πλούτο της, βεβαίως.

Διαβάζοντας τον τίτλο των συμφωνιών που υπογράψατε πίστεψα ότι πλέον ωριμάσατε: «Παραχώρηση δικαιώματος για έρευνα και εκμετάλλευση» αναφέρει ο τίτλος. Και εδώ να σας πω ότι οι όροι έχουν μέγιστη σημασία. Διότι για να παραχωρεί κάποιος δικαίωμα, το έχει. Ουδείς το αμφισβητεί. Ουδείς αμφισβητεί ότι πράγματι η Ελλάδα ασκεί εθνική κυριαρχία και τα κυριαρχικά της δικαιώματα στο έδαφος, το υπέδαφος, τον θαλάσσιο και υποθαλάσσιο χώρο της επικρατείας της.

Με την υπογραφή τέτοιων συμβάσεων ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας. Και αυτό έχει βαρύνουσα σημασία για τον επιθετικό γείτονα, που σπεύδει με κάθε ευκαιρία να τα αμφισβητήσει.

Εγώ, λοιπόν, πίστεψα, αλλά εσείς με διαψεύσατε. Θέλετε να ξαναγυρίσετε στο παρελθόν. Αφού, λοιπόν, γυρνάτε πίσω, να σας θυμίσω ότι το 2012-2015 η συγκυβέρνηση Νέα Δημοκρατία - ΠΑΣΟΚ, την οποία στήριζα ως Βουλευτής, είχε αναλάβει πρωτοβουλίες να θέσει τη χώρα στον διεθνή ενεργειακό χάρτη, να τη μετατρέψει σε ενεργειακό κόμβο, να αναβαθμίσει τη γεωπολιτική της θέση, να ενισχύσει τη διαπραγματευτική της ισχύ, να

παραμείνει η Ελλάδα παράγοντας σταθερότητας σε μία ασταθή περιοχή. Ήταν τότε που εμείς βάλαμε μπροστά τον αγωγό φυσικού αερίου ΤΑΡ, τους τερματικούς σταθμούς υγροποιημένου φυσικού αερίου. Ήταν τότε που εμείς υπογράψαμε αντίστοιχες συμβάσεις με αυτές που κυρώνουμε σήμερα εδώ στη Βουλή. Αυτός ήταν ο εθνικός σχεδιασμός που κάναμε.

Ήταν τότε που για να μην υπάρξουν σκιές και για να εκθέσουμε τη ρηχότητα των επικρίσεών σας φέραμε στη Βουλή τις συμβάσεις. Ο νόμος δεν υποχρέωνε την κυβέρνηση να το κάνει σε τέτοιες περιπτώσεις. Θα μπορούσε να αρκαστεί στην υπογραφή των συμβάσεων και οι εταιρείες να ξεκινήσουν τις εργασίες τους χωρίς προηγουμένως οι συμβάσεις να περάσουν από τη βάση του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

Αυτό ήταν το κεκτημένο διαφάνειας που δημιουργήσαμε. Θέλαμε τότε η Εθνική Αντιπροσωπεία να ενημερωθεί, να μάθει ο ελληνικός λαός γιατί είναι τόσο σημαντικές για τη χώρα αυτές οι συμφωνίες, ποιο είναι το στρατηγικό όφελος, ποιο είναι το οικονομικό όφελος για την εθνική οικονομία και τις τοπικές κοινωνίες.

Τότε, ουδείς μάς άκουγε. Η χώρα χόρευε στον επαναστατικό ρυθμό που έπαιζαν οι ζουρνάδες του Αλέξη Τσίπρα και ήρθε η «περήφανη διαπραγμάτευση» και ο εθνικός σχεδιασμός παραλίγο να ανατραπεί. Και μετά από ένα αχρείαστο μνημόνιο, στο οποίο σας υπενθυμίζω ότι ένας από τους όρους είναι και η ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ, ως συνθηκολογημένοι επαναστάτες πράξατε το εθνικά αυτονόητο και επιβεβλημένο. Υιοθετήσατε τη διεθνή πρακτική και καταλήξατε σε αυτά τα κείμενα που κυρώνουμε σήμερα.

Φέρνουμε, λοιπόν, προς κύρωση τις συμβάσεις γιατί θέλουμε να μάθει ο κόσμος. Θέλουμε να καταλάβει ότι τα περί ξεπουλήματος κι όλα τα γραφικά που ακούγονται είναι μύθοι, είναι στερεότυπα, που εντέχνως καλλιεργήθηκαν από εσάς για να τα διαλύσουν με πάταγο οι υπογραφές σας σε αυτές εδώ τις συμφωνίες. Έπρεπε να γίνετε κυβέρνηση για να συμφωνήσετε σε κάτι που διαχρονικά ήταν αντίθετος ο χώρος σας και καθυστερούσε την πρόοδο της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, κάνατε κι ένα καλό. Με τις υπογραφές σας ως κυβέρνηση αποδείξατε ότι συμφωνείτε με την εθνική αναγκαιότητα να αξιοποιηθεί ο ορυκτός πλούτος της χώρας. Αυτό βοήθα τη χώρα. Τώρα είστε Αξιωματική Αντιπολίτευση. Εξακολουθείτε να πιστεύετε σε αυτή την αναγκαιότητα; Απαντήστε ξεκάθαρα κι αφήστε τις υπεκφυγές! Θα κυρώσετε τη συμφωνία που υπογράψατε ως κυβέρνηση ή όχι; Θα τιμήσετε την υπογραφή σας ή όχι; Ακούμε κάποιους από σας να μας λέτε ειρωνικά: Μα, είναι τόσο καλή η συμφωνία που υπέγραψε ο ΣΥΡΙΖΑ που δεν θέλετε να αλλάξετε ούτε λέξη; Ακούστε. Ο εχθρός του καλού είναι το καλύτερο.

Από εκεί και πέρα, αυτό που έχει σημασία πολιτικά είναι να προχωρήσουμε, να δείξουμε ότι η Ελλάδα ως κράτος είναι σοβαρή. Από τη στιγμή, λοιπόν, που οι συγκεκριμένες συμφωνίες ικανοποιούν τα κριτήρια που εμείς εξαρχής είχαμε θέσει στο πλαίσιο της εθνικής στρατηγικής, τις αποδεχόμαστε και τις κυρώνουμε. Άλλωστε, νομικά, καμμία λέξη από τις συμφωνίες δεν μπορεί να αλλάξει. Τις συμφωνίες ή τις κυρώνουμε ως έχουν και προχωράμε ή τις ακυρώνουμε και αρχίζουμε από την αρχή τις διαδικασίες. Άλλη λύση δεν υπάρχει.

Σταματήστε, λοιπόν, να αστειεύεστε! Γνωρίζετε πολύ καλά ότι οι συμφωνίες δεν αλλάζουν χωρίς κόστος και σίγουρα δεν αλλάζουν για πλάκα. Τα περί ξεπουλήματος, λοιπόν, είναι κούφια λόγια για ρηχές εντυπώσεις. Οι συμφωνίες του ΣΥΡΙΖΑ είναι στο πνεύμα των συμφωνιών της συγκυβέρνησης 2012-2015. Όλοι κατάλαβαν πως είναι συμφωνίες που επιτυγχάνουν την ασφάλεια και τη σταθερότητα της χώρας, που αναβαθμίζουν τη γεωπολιτική της θέση, που τη μετατρέπουν σε ενεργειακό κόμβο. Είναι συμφωνίες με άμεσο και έμμεσο όφελος για την εθνική και τοπική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπω σε λεπτομέρειες για να πείσω τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ για το πόσο καλές είναι οι συμβάσεις που υπέγραψε η κυβέρνηση τους ούτε θα αναφερθώ στα θετικά σημεία των συμβάσεων εδώ πέρα. Το έκανα στην επιτροπή και δεν θέλω να στερήσω από τον κ. Φάμελλο και την Αντιπολίτευση τη χαρά να υπερασπιστεί το δικό της νομοθέτημα.

Θα σταθώ σε ένα άλλο στερεότυπο που φώλιασε στη συνείδηση των πολιτών, την εσκεμμένη παραπληροφόρηση μιας μερίδας του πολιτικού συστήματος, όλων αυτών που δήθεν είναι ευαίσθητοι με το περιβάλλον κι εμείς οι υπόλοιποι αδιάφοροι.

Θα σας πω, λοιπόν, ότι η συγκεκριμένη σύμβαση περιλαμβάνει ένα αυστηρό πλέγμα διατάξεων που διασφαλίζει ότι η έρευνα και η εκμετάλλευση θα εκτελεστούν με απολύτως συμβατό περιβαλλοντικό τρόπο, καθώς οι εταιρείες υποχρεώνονται να συμμορφώνονται πλήρως με το σύνολο της εκάστοτε περιβαλλοντικής νομοθεσίας, η οποία ενισχύεται περαιτέρω με την ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής οδηγίας 2013/30 στην ελληνική έννομη τάξη.

Επιπλέον, ισχύει η κοινή υπουργική απόφαση έγκρισης στρατηγικής μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων για την έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων. Αυτή προβλέπει όρους, περιορισμούς, κατευθύνσεις που θα πρέπει να τηρούνται κατά την εξειδίκευση και υλοποίηση κάθε προγράμματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων.

Το στοιχείο ωστόσο είναι να μην μείνουμε μόνο στη θέσπιση των όρων, αλλά να επικεντρωθούμε στην εποπτεία κατά την εφαρμογή τους. Συνεπώς νομίζω ότι η ενίσχυση της Ελληνικής Διαχειριστικής Εταιρείας Υδρογονανθράκων με εξειδικευμένο προσωπικό και στελέχη εγνωσμένης επιστημονικής κατάρτισης είναι κομβικής σημασίας, όχι μόνο για να διασκεδαστούν οι ανησυχίες ευαίσθητοποιημένων περιβαλλοντικά πολιτών, όχι για να διασφαλισουμε ότι οι περιβαλλοντικοί όροι προστασίας του περιβάλλοντος θα τηρηθούν απαρέγκλιτα από τις ανάδοχες εταιρείες, αλλά και για να στείλουμε το μήνυμα στους επιστήμονές μας, που έφυγαν στο εξωτερικό, ότι στην Ελλάδα αρχίζουν να γίνονται πράγματα στα οποία έχουν θέση και μπορούν να επιστρέψουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φτάσαμε αισίως στην κύρωση συμβάσεων που το ελληνικό κράτος θα έπρεπε να είχε υπογράψει νωρίτερα. Χάσαμε χρόνο και ευκαιρίες λόγω των ιδεοληψιών και των στερεοτύπων μιας μερίδας του πολιτικού συστήματος και της αδυναμίας ή της απροθυμίας της άλλης μερίδας να τα αντιμετωπίσει. Σήμερα οι ιδεοληψίες αυτές επανέρχονται. Το εθνικό συμφέρον, όμως, επιβάλλει αυτή τη φορά να είμαστε πιο αποφασιστικοί και πιο αποφασισμένοι.

Οι τέσσερις συμβάσεις που καλούμαστε να κυρώσουμε σήμερα, αποτελούν απτή απόδειξη της εμπιστοσύνης σημαντικών επενδυτών στην ελληνική οικονομία, κάτι που εμπνέει ακόμα περισσότερο την πεποίθηση ότι η Ελλάδα γυρίζει σελίδα, ότι παύει να είναι μία χώρα περικλειστή και αποξενωμένη από το διεθνές γίγνεσθαι, ότι παύει να είναι φοβική με τις τεχνολογικές εξελίξεις και τις προκλήσεις του μέλλοντος.

Η Ελλάδα είναι και πρέπει να παραμείνει μία χώρα παραγωγός σταθερότητας σε μία ασταθή περιοχή. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να πράττει ό,τι είναι δυνατόν για να αναβαθμίσει τη γεωπολιτική της θέση και τη στρατηγική της σημασία. Αυτή είναι η μεγάλη εικόνα των συμφωνιών που κυρώνουμε σήμερα και όχι η εικόνα της μιζέριας, που επιχειρεί να επαναφέρει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Ζαχαριάδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι καλημέρα και καλό μήνα! Το τι άλλαξε ή τι δεν άλλαξε μπορούμε να το δούμε και να το συζητήσουμε αναλυτικά.

Σήμερα θα συζητήσουμε για την κύρωση τεσσάρων πολύ σημαντικών συμβάσεων, στις οποίες τέσσερις συμβάσεις μετέχουν τα Ελληνικά Πετρέλαια. Είναι ένα θέμα που αφορά οικονομικά και περιβαλλοντικά ζητήματα, καθώς και τα γεωπολιτικά συμφέροντα της χώρας.

Η επιλογή μας για την έρευνα και αξιοποίηση των υδρογονανθράκων βασίστηκε στην προϋπόθεση ύπαρξης ενός σοβαρού δημόσιου βραχίονα άσκησης πολιτικής, όπως είναι τα Ελληνικά Πετρέλαια, με ισχυρή τη συμμετοχή του δημοσίου αλλά και σε μία πολύ μεγάλη στροφή όσον αφορά στην κλιματική αλλαγή και την προσαρμογή της πολιτικής της χώρας στις ανάγκες του περιβάλλοντος.

Η επιλογή μας για τη συμμετοχή των ΕΛΠΕ στις συμβάσεις δεν

σχετίζεται μόνο με το μεγάλο οικονομικό όφελος του ελληνικού δημοσίου, αλλά και με τη μεγαλύτερη ευαισθησία και την πολιτική ευθύνη για την τοπική ανάπτυξη, τα περιβαλλοντικά και γενικότερα τα κοινωνικά ζητήματα. Δώσαμε ιδιαίτερο βάρος στην γεωπολιτική σημασία της αξιοποίησης κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, αλλά και στη διαχείριση τιμών αργού πετρελαίου που επηρεάζουν την ελληνική οικονομία.

Σήμερα, όμως, δυστυχώς δεν βρισκόμαστε στο ίδιο σημείο, καθώς η Κυβέρνηση έχει ήδη ανακοινώσει την πρόθεσή της να προχωρήσει σε πλήρη απόσυρση του δημοσίου από τα ΕΛΠΕ. Σε πρόσφατη συνέντευξή του στο «BLOOMBERG» ο Κυριάκος Μητσοτάκης ήταν σαφής. Είπε: «Εξετάζουμε όλες τις επιλογές μας. Είναι θέμα τιμήματος, γιατί θέλουμε να είμαστε σίγουροι ότι αν πουλήσουμε, θα πουλήσουμε σε μία ικανοποιητική τιμή».

Υπάρχει, κύριε Υπουργέ, κάτι που δεν είναι κατανοητό; Πουλάτε ή δεν πουλάτε, κύριε Χατζηδάκη; Εγώ καταλαβαίνω ότι πουλάτε. Αν κάνω λάθος, πείτε το καθαρά. Δεσμευτείτε. Πείτε ότι δεν πουλάτε. Ξαναδιαβάζω τη δήλωση του Πρωθυπουργού: «Εξετάζουμε όλες τις επιλογές μας. Είναι θέμα τιμήματος, γιατί θέλουμε να είμαστε σίγουροι. Αν θέλουμε να πουλήσουμε, θα πουλήσουμε σε μία ικανοποιητική τιμή». Άρα η στρατηγική είναι η πώληση και ψάχνουν την τιμή.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, υπάρχει ένα αξεπέραστο κόμπλεξ από την πλευρά σας. Δεν μπορείτε να δεχτείτε ότι η διοίκηση που όρισε το δημόσιο έκανε την εταιρεία κερδοφόρα την περίοδο 2015-2019 ενώ η διοίκηση του ιδιώτη την έβαζε μέσα.

Το 2014 τα Ελληνικά Πετρέλαια παρουσίασαν ζημίες 368 εκατομμύρια ευρώ ενώ σήμερα παρουσιάζει ρεκόρ κερδοφορίας με μέσο όρο EBITDA τετραετίας, την περίοδο 2015-2018, 750 εκατομμύρια ευρώ. Πρόκειται για έναν από τους πιο κερδοφόρους ομίλους στην Ελλάδα στον οποίο το δημόσιο συμμετέχει κατά 35.5% όπου δραστηριοποιείται σε πέντε χώρες με σαράντα τρεις εταιρείες, με έντονο εξαγωγικό προσανατολισμό και 60% εξαγωγές.

Διαβάζουμε ακόμη στον Τύπο ότι η Κυβέρνηση θέλει να δώσει προς πώληση τις μετοχές του δημοσίου πιθανώς μέσω χρηματιστηρίου και με ενδεχόμενη έκπτωση ενώ υπήρχε η δυνατότητα με premium μετοχές και κέρδος από 10% έως 30%. Παίζει κάποιος με τη μετοχή των ΕΛΠΕ στο χρηματιστήριο; Αν ναι, ποιος και γιατί;

Η υποχρέωση της ιδιωτικοποίησης των ΕΛΠΕ, όπως ακούστηκε προηγουμένως, κληροδοτήθηκε στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ το 2015, υποχρέωση που, όμως, με την έξοδο της χώρας από τα μνημόνια έπαψε να υφίσταται.

Επιπλέον, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, μετά από διαπραγματεύσεις με τους θεσμούς, πέτυχε σε ενδεχόμενο πώλησης ποσοστού των ΕΛΠΕ το δημόσιο να διατηρεί ισχυρό μετοχικό μερίδιο όπως και τα δικαιώματα έρευνας και εξόρυξης υδρογονανθράκων. Υπενθυμίζεται δε ότι ο διαγωνισμός απέβη τελικά άγονος και σήμερα η χώρα έχει τη δυνατότητα, αλλά και το δικαίωμα να εξετάσει όλες τις επιλογές σε νέο πλαίσιο.

Εμείς, λοιπόν, το λέμε καθαρά και το εισηγούμαστε να μην πουλήσουμε. Αυτή είναι η δική μας πρόταση.

Εκτός, βέβαια, αν ισχύει η φήμη ότι θέλετε να δώσετε γη και υδρογονάνθρακες στον όμιλο Λάτση. Αν δε, διαβάξει κάποιος με προσοχή τον Τύπο και όσα γράφονται και διαρρέονται, ίσως δεν αντιλαμβάνεται ως σενάριο επιστημονικής φαντασίας ότι δωρίζετε τα ΕΛΠΕ στον όμιλο Λάτση, για να χρηματοδοτήσει και να εκκινήσει την επένδυση στο Ελληνικό.

Σε όλο αυτό που είναι το δημόσιο συμφέρον; Η παρουσία του ελληνικού λαού πώς αξιοποιείται;

Πιο λογικό και πιο πιστευτό μου φαίνεται εμένα αυτό το σενάριο από τις ανοησίες και τις ασυναρτησίες που λέγονταν σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο ότι, δήθεν, η προηγούμενη κυβέρνηση ήθελε να ανταλλάξει τη μη περικοπή των συντάξεων με το μακεδονικό. Αυτό κάνετε, λοιπόν, και πανηγυρίζετε που έφυγαν οι ξένοι επενδυτές από το Ελληνικό. Έγινε, λέει, ελληνικό το Ελληνικό, θριαμβολογούσε μια φίλη προσκεϊμένη στην Κυβέρνηση ιστοσελίδα τις προηγούμενες ημέρες.

Οφείλω, όμως, να σημειώσω αναφορικά με τη διαδικασία της σύμβασης που σήμερα συζητάμε ότι παραλάβαμε απόλυτη ανοργάνωσις και σημαντικές ελλείψεις στο πλαίσιο της αξιοποίησης των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων. Παραλάβαμε μια κακή στρατηγική με την προκήρυξη πολλών οικοπέδων, κάτι που μείωνε την αξία των δικαιωμάτων, το περίφημο Σχέδιο Μανιάτη.

Εμείς, ενεργοποιήσαμε και στελεχώσαμε τον αρμόδιο φορέα, την Ελληνική Διαχειριστική Εταιρεία Υδρογονανθράκων. Μέχρι τότε δεν είχε γίνει ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής οδηγίας για τις offshore περιοχές. Και αυτό το προχώρησε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ώστε να υπάρχει η αρμόδια υπεύθυνη αρχή για την ασφάλεια των γεωτρήσεων.

Απαγορεύσαμε, επιπλέον, την εκμετάλλευση σχιστολιθικού αερίου με τον ν.4602/2019. Θεοπίσαμε τα περιφερειακά παρατηρητήρια για τη συμμετοχή της κοινωνίας και τον περιβαλλοντικό έλεγχο. Προχωρήσαμε επιπρόσθετα στην υπογραφή τριμερούς διακρατικής συμφωνίας με το Ισραήλ και την Κύπρο για την αντιμετώπιση ατυχημάτων και την ανταλλαγή τεχνολογίας.

Σε περιβαλλοντικό επίπεδο κάναμε πολύ μεγάλες αλλαγές που αποτυπώνονται ξεκάθαρα στις μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων για τις θαλάσσιες περιοχές του Ιονίου, όπου αναφέρουν ρητά ότι απαγορεύεται η εκμετάλλευση σε περιοχές «NATURA 2000», κάτι το οποίο δεν υπήρχε στις προηγούμενες ρυθμίσεις για την ελαχιστοποίηση των επιδράσεων των ερευνών στα θαλάσσια θηλαστικά και στη θαλάσσια βιοποικιλότητα.

Εισάγαμε, επίσης, όλες τις προβλέψεις της «ACCOBAMS» και θέσαμε το ζήτημα ευθυνών για την αντιμετώπιση της ρύπανσης και επιπλέον ευθύνες στο επίπεδο των ερευνών εκτός της ευρωπαϊκής νομοθεσίας ώστε να προστατεύεται το οικοσύστημα. Και, βέβαια, στις τέσσερις συμβάσεις προβλέπεται σε ειδικό άρθρο η ύπαρξη ανεξάρτητου μελετητή εγκεκριμένου από τον εκμισθωτή για την αξιολόγηση των επιπτώσεων. Επίσης, αποκλείσαμε τις χερσαίες εξορύξεις. Όμως, όλα αυτά αφορούν τον περιβαλλοντικό παράγοντα των εξορύξεων.

Τίθενται εδώ, λοιπόν, ένα σημαντικό ερώτημα: Σε ποιο πλαίσιο της αγοράς και με ποιο σχέδιο θα παράγονται υδρογονάνθρακες, αν πρέπει πια να παράγονται και μέχρι πότε πρέπει να παράγονται. Το εθνικό σχέδιο για την ενέργεια και το κλίμα, που εμείς τουλάχιστον παραδώσαμε ως προσχέδιο στην ευρωπαϊκή επιτροπή, συμπεριλάμβανε το φυσικό αέριο, μόνο ως καύσιμο μετάβασης. Προέβλεπε τη μείωση του μετά το 2030 και πολύ μικρή συνεισφορά του πετρελαίου στην ηλεκτροπαραγωγή, όπου πέφτει δραματικά στις μεταφορές, στον οικιακό τομέα και στον τριτογενή τομέα.

Μετέπειτα, όμως, τα ιδιαίτερα αρνητικά αποτελέσματα της διακυβερνητικής διάσκεψης του ΟΗΕ για το κλίμα, καθώς και η πολιτική μας δέσμευση για πιο ριζικές μεταρρυθμίσεις, οδήγησαν τον πρώην Πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα να τοποθετηθεί υπέρ του στόχου για την κλιματικά ουδέτερη Ευρώπη.

Δεν ακούσαμε τον ίδιο ακριβώς όρο από τον σημερινό Πρωθυπουργό, Κυριάκο Μητσοτάκη, αλλά ακούσαμε ότι συμφωνεί με τον στόχο αυτό της Ευρώπης.

Θέλουμε, λοιπόν, κύριε Χατζηδάκη, να μας απαντήσει η Κυβέρνηση: Συμφωνεί με τον στόχο της κλιματικής ουδετερότητας της Ελλάδας, που εμείς βάζουμε με απόλυτους πλέον όρους;

Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, στη διεθνή συζήτηση μετά τις μεγάλες και καταστροφικές πυρκαγιές στη Βραζιλία, στη Σιβηρία, στην Αλάσκα, μετά το λιώσιμο των παγετώνων, τη στάση Μπολσονάρο και Τράμπ, ότι δεν πάει άλλο σε διεθνές επίπεδο. Όμως, όλα αυτά θα μπορούσαμε να τα συζητήσουμε για μια ουσιαστική αλλαγή στους υδρογονάνθρακες και αλλαγή στο ενεργειακό μείγμα της χώρας και για τη λειτουργία όλων των μεταρρυθμίσεων που σας παρουσίασα και στο θέμα της εκμετάλλευσης και έρευνας των υδρογονανθράκων και στο θέμα της περιβαλλοντικής αειοδότησης.

Δεν μπορούμε, όμως, να προχωρήσουμε, αν δεν έχουμε την επίσημη άποψη της Κυβέρνησης για το εθνικό σχέδιο, για την ενέργεια και το κλίμα. Υπάρχει θέση για το εθνικό σχέδιο, για την ενέργεια και το κλίμα; Ποιο είναι αυτό; Μπορούμε να συζητάμε χωρίς αυτό;

Υπάρχει ένα ερώτημα: Ποιο είναι το περιβάλλον μέσα στο

οποίο θα συζητήσουμε για συμβάσεις εξορύξεων; Γιατί άλλο είναι να γνωρίζουμε τα αποθέματα της χώρας και να γνωρίζουμε γεωπολιτικά πώς θα εκμεταλλευτούμε ή ποια είναι η γεωπολιτική μας θέση και ισχύς, την οποία πρέπει να σημειώσω ότι η δική μας κυβέρνηση ενίσχυσε στην Ελλάδα μετά το 2015, και αλλιώς είναι να μην τα γνωρίζουμε.

Θα ακούσουμε ή δεν θα ακούσουμε τις φωνές που πληθαίνουν σε όλον τον κόσμο για την άμεση δράση κατά της κλιματικής αλλαγής; Η Ελλάδα θα είναι πρωτοπόρος ή θα είναι ουραγός σε αυτή τη μάχη;

Εμείς λέμε ότι θα πρέπει να είναι πρωτοπόρος. Έχετε ιδέα πόσο κοστίζει η απουσία σχεδίου και προετοιμασίας απέναντι στην κλιματική αλλαγή; Θυμάστε την έκθεση, που είναι παλιά, του «STERN» για το ετήσιο κόστος στις ανεπτυγμένες οικονομίες; Κλιματική αλλαγή σημαίνει μεταξύ άλλων –επειδή συζητάμε και επικαιρότητα– και προσφυγικά μεταναστευτικά ρεύματα και εμφύλιες συρράξεις σε πολλές χώρες και καιρικές καταστροφές που προκαλούν ξεριζωμούς.

Θα ήθελα ένα σχόλιο, κύριε Χατζηδάκη, για τη σημερινή δήλωση Βορίδη, την οποία τη θεωρώ απάνθρωπη και θέλω να πιστεύω ότι δεν εκφράζει την πλειοψηφία των δημοκρατικών πολιτών. Λέει ότι οι παράνομοι μετανάστες δεν δικαιούνται ανθρωπιστικής βοήθειας. Αλήθεια; Αυτή είναι η πολιτική και αξιακή παράδοση της χώρας και της Ευρώπης; Θα ακουστεί, λοιπόν, και στη Βουλή των Ελλήνων η φωνή της Γκρέτα που λέει ότι, όταν ο πλανήτης φτάνει στα όριά του, δεν μπορούμε να ασχολούμαστε μόνο με κέρδη και χρήματα; Θα ακούσετε το διεθνές σύνθημα ότι δεν υπάρχει δεύτερος πλανήτης, “there is not planet B”; Θα ακούσετε το «εάν ο πλανήτης ήταν τράπεζα, θα τον είχατε σώσει»;

Επειδή, λοιπόν, δεν ξεκαθαρίζετε τα πράγματα, επειδή το σχέδιο που έχετε κατά τη γνώμη μας, δεν αφορά το δημόσιο συμφέρον, εμείς τοποθετούμαστε με «παρών» και σας προειδοποιούμε και ενημερώνουμε τον ελληνικό λαό εγκαίρως.

Σεβαστείτε τον περιορισμό του, αξιοποιείστε τις δυνατότητες προς όφελος του δημοσίου. Θα φέρω ένα παράδειγμα. Οι άχρηστες και αχρείαστες αυξήσεις της ΔΕΗ που θα πληρώσει ο μικρομεσαίος επιχειρηματίας στο ύψος του 15% -τόσο αγαπάτε, κύριε Χατζηδάκη τη μεσαία τάξη- δείχνει τον τρόπο και την επιπολαιότητα με την οποία κινείστε. Ανοίγει, λοιπόν, και στη χώρα μας με καθυστέρηση μια μεγάλη συζήτηση για την κλιματική αλλαγή. Έστω τώρα, έστω στο και πέντε, η συζήτηση για την κλιματική αλλαγή είναι μια βαθιά συζήτηση για τη δομή της οικονομίας και της κοινωνίας. Είναι ζήτημα παραγωγικού και καταναλωτικού μοντέλου. Το σημερινό μοντέλο και στη χώρα και διεθνώς δεν είναι ούτε περιβαλλοντικά ούτε κοινωνικά βιώσιμο. Καταστρέφει το περιβάλλον και διευρύνει τις ανισότητες.

Για εμάς, λοιπόν, την Αριστερά και την προοδευτική παράταξη της οικολογίας, οι οικονομίες και οι κοινωνίες του μέλλοντος επιβάλλεται να αντιμετωπίζουν την οικονομική, την κοινωνική και την περιβαλλοντική διάσταση των ζητημάτων ως μια αδιαίρετη ενότητα, κάτι το οποίο απουσιάζει παντελώς από το αναπτυξιακό νομοσχέδιο, το οποίο έρχεται τις επόμενες ημέρες στο Κοινοβούλιο και θα έχουμε τη δυνατότητα να το συζητήσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα συνεχίσουμε με τους δυο πρώτους ειδικούς αγορητές, τον κ. Αρβανιτίδη εκ μέρους του ΚΙΝΑΛ και μετά θα ακολουθήσει ο κ. Γκόκας. Στη συνέχεια, θα μιλήσει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος, των υπολοίπων δηλαδή κομμάτων και θα ακολουθήσουν οι δύο τελευταίοι από τη λίστα των αγορητών, από το ΚΙΝΑΛ, στο τέλος.

Κύριε Αρβανιτίδη, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι βουλευτές, κύριε Υπουργέ, κυρώνουμε σήμερα τέσσερις συμβάσεις μίσθωσης περιοχών σε εταιρείες για έρευνα και εξόρυξη υδρογονανθράκων. Προσωπικά, θα αναφερθώ στη σύμβαση για τη θαλάσσια Περιοχή 10 στο Ιόνιο Πέλαγος.

Παρακολουθήσαμε, λοιπόν, στην επιτροπή ένα παιχνίδι εντυπώσεων μεταξύ της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ, να διεκ-

δικούν τα πνευματικά δικαιώματα των συμβάσεων. Οι μεν τις έφεραν γρήγορα, με το που εκλέχτηκαν, οι δε τις είχαν προετοιμάσει καλύτερα από τους προηγούμενους και τις υπέγραψαν λίγες ημέρες πριν τις εκλογές.

Θέλω να θυμίσω και πάλι σε όλους και όλες, μέσα και έξω απ' αυτήν την Αίθουσα ότι είμαστε εδώ σήμερα και κυρώνουμε αυτές τις συμβάσεις, γιατί η παράταξή μας, το ΠΑΣΟΚ, μπήκε μπροστά σε μια εθνική προσπάθεια που λέγεται έρευνα και παραγωγή υδρογονανθράκων στην Ελλάδα. Είμαστε περήφανοι, γιατί ανοίξαμε τον δρόμο σε μια δύσκολη εποχή, την περίοδο 2010-2014, φτιάξαμε τον ενεργειακό χάρτη, έχοντας απέναντί μας τότε αρκετούς απ' αυτούς που σήμερα υπερψηφίζουν.

Επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ και Υπουργίας Γιάννη Μανιάτη στήθηκε το απαραίτητο νομικό πλαίσιο γι' αυτήν την εθνική και όχι κομματική υπόθεση. Είναι κομβικής σημασίας η ψήφιση του ν.4001/2011 για την έρευνα και αξιοποίηση των υδρογονανθράκων, καθώς και του ν.4162/2013 για το Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών.

Για εμάς, το Κίνημα Αλλαγής, τότε και τώρα το ζητούμενο παραμένει το ίδιο και είναι η αξιοποίηση των ορυκτών πόρων της χώρας με σεβασμό στο περιβάλλον και τις επόμενες γενιές, ανταγμένο σ' ένα σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας.

Είναι κρίμα που δεν κλήθηκαν φορείς στην επιτροπή μας, όπως επιμόνως ζητούσαμε. Έπρεπε να ακουστούν οι προβληματισμοί και τα ερωτήματα που διατυπώνονται από τοπικές κοινωνίες και περιβαλλοντικές οργανώσεις, ιδιαίτερα όταν η διοίκηση στην Ελλάδα δεν έχει αποδείξει ότι μπορεί να είναι αποτελεσματική στον έλεγχο των περιβαλλοντολογικών όρων.

Η Κυβέρνηση οφείλει, έστω και τώρα, όχι απλώς και μόνο να καθυστερήσει τον κόσμο, αλλά και να πάρει όλες τις απαραίτητες πρωτοβουλίες για πλήρη ενημέρωση των πολιτών, αλλά και να δώσει εγγυήσεις για την τήρηση των περιβαλλοντολογικών όρων.

Εμείς για λόγους εθνικούς, αναπτυξιακούς και κοινωνικούς είμαστε υπέρ της κύρωσης. Θεωρούμε ότι η κύρωση των συμβάσεων είναι απλώς η αρχή και όχι το τέλος μιας διαδικασίας, που θα έχει ως αποτέλεσμα την ενεργειακή και γεωπολιτική αναβάθμιση της χώρας μας.

Γι' αυτόν τον λόγο, κύριε Υπουργέ, πρέπει να κινηθούμε γρήγορα ειδικά στα απώτερα ανατολικά οικόπεδα κάτω από την Κρήτη και ζητώ να μας πείτε τι θα κάνετε συγκεκριμένα γι' αυτήν την περιοχή. Θα υπάρξει νέος γύρος παραχωρήσεων με διεθνείς διαγωνισμούς και τότε; Θα πρέπει να κινηθούμε γρήγορα, γιατί γνωρίζουμε την Τουρκία με τη στρατηγική της και τις επιδιώξεις της και τη σχέση της με άλλες κυβερνήσεις της Λιβύης. Επιχείρησε και πρόσφατα –το είδαμε- να αμφισβητήσει ευθέως την ελληνική ΑΟΖ. Δεν πρέπει να χάσουμε άλλον πολύτιμο εθνικό χρόνο.

Θεωρούμε ότι στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ενεργειακής ένωσης ο ορυκτός πλούτος της Ελλάδας και της Κύπρου θα πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν ευρωπαϊκός. Εάν θέλουμε, κύριε Υπουργέ, να θωρακίσουμε τα εθνικά μας δίκαια και συμφέροντα και ταυτόχρονα να δώσουμε λύσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση που αναζητά διαφοροποίηση των πηγών φυσικού αερίου και μεγαλύτερη ασφάλεια στον εφοδιασμό της, θα πρέπει να κινηθούμε σ' αυτήν την κατεύθυνση, προς ένα κοινό ευρωπαϊκό ενεργειακό δόγμα μεταξύ Ελλάδας και Κύπρου, που να αφορά όχι μόνο τον ορυκτό πλούτο, αλλά και την ηλεκτρική διασύνδεση των δύο χωρών.

Όσον αφορά στην αναπτυξιακή διάσταση, θέλω να σημειώσω ότι η συγκεκριμένη δραστηριότητα δεν απαιτεί χρήση πόρων από τον προϋπολογισμό και δεν επηρεάζει την πορεία ενεργειακής μετάβασης της χώρας. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν πρέπει να έχουμε ως στόχο να βασισουμε την οικονομία μας στις εξελίξεις, ούτε να δεσμευτούμε στα ορυκτά καύσιμα. Η Ελλάδα πρέπει να επιδιώκει βιώσιμη ανάπτυξη με σεβασμό στο περιβάλλον.

Έρχομαι τώρα στην κοινωνική διάσταση. Εδώ το κάθε κόμμα δίνει το πολιτικό του στίγμα. Εμείς έχουμε δείξει ποιους θέλουμε να στηρίξουμε. Θεοπίσαμε με το ν.4162 τον Εθνικό Λογαριασμό Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών. Το 70% των πόρων από τις εξο-

ρύξεις και τις άδειες θα πηγαίνει στη στήριξη του συνταξιοδοτικού συστήματος, το 5% στις περιφέρειες και τις τοπικές κοινωνίες, το 20% στο Πράσινο Ταμείο για ανταποδοτικά έργα προστασίας του περιβάλλοντος και το 5% είναι ευπροσάρμοστο. Αυτό προτείνουμε να οδηγείται σε έρευνα όχι μόνο για υδρογονανθράκες, αλλά ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, πηγές αποθήκευσης και έξυπνων δικτύων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο χρόνος πιέζει. Θα ήθελα ελάχιστο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κλείσω, κύριε Υπουργέ, με μια αναφορά στα ΕΛΠΕ, επαναλαμβάνοντας πέντε ερωτήματα που έθεσα στην επιτροπή και τα οποία σχετίζονται άμεσα με την πορεία προόδου όλων των συμβάσεων και πολύ περισσότερο αυτής που εισηγούμαι τώρα στο Ιόνιο, όπου τα ΕΛΠΕ είναι μισθωτής κατά 100%. Τα ΕΛΠΕ, κύριε Υπουργέ, αποτελούν αυτή τη στιγμή τον μόνο υγιή μοχλό και εργαλείο ανάπτυξης αλλά και αναδιάρθρωσης συνολικά της ενεργειακής πολιτικής της χώρας με συμμετοχικό ρόλο στις εξορύξεις, τα διυλιστήρια και την εμπορία καυσίμων αλλά και τη στρατηγική μας για τις ΑΠΕ. Τα ΕΛΠΕ δεν είναι απλά μια εταιρεία που την πουλάμε, για να κάνουμε ταμείο. Θέτω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, σήμερα, μιας και δεν μπορέσατε να παρευρίσκατε στην επιτροπή, πέντε ξεκάθαρες ερωτήσεις για τα ΕΛΠΕ:

Πρώτον, θα πουλήσετε εντός του έτους όλο το ποσοστό ή μέρος του ποσοστού που κατέχει το ΤΑΙΠΕΔ του ελληνικού δημόσιου; Γιατί πουλάμε τώρα και με ποια διαδικασία; Είναι μια κερδοφόρα εταιρεία που συνεισφέρει στα έσοδα του κράτους. Από πού θα αντλήσει το δημόσιο τα χρήματα που αποφέρουν τα μερίσματα των ΕΛΠΕ στα δημόσια ταμεία; Μόνο για το 2018 ήταν 75 εκατομμύρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Να ολοκληρώνετε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Δύο ακόμα ερωτήματα, κύριε Πρόεδρε.

Θα επαναδιαπραγματευτείτε τις μνημονιακές δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ για είσπραξη 500 εκατομμυρίων από την πώληση των ΕΛΠΕ; Η υποχρέωση αυτή ήταν του μνημονίου του ΣΥΡΙΖΑ.

Πέμπτον, τι θα γίνει με τα δικαιώματα των ΕΛΠΕ από τις εξορύξεις και τη holding εταιρεία και τι ποσοστό συμμετοχής θα έχει σ' αυτήν το ελληνικό δημόσιο;

Περιμένω τις απαντήσεις, κύριε Υπουργέ, άμεσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ελάτε, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ: Και, κύριε Ζαχαριάδη, εντυπωσιάζομαι για το παρόν, μια που το 2018 υπογράψατε τη σύμβαση με την «ENERGEAN», 100% ιδιωτική, και αφορούσε την περιοχή της Αιτωλοακαρνανίας. Άρα, οι αιτιάσεις όσον αφορά στην ψήφιση των συγκεκριμένων συμβάσεων, νομίζω ότι δεν είναι στη σωστή κατεύθυνση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κεγκερόγλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Όπως τοποθετηθήκαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην επιτροπή, θα ψηφίσουμε τις κυρώσεις για εθνικούς, αναπτυξιακούς και κοινωνικούς λόγους. Πρέπει να προχωρήσουν με απόλυτο σεβασμό στο περιβάλλον για να δημιουργήσουμε καλύτερες προϋποθέσεις για τις επόμενες γενιές. Καθυστέρησαν τέσσερα χρόνια. Μπορούσαν ήδη να παράγουν αποτελέσματα. Βεβαίως, το 2014 πρόλαβαν και κυρώθηκαν τρεις συμβάσεις για Ιωάννινα, Κατάκολο και Πατραϊκό.

Η επιλογή της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ το 2011 να δημιουργήσει τον σύγχρονο οδικό χάρτη για την έρευνα, παραγωγή και αξιοποίηση των υδρογονανθράκων ήταν μια πολύ σημαντική εθνική και πατριωτική απόφαση. Παρ' ότι η χώρα είχε ήδη εισέλθει στη δίνη της κρίσης και του μνημονίου που προκάλεσε η πολιτική του οικονομικού εκτροχιασμού της προηγούμενης κυβέρνησης Καραμανλή, εμείς πιστεύοντας στις δυνατότητες της χώρας, επιμείναμε στην αντιμετώπισή της, αλλά ήμασταν ήδη μόνοι. Η κύρια υπαίτια της κρίσης, η Νέα Δημοκρατία, σφύριζε αδιάφορα στην καλύτερη περίπτωση, όταν δεν είχε αντιμνημο-

νιακό οίστρο. Αλλά και οι λοιπές πολιτικές δυνάμεις ΣΥΡΙΖΑ, Καμμένος, Χρυσή Αυγή κ.λπ., που συγκρότησαν το ετερόκλητο αντιμνημονιακό καρτέλ, ήταν απέναντι και λιθοβολούσαν την προσπάθειά μας.

Τον Ιούλιο του 2011 μια κρίσιμη περίοδο, που πραγματικά υπήρχε τεράστια αντίδραση, ήρθε στη Βουλή το νομοσχέδιο για την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων και τη δυνατότητα της Ελλάδας να σταθεί στα πόδια της. Με τον ν 4001 δημιουργήθηκε ο φορέας αξιοποίησης των υδρογονανθράκων με ελληνική διοίκηση, σε αντίθεση με τα υπεραμείβια του ΣΥΡΙΖΑ που ήρθαν αργότερα με ξένες διοικήσεις. Με τον νόμο αυτό δρομολογούνται οι πρώτες έρευνες, γίνονται τα σεισμικά, καθορίζεται η διαδικασία παραχώρησης, βάσει των οποίων συνήφθησαν οι συμβάσεις που κυρώθηκαν και αυτές που συζητάμε σήμερα για κύρωση.

Ακολουθήσε η εισήγηση του ΠΑΣΟΚ για το Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών, που έγινε με τον ν.4162, νόμο του κράτους, και καθορίζει την αξιοποίηση των κερδών του δημοσίου από τους υδρογονάνθρακες. Όπως γνωρίζετε, στο κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα έχουμε το 70% με 75%. Το 20% πάει στο Πράσινο Ταμείο για έργα και δράσεις στην αντίστοιχη περιφέρεια, το 5% πηγαίνει απευθείας στην περιφέρεια και εν προκειμένω, στις Περιφέρειες Κρήτης, Δυτικής Ελλάδας, Ιονίων Νήσων και Ηπείρου και ένα ποσοστό πηγαίνει στη χρηματοδότηση προγραμμάτων για εκπαίδευση και μεταπτυχιακές σπουδές στον τομέα αξιοποίησης ορυκτών πόρων και πετρελαίων και, σύμφωνα με την πρότασή μας, για διεύρυνση του αντικειμένου για το περιβάλλον και για την οικονομία.

Με τους δύο αυτούς εμβληματικούς νόμους, εμείς αποτυπώσαμε τη φιλοσοφία μας για την οικονομική ανάπτυξη, τη βιώσιμη ανάπτυξη, που θα είναι προς όφελος της κοινωνίας σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, πάντα με σεβασμό στο περιβάλλον, βασικοί πυλώνες, άλλωστε, της σοσιαλδημοκρατίας.

Η πολιτική αυτή για την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων, σε συνδυασμό με την διεύρυνση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας που επιτεύχθηκε, την οποία σχεδιάσαμε πάλι τότε, μπορούμε να πούμε ότι ήταν καθοριστική για την συμβολή, για την έξοδο από την κρίση.

Την ίδια ώρα, βεβαίως, κάποιοι, όπως τους ονόμασαν «αντιμνημονιακούς», -μετέπειτα Υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ- μίλούσαν για υδατάνθρακες, όπως ο ένας από τους Ανεξάρτητους Έλληνες. Ο άλλος έκανε -και κάνει ακόμη- αγώνα εναντίον της αξιοποίησης των κοιτασμάτων.

Η ψήφος στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο των κομμάτων, την οποία υπενθύμισα και στην επιτροπή, έχει ιδιαίτερη αξία. Ο ΣΥΡΙΖΑ ψήφισε «όχι» σε όλα, επί της αρχής, επί των άρθρων κ.τ.λ.. Το ΚΚΕ, βεβαίως, ήταν αναμενόμενο το τι θα ψηφίσει. Η Νέα Δημοκρατία σε πολλά κρίσιμα θέματα ψήφισε «όχι». Κι έπρεπε να κάνετε την αυτοκριτική σας, κύριε Σενετάκη, αντί να κρυφτείτε πίσω από την κυβέρνηση συνεργασίας, στην οποία δεν μπορούσατε να κάνετε και αλλιώς. Ψηφίζατε, αλλά πριν ήσασταν αντίθετοι στον φορέα.

Προσπαθήσαμε να αντιμετωπίσουμε την κρίση. Προσπαθήσαμε, όμως, να αντιμετωπίσουμε και τους αντιμνημονιακούς που είχαν στήσει το δικό τους καρτέλ. Θα καταργούσαν τα μνημόνια και μας έφεραν το τρίτο μνημόνιο, που είναι γνωστές οι συνέπειές του.

Με την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων, ο Λαφαζάνης και ο Σκουρλέτης ως Υπουργοί δεν είχαν αυτή την άποψη. Ακυρώθηκαν διαγωνισμοί και πάγωσαν διαδικασίες. Οι συμβάσεις αυτές που ήρθαν και κυρώθηκαν από τον κ. Σταθάκη δέκα ημέρες πριν τις εκλογές ήταν μετά από μία προκήρυξη του 2017.

Και ενώ, λοιπόν, ο κ. Σταθάκης υπέγραψε αυτές τις συμβάσεις, αμέσως μετά τις εκλογές, ο ΣΥΡΙΖΑ θυμήθηκε τον αντιμνημονιακό του χαρακτήρα. Αυτήν τη φορά είναι αντιμνημονιακός του δικού τους μνημονίου, το οποίο συνεχίζει να είναι παρόν με την ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας; υπερπλεονάσματα, υπερφορολόγηση, κοινωνικές περικοπές, εξαφάνιση του ΕΚΑΣ και του κατώτατου πηλαφόν για τους μικροσυνταξιούχους. Είναι αυτά πολιτική υπευθυνότητα; Μπορεί η Ελλάδα να βαδίσει έτσι; Όχι, κύριε.

Η ενεργειακή πολιτική 2010-2014, την ευθύνη της οποίας γε-

νικότερα είχε το ΠΑΣΟΚ, οδήγησε την Ελλάδα στην επίτευξη των στόχων του 2020 πολύ νωρίτερα για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Αυτήν την αναφορά έκανε ο Πρωθυπουργός στον Ο-ΗΕ στη συζήτηση για το κλίμα. Και αυτό ήταν θετικό για την Ελλάδα. Και να μη μιζεριάζουν κάποιοι συριζαίοι. Να αναλογιστούν, όμως, και τις ευθύνες τους οι νεοδημοκράτες για την αρνητική στάση που είχαν, τουλάχιστον, αρχικά και για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και για την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε Κεγκερόγλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς τα επόμενα χρόνια είμαστε σίγουροι ότι μπορούμε να αποτιμήσουμε απόλυτα θετικά την πολιτική που σχεδιάσαμε το 2010 για την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων.

Το Κίνημα Αλλαγής θα συνεχίσει να επιδιώκει την επίτευξη συνεννόησης για τα εθνικά και μείζονα ζητήματα της χώρας, όχι στην πορεία και λόγω κομματικής ανάγκης, κύριε Σενετάκη, αλλά από την αρχή λόγω εθνικής στρατηγικής και πίστης στη δύναμη της Ελλάδας και των ανθρώπων της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο κ. Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Και με τα συγκεκριμένα σχέδια νόμου που έρχονται για κύρωση, τις συμβάσεις παραχώρησης και έρευνας των υδρογονανθράκων, αναδεικνύεται η συνέχεια της κυβερνητικής πολιτικής. Η Νέα Δημοκρατία πήρε τη σκυτάλη από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και τις συμβάσεις που είχε υπογράψει ο κ. Σταθάκης τις φέρνει για επικύρωση στη Βουλή σήμερα.

Βεβαίως, ο ΣΥΡΙΖΑ προπαθεί με διάφορες αστεϊσμούς να δείξει ότι δεν υπάρχει αυτή η συνέχεια, δηλαδή ότι αυτές τις συμβάσεις που έκαναν τις έκαναν με σκοπό να στηριχθεί και να ενισχυθεί η δημόσια παρέμβαση, το δημόσιο συμφέρον, η προστασία του περιβάλλοντος και όλα αυτά θα γίνονταν μέσα από τα ΕΛΠΕ.

Παραχωρεί, δηλαδή, το δικαίωμα μιας δημόσιας πολιτικής σε μια επιχείρηση η οποία ενδιαφέρεται για το κέρδος της και η οποία, βεβαίως, το κέρδος της το έχει τη στιγμή που υπάρχει ενεργειακή φτώχεια και πανάκριβα καύσιμα για τον λαό. Αυτή, λοιπόν, η πολυεθνική θα προασπίσει το δημόσιο συμφέρον, το περιβάλλον.

Είναι μάλιστα μια εταιρεία στην οποία το κράτος συμμετέχει με 35% και ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε να την ιδιωτικοποιήσει και σήμερα τσακνέται με τη Νέα Δημοκρατία ποιος θα κάνει την καλύτερη ιδιωτικοποίηση, λέγοντας τώρα από τη θέση της Αντιπολίτευσης να μην πουληθούν τα ΕΛΠΕ ενώ όσο ήταν κυβέρνηση δρομολογούσε την πώληση των ΕΛΠΕ.

Δεύτερον, υπάρχει μια άγονη αντιπαράθεση και ένα υποκριτικό, στην κυριολεξία, ενδιαφέρον για το ζήτημα της κλιματικής αλλαγής, λες και το περιβάλλον είναι μόνο η κλιματική αλλαγή. Και δείχνουν αυτή την υποκριτική ευαισθησία από ποια άποψη; Τα έσοδα του Πράσινου Ταμείου είναι 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ τα έβαλε στο μαξιλαράκι για την αποπληρωμή του κρατικού χρέους και από αυτά τα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ, σε τριάντισι χρόνια έδωσε για την προστασία των δασών 15 εκατομμύρια ευρώ και μέσα σ' αυτά συμπεριλαμβάνονταν και οι υπερωρίες των δασικών υπαλλήλων, δηλαδή ούτε τις βενζίνες ούτε τα καύσιμα να γυρίσουν, όχι να προστατευθούν και να αναβαθμιστούν τα δάση.

Άρα, λοιπόν, μιλάμε για ένα υποκριτικό ενδιαφέρον, αλλά και συνολικότερα μιλάμε για υποκριτικό ενδιαφέρον, γιατί κάτω από τον όρο «κλιματική αλλαγή» εκφράζεται μια τεράστια σύγκρουση μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων. Επί της ουσίας, πίσω από αυτή την κλιματική αλλαγή βρίσκονται πολύ μεγάλες πολυεθνικές, οι οποίες ενδιαφέρονται για τις λεγόμενες «πράσινες επενδύσεις» και βεβαίως για τεράστια κέρδη που πρόκειται να

προκύβουν από αυτές τις λεγόμενες «πράσινες επενδύσεις».

Αυτό είναι, λοιπόν, το ζήτημα της υπόθεσης της κλιματικής αλλαγής, στο οποίο έχει γίνει η σύγκρουση ανάμεσα σε πολυεθνικές, η σύγκρουση ανάμεσα σε τεράστια συμφέροντα επιχειρηματικά κάτω από το όνομα της προστασίας του περιβάλλοντος.

Και βεβαίως, αποτελεί παράδοξο να λες ότι οι καπιταλιστές, ανεξάρτητα τι χρώμα έχουν, ενδιαφέρονται για το περιβάλλον, τη στιγμή που από κοινού σκοτώνουν λαούς, βομβαρδίζουν περιοχές, κάνουν ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, εκμεταλλεύονται εκτεταμένα, ευρύτατα στρώματα. Ακόμη και οι πολυεθνικές με οικολογική ευαισθησία, όπως ονομάζονται, έχουν εργαζόμενους χωρίς εργατικά δικαιώματα, τους εκμεταλλεύονται για μια χούφτα ψωμί.

Και από αυτήν την άποψη, δηλαδή, τόσο μεγάλο είναι το ενδιαφέρον τους για το περιβάλλον, όσο και ο Σόρος, ο γνωστός σε όλους, αναδεικνύει τις περιβαλλοντολογικές του ευαισθησίες.

Αλλά ας μην προχωρήσουμε σ' όλη αυτήν τη συζήτηση, η οποία είναι άγονη και προσπαθεί να κρύψει την ουσία. Ποια είναι η ουσία στις σημερινές συνθήκες, την οποία τη διαπραγματεύτηκε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, συνεχίζοντας τις πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ; Έχουμε τέσσερις νέες συμβάσεις. Τι κάνουν αυτές συμβάσεις; Οι συμβάσεις αυτές εκχωρούν τον ορυκτό πλούτο της χώρας. Και για ποιον σκοπό εκχωρείται αυτός ο ορυκτός πλούτος της χώρας; Μα, για να διασφαλιστούν ακριβώς τα συμφέροντα των πολυεθνικών που συμμετέχουν σ' αυτές τις κοινοπραξίες, τις οποίες έχουν υπογράψει οι αντισυμβαλλόμενοι σ' αυτές τις συμβάσεις.

Άρα, δηλαδή, ο ορυκτός πλούτος της χώρας εκχωρείται στις πολυεθνικές, οι οποίες έχουν προβεί σε συμπράξεις με εγχώριους μονοπωλιακούς ομίλους. Από αυτήν την άποψη, ο μόνος λόγος για τον οποίο εκχωρούνται είναι ακριβώς για να θωρακίσουν και να στηρίξουν το καπιταλιστικό κέρδος και όχι, βεβαίως, την ικανοποίηση των λαϊκών, αλλά και εγχώριων αναγκών όσον αφορά τα ζητήματα της ενέργειας. Και μιλάμε για έναν ορυκτό πλούτο ο οποίος δεν ανανεώνεται, δεν αναπληρώνεται, εξαντλείται.

Έχει μια ιδιαίτερη σημασία να δούμε κάτω από ποιο περιβάλλον εκχωρούνται όλα αυτά. Μίλησαν οι εισηγητές και των προηγούμενων κομμάτων και είπαν ότι μέσα από αυτές τις συμβάσεις αναβαθμίζεται η γεωπολιτική θέση της χώρας μας. Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας είπε ότι ασκούμε κυριαρχικά δικαιώματα με αυτές τις συμβάσεις. Δεν ρωτάτε και τη Λιβύη τι κυριαρχικά δικαιώματα ασκεί; Τη Συρία; Γιατί δεν ρωτάτε το Ιράκ, αλλά και την Κύπρο; Ποια κυριαρχικά δικαιώματα ασκεί η Κύπρος στην ΑΟΖ που έχει ανακηρύξει, όταν υπάρχουν εκεί τα τουρκικά γεωτρήματα και κάνουν γεωτρήσεις δίπλα στις πολυεθνικές και στους στόλους; Και τι προστατεύει, λοιπόν, ο νατοϊκός στόλος - ο γαλλικός και ο αμερικάνικος στόλος - που είναι γύρω από την Κύπρο; Τις γεωτρήσεις των δικών του πολυεθνικών και όχι τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κύπρου.

Αλήθεια, πόσο πολύ προστάτευσαν όλες αυτές οι συμβάσεις το 37% της Κυπριακής Δημοκρατίας που παραμένει ακόμη υπό κατοχή;

Άρα, όλα αυτά, λοιπόν, είναι υποκρισία. Όχι μόνο δεν πρόκειται να προστατευτούν τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας, αλλά αντίθετα ανοίγει ο ασκός του Αϊόλου. Και το λέμε αυτό γιατί, βεβαίως, στην ευρύτερη περιοχή υπάρχει από τη μια μεριά μια τεράστια σύγκρουση, εκφράζονται και εκδηλώνονται τεράστιοι ανταγωνισμοί και αντιθέσεις ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ και τη Ρωσία για τους ενεργειακούς σχεδιασμούς, για την αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών ενεργειακών πηγών και των δρόμων και από την άλλη μεριά, υπάρχει μια άλλη σύγκρουση ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, την Κίνα και την Ευρωπαϊκή Ένωση για τους διεθνείς εμπορικούς δρόμους.

Δεν είναι τυχαίο ότι όλες αυτές οι τεράστιες αντιθέσεις και οι ανταγωνισμοί που εκδηλώνονται έχουν οδηγήσει σε ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, σε αλλαγές συνόρων, σε πολέμους, την επιθετικότητα του Ισραήλ να κλιμακώνεται, σε μεγάλη συγκέντρωση νατοϊκών, αλλά και ρωσικών στρατιωτικών δυνάμεων στην ευρύ-

τερη περιοχή, στην ισχυροποίηση με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ της παρουσίας των Αμερικάνων και του ΝΑΤΟ στα δυτικά Βαλκάνια, μετατρέποντας την Ελλάδα σε σημειοφόρο -πράγμα το οποίο αποδέχεται και η σημερινή Κυβέρνηση- των αμερικάνικων και νατοϊκών ιμπεριαλιστών.

Όλα αυτά, αλήθεια, διασφαλίζουν τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας, όταν έχουμε την επιθετικότητα της Τουρκίας, η οποία ενισχύεται ακόμη περισσότερο από τον ρόλο του Πόντιου Πίλατος που παίζουν οι Αμερικάνοι και το ΝΑΤΟ;

Και βεβαίως, πώς, αλήθεια, ασκούμε να ανακηρύξουμε ΑΟΖ; Πώς, αλήθεια, ασκείται αυτό; Δεν έχουμε ανακηρύξει ΑΟΖ και ξεκινάμε την παραχώρηση για έρευνα και εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων, χωρίς να έχει ανακηρυχθεί η ΑΟΖ.

Και το τρίτο στοιχείο που διαμορφώνει αυτό το περιβάλλον είναι ακριβώς ότι όλες αυτές οι συμβάσεις είναι καρμπόν με τις προηγούμενες συμβάσεις που είχαν υπογράψει οι κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας - ΠΑΣΟΚ επί Σαμαρά και Μανιάτη Υπουργό, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ μόνη της, αλλά και με τις σημερινές. Αντιγραφή είναι αυτές οι συμφωνίες.

Όλες αυτές οι συμφωνίες υλοποιούνται σε μια γενικότερη ευρωενωσιακή πολιτική απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας συνολικότερα, όχι μόνο της ηλεκτρικής ενέργειας.

Έτσι, λοιπόν, αυτή η πολιτική απελευθέρωσης της ενέργειας έχει διαμορφώσει ένα κρατικό πλαίσιο έρευνας και εκμετάλλευσης για τους υδρογονάνθρακες, το οποίο, όμως, είναι κομμένο και ραμμένο στις απαιτήσεις των ομίλων, των πολυεθνικών.

Κανέναν έλεγχο επί της ουσίας δεν μπορεί να ασκήσει η περιβόητη επιτροπή, κανέναν απολύτως έλεγχο στο τι ερευνάται, ποια είναι τα αποτελέσματα των ερευνών, πώς θα αξιοποιηθεί αυτός ο πλούτος.

Έτσι, λοιπόν, ο ρόλος επί της ουσίας του κράτους περιορίζεται στον διανομέα του ενεργειακού πλούτου στους ενδιαφερόμενους ομίλους. Αυτό κάνει αυτή η επιτροπή, μοιράζει, δηλαδή, οικόπεδα στους ενδιαφερόμενους ομίλους, ούτε καν δεσμεύει ένα μέρος της πιθανής εξόρυξης.

Και βεβαίως, εκτός από το ότι δεν υπάρχει κανένας έλεγχος του τι ερευνάται και ποια τα αποτελέσματα, δεν υπάρχει ούτε καν ένα αυστηρό πλαίσιο αντιμετώπισης του υψηλού επιπέδου επαγγελματικού κινδύνου, που σε συνδυασμό με τις μειωμένες εγγυήσεις προστασίας του περιβάλλοντος δημιουργούν κινδύνους μαζικών, μεγάλης έκτασης ατυχημάτων.

Είναι δε χαρακτηριστικό ότι στις προηγούμενες μελέτες, για τις προηγούμενες συμβάσεις, δεν γινόταν αναφορά στις περιβαλλοντικές μελέτες στην περίπτωση διαρροής τοξικών αποβλήτων. Κάνουμε έρευνα για εξόρυξη υδρογονανθράκων και δεν υπάρχει τέτοια αναφορά! Τι περιβαλλοντικές μελέτες είναι αυτές; Δεν υπάρχει αναφορά στο γεγονός ότι το Ιόνιο είναι σπαρμένο από βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανού από την ιμπεριαλιστική επέμβαση του ΝΑΤΟ και τον διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας, όπως επίσης δεν υπάρχει καμία αναφορά σ' αυτές τις μελέτες -και στις προηγούμενες και στις σημερινές- ότι αυτές οι εξορύξεις θα γίνουν σε μια κατ' εξοχήν σεισμογενή περιοχή. Καμία μικροζωνική μελέτη πώς και πότε μπορεί να γίνουν αυτές.

Και βεβαίως είναι τόσο μεγάλη η αυθαιρέσια και η ασυδοσία και της προηγούμενης και της σημερινής Κυβέρνησης, που δεν υπάρχει καν θαλάσσιος χωροταξικός σχεδιασμός. Άρα, ο καθένας μπορεί να κάνει οπουδήποτε θέλει, οτιδήποτε θέλει. Από αυτήν την άποψη, είναι φανερά τα αποτελέσματα και οι οδυνηρές επιπτώσεις που θα υπάρξουν.

Το τέταρτο στοιχείο που θέλουμε να θέσουμε είναι η μέθοδος εκχώρησης αυτών των ερευνών και της εκμετάλλευσης των οποιωνδήποτε κοιτασμάτων υδρογονανθράκων. Επί της ουσίας υπογράφονται αυτές οι συμβάσεις χωρίς να υπάρχει κανενός είδους γνώση από το κράτος για το περιεχόμενο για το εκμετάλλευσης. Παραχωρούμε, δηλαδή, οικόπεδα άγνωστης αξίας. Και μάλιστα, ακόμη και μετά τις έρευνες, το κράτος δεν μπορεί να έχει πλήρη γνώση του αποτελέσματος των ερευνών, γιατί δεν έχει διασφαλίσει ούτε το εξής απλό: ό,τι αποτελέσματα ερευνητικά που παίρνει η εταιρεία, ταυτόχρονα να μεταφέρονται και στο κράτος. Ούτε καν αυτό δεν μπορεί να κάνει και λέει ότι θα βάλει μια επι-

τροπή από ειδικούς εμπειρογνώμονες που θα ελέγχουν τα στοιχεία. Ποια στοιχεία; Αυτά που θα της δίνει η εταιρεία. Και μιλάτε για τις τεράστιες αξίες και τα τεράστια έσοδα που θα έχει το κράτος! Ονομάζουμε, λοιπόν, αυτές τις συμβάσεις και ληστρικές γιατί, πέρα από το ότι είναι σε βάρος των συμφερόντων και των αναγκών του λαού, σε βάρος του περιβάλλοντος, οι επιχειρήσεις στις οποίες γίνεται η παραχώρηση θα προσπαθήσουν να διαχειριστούν τον όποιο ταμειωτήρα υδρογονανθράκων βρουν αποκλειστικά και μόνο όχι με πλήρη αξιοποίηση του κοιτάσματος, αλλά του τμήματος εκείνου που θα είναι το πιο αποδοτικό και το πιο κερδοφόρο.

Τρίτο στοιχείο αυτής της ληστρικότητας είναι το γεγονός ότι όλο αυτό θα υπολογίζεται με βάση το ότι θα είναι μη επεξεργασμένο το καύσιμο το οποίο θα βγαίνει. Καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά τι κερδοσκοπία θα γίνει, τη στιγμή που υπάρχουν τριγωνικές συναλλαγές ανάμεσα σε θυγατρικές των πολυεθνικών, με αποτέλεσμα να αποκρύπτονται τεράστια έσοδα που θα έχουν αυτές οι πολυεθνικές από την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων της περιοχής.

Άρα, λοιπόν, πουλάτε για ένα κομμάτι ψωμί τον ορυκτό πλούτο της χώρας στις πολυεθνικές, υπονομεύετε τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας, υπονομεύετε το δικαίωμα του ελληνικού λαού να μπορεί να αξιοποιήσει για δικό του λογαριασμό τον ορυκτό πλούτο και υπονομεύετε την προστασία του περιβάλλοντος. Εκεί οδηγούν αυτές οι συγκεκριμένες συμβάσεις και γι' αυτό ακριβώς το ΚΚΕ καταψηφίζει και τις τέσσερις αυτές συμβάσεις και τις αντίστοιχες κυρώσεις νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής από την Ελληνική Λύση κ. Βιλιάρδος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην εισήγησή μας στην Επιτροπή Εμπορίου αναφέραμε πως οι παρούσες συμβάσεις είναι πολύ σημαντικές για την οικονομία και το μέλλον της χώρας μας. Ως εκ τούτου, αδυνατούμε να καταλάβουμε τη διαδικασία του επειγόντος που υποβλήθηκε από την Κυβέρνηση με μία μόνο συνεδρίαση της επιτροπής που μας δόθηκαν μόλις δώδεκα λεπτά για να αναλύσουμε τέσσερις συμβάσεις με πλήθος άρθρων.

Εντούτοις, αναφερθήκαμε σε όσα περισσότερα άρθρα μπορούσαμε, διατυπώνοντας τις επιφυλάξεις μας και με προτάσεις αλλαγής τους παραθέσαμε τους αριθμητικούς υπολογισμούς μας ενώ αναλύσαμε τις περιβαλλοντικές και τουριστικές συνέπειες.

Τονίσαμε, επιπλέον, πως δεν είναι σωστό μια χώρα να στηρίζεται μόνο στον τουρισμό, ότι χρειάζεται μια ισορροπημένη ανάπτυξη. Τέλος, θέσαμε διάφορα ερωτήματα που όμως δεν απαντήθηκαν από τον Υφυπουργό. Ελπίζουμε να τα απαντήσει σήμερα ο Υπουργός.

Συνεχίζουμε να αναρρωτιόμαστε πάντως γιατί η τρόικα και οι διαδοχικές κυβερνήσεις των μνημονίων που μας επιβάλλει δεν ασχολήθηκαν ποτέ με τη δημιουργία πλούτου στη χώρα μας, όπως με την εκμετάλλευση των ενεργειακών μας αποθεμάτων. Δεν είχαν, αλήθεια, σκοπό την ανάπτυξη της οικονομίας μας, έτσι ώστε να εξυπηρετείται σωστά το δημόσιο χρέος; Ο στόχος τους ήταν μόνο η υπαρπαγή των δημόσιων και των ιδιωτικών μας περιοριστικών στοιχείων;

Στις συμβάσεις τώρα, ασφαλώς δεν είμαστε ικανοποιημένοι που έρχονται προς επικύρωση σήμερα Βουλή. Η αιτία είναι πως καθυστέρησαν πάρα πολύ, ενώ γνωρίζαμε πριν από αρκετά χρόνια πως υπάρχουν κοιτάσματα. Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης, αλλά και πολλοί άλλοι, αναφέρονταν στο θέμα ήδη από το 2007, αν όχι νωρίτερα. Οι αναφορές, όμως, αυτές αγνοούνταν και λειδορούνταν προφανώς για να μην τολμήσει κάποιος να συζητήσει τις υφιστάμενες δυνατότητες της χώρας μας.

Υπήρχαν, επίσης, δημοσιεύματα όπως και αποκαλύψεις του Wikileaks, σύμφωνα με τα οποία η Αμερικανική Γεωλογική Υπηρεσία γνώριζε ήδη από το 2007 για τα σημαντικά κοιτάσματα νότια της Κρήτης. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δυστυχώς, όμως, ο κ. Παπανδρέου το 2009 επέμενε, για λό-

γους που ο ίδιος γνωρίζει, εάν όχι απλά για να μας οδηγήσει στο ΔΝΤ, πως δεν υπάρχουν πετρέλαια. Το καταθέτω επίσης στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ενώ ακολούθησε μια έκθεση της Deutsche Bank το 2012 με βάση την οποία τα ελληνικά κοιτάσματα είναι αξίας έως και 427 δισεκατομμύρια ευρώ, με υπολογιζόμενο καθαρό όφελος για το δημόσιο 214 δισεκατομμύρια ευρώ, η κυβέρνηση συνεργασίας των κομμάτων που υπερχρέωσαν έως το 2009 και χρεοκόπησαν αργότερα την Ελλάδα με την κακοδιαχείρισή τους υπέγραψε το καταστροφικό PSI με το οποίο υποθηκεύτηκε η Ελλάδα και παρέδωσε αμαχητί την εθνική της κυριαρχία. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σε κάθε περίπτωση, πλαίσιο για τη διεξαγωγή ερευνών υπήρχε ήδη από τη δεκαετία του 1990 με τον ν.2289/1995 που διέπει και τις σημερινές συμβάσεις. Εκτός αυτού, η Ελλάδα θα μπορούσε πιθανότατα να αποφύγει την κρίση, αν είχε εκμεταλλευτεί τα ενεργειακά της αποθέματα από το 2007 ή έστω κατά τη διάρκεια των μνημονίων.

Συνεχίζοντας στις παρούσες συμβάσεις, το θέμα μας δεν είναι αν θα επικυρωθούν, έχοντας ήδη τοποθετηθεί θετικά επί της αρχής, αλλά αν θα δρομολογηθούν με τον σωστό τρόπο, ειδικά επειδή εκτιμάται πως η εξάρτηση διεθνώς από το πετρέλαιο θα αρχίσει να μειώνεται σημαντικά μετά από τριάντα χρόνια.

Επομένως, είναι ίσως η τελευταία μας ευκαιρία να αξιοποιήσουμε τα όποια κοιτάσματα υπάρχουν στη χώρα μας, εκτός εάν θέλουμε να μείνουμε θαμμένα για πάντα.

Αν, λοιπόν, χάσουμε τα οκτώ χρόνια της περιόδου ερευνών που απαιτούν οι εταιρείες με τις συμβάσεις ή χωρίς να έχουν διευθετηθεί οι ΑΟΖ, τότε θα είναι πολύ αργά, αφού θα απομείνουν περίπου είκοσι χρόνια για έρευνα και εκμετάλλευση, που θεωρούνται πολύ λίγα για να ανακτηθεί το ερευνητικό κόστος. Δηλαδή, θα καταστεί ο υπόγειος πλούτος μας αδιάφορος για τις μεγάλες επιχειρήσεις με την αναγκαία τεχνογνωσία και με δυνατότητες εξορύξεων σε μεγάλο βάθος.

Η βασική μας αντίθεση, πάντως, αφορά στις δύο συμβάσεις νότια και δυτικά της Κρήτης, που υπογράφηκαν λίγες μέρες πριν τις εκλογές από τον ΣΥΡΙΖΑ, στις οποίες συμμετέχουν η αμερικανική «EXXONMOBIL» και η γαλλική «TOTAL». Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ειδικότερα, συγκριτικά με τις υπόλοιπες συμβάσεις έχουν χαμηλότερες ελάχιστες δαπάνες, δηλαδή 37,5 εκατομμύρια ευρώ ανά σύμβαση για περίπου είκοσι χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα, όταν στο Οικόπεδο 10 η ελάχιστη δαπάνη για τρεις χιλιάδες τετρακόσια είκοσι τετραγωνικά χιλιόμετρα είναι 31 εκατομμύρια ευρώ, στο Ιόνιο 35,4 εκατομμύρια ευρώ για έξι χιλιάδες εξακόσια εβδομήντα ένα τετραγωνικά χιλιόμετρα και στον Πατραϊκό 32 εκατομμύρια ευρώ για χίλια οκτακόσια πενήντα τετραγωνικά χιλιόμετρα.

Αναλογικά, λοιπόν, οι ελάχιστες δαπάνες στην Κρήτη θα έπρεπε να ήταν έως και δέκα φορές υψηλότερες με κριτήριο τον Πατραϊκό, δηλαδή έως και 750 εκατομμύρια ευρώ, αντί μόλις 75 εκατομμύρια ευρώ.

Ακόμη χειρότερα, για τις δύο αυτές συμβάσεις η κοινοπραξία δεσμεύεται να κάνει έρευνες σε τρεις χιλιάδες διακόσια πενήντα τετραγωνικά χιλιόμετρα τα τρία πρώτα χρόνια και σε μόλις χίλια πεντακόσια τετραγωνικά χιλιόμετρα τα τρία επόμενα της δεύτερης φάσης έναντι μια ελάχιστης δαπάνης ύψους 12,5 εκατομμυρίων ευρώ, χωρίς καν μια γεώτρηση που θα διενεργηθεί τα δύο τελευταία χρόνια της οκταετούς σύμβασης.

Ο κίνδυνος εν προκειμένω είναι προφανής, δηλαδή να μη βρεθεί τίποτα στα έξι χρόνια που θα ερευνηθούν το ένα τέταρτο της περιοχής που θα δεσμεύσουν, οπότε με ένα πολύ μικρό ποσό να έχει μπλοκάρει ή καθυστερήσει η όλη διαδικασία.

Υπάρχουν πολλές άλλες ατέλειες στις συμβάσεις, ενώ καταθέσαμε ήδη τις επιφυλάξεις μας στην Επιτροπή Εμπορίου όσον αφορά στη νομική και υπολογιστική τους πλευρά. Εν τούτοις, ενημερωθήκαμε πως οι συμβάσεις είναι υπογεγραμμένες και δεν αλλάζουν, γεγονός που συνεπάγεται ότι οι αναφορές μας είναι μόνο για τα μάτια του κόσμου και δεν τους δίνεται καμμία σημασία, πως είναι προαποφασισμένα τα πάντα, οπότε εμείς τις συζητάμε σήμερα χωρίς κανέναν ουσιαστικό λόγο.

Υπάρχει, βέβαια και το αισιόδοξο σενάριο, σύμφωνα με το οποίο οι εταιρείες γνωρίζουν ακριβώς πού θα κάνουν γεωτρήσεις, οπότε να μην χρειάζεται να ερευνηθούν ολόκληρη την περιοχή ούτε να δαπανήσουν πολλά χρήματα.

Εν τούτοις, εμείς δεν πρέπει να εφησυχάζουμε, οπότε προτείνουμε να τροποποιηθούν οι δύο συμβάσεις της Κρήτης τουλάχιστον στα εξής. Πρώτον, να αυξηθεί η ελάχιστη δαπάνη τουλάχιστον στο πενταπλάσιο, δεύτερον, να γίνει πιο σύντομη η περίοδος έρευνας, για παράδειγμα από τα οκτώ χρόνια στα πέντε, τρίτον, να μπορούν να δημοπρατηθούν ξανά οι περιοχές που αποδεσμεύει ο μισθωτής.

Αν τώρα, πράγματι, δεν γίνεται να τροποποιηθούν οι συμβάσεις, τότε θα πρέπει να ελέγχεται η πιστή εφαρμογή τους, οπότε αν υπάρχουν αποδείξεις μη τήρησής τους, να καταγγέλλονται και να κηρύσσεται έκπτωτος ο μισθωτής πριν συμπληρωθούν τα οκτώ χρόνια.

Σε κάθε περίπτωση, εμείς θα καταψηφίσουμε το άρθρο 3.2, που αφορά τις ελάχιστες δαπάνες για τις συμβάσεις της Κρήτης, θεωρώντας πως είναι ασύμφορο για τη χώρα, ενώ συνιστά μια απαράδεκτη διάκριση σε σχέση με τις άλλες συμβάσεις. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Περαιτέρω, εκτός από το θέμα των ιδρυτών στο Καστελόριζο, που αναφέραμε στην εισήγησή μας, έχουμε τα εξής επιπλέον ερωτήματα. Πρώτον, τα κοιτάσματα στη περιοχή του Αιγαίου είναι πιθανότατα πιο πλούσια, αλλά δεν έχει καθοριστεί ΑΟΖ και δεν μπορούμε να τα εκμεταλλευτούμε. Μόνο στη Λεκάνη του Ηροδότου εκτιμώνται σε ενάμισι τρισεκατομμύριο κυβικά μέτρα, αξίας έως 300 δισεκατομμύρια ευρώ από τον καθηγητή κ. Φώσκολο. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπάρχει περίπτωση να καθοριστεί η ΑΟΖ στο εγγύς μέλλον ή μήπως θα πρέπει να το ξεχάσουμε;

Δεύτερον, ενώ έχει υπογραφεί η σύμβαση για τα διαπόντια ηνσιά, δεν έχει κυρωθεί ακόμη. Γιατί; Πότε θα κυρωθεί;

Τρίτον, στην αιτιολογική έκθεση του νόμου αναφέρεται η σημασία των συμβάσεων σε σχέση με τον αγωγό TAP για την ενίσχυση του ρόλου της Ελλάδας ως ενεργειακού κόμβου. Δεν υπάρχει αναφορά, όμως, στον αγωγό EastMed από την Κύπρο στην Κρήτη, στη δυτική Πελοπόννησο και στη δυτική Ελλάδα, που πράγματι σχεδιάζεται για την αξιοποίηση όλων των κοιτασμάτων. Η παράλειψη αυτή γίνεται μόνο αμέλεια;

Τέταρτον, στο roweipoint που μας μοίρασε ο Υφυπουργός αναφέρεται πως η ωφέλεια της Ελλάδας από τις τέσσερις συμβάσεις θα είναι 140 εκατομμύρια ευρώ. Αναλύοντας, όμως, τις συμβάσεις, διαπιστώσαμε πως μόνο στην περίπτωση που δεν πραγματοποιηθεί η ελάχιστη δαπάνη από τις εταιρείες εξόρυξης, τότε καταπίπτει υπέρ του δημοσίου ένα τέτοιο ποσό, για την ακρίβεια 141,4 εκατομμύρια ευρώ. Το καταλάβαμε σωστά ή μήπως κάναμε λάθος; Σύμφωνα πάντως με τους δικούς μας υπολογισμούς, η πραγματική ωφέλεια θα είναι πολύ μικρότερη. Καταθέτω τους υπολογισμούς μας στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος κατα-

θέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πέμπτον, στο άρθρο 3.11 αναφέρεται ότι σε περίπτωση παραίτησης του μισθωτή σε οποιαδήποτε χρονική φάση των εργασιών, οφείλει να απομακρύνει τις εγκαταστάσεις του από την περιοχή του έργου, να σφραγίσει τις γεωτρήσεις και να επαναφέρει το περιβάλλον όσο το δυνατόν εφικτό στην κατάσταση που βρισκόταν πριν την ημερομηνία έναρξης ισχύος. Ο όρος «όσο το δυνατόν εφικτό» είναι εντελώς υποκειμενικός. Ποιος αξιολογεί και σε τι βαθμό την επαναφορά του περιβάλλοντος; Δηλαδή, εάν προκληθούν περιβαλλοντικές ζημιές κατά την απομάκρυνση ή σε μεταγενέστερο χρόνο, ποιος θα φέρει την ευθύνη, εφόσον δεν αναφέρεται με σαφήνεια η πλήρης αποκατάσταση του περιβάλλοντος στο 100% και όχι με τον δυνητικό βαθμό που αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο;

Έκτον, στο παράρτημα ζ, για παράδειγμα στην επιστολή υποστήριξης μητρικής εταιρείας, αναφέρεται ως εφαρμοζόμενο το Διεθνές Δίκαιο Διαιτησίας και το Γαλλικό Δίκαιο. Μπορούν ή είναι σωστό, αλήθεια, να παρακαμφθούν τα ελληνικά δικαστήρια και το Ελληνικό Δίκαιο;

Κλείνοντας, θα πω ότι η Ελληνική Λύση πιστεύει πως οι κοινωφελείς, καθώς επίσης και οι στρατηγικές επιχειρήσεις πρέπει να ανήκουν στο δημόσιο, λειτουργώντας φυσικά με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, ενώ όλες οι υπόλοιπες στον ιδιωτικό τομέα. Θεωρούμε, λοιπόν, πως είναι πολύ σημαντικό για την οικονομία μας να παραμείνουν στην κυριότητα του ελληνικού κράτους τα Ελληνικά Πετρέλαια, η μεγαλύτερη εταιρεία των Βαλκανίων, όπως και όλα οι άλλες ενεργειακές επιχειρήσεις, ειδικά αφού η Ελλάδα διαθέτει ενεργειακά αποθέματα. Άλλωστε, το ξεπούλημα του ποσοστού των Ελληνικών Πετρελαίων, τα οποία συμμετέχουν επιπλέον με 35% στη ΔΕΠΑ, θα απέφερε μόλις 600 έως 650 εκατομμύρια ευρώ στο δημόσιο, χωρίς τις εκπώσεις που συνήθως διεκδικούν οι διεθνείς αγοραστές ή το Χρηματιστήριο. Επομένως, πιστεύουμε ότι δεν είναι σε καμμία περίπτωση σκόπιμη η πώλησή τους, ειδικά όταν υπάρχει πιθανότητα να βρεθεί πετρέλαιο, να αυξηθεί η αξία τους και να παραμείνει η τεχνολογία στη χώρα μας.

Επειδή τώρα τα ενεργειακά αποθέματα είναι κατάρτα παρά ευχή όταν μια χώρα είναι ανοχύρωτη όπως η Ελλάδα, θεωρούμε απαραίτητη την παράλληλη αύξηση των αμυντικών μας δαπανών. Ως εκ τούτου, είναι απαράδεκτο να κλείνουν επιχειρήσεις όπως η Ελληνική Βιομηχανία Οχημάτων, για την οποία έχουμε υποβάλει αναλυτικό ερώτημα στον αρμόδιο Υπουργό.

Γενικότερα πάντως όσον αφορά τις συμβάσεις, ειδικά αυτές στην Κρήτη, είναι πολύ ελκυστικές για τους εκμισθωτές, αλλά αμφιβόλου συμφέροντος για το ελληνικό δημόσιο, ενώ αποτελούν κακό προηγούμενο για τις επόμενες. Ελπίζουμε, όμως, να τροποποιηθούν, επειδή δεν έχουμε πια την πολυτέλεια να μην τις επικυρώσουμε.

Ο πρωτογενής πάντως τομέας με τη μεταποίησή του και η βιομηχανία, συμπεριλαμβανομένου του ενεργειακού τομέα, που παράγουν τις περισσότερες θέσεις εργατικού δυναμικού με αξιοπρεπείς αμοιβές, είναι απαραίτητοι κλάδοι για να αναπτυχθεί ορθολογικά η Ελλάδα, ενώ ο τουρισμός δεν μπορεί να θεωρείται ως η βαριά βιομηχανία της χώρας, ειδικά όταν σχεδόν το 85% των αναγκών του εισάγεται.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Βιλιάρδο. Τον λόγο έχει ο κ. Κρίτων Αρσένης, ειδικός αγορητής από το ΜέΡΑ25.

Πριν ανέλθει στο Βήμα ο συνάδελφος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-εκπαιδευτικοί τους, από το 2ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Αρτάκης Ευβοίας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Αρσένη, έχετε τον λόγο.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα μιλώντας από το Βήμα της Βουλής, να ζητήσω συγγνώμη προς αυτούς τους ανθρώπους που κήκηκαν στη Μόρια. Αυτό που έγινε στη Μόρια δεν είναι τυχαίο, είναι κρατική πολιτική να είναι ένα παράδειγμα προς αποφυγή, να είναι ένα κολαστήριο, προκειμένου να μην έρχονται εδώ πέρα οι πρόσφυγες. Αυτοί οι άνθρωποι που περνάνε τον πόλεμο, πρέπει να περάσουν από τους λαθρέμπορους από την Τουρκία. Όσο επιβιώσουν περνάνε τη θάλασσα και φτάνουν στη Μόρια, για να πεθάνουν. Είναι πραγματικά ένα όνειδος για την κοινωνία μας αυτό που γίνεται και δε δέχομαι καμμία κυβέρνηση να το κάνει στο όνομά μου. Δεν με εκπράζει καμμία κυβέρνηση, δεν με εκπροσωπεί η κυβέρνηση που το κάνει και έχει σαν επιλογή να γίνει κολαστήριο η Μόρια. Όχι στο όνομά μας.

Όμως, κάτι αντίστοιχο πάει να γίνει και στις θάλασσές μας: αυτή τη στιγμή, νότια της Κρήτης υπάρχει ένα θαύμα της φύσης. Ενώ οι φυσήτρες φάλαινες κανονικά χρειάζονται ανοιχτές θάλασσες, έχει βρεθεί ένας μεγάλος πληθυσμός φυσήτρω, θαλάσσιων θηλαστικών, οι οποίοι ζουν, γεννιούνται και τρέφονται αποκλειστικά και μόνο στα νότια της Κρήτης, στη λεγόμενη «ελληνική τάφρο». Στα τρεις χιλιάδες μέτρα βάθος, ακριβώς εκεί που σχεδιάζετε με αυτές τις συμβάσεις να γίνονται οι εξορύξεις και οι σεισμικές έρευνες.

Πολύ πρόσφατα, είχαμε στην Αθήνα τον σεισμό. Ένα σεισμό με τρεις μετασεισμούς που μας ταρακούνησε, μας τρόμαξε. Με τις σεισμικές έρευνες, αυτός ο σεισμός, αυτή η κατάσταση θα είναι καθημερινή στο σπίτι αυτών των θηλαστικών. Όταν φύγουν τα ζώα που τα τρέφουν και τα ίδια από κει πέρα -γιατί αυτό θα κάναμε και εμείς, αν για ένα μήνα, δύο μήνες, δεχόμαστε συνέχεια σεισμούς και βομβαρδισμούς- τότε πάρα πολύ απλά μπορεί να μην ξαναεπιβιώσουν, μπορεί να μην ξαναεπιστρέψουν. Οι επιπτώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον θα είναι συγκλονιστικές. Κι όταν το σπίτι τους καταστρέφεται, το δικό μας σπίτι θα είναι το επόμενο. Δεν έχουμε ιδέα τι κάνουν τα θηλαστικά αυτά στο θαλάσσιο περιβάλλον, ξέρουμε όμως ότι θα το ανακαλύψουμε όταν φύγουν. Και οι επιπτώσεις θα είναι δραματικές.

Την ίδια στιγμή το σπίτι μας καίγεται από την κλιματική αλλαγή. Μας λένε ότι το είτε πρωθυπουργός στο βήμα του ΟΗΕ, ότι η Ελλάδα θα πρωτοστατήσει στον αγώνα ενάντια στην κλιματική αλλαγή. Πώς, κάνοντας εξορύξεις;

Ένα απλό νόμμερο: αν όλες οι υφιστάμενες εξορύξεις, όλο το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο που υπάρχουν -όχι στις καινούργιες εξορύξεις- καεί, χρησιμοποιηθεί για τις μεταφορές, για την υπόλοιπη παραγωγή ενέργειας, τότε η αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη θα ξεπεράσει τους τρεις βαθμούς Κελσίου. Τρεις βαθμοί Κελσίου είναι το διπλάσιο από αυτό που μας λένε οι επιστήμονες ότι είναι το όριο επιβίωσης της ανθρωπότητας, όχι με τις καινούργιες εξορύξεις, μόνο με τις υφιστάμενες, για να καταλαβαίνουμε τι υπογράφουμε σήμερα.

Οι ελληνικές εξορύξεις που σήμερα κυρώνει η Βουλή και εμείς καλούμε να μην γίνει αυτή η κύρωση θα πάνε τη θερμοκρασιακή αύξηση ακόμα παραπάνω και από τους τρεις βαθμούς Κελσίου. Θα είμαι ειλικρινής, για όλους αυτούς τους λόγους οι εξορύξεις αυτές δεν πρόκειται να γίνουν.

Όπως ανακάλυψε ξαφνικά με έκπληξη η ελληνική πολιτεία ότι η ΔΕΗ, οι λιγνιτικές μονάδες δεν είναι βιώσιμες, λόγω της φορολογίας για την κλιματική αλλαγή, έτσι θα ανακαλύψει πολύ σύντομα ότι ούτε η εξόρυξη πετρελαίου και αερίου θα είναι βιώσιμες, ακριβώς επειδή θα έρθουν φόροι γι' αυτήν τη δραστηριότητα.

Ένα απλό παράδειγμα, αυτήν τη στιγμή υπάρχει ο Διεθνής Οργανισμός Ενέργειας που στηρίζει όλη αυτήν εξορυκτική βιομηχανία, παρ' όλο που είναι στον ΟΗΕ, που μέχρι στιγμής στρουθοκαμήλιζε, λέγοντας ότι δεν υπάρχει κλιματική αλλαγή, σε κανένα σενάριο ανάλυσής του. Τώρα, σε λίγες μέρες, ανακοινώνει τα αναγκαία μέτρα προσαρμογής του κλάδου, προκειμένου να πετύχουμε να μην ξεπεράσουμε τον ενάμισο βαθμό θερμοκρασιακής αύξησης.

Αυτό που έρχεται -και τα μέτρα για την κλιματική αλλαγή αλ-

λάζουν διαρκώς- είναι φόρος και σε αυτές τις δραστηριότητες. Μαζί με τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα, που είναι η νέα τεχνολογία που έχουμε μπροστά μας που θα αναπτυχθεί πολύ γρήγορα τα επόμενα πέντε χρόνια, θα υπάρχει και μείωση της ζήτησης πετρελαίου και φυσικού αερίου. Αυτό που θα γίνει, είναι ότι πολύ απλά, αυτές οι ακριβές εξελίξεις, είτε λόγω του φόρου άνθρακα, είτε λόγω της μείωσης της ζήτησης, δεν θα υλοποιηθούν.

Τι θα γίνει όμως; Θα γίνουν σεισμικές έρευνες, που θα κάνουν τη ζημιά στις θάλασσές μας. Και άμα ξεκινήσει η υλοποίηση των εξορύξεων και γίνουν οι επενδύσεις, θα γίνει κάτι ακόμα πιο σημαντικό: τα ΕΛΠΕ που εμπλέκονται στις περισσότερες από αυτές θα χρεοκοπήσουν. Γιατί, αν επενδύσουμε σ' αυτές τις εξορύξεις και στη συνέχεια με τη μείωση των τιμών και τη φορολογία άνθρακα -που έρχεται- και στην ουσία χρεοκοπήσουν, αυτό που θα ακολουθήσει -επειδή είναι η δεύτερη μεγαλύτερη βιομηχανία μαζί με τη ΔΕΗ- είναι ότι το ελληνικό δημόσιο θα χρειαστεί πάλι να βάλει γερά το χέρι στα δάνεια και στο χρέος για να τις ξεχρεώσει.

Αυτό είναι το μέλλον που έχουμε μπροστά μας. Οπότε, όποιος ενδιαφέρεται για το περιβάλλον, για την κλιματική αλλαγή ή για την οικονομία, θα πρέπει να ψηφίσει σήμερα ενάντια σε αυτήν την κύρωση.

Αν στο οπτιμιστικό σενάριο της Κυβέρνησης υλοποιηθούν αυτές οι εξορύξεις, γνωρίζετε τι σημαίνει για τον τουρισμό. Οι διεθνείς μελέτες έχουν αποδείξει πλέον ότι ένα μεγάλο ατύχημα στις ελληνικές θάλασσες θα ξεπεράσει τα 5 δισεκατομμύρια ευρώ κόστους για τον τουρισμό, εκείνη τη χρονιά μόνο, ενώ τα έσοδα είναι μηδαμινά.

Ήδη βλέπουμε μπροστά μας την αύξηση της επιθετικότητας της Τουρκίας, που σημαίνει επίσης αύξηση των εξοπλισμών και η αύξηση των εξοπλισμών που θα γίνει εξαιτίας των εξορύξεων θα έχει ως αποτέλεσμα το κόστος να είναι περισσότερο από ό,τι τα οποιαδήποτε έσοδα της εξόρυξης.

Όπως και να το δει κανείς, αυτή η ιστορία με τις εξορύξεις είναι ζημιόγωνα για την Ελλάδα. Γι' αυτό, το ΜέΡΑ25 είναι, δυστυχώς, το μόνο κόμμα σε αυτήν τη Βουλή που λέει ότι αυτά τα πετρέλαια, αυτό το φυσικό αέριο, πρέπει να μείνουν για πάντα στον βυθό και να μην τα αγγίζουμε, όχι επειδή οι συμβάσεις ωφελούν μόνο τους πλούσιους, τις πολυεθνικές. Διαφωνούμε με αυτό, αλλά δεν είναι αυτό το ζήτημα. Το ζήτημα είναι ότι σε κάθε περίπτωση, είναι ζημιόγωνα για τον πλανήτη.

Γι' αυτό, επειδή ακούμε και πολλούς συναδέλφους να διαφοροποιούνται, ζητήσαμε και ζητάμε να γίνει ονομαστική ψηφοφορία γι' αυτές τις συμβάσεις, ώστε να δοθεί η ευκαιρία σ' όλους τους συναδέλφους να τοποθετηθούν, γιατί η ιστορία γίνεται σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα. Και η ιστορία θα μας κρίνει γι' αυτά που ακολουθούν.

Επειδή με ρωτάτε που πρέπει να επενδύσουμε, ας ακολουθήσουμε τα διεθνή παραδείγματα. Ιταλία: Moratorium στις νέες εξορύξεις. Ισπανία: Ακύρωση εξορύξεων και moratorium σε οποιαδήποτε καινούργια. Πορτογαλία: Ακύρωση εξορύξεων. Γαλλία: Ακύρωση εξορύξεων και βασικά moratorium σε κάθε εξόρυξη. Νορβηγία: Ακύρωση νέων εξορύξεων, moratorium.

Ποιο παγκόσμιο παράδειγμα εμείς ακολουθούμε; Αυτό που κάνουν αυτές οι χώρες είναι ότι πλέον βάζουν στόχους για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Βάζουν στόχους για τις τεχνολογίες, όχι του παρελθόντος, γιατί κάποτε οικονομικής σημασίας ήταν τα πετρέλαια, παρ' όλο που κατέστρεφαν τον πλανήτη με την κλιματική αλλαγή. Δεν είναι πλέον. Δεν είναι τεχνολογίες αιχμής. Είναι οι διελθόμενοι της τεχνολογίας, αυτοί που ξεπερνιούνται τώρα. Οι τεχνολογίες αιχμής είναι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Και οι χώρες που θα προκριθούν, που θα κερδίσουν το στοίχημα του αύριο, είναι αυτές που θα επενδύσουν σε αυτές στις τεχνολογίες, ώστε να μπορούμε να έχουμε 100% ενέργεια από τις ΑΠΕ, ώστε να έχουμε την ενέργεια να μπορεί να ωφελήσει την οικογένεια την ελληνική με τα φωτοβολταϊκά στις στέγες, με όλες τις τεχνολογικές τομές που χρειάζονται. Αν δεν επενδύσουμε εκεί, θα βρεθούμε πάλι ουραγοί κυνηγώντας το παλιό, αυτό που κάποτε έφερε πλούτο για μερικούς και καταστροφή για όλους, τις εξορύξεις.

Εμείς δεν θα το κάνουμε με την ψήφο μας. Εμείς θα πούμε ξε-

κάθαρο όχι. Επίσης, θα πρέπει να ξέρουν οι βιομηχανίες που θα ασχοληθούν με αυτές τις εξορύξεις, ότι τα κινήματα και οι πολιτικοί, πολλοί πολιτικοί υπεύθυνοι σε αυτήν την Αίθουσα, την επαύριο θα είναι απέναντί τους, απέναντι στην καταστροφή που πάνε να φέρουν, είτε με τις μυστικές έρευνες είτε με οποιαδήποτε άλλη δουλειά, με εξορύξεις στη γη και στη θάλασσα.

Σήμερα, στις έξι το απόγευμα, υπάρχει μια μεγάλη συγκέντρωση των κινήματων έξω από τη Βουλή. Οι πολίτες σε όλη την Ελλάδα φωνάζουν ενάντια στις εξορύξεις. Ας τους ακούσουμε, γιατί πραγματικά έχουν δίκιο. Οι εξορύξεις είναι ενάντια στο περιβάλλον, στην κλιματική αλλαγή και φτην τσέπη κάθε Έλληνα πολίτη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜΕΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τώρα θα δώσουμε τον λόγο στους δύο τελευταίους ειδικούς αγορητές από το Κίνημα Αλλαγής, με πρώτο τον κ. Γκόκα και θα ακολουθήσει ο κ. Κατρίνης, με τον οποίο θα ολοκληρωθεί ο κύκλος των ομιλιών των εισηγητών και ειδικών αγορητών.

Εν συνεχεία θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός και μετά ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ελληνικής Λύσης κ. Βελόπουλος και μετά ο κ. Βαρουφάκης εκ μέρους του ΜΕΡΑ25.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό. Τελείωσαν οι ειδικοί αγορητές και ο κύριος Υπουργός ζήτησε να μιλήσει πριν από εμένα. Και είτε ο κύριος Υπουργός μπορεί να μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Λέω ότι τελειώνουν οι ειδικοί αγορητές μετά τον κ. Γκόκα και τον κ. Κατρίνη και ολοκληρώνεται ο κύκλος και μετά θα είναι ο Υπουργός. Μα, έτσι είναι η σειρά, κύριε Βελόπουλε. Ενημερωθήκατε για αυτό. Και μετά έχετε τον λόγο εσείς, ο κ. Βαρουφάκης, κοινοβουλευτικοί, ομιλητές κ.λπ..

Ορίστε, κύριε Γκόκα, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ευκαιρία της εισήγησής μου για τη σύμβαση παραχώρησης του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή «Ιόνιο, δυτική Ελλάδα», αφού μετά από μεγάλη καθυστέρηση κατατέθηκαν για κύρωση στη Βουλή οι τέσσερις συμβάσεις που συζητάμε σήμερα, θα ήθελα να τονίσω ότι ως προς τα εθνικά κυριαρχικά μας δικαιώματα ό,τι σημαντικότερο έχει συμβεί από το 1974 και μετέπειτα είναι η πραγματοποίηση αυτών των ερευνών για υδρογονάνθρακες στις περιοχές της Μεσογείου που αφορούν τη χώρα μας και μάλιστα ανεξάρτητα από τις οριοθετήσεις των ΑΟΖ, όπως κάνουν και άλλες χώρες στην περιοχή.

Για πρώτη φορά το 2014 συνδέθηκαν τα εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα, η αναπτυξιακή προοπτική της χώρας, αλλά και η κοινωνική αλληλεγγύη με έναν σημαντικό πλουτοπαραγωγικό πόρο της χώρας και παράλληλα δημιουργήθηκε ένα πλαίσιο για τη διαφάνεια, την προστασία του περιβάλλοντος και την ασφάλεια της ερευνητικής και εξορυκτικής δραστηριότητας υπό την εποπτεία της ελληνικής διαχειριστικής εταιρείας υδρογονανθράκων.

Τα αναμενόμενα οφέλη –αναφέρθηκαν και πριν, επιγραμματικά τα αναφέρω– αφορούν στα σημαντικά έσοδα για την περιφέρεια με το 5% των εσόδων και το Πράσινο Ταμείο που παίρνει 20% για έργα περιβαλλοντικής σημασίας της περιφέρειας όπου αναπτύσσονται αυτές οι δραστηριότητες.

Το δημόσιο παίρνει πέρα από το 20% της φορολογίας του εισοδήματος και με πρόταση νόμου του ΠΑΣΟΚ το 75% για τον εθνικό λογαριασμό του Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών και στηρίζει το ασφαλιστικό σύστημα και ιδιαίτερα για τους νέους ανθρώπους στο μέλλον, αλλά και τη δημιουργία θέσεων εργασίας με υποχρέωση προσλήψεων και εκπαίδευσης προσωπικού σε τοπικό επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παράταξή μας έχει συνδεθεί με τη διαχρονική πορεία και συνέχεια του νομικού πλαισίου της αξιοποίησης και διαμόρφωσης των όρων για την αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου των υδρογονανθράκων. Πέρα από τις νομοθετήσεις με τον ν.4001/2011, αλλά και τους νόμους του 2013 για το Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών, τον ν.4162, αλλά και την κύρωση των συμβάσεων του 2014 είχε αρχικά προηγηθεί ο ν.2289/95 που

εκουγγρονίστηκε στη συνέχεια με τον ν.4001 του 2011.

Έχουμε ιστορικά καθορίσει τις εξελίξεις στον τομέα αυτό από το 1999 με τη σύμβαση για τον Πρίνο με Υπουργό Βιομηχανίας τότε τον κ. Βενιζέλο και στη συνέχεια είχαμε το πλήθος νομοθετημάτων μέχρι το 2014 και τις πρωτοβουλίες που υπήρχαν από την πλευρά της παράταξής μας με Υπουργό τον Γιάννη Μανιάτη.

Ορισμένα από αυτά δεν ψηφίστηκαν από τη Νέα Δημοκρατία, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ψήφισε τίποτα. Ο ΣΥΡΙΖΑ όλα αυτά τα χρόνια μιλούσε πάντα αντιφατικά με αποκορύφωμα τις σημερινές συμβάσεις που φέρουν την υπογραφή Υπουργού του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά δεν ψηφίζονται σήμερα από τον ίδιο τον ΣΥΡΙΖΑ.

Φυσικά, όταν υπογράφατε, κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις συμβάσεις ήταν υπό αίρεση ότι θα πρέπει να ισχύουν μόνο εφόσον εισάστε εσείς μόνιμα κυβέρνηση. Γιατί όλα αυτά που επικαλείστε με πρόσχημα την πώληση μεριδίου των ΕΛΠΕ είναι συνέπειες της δικής σας πολιτικής του πρώτου εξαμήνου του '15 που οδήγησαν στο τρίτο μνημόνιο. Εσείς δεσμεύσατε τη χώρα για να υπάρχουν 500 εκατομμύρια έσοδα από τα ΕΛΠΕ. Κόπτεστε τώρα στον ΣΥΡΙΖΑ για την πώληση μεριδίου των ΕΛΠΕ, όταν υποθηκεύσατε τον τόπο και τις πιο δυναμικές εταιρείες στο υπερταμείο!

Βέβαια, το θέμα των ΕΛΠΕ, όπως ανέφερε και ο κ. Αρβαντιδής αναλυτικά, πρέπει να συζητηθεί στη βάση του καθοριστικού του ρόλου στην ενεργειακή πολιτική της χώρας σε σχέση με το δημόσιο συμφέρον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να αναφερθώ στις επιπτώσεις στο περιβάλλον και τις συνέπειες για τις τοπικές κοινωνίες, αλλά και τη μεγάλη συζήτηση που υπάρχει για αυτά τα θέματα, γιατί τίθενται πολλά ερωτήματα. Τι γίνεται με τις μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων στις περιπτώσεις που δεν καλύπτουν και τις σεισμικές έρευνες; Κατά πόσο είναι η πολιτική μας να δεσμευτούμε στα ορυκτά καύσιμα ως χώρα σε σχέση με τους στόχους που έχουμε για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας; Τι θα γίνει με τις εξορύξεις μέσα σε προστατευόμενες περιοχές; Ποιες διεθνείς συμβάσεις δεν κυρώσαμε και διέπουν έρευνες και εξορύξεις σε θαλάσσιες περιοχές; Είναι ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν και από την πλευρά σας, κύριε Υπουργέ.

Εμείς λέμε ότι αφ' ενός πρέπει να γίνουν αυστηροί έλεγχοι με τον φορέα ελέγχου που ειδικά γι' αυτές τις περιοχές και δραστηριότητες θα πρέπει να είναι υπό την εποπτεία της Ελληνικής Διαχειριστικής Εταιρείας Υδρογονανθράκων και αφ' ετέρου πρέπει να υπάρχει συνεχής επικαιροποίηση των μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων και ενσωμάτωση νέων οδηγιών και κανονισμών, γιατί το στοιχείο είναι «να στην αξιοποίηση των υδρογονανθράκων, αλλά με διατήρηση και προστασία του περιβάλλοντος». Αυτός πρέπει να είναι ο βασικός μας στόχος.

Υπάρχουν, βέβαια, διαφορές μεταξύ χερσαίων και θαλάσσιων ζωνών και ειδικά για τη θαλάσσια ζώνη του Ιονίου, για την οποία είμαι ειδικός αγορητής, ο δρόμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ανοιχτός μπροστά μας. Υπάρχει η οδηγία 2013/30 για την προστασία των υπεράκτιων εξορύξεων που διαμορφώθηκε από εμάς το ΠΑΣΟΚ στο Συμβούλιο Υπουργών Περιβάλλοντος και στο Συμβούλιο Υπουργών Ενέργειας κόντρα και απέναντι σε κράτη-μέλη που ήθελαν πολύ πιο ελαφριές διαδικασίες.

Θα πρέπει να αξιοποιηθεί η εμπειρία του Πρίνου, τριάντα πέντε χρόνια ο Πρίνος έχει δώσει 125 εκατομμύρια βαρέλια χωρίς κανένα πρόβλημα. Ας παραδειγματιστούμε από αυτό, ώστε στους ιδιαίτερα σημαντικούς τομείς της αλιείας και του τουρισμού να μην υπάρχει καμμία αρνητική επίπτωση.

Τέλος –και κλείνω, κύριε Πρόεδρε– ζητούνται απαντήσεις τόσο από τον κύριο Υπουργό όσο και από την Κυβέρνηση στο σύνολό της για το πώς προχωρούν οι εξορύξεις και οι έρευνες σε διάφορες περιοχές, τι στοιχεία υπάρχουν, ποια είναι τα αναμενόμενα έσοδα με τα νέα δεδομένα και αν θα έχουμε και πότε νέες συμβάσεις παραχώρησης. Γιατί δεν μπαίνουμε έτσι απλά σε καμμία περίπτωση στο παιχνίδι της Νέας Δημοκρατίας που στοχεύει στο να προβάλλει μία εικόνα ετοιμότητας για όλα και ενός επενδυτικού κλίματος που αλλάζει χωρίς αυτό να προκύπτει στην πράξη.

Και φυσικά, θα πρέπει να δοθούν οι απαντήσεις που ζητήθηκαν για τα ΕΛΠΕ, όπως διατυπώθηκαν από τον συνάδελφο, Βουλευτή του Κινήματος Αλλαγής, τον κ. Αρβαντιδίδη.

Επίσης, θα πρέπει να απαντηθεί από τον κύριο Υπουργό ποιες νομοθετικές πρωτοβουλίες σκοπεύετε να πάρετε, για να έχουμε τη μέγιστη ασφάλεια της προστασίας του περιβάλλοντος, καλύπτοντας όλα τα θέματα που προαναφέρθηκαν ή μπορεί να προκύψουν στη συνέχεια, με διαρκή επικαιροποίηση των μελετών και ενσωμάτωση νέων προδιαγραφών και απαιτήσεων.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ Α' Θεσσαλονίκης κ. Αλέξανδρος Τριανταφυλλίδης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Τον λόγο έχει ο κ. Κατρίνης για πέντε λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα τέσσερις κυρώσεις συμβάσεων, μία εκ των οποίων έχω την τιμή να εισηγηθώ εγώ, αυτή που αφορά τη θαλάσσια περιοχή δυτικά της Κρήτης, που αποτελούν ένα ενδιαμέσο στάδιο σε μία πορεία, έναν οδικό χάρτη που χαράχτηκε το 2011. Και ο οποίος αφορούσε την έρευνα, παραγωγή, αλλά και αξιοποίηση των υδρογονανθράκων στη χώρα.

Έχει ιδιαίτερη σημασία η αναφορά στη χρονική συγκυρία κατά την οποία ξεκίνησε όλη αυτή η διαδικασία, το 2011, με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ σε ένα πολύ φορτισμένο πολιτικά περιβάλλον, όπου τότε κυριαρχούσε το αίσθημα οργής και συνωμοσιολογίας στην πλατεία, εδώ λίγο πιο έξω, αλλά και στο σύνολο της επικράτειας, όταν τότε κάποιοι μιλούσαν για προγράμματα τα οποία έγιναν μόνο και μόνο για να υποθηκευτεί η δημόσια περιουσία της χώρας και ρωτούσαν γιατί, επιτέλους, εδώ και τόσα χρόνια δεν αξιοποιούνται τα κοιτάσματα πετρελαίου και υδρογονανθράκων που υπάρχουν στη χώρα.

Σε όλα αυτά, λοιπόν, έδωσε απάντηση η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2011, ανοίγοντας ουσιαστικά τον δρόμο τον οποίο περπατάμε σήμερα, με διάφορες αναταράξεις και καθυστερήσεις, αλλά πιστεύω, με κοινή αγωνία και κοινή αντίληψη.

Αυτός ο οδικός χάρτης είχε και άλλη ενδιαμέση στάση, το 2013, όταν πάλι με πρωτοβουλία της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κατατέθηκε πρόταση νόμου που αφορούσε την κατεύθυνση των εσόδων κατά 70% από τους υδρογονάνθρακες στο Ταμείο Αλληλεγγύης των Γενεών και το ασφαλιστικό σύστημα. Διότι εμείς, βεβαίως, λαμβάναμε από τότε πρόνοια γι' αυτό, όχι μόνο γιατί βλέπαμε αυτό που γίνεται σήμερα και την προσπάθεια από την Κυβέρνηση και τον Υπουργό Εργασίας να οδηγήσει την ασφάλιση μόνο στον ιδιωτικό τομέα, αλλά πραγματικά γιατί θέλαμε να στηρίξουμε το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. 20% των εσόδων πηγαίνουν στο Πράσινο Ταμείο, 5% στην τοπική αυτοδιοίκηση και, 5% στην εκπαίδευση, που όπως πολύ σωστά είπε ο εισηγητής μας, ο κ. Αρβανιτίδης, πρέπει να υπάρχει και μία διόρθωση για να περιλάβει και το κομμάτι των μεταπτυχιακών προγραμμάτων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, βρισκόμαστε εδώ σήμερα στην ευχάριστη θέση να συζητάμε αυτές τις τέσσερις συμβάσεις, ακριβώς γιατί ήταν πολιτική απόφαση του τότε Υπουργού Περιβάλλοντος, του κ. Μανιάτη. Αντίθετα, με τις υπόλοιπες χώρες, που όπως γνωρίζετε πολύ καλά, ανάλογες συμβάσεις είναι απόρρητες και δεν τίθενται καν σε ανάλογη συζήτηση στη Βουλή, πόσω μάλλον να δημοσιοποιούνται σε επίσημες ιστοσελίδες του Υπουργείου ή φορέων της Γενικής Κυβέρνησης.

Ήταν, λοιπόν, πολιτική απόφαση του Υπουργού τότε, του Γιάννη Μανιάτη, να είναι όλα στο φως, να γίνει συζήτηση, να υπάρχει διαβούλευση, να τεθούν οι προβληματισμοί, οι διαφορετικές απόψεις και να φτάσουμε στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Βεβαίως, από το 2015 μέχρι σήμερα υπήρχε μία περίοδος καθυστέρησης, που κατά την άποψή μας δεν ήταν δικαιολογημένες. Υπήρχε μία περίοδος πολιτικών αντιφάσεων, όπου η τότε κυβέρνηση, ενώ ως αντιπολίτευση καταψήφισε την άλφα σύμβαση, ως κυβέρνηση εισηγήθηκε και υπερψήφισε πανομοιότυπου περιεχομένου συμβάσεις και σήμερα επανέρχεται στις συμ-

βάσεις τις οποίες η ίδια είχε συζητήσει, συναποφασίσει και συνυπογράψει να προφασιστεί διαφωνία, γιατί αλλάζει ο τρόπος λειτουργίας των ΕΛΠΕ, των οποίων ΕΛΠΕ η ίδια κυβέρνηση με το μνημόνιο που υπέγραψε δρομολόγησε την ιδιωτικοποίηση.

Δεν ξέρω αν η προηγούμενη κυβέρνηση ή ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα είχε λόγο στις κοινοπραξίες που αναλαμβάνουν τις εξορύξεις και εκμεταλλεύσεις υδρογονανθράκων, για να είναι τόσο βέβαιοι ότι πιθανή ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ θα αλλάξει και τον χαρακτήρα της κοινοπραξίας στην οποία συμμετέχουν τα Ελληνικά Πετρέλαια. Για μας είναι στρατηγικής και μείζονος σημασίας ο δημόσιος χαρακτήρας των ΕΛΠΕ, γιατί θεωρούμε ότι είναι μοχλός ανάπτυξης και αναδιάρθρωσης της ενεργειακής πολιτικής στη χώρα.

Θα πρέπει η Κυβέρνηση να ξεκαθαρίσει τι ποσοστό προτίθεται να πουλήσει, σε ποιο χρονικό ορίζοντα και πώς θα μπορέσει, βεβαίως, να ισοσκελίσει τα ανταποδοτικά έσοδα 75 εκατομμύρια ευρώ, που προορίζονται για το ελληνικό δημόσιο κάθε χρόνο από τον κύκλο εργασιών των Ελληνικών Πετρελαίων.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι αυτές οι συμβάσεις και γενικά η πολιτική που υιοθετήθηκε από το 2011 μέχρι σήμερα πραγματικά αναβαθμίζουν τη γεωπολιτική θέση της χώρας. Και αυτό το λέμε συμπεριλαμβανοντας στη σκέψη μας και όλα αυτά που γίνονται στην ευρύτερη περιοχή και αφορούν το ενεργειακό, κυρίως, κομμάτι και βεβαίως, την άσκηση κυριαρχικών δικαιωμάτων, που νομίζω ότι γίνεται με έναν τρόπο που είναι ουσιαστικός και θα έλεγα και εμβληματικός. Όλα αυτά, φυσικά, με γνώμονα τη βιώσιμη ανάπτυξη, την κοινωνική δικαιοσύνη, που για μας πάντα ήταν το κυρίαρχο στις πολιτικές μας απόψεις, με θέσεις εργασίας και ανάπτυξη για την τοπική κοινωνία, όσο κι αν κάποιοι προσπαθούν να το υποβαθμίσουν.

Βεβαίως, όμως, θα πρέπει -και αυτό είναι δικαιολογημένο- να ληφθούν όλες οι πρόνοιες για την προστασία του περιβάλλοντος. Κι εδώ εμείς, πραγματικά, τείνουμε ευήκοα ώτα απέναντι στους λογικούς προβληματισμούς και ανησυχίες και των φορέων και περιβαλλοντικών οργανώσεων.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι θα πρέπει να ληφθούν οι μέγιστες προβλέψεις για να τηρηθούν όλες οι περιβαλλοντικές μελέτες και οι όροι και οι αυστηρές προδιαγραφές, που νομίζω ότι θα πρέπει να ακολουθούν και να χαρακτηρίζουν αυτές τις συμβάσεις, με έμφαση και στην αλεία και στον τουρισμό, που δεν πρέπει να υποστούν πλήγμα, όχι σε μία λογική κινδυνολογίας, αλλά με πραγματικά δεδομένα.

Πολύ σωστή νομίζω, κύριε Υπουργέ, είναι και η παρατήρηση ότι θα πρέπει και η πορεία των συμβάσεων που έχουν ήδη υπογραφεί να ελέγχεται από τη Βουλή, να δομεί αν όντως τα οφέλη, τα οποία κάποιος τα ακούει και θεωρεί ότι είναι δυσθεώρητα 150 δισεκατομμύρια σε τριάντα χρόνια υλοποιούνται εν τέλει και οι Έλληνες πολίτες, όλοι όσοι μας ακούν αυτή τη στιγμή και έχουν γίνει δέκτες διαφορετικών μηνυμάτων, να πιστούν ότι όλο αυτό είναι προς όφελος της χώρας, αλλά και των ίδιων προσωπικά.

Τελειώνοντας, κύριε Υπουργέ, μιας και είστε εδώ, όπως και ο κ. Θωμάς, κι επειδή μιλάμε για υδρογονάνθρακες και σε μία πρόσφατη σύσκεψη με αφορμή την κρίση που έγινε στη Μέση Ανατολή εμφανιστήκατε ιδιαίτερα καθησυχαστικός ότι δεν θα έχουν επιπτώσεις στην ελληνική αγορά -μάλιστα κάποιος Υπουργός είπε ότι επειδή έχουν αγοράσει οι εταιρείες σε χαμηλότερες τιμές δεν θα υπάρχει καμμία αύξηση στο πετρέλαιο- κι επειδή και εσείς είχατε υπογράψει πριν από ένα χρόνο μία ερώτηση ζητώντας να διπλασιαστεί το ποσό για το επίδομα θέρμανσης, θα ήθελα, να σας ρωτήσω αν έχετε λάβει απόφαση γι' αυτό, εννοώ ως Κυβέρνηση συνολικά, να αυξησετε το επίδομα θέρμανσης.

Και αυτό γιατί είναι πάρα πολλοί συμπολίτες μας, ιδιαίτερα στη βόρεια Ελλάδα που μας ακούν αυτή τη στιγμή, που εύλογα ανησυχούν και δεν έχουν καμμία δημόσια δέσμευση, ιδιαίτερα από τον κύριο Πρωθυπουργό, ο οποίος στη Θεσσαλονίκη εξήγγειλε δεκαεπτά μέτρα φοροελαφρύνσεων, αλλά δεν είπε τίποτα γι' αυτό το πολύ ευαίσθητο και πολύ σημαντικό ζήτημα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώθηκε ο κύκλος των εισηγητών και ειδικών αγορητών. Θα δώσουμε τον

λόγο στον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, τον κ. Χατζηδάκη και μετά, όπως προείπα, θα ακολουθήσουν οι δύο Πρόεδροι Κοινοβουλευτικών Ομάδων, της Ελληνικής Λύσης και του ΜέΡΑ25.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Σήμερα η Ελλάδα, εκτός από χώρα που αποτελεί κρίσιμο ενεργειακό κόμβο στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και των Βαλκανίων, ξεκινά την υλοποίηση ενός σχεδίου που έχει στόχο να τη μετατρέψει και σε χώρα παραγωγό ενέργειας. Η συμφωνία σηματοδοτεί την αξιοποίηση από την Ελλάδα της δικής της ΑΟΖ στα βήματα των άλλων κρατών της περιοχής. Η επένδυση που υπογράφεται σήμερα για την έρευνα και αξιοποίηση πιθανών κοιτασμάτων υδρογονανθράκων αποτελεί ψήφο εμπιστοσύνης στις δυνατότητες της Ελλάδας και της ελληνικής οικονομίας. Η Ελλάδα, όπως και η Κύπρος, προχωράμε με καλά σχεδιασμένα και συντονισμένα βήματα στην αξιοποίηση των ενεργειακών μας πόρων και δεν κάνουμε κινήσεις εντυπωσιασμού για να εξυπηρετήσουμε επικοινωνιακούς σκοπούς, αλλά για να δώσουμε στους λαούς μας, στις γενιές του μέλλοντος, προοπτική, οικονομική ευημερία και ασφάλεια».

Κυρίες και κύριοι, όσα είπα είναι λόγια του Αλέξη Τσίπρα στις 27 Ιουνίου του 2019, δέκα μέρες πριν από τις εκλογές. Τα καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι μία από τις λίγες περιπτώσεις που τυχαίνει να συμφωνώ σε μεγάλο βαθμό με τον κ. Τσίπρα, με τη διαφορά βεβαίως ότι ο ίδιος ξεκίνησε να διαφωνεί με τον εαυτό του!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Διότι σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, μας είπατε τελείως διαφορετικά πράγματα. Δεν θέλω να τα χαρακτηρίσω. Μπορούν να βάλουν οι Έλληνες πολίτες όποιο τίτλο θέλουν στις τοποθετήσεις σας. Έχουμε δει κυβιστήσεις, έχουμε δει αλλαγές θέσεων από διάφορους στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Τόσο σύντομη, όμως, και εντυπωσιακή πολιτική κυβίστηση ομολογώ ότι δεν θυμάμαι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

Και θέλω να σας πω εξομολογητικά κάτι. Ερχόμασταν στην επιτροπή της Βουλής για να αναγνωρίσουμε τη συνεισφορά του Γιάννη Μανιάτη και του Γιώργου Σταθάκη στη δουλειά που έχει γίνει στους υδρογονάνθρακες όλα τα τελευταία χρόνια και σκεφτόμασταν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα ήταν έτοιμος, εάν κάναμε κάποια εσφαλμένη πολιτική κίνηση και λέγαμε δυο κουβέντες παραπάνω γι' αυτές τις συμβάσεις, να πει ότι ερχόμαστε να οικειοποιηθούμε το δικό του έργο. Αυτό ήταν η έγνοια μας!

Και από εκεί φτάσαμε ο ΣΥΡΙΖΑ να καταγγέλλει τις δικές του συμβάσεις, που υπέγραψε δέκα μέρες πριν από τις εκλογές σε πανηγυρική εκδήλωση στο κέντρο της Αθήνας, παρουσία του ίδιου, του τότε Πρωθυπουργού και ομιλητή τον ίδιο τον κ. Τσίπρα! Είναι κάτι για να το θυμόμαστε. Η ζωή είναι το καλύτερο κινηματογραφικό σενάριο. Πάντοτε υπάρχουν εκπλήξεις, έτσι ώστε στη ζωή μας να προχωράμε μπροστά χωρίς να πλήττουμε.

Κυρίες και κύριοι, καταλαβαίνω τι θα πείτε από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ. Θα πείτε ότι ναι, άλλαξαν τα πράγματα, διότι τώρα πια έχουμε την ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ. Θα σταθώ, λοιπόν, στην ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ. Έχω εδώ διάφορες συμφωνίες της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με την τρόικα στις διάφορες μορφές της, θεσμούς, προμνημονιακή και μεταμνημονιακή εποπτεία. Δεν θα σας τα διαβάσω όλα, θα τα καταθέσω και αυτά στα Πρακτικά.

Διαλέγω την τελευταία συμφωνία, που ήταν η έκθεση της ενισχυμένης εποπτείας του Ιουνίου του 2019. Διαβάζω από το πρωτότυπο κείμενο. Αναφέρεται στα ΕΛΠΕ και λέει το εξής: «An agreement was reached between the Greek authorities and the institutions that TAIPEA is given the technical mandate to explore all options available towards proceeding with the transaction». Μετα-

φράζω: «Σε σχέση με τα ΕΛΠΕ επετεύχθη μία συμφωνία μεταξύ των ελληνικών αρχών, δηλαδή της κυβέρνησης Τσίπρα, και των θεσμών ότι το ΤΑΙΠΕΑ λαμβάνει μία εντολή για να μελετήσει όλες τις διαθέσιμες επιλογές προς την κατεύθυνση του να προχωρήσει η συναλλαγή, δηλαδή η ιδιωτικοποίηση». Αυτά συμφωνήσατε και σήμερα μας καταγγέλλετε! Καταγγέλλετε τους εαυτούς σας! Όμως δεν ξέρω ποια δύναμη σας ωθεί να το κάνετε.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είπατε ότι ο Πρωθυπουργός μίλησε σε συνέντευξή του στο «BLOOMBERG». Και τι είπε; Τα είπατε μόνοι σας. Είπε αυτό που λέει η συμφωνία σας, ότι το ΤΑΙΠΕΑ μελετά όλες τις επιλογές σε σχέση με περαιτέρω ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ. Αυτό που συμφωνήσατε, αυτό μελετούμε και αυτό μελετά το ΤΑΙΠΕΑ για να το κάνει πράξη.

Και τι άλλο είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, όπως είπε ο κ. Ζαχαριάδης; Είπε ότι θα προσπαθήσουμε η περαιτέρω ιδιωτικοποίηση να γίνει με καλούς και ωφέλιμους όρους. Τι θέλετε; Να μη γίνει με αυτό;

Είναι, λοιπόν, δέσμευση της Κυβέρνησης ότι προχωρούμε προς την κατεύθυνση που εσείς συμφωνήσατε. Εξετάζει το ΤΑΙΠΕΑ όλες τις επιλογές και θα κρίνουμε με βάση προφανώς το συμφέρον του δημόσιου και ευρύτερα το εθνικό συμφέρον.

Και σας καλώ να μην σπεύδετε διότι μπορεί να βρεθείτε και σε αυτό εκτεθειμένοι. Θα μου πείτε τι βρεγμένοι, τι μούσκεμα; Δεν σας ενδιαφέρει και τόσο πολύ. Όμως εγώ απλώς οφείλω να σας προειδοποιήσω.

Όπως, επίσης, οφείλω να σας προειδοποιήσω και γι' αυτό που είπατε -βγάλατε αμέσως το συμπέρασμα- ότι το δημόσιο θα αποσυρθεί από τα ΕΛΠΕ σε σχέση με τις γεωτρήσεις. Δεν υπάρχει κάποια συμφωνία μετόχων, δεν υπάρχει κάτι το χειροπιαστό. Υπάρχει ένα πλάσμα της φαντασίας σας με βάση το οποίο αυτοφορτίζεστε και αυτοτοποθετείστε.

Σας λέω, λοιπόν, κύριε Ζαχαριάδη, επειδή είστε νέος άνθρωπος και σας εκτιμώ, να μην παρασύρεστε από τέτοιου είδους εκτιμήσεις, διότι μπορεί «πίσω να έχει η αλάδα την ουρά». Δεν θέλω να πω αυτήν την ώρα τίποτα παραπάνω, γιατί το ΤΑΙΠΕΑ είναι αρμόδιο και μόλις έχει ξεκινήσει η όλη προσπάθεια.

Θα σας παρακαλούσα, λοιπόν, όσους είστε νεότεροι τουλάχιστον και φιλόδοξοι στην πολιτική, όπως ο κ. Ζαχαριάδης, να αποφεύγουμε παραδοσιακές πολιτικάντικες μεθόδους. Ο κ. Ζαχαριάδης δεν τις ακολουθεί και πραγματικά με εξέπληξε με την τοποθέτησή του.

Όμως, θέλω να συνεχίσω με τα ΕΛΠΕ. Εμείς δεν έχουμε πρόθεση το δημόσιο να αποσυρθεί συνολικά από τα ΕΛΠΕ, αλλά ακόμη και να είχαμε, θέλω να σταθώ στα εξής: Θέλω να σταθώ στο ότι τα ΕΛΠΕ σε δύο από τις τέσσερις συμβάσεις συμμετέχουν στο 20%. Διαχειριστής, σε αυτές τις συμβάσεις, τα ΕΛΠΕ είναι μόνο σε μία. Και επίσης θέλω να σταθώ στο ότι εξ ορισμού, επειδή μιλάμε για διεθνείς συμβάσεις, σε όλη την Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο, μια και είναι διεθνής διαγωνισμός, δεν μπορεί ο διαγωνισμός να έχει προεπιλεγμένο αποτέλεσμα και να ξέρουμε ότι ο νικητής του διαγωνισμού θα είναι τα ΕΛΠΕ ή η όποια εταιρεία. Αυτό το λέει η κοινή λογική.

Όμως, επειδή ενδεχομένως ούτε με αυτό μπορεί να σας πείθω σε σχέση με τις ανησυχίες σας, θα σας δείξω εδώ -και θα το καταθέσω στη Βουλή- τι εσείς έχετε κάνει, ο ΣΥΡΙΖΑ, σε σχέση με τη συμμετοχή ή μη των ΕΛΠΕ σε διαγωνισμούς και σε οικόπεδα.

Έχω εδώ τον χάρτη της Ελλάδας. Εδώ έχουμε τις επιμέρους παραχωρήσεις. Βλέπω στον χάρτη της Ελλάδας τα Ιωάννινα. Είχαμε τη «REPSOL» και την «ENERGEAN», μια ισπανική εταιρεία και μια ελληνική ιδιωτική εταιρεία. Έφυγε η «ENERGEAN» και με απόφαση δική σας, των δικών σας Υπουργών, το έχει μόνη της η «REPSOL». Καμμία ελληνική εταιρεία, μόνοι τους οι Ισπανοί. Αυτό δεν σας ανησυχεί, με βάση τη λογική που αναπτύξατε σήμερα εδών κουνώντας το δάχτυλο; Δεν σας ανησυχεί; Εσείς το κάνατε.

Και πάω παρακάτω στον χάρτη, Αιτωλοακαρνανία. Έγινε μια σύμβαση για το οικόπεδο της Αιτωλοακαρνανίας επί ημερών ΣΥΡΙΖΑ. Το κυρώσατε με τις ψήφους σας στη Βουλή. Και εμείς το ψηφίσαμε, αλλά εσείς είχατε την πρωτοβουλία. Ποιοι είναι οι ανάδοχοι; «REPSOL», η ισπανική εταιρεία, και «ENERGEAN». Αυτό δεν σας ανησυχεί. Δεν σας ανησυχεί ότι είναι μια ελληνική εταιρεία 100% ιδιωτική. Σας ανησυχεί ότι τα ΕΛΠΕ μπορεί εν μέρει να ιδιωτικοποιηθούν περαιτέρω και ως εκ τούτου δεν ψηφίζετε τις σημερινές συμβάσεις.

Βρείτε τα με τους εαυτούς σας. Νομίζω ότι χρειάζεται μια κάποιου είδους πολιτική ψυχοθεραπεία σε σχέση με τις τοποθετήσεις σας. Εγώ πραγματικά δεν μπορώ να βγάλω άκρη. Δηλώνω εμπρόντητος. Δεν μου έχει ξανασμβεί από το 2007 και μετά, που είμαι Βουλευτής της Βουλής των Ελλήνων.

Και παρακαλώ την κ. Ξενογιαννακοπούλου, που ξέρω ότι είναι σοβαρός άνθρωπος και έχουμε θητεύσει κάμποσα χρόνια μαζί στην Ευρωβουλή, να τοποθετηθεί γι' αυτό το πρωτοφανές παράδειγμα το οποίο, νομίζω -δεν μου πέφτει λόγος να σας κάνω τον σύμβουλο πολιτικής επικοινωνίας- σας εκθέτει, σας τραυματίζει βαριά και δημιουργεί μια εικόνα ιλαρότητας γύρω από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Καταθέτω τον χάρτη στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα χάρτη, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σταθώ στις ανησυχίες, τις οποίες ακούω και τις λαμβάνω σοβαρά υπ' όψιν, σε σχέση με την κλιματική αλλαγή. Ποια είναι η βασική κατεύθυνση της Κυβέρνησης; Η κατεύθυνση της Κυβέρνησης είναι να, προφανώς να ενισχυθεί στο μείγμα της ενέργειας στην Ελλάδα η συμμετοχή των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και να ενισχυθεί δραστικά.

Προς αυτήν την κατεύθυνση δουλεύει ο αρμόδιος Υφυπουργός Ενέργειας, ο κ. Γεράσιμος Θωμάς, ο οποίος άλλωστε καλείται να εφαρμόσει στην Ελλάδα τις καλές ευρωπαϊκές πρακτικές, αυτό που είχε μάθει να κάνει τόσα χρόνια, ως ανώτερο στέλεχος, ως Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής Ενέργειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Μάλιστα μοιράζεται μαζί σας, με όσους έχετε τέτοιες ανησυχίες, αλλά και μαζί μου, αυτόν ακριβώς τον προβληματισμό, κλιματική αλλαγή, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Μίλησε ο Πρωθυπουργός στη Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών και ήταν σαφής και για την κλιματική αλλαγή, αλλά και για την απολιγνιτοποίηση της ΔΕΗ. Και όπως και να το μετρήσετε, είμαστε η πρώτη ελληνική Κυβέρνηση η οποία προχωρεί με θάρρος και χωρίς καθυστερήσεις την απολιγνιτοποίηση. Και την προχωρούμε και για λόγους οικονομικούς και για λόγους φυσικά περιβαλλοντικούς. Και αυτό δεν μπορείτε νομίζω να μας το αφαιρέσετε.

Προφανώς, λοιπόν, στο μείγμα της ενεργειακής μας πολιτικής θα έχουν πολύ μεγαλύτερη συμμετοχή οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και είναι ενδεικτικό ότι στην εκπόνηση του εθνικού σχεδίου για την ενέργεια και το κλίμα συμμετέχουν για πρώτη φορά ισότιμα, μαζί με τους φορείς του δημοσίου, δυο μη κυβερνητικές περιβαλλοντικές οργανώσεις. Είναι μαζί στο ίδιο τραπέζι η «GREENPEACE» και η «WWF». Και αυτό συμβαίνει, επίσης, για πρώτη φορά.

Έχω μιλήσει σε έναν πρόσφατο λόγο μου στη Θεσσαλονίκη για το φυσικό αέριο. Έχω πει ότι η Ελλάδα επειδή είναι πολύ πίσω σε σχέση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, το φυσικό αέριο θα είναι ένα καύσιμο μετάβασης. Βραχυπρόθεσμα θα ανέβει η συμμετοχή του στην αγορά, αλλά η κατάληξη είναι με βάση και τη Συμφωνία των Παρισίων και τις δεσμεύσεις της χώρας στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να πάμε σε αυτό το οποίο μας καλέσατε να πάμε, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Προφανώς σεβόμαστε τις διεθνείς δεσμεύσεις της χώρας για την κλιματική αλλαγή και προς τα εκεί θα πάμε.

Βεβαίως, έχουμε το θέμα των εξορύξεων υδρογονανθράκων. Εντάξει, δεν είναι βασική σας επιλογή ο άνθρακας και οι εξορύξεις. Επιλογή σας είναι η στροφή προς τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Το ερώτημα είναι γιατί δεν σταματάτε όλη αυτή την

προσπάθεια; Διότι αυτή την προσπάθεια την κάνουν όλες οι χώρες της γειτονιάς μας, για να μην σας πω και όλες οι χώρες της Ευρώπης. Δεν έχουν σταματήσει τις εξορύξεις τους. Συνεχίζεται κανονικά η διαδικασία των εξορύξεων παντού. Βεβαίως, υπάρχει μια διαφοροποίηση από χώρα σε χώρα. Οι παλιές, όμως, εξορύξεις πουθενά δεν έχουν σταματήσει.

Η χώρα μπήκε με καθυστέρηση και σε αυτόν τον τομέα. Δεν είναι, αν θέλετε, η προοπτική της χώρας να κάνει για πάντα εξορύξεις όταν η πολιτική της Ευρώπης πάει προς την άλλη κατεύθυνση, αλλά δεν είναι και η πολιτική της χώρας να βλέπουμε την Τουρκία να κάνει εξορύξεις, να βλέπουμε την Κύπρο να κάνει εξορύξεις, να βλέπουμε την Αίγυπτο να κάνει εξορύξεις, να βλέπουμε την Ιταλία να κάνει εξορύξεις και εμείς να μην το κάνουμε.

Πώς θα γίνει αυτό; Με το να σεβαστούμε όλους τους αναγκαίους περιβαλλοντικούς όρους, όλες τις αναγκαίες προϋποθέσεις, διότι υπάρχουν διεθνή στάνταρ και αυτά τα αυστηρά στάνταρ τηρούμε.

Πάνω σ' αυτό θα ήθελα να απαντήσω και στον κ. Καραθανασόπουλο, που είπε «το κάνετε περίπου όπως σας έρθει». Μα, έχετε τη συνθήκη, έχετε τις συμβάσεις που σήμερα κυρώνουμε. Διαβάστε τα άρθρα 4 και 5. Νομίζω ότι δίνουν απαντήσεις και οι απαντήσεις είναι απολύτως ξεκάθαρες σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς όρους.

Δεν έχω καμμία αμφιβολία ότι ο κ. Αρσένης από την πλευρά του ΜέΡΑ25 πιστεύει βαθύτατα αυτά που λέει. Δεν έχω καμμία αμφιβολία γι' αυτό, αλλά θέλω να του υπενθυμίσω, από την πληροφόρηση που τουλάχιστον εγώ έχω, ότι ο ίδιος το 2013 είχε μιλήσει πάλι σ' αυτόν τον τόνο για το νορβηγικό πλοίο της «PGS», το οποίο ξεκίνησε να κάνει σειсмоγραφικές έρευνες στην ευρύτερη περιοχή, για να προετοιμαστούν οι γεωτρήσεις και είχε μειώσει ο κ. Αρσένης πάλι τα ίδια ζητήματα σε σχέση με τα θηλαστικά. Έγιναν οι έρευνες του νορβηγικού σκάφους, τηρήθηκαν τα διεθνή στάνταρς, υπήρχαν επί του σκάφους τρεις παρατηρητές θηλαστικών, ακριβώς επειδή υπάρχει αυτή η ευαισθησία. Δεν αναφέρομαι σε δική μας δουλειά, ούτε σε δική μου δουλειά, άλλος ήταν Υπουργός τότε, ήταν ο κ. Μανιάτης και τελικώς δεν συνέβη τίποτα.

Επομένως, κύριε Αρσένη, είμαι μαζί σας ως προς τις ανησυχίες για το περιβάλλον, αλλά δεν μπορώ να είμαι μαζί σας στις υπερβολές. Έτσι νομίζω. Εσείς μπορείτε να με κρίνετε με τον δικό σας τρόπο σε σχέση με την πολιτική που σήμερα παρουσιάζουμε, αλλά νομίζω ότι έχω μαζί μου τη διεθνή εμπειρία, τις διεθνείς πρακτικές και πρακτικές ακόμη και από την περίπτωση της Ελλάδος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Συνεπώς, κύριοι συνάδελφοι, για να κλείσω, σήμερα φέρνουμε εδώ τέσσερις συμβάσεις, οι οποίες υπεγράφησαν από την προηγούμενη κυβέρνηση. Θεωρώ ότι αυτές οι συμβάσεις είναι επωφελείς εθνικά, επωφελείς οικονομικά, επωφελείς από κάθε άποψη για τη χώρα μας, χωρίς να ζημιώνουν το περιβάλλον. Λυπούμαι, γιατί το βλέπουμε μόνο εγώ και η Κυβέρνηση με αυτόν τον τρόπο και δεν το βλέπει η παράταξη που τις υπέγραψε τις συμβάσεις. Είναι κάτι το οποίο θα καταγραφεί στα Πρακτικά της Βουλής των Ελλήνων, θα καταγραφεί και στη μνήμη των Ελλήνων και όταν θα είμαστε στεναχωρημένοι από διάφορα προβλήματα, θα το συζητάμε για να διασκεδάζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα οκτώ Ολλανδοί μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το Σχολείο Het Rhedens.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Βελόπουλο, έχει ζητήσει τον λόγο επί προσωπικού για ένα λεπτό ο κ. Αρσένης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Μα, δεν τον έβιξε, κυρία Πρόεδρε. Το προσωπικό είναι όταν κάποιος θίγεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Αρσένη, έχετε τον λόγο.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή έκανε αναφορά ο κ. Χατζηδάκης για το εάν είναι σοβαρές αυτές οι ευαισθησίες, θέλω να πω απλώς τι έγινε, για να υπάρχει μια αποκατάσταση και να ξέρει και ο κόσμος πόσο σοβαρό είναι το ζήτημα.

Η «ελληνική τάφρος» είναι κάτω από την Κρήτη. Δεν είναι εκεί που έγιναν οι έρευνες στο Ιόνιο. Τώρα είναι που θα πάμε να βομβαρδίσουμε με τις σεισμικές έρευνες τον μοναδικό τόπο που γεννιούνται οι φάλαινες. Είναι σαν να πηγαίνουμε να βομβαρδίσουμε κάθε παραλία ωτοκίας της καρέτα-καρέτα. Αυτό είναι το αντίστοιχο που πάμε να κάνουμε.

Επίσης, θέλω να πω ότι δεν ήταν τρεις οι παρατηρητές στα πλοία. Ήταν ένας μόνο για εικοσιτετράωρη βάρδια και δεν έχουμε δει ακόμη τα αποτελέσματα της μελέτης. Η Ιταλία κάνει έρευνα πριν την κατάσταση, κατά τη διάρκεια των εξορύξεων και μετά και πάλι έχει σταματήσει τις εξορύξεις από εδώ και μπρος. Έχει μορατόριουμ πλέον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν υπάρχει προσωπικό θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Πρόεδρε, σας ζητώ συγγνώμη και έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Δεν είναι προσωπικό θέμα. Έχει ευαισθησία ο κ. Αρσένης με τις φάλαινες. Εμείς έχουμε με τους ανθρώπους περισσότερο.

Καλές είναι οι οικολογικές ευαισθησίες. Είμαστε λίγο-πολύ όλοι ευαίσθητοι. Βέβαια, επειδή μιλάτε για τον τουρισμό, να σας πω ότι το πλαστικό μπουκάλι από τους τουρίστες πηγαίνει σύννεφο στις παραλίες, όπως και από τους Έλληνες. Δεν είναι πανάκεια. Καλό είναι να λέμε ότι είμαστε ευαίσθητοι με την οικολογία, με την πράσινη ανάπτυξη, με την κλιματική αλλαγή, με όλα, αλλά δεν αφορούν τη χώρα μας, δεν αφορούν μόνο την Ελλάδα. Έχουμε μια εσωστρέφεια σε όσα λέμε πολλές φορές, ότι όλα ξεκινούν και τελειώνουν από την Ελλάδα. Ναι, αλλά δεν είναι πανάκεια.

Βλέπω ότι έχετε i-phone.

ΚΡΙΤΩΝ - ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Όχι.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Και ο Αρχηγός σας έχει κινητό τηλέφωνο. Τα smartphones ξέρετε πώς γίνονται; Από σπάνιες γαίες. Ξέρετε τι σημαίνει σπάνια γαία; Τοξικό απόβλητο. Πετάξετε το. Να είμαστε οικολόγοι, όχι οικολόγοι μόνο στις γεωτρήσεις του Χατζηδάκη ή του ΠΑΣΟΚ ή του ΣΥΡΙΖΑ. Να είστε γενικά οικολόγοι.

Ακούστε, αντιλαμβάνομαι ότι πολιτικαντισμός σημαίνει πράσινη ανάπτυξη, κλιματική αλλαγή. Το καταλαβαίνω. Θέλετε να κερδίσετε από τα νέα παιδιά την ευαισθησία, γιατί εκεί απευθύνεστε πολλοί, στο ευαίσθητο σημείο του συναισθήματος. Αφού, λοιπόν, είστε οικολόγοι, μην οδηγείτε αυτοκίνητα, μην καίτε βενζίνη, μην πηγαίνετε με το αεροπλάνο, μην έχετε i-phones, για να σας πιστέψουμε κιόλας. Ζείτε στην εποχή των σπηλαίων. Να το καταλάβω.

Και επειδή θέλω να σας πω και κάτι ακόμα για τις ανεμογεννήτριες που αγαπάτε πάρα πολύ, απ' ό,τι κατάλαβα, τριάντα χρόνια ζωής έχουν. Και αυτές γίνονται με σπάνιες γαίες. Τοξικά απόβλητα γεμάτες είναι. Αν πάτε εκεί που γίνεται η εξόρυξη, στην Κίνα, σε ένα συγκεκριμένο σημείο, είναι γενικά...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Τι είναι αυτό που είπατε;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Για τις ανεμογεννήτριες, κύριε Λοβέρδο, πώς γίνονται, για την κατασκευή τους. Μέσα έχουν σπάνιες γαίες, αλλιώς δεν υπάρχει ανεμογεννήτρια. Άρα, το τοξικό απόβλητο που πηγαίνει; Γιατί, λέει, θέλουμε να αφήσουμε το πετρέλαιο, να αφήσουμε το φυσικό αέριο -που είναι οικολογικό το φυσικό αέριο σε σχέση με το πετρέλαιο πάντα και τους υδρογονάνθρακες- και θέλετε να

ασχοληθείτε, λέει, με τις ανεμογεννήτριες. Ας δούμε τις ανεμογεννήτριες. Και σας μιλάει ένας άνθρωπος ο οποίος από το 2007 όταν ούρλιαζε εδώ για το φυσικό αέριο και το πετρέλαιο, ο κ. Χατζηδάκης και η Νέα Δημοκρατία γελούσαν. Με κοροΐδευαν. Μου έλεγαν ότι δεν υπάρχει τίποτα. Υπήρχε ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, κύριε Λοβέρδο, ο κ. Παπανδρέου, που έλεγε ότι πετρέλαια δεν υπάρχουν και ότι αυτά είναι παραμύθια. Το ίδιο έλεγαν όλοι εδώ μέσα και εγώ ήμουν ο γραφικός. Αν ξεκινούσαμε το 2007, με επτά χρόνια έρευνας το 2014 θα κάναμε εξορύξεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι.

Σήμερα θα έπρεπε να είμαι χαρούμενος, αλλά είμαι απογοητευμένος. Γιατί; Γιατί πτωχεύσαμε και μετά το πήραμε σοβαρά το θέμα με τον Μανιάτη. Και αν ρωτήσετε τον Γιάννη τον Μανιάτη, θα σας πει ο πρώην Υπουργός ότι ήμουν ο μόνος που τον βοήθησε στην ιστορία αυτή. Γιατί δεν είναι μόνο το πετρέλαιο, είναι και οι υδρίτες. Ο υδρίτης είναι οικολογικό ορυκτό. Ψάξτε λίγο παραπάνω. Μάθατε την κλιματική αλλαγή τώρα και γίνετε όλοι ειδικοί επί του κλίματος. Δηλαδή, η κλιματική αλλαγή οφείλεται στο γεγονός των καυσαερίων. Μην πετάτε με αεροπλάνα. Μην πηγαίνετε με αυτοκίνητα.

Οι υδρογονάνθρακες παρέχουν το 80% της παγκόσμιας ενέργειας. Η μείωση 2% σε υδρογονάνθρακες είχε ως αποτέλεσμα να δοθούν πάνω από 2 τρισεκατομμύρια για εναλλακτικές πηγές, ανεμογεννήτριες και πράσινη ανάπτυξη. Δώσαμε 2 τρισεκατομμύρια ευρώ σε όλον τον κόσμο. Το 2040, σύμφωνα με το Γερμανικό Υπουργείο Μεταφορών, θα κυκλοφορούν τετρακόσια εκατομμύρια ηλεκτρικά οχήματα. Αυτός είναι ο στόχος. Θα αντικαταστήσουν το 5% της παγκόσμιας πετρελαϊκής ζήτησης. Σώθηκε το κλίμα! Το 5%, αν κυκλοφορούν τετρακόσια εκατομμύρια ηλεκτρικά αυτοκίνητα.

Πάμε στην άλλη ουσία. Η ηλιακή και η αιολική παρέχουν λιγότερο από το 2% της παγκόσμιας ενέργειας. Αεροσκάφος από την Αμερική και την Ασία χρειάζεται μπαταρίες πέντε φορές το βάρος του για να είναι ηλεκτρικό. Εντάξει, αν ζούσαμε το 2080 ή το 2100 μπορεί να συνέβαινε αυτό με την τηλεκίνηση. Δεν γίνεται.

Ακούστε, η τεχνολογία σου παρέχει δυνατότητες. Άλλο τι θέλω κι εγώ. Θα ήθελα να υπάρχει ένα αυτοκίνητο που να κυκλοφορεί μόνο με τον αέρα. Να πετάει, χωρίς καύσιμα, χωρίς τίποτα. Δεν γίνεται. Εκτός αν έχετε διαστημόπλοια δικά σας που κινούνται με τον αέρα και πηγαίνετε στην Αμερική με τον αέρα. Ε, δεν γίνεται. Πάρτε αερόστατο για να πάτε Αμερική. Άλλο τι θέλουμε κι άλλο τι μπορούμε. Στην πολιτική εφαρμόζεις αυτό που θέλεις με βάση τα πραγματικά περιστατικά, αλλιώς δεν είναι πολιτική, είναι πολιτικαντισμός. Ξεκινάω έτσι, αλλά θα ήθελα να μπω στην ουσία.

Κύριε Υπουργέ, θα το πω. Λέτε ψέματα και εσείς και ο ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί δεν καθορίζετε ΑΟΖ; Καθορίστε ΑΟΖ. Από το 2007 το λέω: Καθορισμός της ΑΟΖ για να ξέρουμε ποια είναι τα οικόπεδά μας. Τι κάνετε τώρα; Έχετε ένα σπίτι, θέλετε να χτίσετε το σπίτι, αλλά δεν έχετε ορίσει το οικόπεδο. Δεν το έχετε ορίσει και πηγαίνετε και χτίζετε στη μέση του οικοπέδου, όπου θέλετε εσείς. Ορίστε, καθορίστε ΑΟΖ. Αν καθορίσουμε ΑΟΖ τελειώνουν πολλά από τα βάσανά μας με την Τουρκία. Θα αναγκαστεί να προσφύγει σε ένα διεθνές δικαστήριο, τουλάχιστον στο Διεθνές Δικαστήριο, που για εμένα δεν είναι λύση, αλλά αυτό θα απαντήσει στο αν έχουμε δίκιο. Γιατί έχουμε δίκιο με την ΑΟΖ. Βγαίνει ο Πρωθυπουργός της χώρας, όμως -ο Πρωθυπουργός της χώρας ζει σε έναν κόσμο φαντάζομαι εικονικό- και αφού αθώωσε τον κ. Τσίπρα για το Μάτι, αφού αθώωσε τον κ. Τσίπρα για τη «NOVARTIS», έρχεται και μας λέει το εξής: Τελείωσε, λέει, η διπλωματία των όπλων και του ισχυρού. Το είπε στον ΟΗΕ. Πότε τελείωσε, κύριε Χατζηδάκη, αυτό; Πείτε μου πότε τελείωσε η διπλωματία των όπλων και του ισχυρού στον κόσμο. Την εποχή των σπηλαίων; Την εποχή της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, της Οθωμανικής, της Ελληνιστικής Περίοδου, του Βυζαντίου, στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, στον Β', πότε τελείωσε η εποχή του ισχυρού;

Μα, η εποχή του ισχυρού είναι πάντοτε η εποχή, η εποχή των όπλων. Μα, διά των όπλων επιβάλλεις την άμυνα. Δεν γίνεται με την ειρήνη. Προετοιμάζεσαι με τα όπλα για να έχεις την ειρήνη. Και απευθύνεται στην Τουρκία. Δεν καταλαβαίνω γιατί το είπε αυτό.

Και βέβαια, είπε και το άλλο απίστευτο στον ΟΗΕ. Είπε ότι η Ελλάδα θα καταργήσει τους λιγνίτες. Ξέρετε, έχω μία ειδική σχέση με τη Γερμανία και την Πολωνία, κύριε Υπουργέ. Αυτοί γιατί χρησιμοποιούν λιγνίτες; Πείτε μου. Γιατί εσείς, σώνει και καλά, θέλετε να καταργήσετε τους λιγνίτες που είναι 300.000.000.000 ευρώ αποθηκευμένα; Ξέρω τι σας λέω, κύριε Υπουργέ. Η Γερμανία χρησιμοποιεί τους λιγνίτες. Είναι όπως σας το λέω. Στο Έσσαν που γεννήθηκα και μεγάλωσα εγώ, ακόμη και τώρα χρησιμοποιεί λιγνίτες η Γερμανία. Το ίδιο γίνεται και σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Εσείς το μοναδικό ορυκτό που διαθέτουμε που είναι άνευ εισαγωγής θέλετε να το καταργήσετε το 2020 ή το 2023, όπως είπε. Για ποιον λόγο; Βρήκαμε κάτι άλλο; Βρήκατε το κοβάλτιο; Βρήκατε κάποιο άλλο ορυκτό που κάνει παραγωγή ενέργειας; Όχι. Γιατί να το κλείσετε; Είναι απίστευτα πράγματα όλα αυτά.

Επειδή πολλοί τρέφουμε αυταπάτες εδώ και λέμε για την Ιταλία ότι είναι φιλική χώρα. Μα, ούτε η Ιταλία δέχεται να καθορίσει ΑΟΖ στα δυτικά, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε γιατί; Διότι στα όρια της ελληνικής ΑΟΖ κάνει εξόρυξη. Η εταιρεία της η «ENI» βγάζει φυσικό αέριο εδώ και χρόνια. Κάνει εξόρυξη η ιταλική εταιρεία και είναι στην ελληνική ΑΟΖ, κοντά στα διακόσια ναυτικά μίλια. Δεν θέλει, διότι, ξέρετε πολύ καλύτερα από εμένα, ότι δεν είναι σε ευθεία γραμμή το κοίτασμα, αλλά απλώνεται κάτω σε μία λεκάνη. Και μπορεί αυτή η λεκάνη να επεκτείνεται στην ελληνική ΑΟΖ. Το ίδιο κάνουν και οι Αιγύπτιοι στο κοίτασμα «Ζορ». Το «Ζορ» είναι ένα κοίτασμα, το οποίο είναι ακριβώς στο σημείο που αγγίζει η αιγυπτιακή ΑΟΖ την ελληνική. Άρα, οι Αιγύπτιοι και οι Ιταλοί μπορούν να ρουφούν ελληνικό φυσικό αέριο.

Ξέρετε, καμιά φορά κάνουν εντύπωση αυτά που λέμε, άσχετα αν είναι λάθος όλα. Λέει «θα δώσουμε αυτό για εξορύξεις».

Και δεν μπορώ να καταλάβω το εξής: Το κράτος έχει συνέχεια μόνο στα στραβά, κύριε Υπουργέ; Στο μακεδονικό έχει συνέχεια. Σε αυτήν την κακή επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ -γιατί είναι κακή επιλογή αυτή- πάλι έχει συνέχεια το κράτος. Και θα σας αποδείξω γιατί είναι κακή η επιλογή. Κάκιστη είναι η επιλογή.

Πάμε στα της προτάσεώς σας.

Το μεγαλύτερο έγκλημα που έχει κάνει η προηγούμενη κυβέρνηση είναι ότι απομονωθήκαμε από τους αγωγούς. Κύριε Υπουργέ, δείξτε μου μια χώρα στον κόσμο, όπου περνάει αγωγός φυσικού αερίου και δεν παίρνει τη χώρα αυτή τέλη διελεύσεως. Πείτε μου ακόμη και αφρικανική χώρα. Δεν παίρνουμε ούτε ένα ευρώ από τον αγωγό TAP.

Κι εδώ, θα συμφωνήσω με τον κ. Αρσένη. Οι αγωγοί έχουν και επικινδυνότητα. Ξέρετε τι εννοώ. Διότι πηγαίνετε και στήνετε hot spot σε περιοχή που περνάει αγωγός στη βόρειο Ελλάδα. Και μεταξύ αυτών που είναι στα hot spot, λέει ο Υπουργός μας, ο Χρυσόχοϊδης, ότι μπορεί να είναι και τζιχαντιστές. Απάντηση του Υπουργού σας είναι αυτή. Την έχω την απάντηση, κύριε Υπουργέ. Πώς τα στήνετε, λοιπόν, παράλληλα από τον αγωγό TAP; Και επαναλαμβάνω: Γιατί δεν παίρνουμε τέλη διελεύσεως; Η Νέα Δημοκρατία το υπέγραψε αυτό.

Αυτό, κύριε Υπουργέ, ήταν η αφορμή που είπα όχι στον Αντώνη Σαμαρά για να κατέβω τότε με τη Νέα Δημοκρατία ως Ευρωβουλευτής. Του είπα όχι όταν μου το πρότεινε. Του είπα: «Αυτό που κάνετε είναι έγκλημα». Να είμαστε συνεπείς. Δεν υπάρχει ούτε μία χώρα όπου περνάει αγωγός που δεν παίρνει τέλη διελεύσεως.

Από την άλλη, κάνατε το εξής έγκλημα: Αφήνετε τους Αμερικανούς και τον Πάιατ να αλωνίζουν και να ζητάει βάση στην Αλεξανδρούπολη για δικούς του λόγους. Ξέρετε πολύ καλά τι εννοώ: LNG, Κοπελούζος, έξι ναυτικά μίλια, εξωχώρια εταιρεία, δεν φορολογείται, απέναντι από την Αλεξανδρούπολη. Στήνει τερματικό ο Κοπελούζος. Για ποιον λόγο γίνεται αυτό; Γίνεται για να απομονώσουμε τη Ρωσία. Και τι κάνει η Ρωσία; Περνάει αγωγό από την Τουρκία, αποφεύγει την Ελλάδα και πάει Βουλγαρία για να στείλει το φυσικό της αέριο. Και όταν βγει το φυσικό αέριο της Ελλάδος από τη Μεσόγειο, θα χρειαστεί άλλα δέκα χρόνια. Κάνουμε, λοιπόν, εχθρό τη Ρωσία για τα αμερικανικά συμφέροντα, όταν οι Αμερικανοί μάς πιέζουν να δώσουμε το όνομα «Μακεδονία» στους Σκοπιανούς, όπως και το δώσαμε. Είναι αντιφατικά όλα αυτά.

Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, ενέργεια δεν είναι μόνο ότι βγάζω το ορυκτό. Είναι και το ότι αποκτώ γεωστρατηγική και οικονομική ισχύ. Μια χώρα που έχει φυσικό αέριο ή πετρέλαιο και οι πολυεθνικές εταιρείες έρχονται να εξορύξουν, κύριε Υπουργέ -το ξέρετε πολύ καλύτερα από εμένα αυτό- αποκτά γεωστρατηγική ισχύ. Διότι οι εταιρείες αυτές θα ήθελαν τη χώρα αυτή να ευημερεί, ώστε να μπορούν να της παίρνουν και να απομυζούν τα κοιτάσματά της. Αυτό είναι μια πραγματικότητα.

Και τα λέω όλα αυτά, γιατί στο άρθρο 1 παράγραφος 1.4, κύριε Υπουργέ, λέει: «Συμμισθωτής χωρίς περαιτέρω κριτήρια». Ο συμμισθωτής αυτός, δηλαδή που θα έρθει αργότερα, κύριε Υπουργέ μου, μπορεί να είναι Τούρκος. Έχει το δικαίωμα. Μπορεί να είναι Σκοπιανός. Έχει το δικαίωμα. Δεν βάλατε όρο εδώ, γιατί δεν τον έβαλαν αυτοί από εδώ. Και επειδή δεν το έβαλαν αυτοί από εδώ, το συνεχίζετε κι εσείς. Δηλαδή πρέπει να είναι ακόμη και Σκοπιανός και Τούρκος; Βάλτε αστερίσκους. Υπάρχει συμμισθωτής.

Το δημόσιο -λέει- παραπατείται από το δικαίωμα να ακυρώσει ή να καταγγείλει τη σύμβαση. Αυτά θα είλεγα ότι είναι λεόντειες συμφωνίες αποικιακού χαρακτήρα.

Το άρθρο 1.5.β δίνει τη δυνατότητα στους συμμισθωτές να συνάπτουν συμβάσεις με τρίτους χωρίς να ρωτήσουν. Έρχεται, λοιπόν, ένας συμμισθωτής, γιατί μπορεί να υπάρξει, δίνει το δικαίωμα και διεθνώς ισχύει αυτό, αρκεί η χώρα που δίνει την άδεια να βάλει και αστερίσκους, αυτός ο συμμισθωτής μπορεί να πηγαίνει όπου θέλει, να υπογράψει όποια σύμβαση θέλει, χωρίς να ρωτάει την Ελλάδα.

Δεν συμβαίνει σε καμμία χώρα, κύριε Υπουργέ, αυτό. Δείτε όλες τις προκηρύξεις, γιατί έχω ψάξει από το 2007 και νωρίτερα το θέμα αυτό και ήμουν ο μοναδικός Βουλευτής εδώ μέσα που φώναζα για τον τεράστιο πλούτο που διαθέτει η Ελλάδα.

Και βέβαια το σημαντικότερο δεν είναι ούτε το φυσικό αέριο ούτε το πετρέλαιο. Είναι οι υδρίτες, το ορυκτό του μέλλοντος. Το λέω από τώρα και θα το συζητάμε σε μερικά χρόνια. Είμαι σίγουρος για αυτό. Ψάξτε τι σημαίνει υδρίτης.

Δεύτερον, αντάλλαγμα προ της παραγωγής. Για να πάρει το μίσθωμα το δημόσιο πρέπει να παράγει δυόμισι χιλιάδες βαρέλια την ημέρα. Ακούστε τώρα λογική. Κι αν η εταιρεία παρέχει δύο χιλιάδες τετρακόσια επίτηδες; Γιατί μας λέγανε για τον Πρίνο, κύριε Υπουργέ...

Μη χαμογελάτε, κύριε Υπουργέ. Για τον Πρίνο μού λέγανε ότι δεν έχει πετρέλαιο και κάθε φορά βγάζουν πετρέλαιο αυτοί εκεί. Έχει πετρέλαιο. Βγάζει δύο χιλιάδες τετρακόσια, σας λέω. Ξέρω τι θα μου απαντήσετε. «Μα, δεν συμφέρει την εταιρεία, θα βγάζει πέντε ή δέκα χιλιάδες». Εσείς το λέτε αυτό, εγώ λέω κάτι άλλο όμως. Αν ο μισθωτής δεν φτάνει στις δυόμισι χιλιάδες βαρέλια την ημέρα, τι γίνεται; Για πείτε μου εσείς.

Άρθρο 3, ο εκμισθωτής δεσμεύεται μόνο για κάθε μία φάση χηριστά. Δεν υπάρχει στα παγκόσμια χρονικά, κύριε Υπουργέ, τέτοια σύμβαση. Έψαξα. «EXXONMOBIL». Πήγα στην «NOBLE ENERGY». Έψαξα τις συμβάσεις τους. Δεν υπάρχουν αυτά τα πράγματα. Είναι μία υπέρμετρη δέσμευση με μικρό κόστος. Δεσμεύεται η Ελλάδα είναι πολύ μικρό, δηλαδή παίρνει λίγο αντίτιμο. Είναι απίστευτο.

Ενδεικτικώς, για την απόφαση, λέει, για την τρίτη φάση της γεώτρησης έχει δεσμεύσει δεκαέξι χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα με δαπάνες 12,5 εκατομμύρια ευρώ σε έξι χρόνια. Δίνουμε δεκαέξι χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα να ψάξει και η μόνη δαπάνη είναι 12,5 εκατομμύρια για έξι χρόνια.

Κύριε Υπουργέ, δεσμεύει το 60% με την υποχρέωση μία γεώτρηση στα τέσσερις χιλιάδες μέτρα. Ακούστε, κύριε Υπουργέ, επειδή ξέρω τα βάθη της Κρήτης, γιατί όλοι τα ξέρουμε, το βάθος κυμαίνεται από δυόμισι μέχρι τρεισήμισι χιλιάδες μέτρα. Ακούστε, κύριε Λοβέρδο, για να καταλάβετε. Και τους δίνουμε για τέσσερις χιλιάδες μέτρα γεώτρηση. Τρεισήμισι η θάλασσα, στα πεντακόσια μέτρα θα πάει το γεωτρήπανο. Γεωλογικά δεν υπάρχει πιθανότητα πουθενά στον κόσμο στα πεντακόσια μέτρα, πλην της Σαουδικής Αραβίας, να βρεθεί πετρέλαιο στην περιοχή.

Τους δίνω, λοιπόν, άδεια για τέσσερις χιλιάδες μέτρα, όταν το βάθος εκεί είναι δυόμισι, τρεις, τρεισήμισι. Δηλαδή δεν στέκει γεωλογικά. Ρώτησα γεωλόγους, τον καθηγητή τον Ζελελίδη, τον

Φώσκολο, σας λέω και ονόματα. Ρώτησα ανθρώπους οι οποίοι γνωρίζουν το αντικείμενο. Δεν συμβαίνει πουθενά. Δεν γίνεται στην Κρήτη στα πεντακόσια μέτρα να βρεις. Είναι χίλια πεντακόσια μέτρα βάθος τουλάχιστον.

Άρθρο 3.11, παραίτηση μισθωτή. Αν προκληθούν περιβαλλοντικές ζημιές -εδώ έπρεπε να μείνει ο κ. Αρσένης- κατά την απομάκρυνση ή σε μεταγενέστερο χρόνο, δεν φέρει κανένας ευθύνη. Αν ρυπάνουν το περιβάλλον, κύριε Υπουργέ μου, δεν θα φέρει κανένας ευθύνη. Ψάξτε το λίγο. Σας λέω στο άρθρο 3.11. Δεν υπάρχει ευθύνη για κανέναν. Να γίνει όπως στο Μεξικό δηλαδή! Εδώ έχει ένα δικό η άλλη πλευρά. Να γεμίσουμε με πετρέλαιο την περιοχή, αν βρεθεί πετρέλαιο -μακάρι να βρεθεί-, να κάνει τη ζημιά και να εξαφανιστεί και να μην έχει κανένας ευθύνη. Αυτά δεν γίνονται.

Τεχνική Συμβουλευτική Επιτροπή, άρθρο 4 και συγκεκριμένα στο 4.1. Ο πρόεδρος και τα δύο μέλη της ορίζονται από τον εκμισθωτή, από τον ξένο, και τρία μέλη από τον μισθωτή. Είναι μια επιτροπή που την πλειοψηφία των μελών της δεν την έχει το ελληνικό δημόσιο. Δηλαδή η επιτροπή δεν είναι του ελληνικού δημόσιου, δεν την οδηγεί το δημόσιο.

Υπάρχει μια διατιθισία μέσω του αποκλειστικού εμπειρογνώμονα, που στην παρούσα σύμβαση είναι πάλι ξένος φορέας. Όλοι ξένοι είναι. Θα πρέπει να είναι μόνο ελληνικός. Πάντα και παντού το πάνω χέρι το έχει -επαναλαμβάνω, κύριε Υπουργέ μου- ο ξένος.

Εμπλοκή αμερικανικών συμφερόντων «STANDARD & POOR'S» άρθρο 9 παράγραφος 2 και όχι η Υπηρεσία Ελέγχου Ασφαλιστικών Εταιρειών του ελληνικού Υπουργείου Οικονομικών. Αυτό που έκανε η Νορβηγία. Μας λέει ο ΣΥΡΙΖΑ ότι αντέγραψε τη Νορβηγία. Λέει ψέματα ή τη μισή αλήθεια. Καμμιά Νορβηγία δεν θα λειτουργεί έτσι. Εμείς βάλαμε τη «STANDARD & POOR'S». Δεν βάλαμε το Υπουργείο Οικονομικών για τις ασφαλιστικές εισφορές. Σας λέω είναι στο άρθρο 9.2. Σας τα λέω ένα προς ένα.

Επίλυση διαφορών όχι από ελληνικά δικαστήρια, αλλά από ιδιωτικό φορέα. Δηλαδή όποια διαφορά γίνει μεταξύ του πετρελαιοπαραγωγού, άμα είναι απατεώνας, θα πηγαίνουμε σε ιδιωτικό φορέα και όχι στο ελληνικό δικαστήριο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου της Ελληνικής Λύσης)

Λίγο χρόνο παραπάνω. Ζητώ συνώνμη, αλλά είναι σοβαρά ζητήματα, κυρία Πρόεδρε. Δύο - τρία λεπτά θα χρειαστώ.

Άρθρο 25.5. Τι πάει να πει «...κατά προτεραιότητα την απασχόληση ποσοστού από την Ελλάδα...»; Να ορίσουν ποσοστώς επί των εργαζομένων. Πόσοι θα είναι Έλληνες εργαζόμενοι. Ένας θα είναι; Δύο; Τρεις; Τέσσερις; Πέντε;

Εμείς έχουμε την ανεργία και θα μου φέρετε -εγώ είμαι σίγουρος για αυτό- από τη Σαουδική Αραβία, το Πακιστάν και το Αφγανιστάν εργαζόμενους. Αφού εμείς έχουμε ανεργία. Άρα, βάλτε ποσοστώς Ελλήνων.

Εξοπλισμός και υλικά λέει θα παίρνουν απ' όπου συμφέρει. Αν είναι να κάνει μια γεώτρηση η εταιρεία, δεν θα παίρνει ελληνικά υλικά. Θα παίρνει απ' όπου συμφέρει. Δηλαδή πού κερδίζει η Ελλάδα; Δεν υπάρχει άρθρο που να γίνεται μνεία για το ποια διεθνής σύμβαση καλύπτει τους πιστωτές σε περίπτωση μόλυνσης του περιβάλλοντος.

Τα είπα όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, για να σας αναδείξω ένα πολύ απλό πράγμα, ότι κάνετε τεράστια λάθη. ΑΟΖ με Λιβύη κάνατε; Μιλήσατε με τον Χαφτάρ; Τον ξέρετε τον κ. Χαφτάρ, τον στρατηγό; Δεν τον ξέρετε.

Ο Χαφτάρ, λοιπόν, είναι ο φιλέλληνας που είναι εναντίον της Τουρκίας, γιατί η Τουρκία έχει κάνει βάση στη Λιβύη, θέλει να κόψει την ελληνική ΑΟΖ στην περιοχή. Μιλήστε με τον στρατηγό Χαφτάρ, ο οποίος μπορεί να συνοπγράψει την ΑΟΖ και να πει ότι όντως την αποδέχομαι. Και να μην τρέχει η Τουρκία σήμερα και να λέει ότι βάζουμε βέτο στη Λιβύη.

Υπάρχουν τρόποι να κόψετε τον δρόμο της Τουρκίας. Μιαλά δεν υπάρχουν στην Ελλάδα, δυστυχώς. Και βέβαια, δεν μιλάτε για τη Λεκάνη του Ηροδότου. Έχω ένα σωρό σημειώσεις, γιατί από το 2007 ασχολούμουν με τα πετρέλαια, κύριε Υπουργέ, όταν εσείς και οι υπόλοιποι της Νέας Δημοκρατίας με κοροϊδεύατε.

Εδώ έχουμε ένα θέμα, όμως: ΕΛΠΕ, ο φίλος σας ο Λάτσης,

47% ο Λάτσης. Όλοι για τα ΕΛΠΕ μιλάτε, δεν λέτε ότι είναι ο κ. Λάτσης από πίσω. Ο Λάτσης είναι από πίσω, κύριοι, από το Ελληνικό, από αυτό το εξάμβλωμα που πάει να κάνει με τους ουρανοξύστες. Ο Λάτσης είναι στα ΕΛΠΕ. Γιατί δεν το λέτε; Ποια ελληνική εταιρεία; ΕΛΠΕ Λάτσης. Τέλος.

Αφού το θέλει ο Λάτσης, θα το πάρει ο Λάτσης. Είναι δεδομένο. Χαμογελάτε, Υπουργέ μου, αλλά «φιλετάκι» κομματάκι, κομματάκι τα ΕΛΠΕ τα ρημάξατε. Και είμαστε η μοναδική χώρα που δεν έχει πραγματικά κρατικά διυλιστήρια και δεν έχουμε πραγματικά πετρελαϊκό φορέα. Αυτή είναι η Νέα Δημοκρατία, τέτοιο το ΠΑΣΟΚ, τέτοιος και ο ΣΥΡΙΖΑ. Όλα για τον Λάτση, τον Μπόμπολα κι όλα αυτά τα καλά παιδιά.

Κλείνοντας, να πω το εξής. Γιατί δεν λέτε για τα Γιάννενα και το Κατάκολο τι θα γίνει, κύριε Υπουργέ; Για Κατάκολο και Γιάννενα δεν λέτε τίποτα. Ένα μεγάλο έγκλημα που επιχειρείται με την ιστορία αυτή είναι τα Διαπόντια Νησιά, κύριε Υπουργέ. Δεν ξέρω γιατί το Οικόπεδο 1 στο Ιόνιο πάνω βορειοδυτικά το διεκδικεί και η Ιταλία και η Αλβανία. Διαπόντια Νησιά. Προσέξτε αυτό που σας λέω. Το Οικόπεδο 1 και 2.

Δείτε τα, κύριε ναύαρχε. Είναι τα Διαπόντια Νησιά. Αυτή η ιστορία είναι για πέντε δισεκατομμύρια βαρέλια πετρελαίου, σύμφωνα με τον καθηγητή Ζελελίδη. Υπάρχουν στην περιοχή. Κάντε τα νούμερα και βγάλτε τα αποτελέσματα. Δεν τα λέω τώρα. Τα έλεγα από τότε. Γιατί συναλλάσσεστε με τον Ράμα και δεν επιβάλλετε κι εκεί την ΑΟΖ; Γιατί δεν κάνατε ΑΟΖ στην περιοχή που αφορά -επαναλαμβάνω- την Ελλάδα;

Αλλά θα μου πείτε τώρα, κύριοι συνάδελφοι, τι ζητάω εγώ από τη Νέα Δημοκρατία που φταρνίστηκε ο Ερντογάν και του δίνετε και το τζαμί στη Θεσσαλονίκη. Σας το ζήτησε εκεί και το κάνατε την επόμενη μέρα. Τι να ζητάω εγώ, κύριε Υπουργέ, από τη Νέα Δημοκρατία, όταν υπάρχει η Νέα Δημοκρατία εξωτερικού και εσωτερικού; Άλλα λέτε στο εξωτερικό και άλλα στο εσωτερικό.

Εδώ στην Ελλάδα άκουσα στον φίλο μου τον Άδωνι να τους λέει παράνομους μετανάστες σήμερα. Μέχρι χτες ήταν πρόσφυγες και μετανάστες. Τώρα έγιναν παράνομοι μετανάστες. Είστε «όπως με βολεύει τα γυρίζω». Αποφασίστε: ή θα είστε Νέα Δημοκρατία πραγματικά, όχι όμως Νέα Δημοκρατία εσωτερικού και εξωτερικού.

Κι επίσης, να σας πω και κάτι άλλο για να μην κοροϊδεύετε τον κόσμο. Όλοι για εσάς είναι πρόσφυγες γιατί αυτοί που έρχονται, οι λαθροεισβολείς, καίνε τα χαρτιά τους, τα αποδεικτικά, τις ταυτότητές τους, τα πετάνε και δεν ξέρουμε ποιοι είναι. Και όλοι ζητούν πολιτικό άσυλο.

Άρα, λοιπόν, το σχέδιο που πάτε να κάνετε με την εισβολή που γίνεται, δεν μπορεί να βρει λύση η Ελλάδα με τη δική σας Κυβέρνηση. Ένα παράδειγμα: Υπουργός Εθνικής Άμυνας της Βουλγαρίας πριν από μερικούς μήνες είπε «όποιοι περνά από τη Βουλγαρία θα πυροβολείται». Αυτό είπε, κύριε Υπουργέ.

Τολμάει Υπουργός Άμυνας της Νέας Δημοκρατίας να πει αυτό το πράγμα; Στον στρατό πήγατε κι εσείς κι εγώ. Λέμε «Αλτ! Τις ει; Αλτ! Τις ει; Πυροβολώ». Κύριε ναύαρχε, αυτό δεν λέμε; «Αλτ! Τις ει; Αλτ! Τις ει; Πυροβολώ» στα σύνορά μας. Ναι ή όχι; Αυτό λέει, κύριοι, ο στρατιωτικός κανονισμός. Το είπε ο Βούλγαρος Υπουργός Άμυνας.

Υπάρχει ένας εδών μέσα να το πει σε εσάς από τη Νέα Δημοκρατία που είστε πατριωτικό κόμμα όπως ισχυρίζεστε; Αλλά υπάρχει η Νέα Δημοκρατία πατριωτικού εσωτερικού και εξωτερικού. Αυτή είναι η αλήθεια.

Εμείς λέμε: Διασφάλιση συνόρων, δεν θα μπαίνει κανένας, ισόβια στους δουλεμπόρους, κλείσιμο των ΜΚΟ, ακατοίκητα νησιά, για να μην καλοπερνάνε. Ο Έλληνας κακοπερνάει και οι ξένοι, αυτοί που έρχονται, οι εισβολείς, θα καλοπερνάνε; Τέρμα με την Ελληνική Λύση αυτά.

Όσο για τα πετρέλαια, κύριε Υπουργέ, θα το ξαναπώ ακόμη μια φορά. Τσαπατσούλικη είναι η ιστορία αυτή, γιατί την έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ κι όχι για κανέναν άλλο λόγο. Είμαι σίγουρος ότι αν την κάνατε εσείς, θα ήταν καλύτερη. Αλλά εσείς την επικυρώνετε σήμερα γιατί έχετε τη συνέχεια του κράτους, όπως και στο μακεδονικό. Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστούμε, κύριε

Πρόεδρε.

Καλώ στο Βήμα τον Γραμματέα του ΜέΡΑ25 κ. Βαρουφάκη.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όταν ο ιστορικός του μέλλοντος καταγράψει την ιστορία του 2019 δεν θα μνημονεύσει ούτε εμάς, ούτε εσάς, ούτε καν τον Πρόεδρο Τραμπ, τον κ. Μακρόν, την κ. Μέρκελ, θα μνημονεύσει το 2019 ως τη χρονιά όπου η εξέγερση της νέας γενιάς παγκοσμίως -από τη Βρετανία μέχρι την Πορτογαλία, από τη Βραζιλία, τον Καναδά, την Ινδία- ξύπνησε την ανθρωπότητα εναντίον της κλιματικής καταστροφής. Έτσι θα μνημονευθεί το 2019.

Το ερώτημα είναι αν η χώρα μας -στο πλαίσιο αυτής της μνείας- θα καταταχθεί σε εκείνες που πήραν το μέρος του ρου της ιστορίας ή σε εκείνες που τάχθηκαν εναντίον. Θα καταταχθούμε στους εχθρούς του μέλλοντος ή σε αυτούς που βοήθησαν τη γέννηση του 21^{ου} αιώνα, των τεχνολογιών, της ανανεώσιμης ενέργειας; Θα δημιουργήσουμε ερείσματα εντός μιας συμμαχίας εναντίον της δυστοπίας που γεννιέται σήμερα και υπέρ μιας νέας τεχνολογικής επανάστασης, ή θα παραμείνουμε εγκλωβισμένοι στα πλοκάμια πολυεθνικών, που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να θυσιάσουν το μέλλον της νέας γενιάς που σήμερα εξεγείρεται, για να αποσβέσουν δικές τους επενδύσεις σε τεχνολογίες παραγωγής και διανομής ενέργειας, που είναι και αντιοικονομικές και αντιπεριβαλλοντικές;

Τα επιχειρήματα υπέρ της κύρωσης των συμβάσεων ουσιαστικά είναι τρία: Πρώτον, δημοσιονομικά οφέλη, αποπληρωμή χρέους, δημοσιονομικός χώρος, δεύτερον, ενεργειακή επάρκεια, τρίτον, δημιουργία θέσεων εργασίας. Και τα τρία επιχειρήματα είναι απολύτως διάτρητα. Με μια μελέτη των συμβάσεων, όσον αφορά το νοίκιο -έχουν αναφερθεί και άλλοι συνάδελφοι σε αυτό- θα δει κανείς πως τα ποσά είναι αμελητέα. Στην καλύτερη περίπτωση θα δοθούν 15 εκατομμύρια ευρώ μπροστά και άλλα 10 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο. Δεν είναι άξια λόγου.

Φορολόγηση επί των κερδών; Επί των κερδών ποίων, κύριε Υπουργέ; Δεν συνάπτεται συμφωνία, σύμβαση με την «ΕΧΧΟΝ» ούτε με την «TOTAL», ούτε με τη «REPSOL». Συνάπτουμε συμφωνία με την «ΕΧΧΟΝ HELLAS», με την «TOTAL HELLAS», με την «REPSOL HELLAS». Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Με θυγατρικές επιχειρήσεις, οι οποίες γνωρίζουν πάρα πολύ καλά την τέχνη του «Transfer Pricing».

Είναι πολύ απλό: Δεν θα έχουν κέρδη, κύριε Υπουργέ. Η πλατφόρμα τους θα τιμολογείται τόσο, ώστε να μην εμφανίζονται κέρδη ή να εμφανίζονται όσα εκείνοι επιλέγουν ότι θέλουν να εμφανίσουν, επί των οποίων θα πληρώνουν το 20%, όσος είναι ο φόρος.

Με άλλα λόγια, χαρίζουμε αυτές τις θαλάσσιες περιοχές σε εταιρείες οι οποίες θα επιλέγουν μόνες τους πόσο θα καταβάλλουν στο ελληνικό δημόσιο -ξέρετε τι σημαίνει αυτό- ενώ εμείς τι εισπράτουμε; Τι είναι αυτό για το οποίο δεσμευόμαστε; Ότι όταν υπάρξει ένα ατύχημα -και θα υπάρξει, γιατί πάντα υπάρχουν σε βάθος χρόνου ατυχήματα- για παράδειγμα, ο καθαρισμός μιας πετρελαιοκηλίδας, θα βαρύνει την Κυβέρνησή μας, το κράτος μας, το δημόσιο χρέος μας, το ιδιωτικό χρέος μας.

Παράλληλα, για να προστατεύουμε -υποτίθεται- τις πλατφόρμες, υπάρχει η πίεση -το βλέπετε ήδη από τη γαλλική κυβέρνηση- για φρεγάτες. Το κόστος -οικονομικό κόστος, δεν μιλάω για το περιβαλλοντικό τώρα- είναι δυσθεώρητο απέναντι στο προσδοκώμενο οικονομικό όφελος.

Άρα, η ιδέα ότι το ελληνικό δημόσιο και ο Έλληνας πολίτης έχει να ωφεληθεί από αυτές τις κυρώσεις απορρίπτεται χωρίς επαίνους.

Όσον αφορά την ενεργειακή επάρκεια, καλά, σοβαρολογούμε; Έχει σημασία για το ελληνικό δημόσιο, για τον ελληνικό ιδιωτικό τομέα αν αγοράζουμε από την «ΕΧΧΟΝ» πετρέλαιο το οποίο το πήρε από τις ελληνικές θάλασσες ή από την Ινδονησία, όταν τους το έχουμε εκχωρήσει; Εκείνοι θα έχουν ενεργειακή επάρκεια, όχι το ελληνικό δημόσιο ούτε ο ελληνικός ιδιωτικός τομέας.

Όσον αφορά τις θέσεις εργασίας, βεβαίως, θα δημιουργηθούν θέσεις εργασίας ελάχιστα, συγκριτικά με τις θέσεις εργασίας που δημιουργούνται σε εξεγμένα δίκτυα ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Οι θέσεις εργασίας που θα δημιουργηθούν στις τοπικές

κοινωνίες να ξέρετε -κοιτάξτε τις τοπικές κοινωνίες της βόρειας Σκωτίας, κοιτάξτε τις τοπικές κοινωνίες της Ινδονησίας, της Νιγηρίας, όπου έχουν βρεθεί κοιτάσματα- ότι δημιουργούν διχασμό σε αυτές τις τοπικές κοινωνίες μεταξύ εκείνων που δουλεύουν στις πλατφόρμες και των υπόλοιπων που δεν δουλεύουν στις πλατφόρμες.

Οι τοπικές αυτοδιοικήσεις εγκλωβίζονται στη λογική της συσσώρευσης των μεγάλων πολυεθνικών. Μαρασμό και υποανάπτυξη είναι το μόνο που έχουν να περιμένουν οι συγκεκριμένες τοπικές κοινωνίες.

Συνολικότερα, είμαστε μια χώρα που έχουμε χάσει δύο βιομηχανικές επαναστάσεις. Δεν δικαιούμαστε να χάσουμε την επόμενη. Η υπερπροσπάθεια που χρειαζόμαστε για να γίνουμε κομμάτι της τρίτης, της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης, της πράσινης βιομηχανικής επανάστασης, θα πρέπει να γίνει στη βάση των 100% ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Εκεί δημιουργούνται οι καλές θέσεις εργασίας, εκεί δημιουργούνται οι μακροπρόθεσμες επενδύσεις, εκεί κινητοποιούνται τα start ups, οι νεοφυείς επιχειρήσεις των νέων ανθρώπων. Για να υπάρξει αυτή η υπερπροσπάθεια, πρέπει να υπάρχει μια απεξάρτηση από το φάντασμα της υποανάπτυξης, που θα συνεχίζει να πλανάται όσο βρισκόμαστε στα πλοκάμια ενός ενεργειακού μοντέλου το οποίο έχει τις ρίζες του στον 19^ο αιώνα.

Μίλησα για το 2019 και πώς θα το μνημονεύσει ο ιστορικός του μέλλοντος. Δεν είναι μόνο η εξέγερση της νεολαίας εναντίον της κλιματικής καταστροφής. Θα μνημονευθεί και με άλλα στατιστικά στοιχεία. Είναι σημαδιακή χρονιά το 2019. Θα σημαδευθεί και θα μνημονευθεί ως η χρονιά που η Βρετανία για πρώτη φορά φέτος παράγει περισσότερη ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας απ' ό,τι από ορυκτά καύσιμα. Είναι η χρονιά που αποφάσισε ακόμα και η συντηρητική κυβέρνηση της κ. Μέι αρχικά και του κ. Τζόνσον στη συνέχεια την πλήρη απεξάρτηση από νέες μορφές ορυκτού πλούτου, ορυκτών καυσίμων. Είναι η χρονιά -και αυτό έχει τεράστια σημασία και πρέπει να το λέμε και να το ξαναλέμε γιατί το νοούμερο είναι εντυπωσιακό-, οι τελευταίοι δώδεκα μήνες -μιλάω με σημείο αναφοράς τον Αύγουστο- από τον Αύγουστο του 2018 μέχρι τον Αύγουστο του 2019 η Κίνα παρήγαγε από νέες πηγές ανανεώσιμης ενέργειας συνολικές κιλοβατώρες περισσότερες από τη συνολική παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας της Γαλλίας και της Γερμανίας. Και εμείς μιλάμε για αναπτυξιακό μοντέλο μέσα από πλατφόρμες και εξορύξεις και τρυπάνια!

Κυρίες και κύριοι, επειδή σήμερα δεν έχουμε το δικαίωμα να μιλάμε κομματικά, δεν έχουμε το δικαίωμα να μιλάμε στο πλαίσιο μικρόπνων μικροκομματικών αντιπαράθεσεων, καλώ όλους να όλες να κρίνουμε με γνώμονα το ιστορικό μας καθήκον. Ζητούμε ως ΜέΡΑ25 ή ως Βουλευτές αν θέλετε από όλους εσάς, ακόμη και από εκείνους οι οποίοι διαφωνείτε με τη θέση μας, ονομαστική ψηφοφορία, έτσι ώστε να γνωρίζει ο ιστορικός του μέλλοντος ποια ήταν η θέση της καθεμίας και του καθενός από εμάς.

Κυρίες και κύριοι, κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι έχετε οικολογικές ευαισθησίες. Κανένας μας δεν έχει το μονοπώλιο στην ευαισθησία. Το πιστεύω. Πιστεύω ότι ο Πρωθυπουργός θέλει να νιώσει ότι ηγείται μίας πράσινης κυβέρνησης. Όμως θα είμαστε κάθεται εδώ. Δεν μπαίνει θέμα μείγματος ενεργειακής πολιτικής. Αυτή τη στιγμή πρέπει να έχουμε άμεσο στόχο 100% ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Μας χάρισατε τα υπόλοιπα κόμματα, στο ΜέΡΑ25, ένα μονοπώλιο που δεν θέλουμε να έχουμε, ένα μονοπώλιο σε αυτό το Κοινοβούλιο, το οποίο απεχθανόμαστε, το μονοπώλιο του να είμαστε το μοναδικό κόμμα που λέμε ότι οι υδρογονάνθρακες πρέπει να μείνουν στα έγκατα της γης και δεν ψειρίζουμε τις συμβάσεις αυτές καθαυτές ούτε το ιδιοκτησιακό καθεστώς των ΕΛΠΕ, παρά το γεγονός ότι θα παλέψουμε με νύχια και με δόντια να μην ιδιωτικοποιηθούν.

Έχουμε μια Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κινήματος Αλλαγής που σήμερα συνεχίζουν στον δρόμο που -όπως πολύ σωστά είπατε, κύριε Υπουργέ- έστρωσε ο ΣΥΡΙΖΑ με την αρχική υπογραφή. Ο ΣΥΡΙΖΑ, απ' ό,τι καταλαβαίνω, νομίζω ότι ψηφίζει «παρών», παρά το γεγονός ότι δεν έχει στεγνώσει ακόμα το μελάνι των υπογραφών σας πάνω στις συμβάσεις και κρύβεστε πίσω από την ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ του εσείς ξεκινήσατε.

Συνάδελφοι του ΚΚΕ, χαιρετίζουμε ότι ψηφίζετε «όχι» μαζί μας, αλλά θέλουμε να σας πούμε το εξής: Πέραν της κοινής μας εναντίωσης στην ιδιωτικοποίηση, θεωρείτε ότι, αν τις εξορύξεις τις έκαναν κρατικές επιχειρήσεις, αν την κλιματική καταστροφή την έφεραν κρατικές επιχειρήσεις, θα ήταν όλα ωραία, αγγελικά πλασμένα;

Εμείς είμαστε κάθετα εναντίον όλων των εξορύξεων, είτε είναι ιδιωτικές είτε είναι δημόσιες οι επιχειρήσεις που την επιφέρουν. Ευτυχώς, υπάρχουν ισχυρές φωνές που ενδυναμώνουν τη φωνή του ΜέΡΑ25, του ΔΙΕΜ25. Είναι όλη αυτή η νεολαία που ιδίως τις Παρασκευές στη Σουηδία, στη Γερμανία, στην Ελβετία, στη Βρετανία, στην Αυστραλία, στη Νέα Ζηλανδία απεργούν. Νέα παιδιά δώδεκα, δεκαπέντε, είκοσι χρόνων απεργούν, γιατί απαιτούν να μην τους στερήσουμε το μέλλον τους.

Είναι και άλλες φωνές, πιο ηλικιωμένων, επιστημόνων, ακτιβιστών, διανοούμενων. Μια τέτοια φωνή μου ζήτησε να σας μεταφέρω ένα μήνυμα, το οποίο σας διαβάζω. Είναι γραμμένο από τη Ναόμι Κλάιν και το μήνυμα είναι το εξής: «Η Ελλάδα βρίσκεται στην πρώτη γραμμή της επιταχυνόμενης κλιματικής κατάρρευσης. Οι αγρότες σας» -οι αγρότες μας- «υποφέρουν και θα υποφέρουν από εντεινόμενη ξηρασία, ενώ ως λαός, έχετε χάσει ανθρώπους από ανεξέλεγκτες δασικές πυρκαγιές. Ως νησιωτικός λαός, αντιμετωπίζετε την πραγματικότητα ότι όλο και πιο πολλοί άνθρωποι πέραν των συνόρων σας αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις πατρίδες που αγαπούν, επειδή η γη τους έχει γίνει αβίωτη λόγω ξηρασίας ή συγκρούσεων, που ενισχύονται από την αυξανόμενη ανυδρία.

Σε αυτό το πλαίσιο ραγδαία αυξανόμενων ζημιών, ξεπερνά ακόμη και τον ορισμό της τρέλας το να ρίχνετε κυριολεκτικά καύσιμο στην οικουμενική φωτιά, κυρώνοντας συμφωνίες με πετρελαϊκές εταιρείες, ώστε να εξορύσσονται και άλλα ορυκτά καύσιμα από τις όμορφες θάλασσές σας και έτσι να απειλούνται ακόμη περισσότερα ευαίσθητα οικοσυστήματα τόσο σε τοπική όσο και σε πλανητική κλίμακα.

«Στέκομαι», λέει η Ναόμι Κλάιν, «δίπλα στο ΜέΡΑ25 ως το μοναδικό κόμμα που δυναμικά εναντιώνεται σε αυτές τις καταστροφικές κυρώσεις. Καλώ όλους τους νομοθέτες που ακούν την καλή τους συνείδηση να ακούσουν τους επιστήμονες, να ακούσουν τα παιδιά που ανά τον κόσμο απεργούν για να διασώσουν το μέλλον τους και να συμπράξουν με το ΜέΡΑ25, ώστε να τραβήξουμε μια γραμμή που βάζει τέλος στις εξορύξεις. Την ώρα που το σπίτι μας καίγεται έχουμε ένα ελάχιστο παράθυρο ευκαιρίας να σβήσουμε τις φλόγες. Ναόμι Κλάιν».

Με αυτά τα λόγια της Ναόμι καλώ την καθεμία και τον καθένα σας να πράξουμε αυτό που έχουμε υποχρέωση, να καταψηφίσουμε, σηματοδοτώντας στη νέα γενιά ότι η Βουλή των Ελλήνων μπορεί να στηρίξει το μέλλον τους, ότι μπορεί να αποδράσει από τα πλοκάμια των πολυεθνικών, που είναι αποφασισμένες να θυσιάσουν το μέλλον της νέας γενιάς στον βωμό της απόσβεσης επενδύσεων που έχουν ειδή κάνει, ό,τι και αν αυτό σημαίνει ως προς την επιτάχυνση της κλιματικής αλλαγής και παρά το γεγονός ότι μόνο δημοσιονομικό κόστος θα έχουν αυτές οι εξορύξεις μακροπρόθεσμα και κόστος στις τοπικές κοινωνίες και οικονομίες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εμείς σας ευχαριστούμε πολύ.

Τώρα, κύριοι συνάδελφοι, τον λόγο έχουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, όπως έχουν ζητήσει. Η κ. Μαριλίζα Ξενογιαννοπούλου θα έρθει πρώτη στο Βήμα για δώδεκα λεπτά.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Χατζηδάκη, ακούσαμε να δηλώνετε έκπληκτος όσον αφορά στην τοποθέτηση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του ΣΥΡΙΖΑ. Ακούσαμε, επίσης, να είστε άκρως ειρωνικός απέναντι στην Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Αυτό που δεν ακούσαμε όμως, κύριε Υπουργέ, και αυτό που περιμέναμε σήμερα από μια υπεύθυνη Κυβέρνηση, είναι να εκφράσετε μια σαφή θέση, δική σας, όχι σιβυλλικές φράσεις του τύπου: «Περιμένετε και θα δείτε. Περιμένετε και θα σας διαψεύ-

σουμε.» Πάρτε θέση. Είσατε υπεύθυνη Κυβέρνηση.

Η θέση, λοιπόν, που θα σας έδινε το δικαίωμα να ασκήσετε αυτή την κριτική απέναντι στη δική μας κριτική, θα ήταν αν βγαίνατε σήμερα ευθαρσώς και αν λέγατε ότι εσείς ως υπεύθυνη Κυβέρνηση θα διαπραγματευθείτε -όπως έχετε τη δυνατότητα και θα τοποθετηθώ πάνω σε αυτό- προκειμένου το δημόσιο να κατοχυρώσει τη θέση του σε σχέση με τα ΕΛΠΕ, πολύ περισσότερο βέβαια να κατοχυρωθεί η πλειοψηφική παρουσία του δημοσίου στην εταιρεία holding, όσον αφορά τις εξορύξεις. Αυτό περιμέναμε από εσάς.

Αλλά βέβαια, δεν είναι τυχαία τα μισόλογα και δεν είναι τυχαίο ότι δεν παίρνετε θέση. Και φυσικά, επειδή είναι γνωστή η δεδομένη τοποθέτηση και του Πρωθυπουργού και συνολικά της Κυβέρνησης, όπως και το παρελθόν της δικής σας παράταξης -όποτε έχετε κυβερνήσει- σε μια νεοφιλελεύθερη κατεύθυνση, είναι φυσικό, λοιπόν, εμείς αυτά τα μισόλογα να μην τα θεωρούμε εγγύηση ότι θα πράξετε όσον αφορά την κατοχύρωση του δημοσίου, αλλά το αντίθετο.

Το δεύτερο. Προχωρήσατε σε μία σειρά αποσπασματικές αναφορές και με επιλεκτική μνήμη όσον αφορά την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Να θυμίσουμε, λοιπόν, τα πραγματικά στοιχεία. Όταν η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ανέλαβε το 2015, βρήκε τα ΕΛΠΕ με ένα χρέος το οποίο άγγιζε τα 368.000.000 και με διοίκηση την οποία επέβαλε τύποις το δημόσιο, ουσία ο ιδιώτης μέτοχος. Τι έγινε στη συνέχεια; Το δημόσιο επέβαλε ουσιαστικά τη διοίκηση στα ΕΛΠΕ. Είδαμε τα ΕΛΠΕ να αποκτούν κερδοφορία, καθαρά κέρδη τετραετίας 300.000.000. Είδαμε τα ΕΛΠΕ ως όμιλος, αυτή τη στιγμή, να είναι στους εκατό πιο ισχυρούς ενεργειακούς ομίλους παγκοσμίως. Και πολύ περισσότερο, ξεχάσατε -κι εκεί ήταν μία αποσπασματική τοποθέτηση- ότι όσον αφορά τη διαπραγματεύση, προκειμένου να υπάρχει στρατηγικός επενδυτής και το μέλλον του ομίλου, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με τη συμφωνία των θεσμών έφτασε στο να πουλήσει ο ιδιώτης και εκείνος αναλογικά μετοχές, για να μην επηρεαστεί η ισορροπία μεταξύ δημοσίου και ιδιώτη όσον αφορά τη μετοχική σύνθεση και τη διοίκηση. Για όλα αυτά δεν υπήρξε αναφορά.

Είπατε -και εδώ θέλουμε να τοποθετηθούμε με σαφήνεια- ότι απορείτε με τη στάση μας. Και εμείς απορούμε γιατί κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε. Γιατί η στάση της Κυβέρνησης όσον αφορά τις τέσσερις επόμενες συμβάσεις, που σήμερα καλείται η Βουλή να πάρει θέση και να κυρώσει, ήταν μια στάση, η οποία υπαγορεύτηκε από τρεις αλληλένδετες κατευθύνσεις:

Η πρώτη κατεύθυνση ήταν φυσικά οι γεωπολιτικές εξελίξεις στην περιοχή μας στην Ανατολική Μεσόγειο και φυσικά η θέση η γεωπολιτική της χώρας μας και τα εθνικά μας συμφέροντα.

Η δεύτερη αλληλένδετη ήταν οι περιβαλλοντολογικές προβλέψεις, ρυθμίσεις και εγγυήσεις, οι οποίες δεν υπήρχαν πριν το 2014. Μετά το 2015 με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ο εισηγητής μας ο κ. Ζαχαριάδης έκανε μία αναλυτική αναφορά μία προς μία, όσον αφορά και την οδηγία για τις offshore και μία περιφερειακά παρατηρητήρια και όσον αφορά την εξαίρεση των περιοχών «NATURA», όσον αφορά την εξαίρεση ρητά όλων των χερσαίων εξορύξεων και όλες τις άλλες ειδικότερες ρυθμίσεις που κατοχυρώνουν ακριβώς, αυτή την περιβαλλοντική διάσταση.

Η τρίτη πτυχή -που είναι απόλυτα αλληλένδετες και οι τρεις μεταξύ τους- είναι η κατοχύρωση του δημοσίου συμφέροντος. Η κατοχύρωση του δημοσίου συμφέροντος έχει να κάνει φυσικά με την παρουσία του δημοσίου -και αυτό έχει να κάνει και με τον έλεγχο και με τα έσοδα και φυσικά, επειδή πρόκειται για ενεργειακούς εθνικούς πόρους- αλλά έχει να κάνει και με τον έλεγχο που θα έχει το δημόσιο. Εφόσον το δημόσιο έχει την πλειοψηφία σε αυτή την εταιρεία holding όσον αφορά τις εξορύξεις αυτές, θα έχει και την εγγύηση και τον έλεγχο για όλες τις διαστάσεις, δηλαδή τον σεβασμό του περιβάλλοντος, των τοπικών ζητημάτων, την κοινωνική διάσταση, όλα τα ζητήματα που το αφορούν.

Σε αυτά εσείς απλώς εκφράσατε ειρωνεία και έκπληξη. Δεν πήρατε σαφή θέση. Αναφέρατε την έκθεση των θεσμών του Ιουνίου του 2019 και εκεί κάνατε μια δική σας ανάγνωση, γιατί δεν έχουν έτσι τα πράγματα. Σας ανέφερα προηγουμένως τη διαπραγματεύση που είχαμε κάνει για να υπάρξει μια αναλογική πώληση των μετοχών δημοσίου και ιδιώτη. Η πραγματικότητα είναι

ότι είμαστε εκτός μνημονίου αυτή τη στιγμή και η πραγματικότητα είναι ότι ως υπεύθυνη Κυβέρνηση της χώρας –κι εμείς τουλάχιστον αυτό θα κάναμε αν συνεχίζαμε να είμαστε κυβέρνηση, όπως είχε δείξει όλα τα προηγούμενα χρόνια η πολιτική μας έμπρακτα, όπως σας αναφέρω- φυσικά και θα κάναμε διαπραγματεύση για να κατοχυρώσουμε τη θέση του δημοσίου. Άρα, λοιπόν, δεν μπορεί την ώρα που η Εθνική Αντιπροσωπεία καλείται να κυρώσει αυτές τις τέσσερις συμβάσεις, που είναι αναπόσπαστο σημείο η δημόσια παρουσία στα ΕΛΠΕ και στην εταιρεία holding και είναι ουσιαστική τροποποίηση της ίδιας της εφαρμογής αυτών των συμβάσεων, εσείς εδώ να έρχεστε με σιβυλλικές αναφορές και χωρίς καμμία δέσμευση.

Όσον αφορά την παρουσία του Πρωθυπουργού στη Νέα Υόρκη και για την κλιματική αλλαγή, σαφώς το να λέει ο Πρωθυπουργός της χώρας ότι είναι κρίσιμο ζήτημα το να υπάρχει μια στρατηγική για την κλιματική αλλαγή, είναι θετικό, αλλά θα περιμέναμε από εσάς αυτό να αποτυπώνεται σε όλες τις πολιτικές σας πρωτοβουλίες, να μην είναι λόγια επικοινωνιακά, τα οποία γίνονται σε διεθνή fora για να ανέβουν οι μετοχές και να δημιουργηθούν εντυπώσεις.

Μίλησε, λοιπόν, για την περίφημη απολιγνιτοποίηση. Σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ: Υπάρχει σχέδιο συγκεκριμένο; Να το παρουσιάσετε. Υπάρχει σχέδιο όσον αφορά όλες τις επιπτώσεις και πολύ περισσότερο δεν είναι εύλογο το ερώτημα, όταν εσείς έχετε δώσει το δικαίωμα με τον τρόπο που μιλάτε και απαξιώσετε καθημερινά τη ΔΕΗ, να θεωρήσουμε ότι συνδέεται περισσότερο με τη ΔΕΗ παρά με την προστασία του περιβάλλοντος και την αλλαγή του κλίματος; Νομίζω ότι δεν μας πείθετε σ' αυτό το θέμα.

Ξέρετε πολύ καλά ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ –αναφέρθηκε και ο εισηγητής μας- είχε ήδη καταθέσει ένα προσχέδιο, ένα εθνικό σχέδιο για την ενέργεια και για το κλίμα, το οποίο είχε σαφείς δεσμεύσεις και έναν οδικό χάρτη. Περιμένουμε να ακούσουμε. Δεν έχουμε δει από την πλευρά σας κάτι. Ποιο είναι το δικό σας εθνικό σχέδιο για την ενέργεια και το κλίμα;

Ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας έχει πάρει σαφή θέση ότι θα πρέπει μέχρι το 2030 το φυσικό αέριο να εκτιμάται και να είναι ως ένα μεταβατικό καύσιμο πιο φιλικό όσον αφορά την κλιματική αλλαγή, βάζοντας ως κεντρικό στόχο μια ουδέτερη κλιματικά Ελλάδα σε μια ουδέτερη κλιματικά Ευρώπη. Δεν μπορεί παρά να μας απασχολήσει μέσα από την κεντρική μας τοποθέτηση και τον σχεδιασμό μας και την αλλαγή του αναπτυξιακού μας μοντέλου η μεγάλη κλιματική κρίση και αυτή η νέα γενιά που έχει βγει στους δρόμους σ' όλη την υφήλιο, η οποία έρχεται και διαδηλώνει και η οποία δεν μιλάει απλώς με όρους περιβάλλοντος και αλλαγής του κλίματος, αλλά μιλάει σαφώς για αλλαγή του συστήματος, γιατί αν δεν αλλάξει η παραγωγική μας βάση, αν δεν αλλάξει ο τρόπος που προχωρούμε την ανάπτυξη, τότε ξέρουμε ότι όλα αυτά είναι απλώς εντυπώσεις, με όποιες καλές προθέσεις μπορεί να έχετε εσείς προσωπικά ή οποιοσδήποτε άλλος.

Έρχομαι στο τέταρτο θέμα. Ερωτώ: Σε λίγες μέρες μπαίνει στη Βουλή το αναπτυξιακό σχέδιο νόμου που φέρνετε, το οποίο δεν έχει τίποτα απ' όλες αυτές τις ανησυχίες και δεν αποτυπώνει όλες αυτές τις προβλέψεις και τις δηλώσεις που έκανε ο κ. Μητσοτάκης. Ίσα-ίσα έχουμε μια απόσυρση αρχικών δεσμεύσεων που είχαν τεθεί από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ σύμφωνα με τη Συμφωνία των Παρισίων και βλέπουμε, λοιπόν, να μην κατατίθεται ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο και πολύ περισσότερο να είναι αφορμή για έναν οδοστρωτήρα όσον αφορά τα κοινωνικά και εργασιακά δικαιώματα.

Άρα, κύριε Υπουργέ, αντί να κάνετε σιβυλλικές ρήσεις και να ειρωνεύεστε την Αντιπολίτευση, θα περιμέναμε από εσάς να παρουσιάσετε μια εμπεριστατωμένη, μακροπρόθεσμη στρατηγική όσον αφορά και την αλλαγή του κλίματος και ένα νέο μοντέλο αναπτυξιακό για τη χώρα, συμβατό με τις νέες προκλήσεις και υποχρεώσεις και ανάγκες της κλιματικής αλλαγής, της κοινωνικής συνοχής και της κοινωνικής αλληλεγγύης, γιατί για εμάς όλοι αυτοί οι στόχοι είναι αλληλένδετοι.

Θα έλεγα, λοιπόν και αυτό είναι το κρίσιμο σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σήμερα αυτή η μεγάλη πρόκληση που

έχουμε να αντιμετωπίσουμε ως ανθρωπότητα, ως πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, είναι αναμφισβήτητο ότι πρέπει να ανταποκριθούμε σε αυτό το κάλεσμα της εποχής των αναγκών και θα πρέπει αυτή η μεγάλη κινητοποίηση της νεολαίας που γίνεται παντού να αποτυπωθεί με όρους πραγματικούς, πολιτικούς, ενός νέου αναπτυξιακού προτύπου και με έμπρακτη, πραγματική τοποθέτηση και δέσμευση και συγκεκριμένες πολιτικές.

Άρα, κλείνοντας, η στάση μας είναι σαφής, όσον αφορά την κύρωση αυτών των τεσσάρων συμβάσεων. Θεωρούμε, πρώτα απ' όλα, ότι υπάρχει ουσιαστική αλλαγή, όσον αφορά την υλοποίησή τους σε σχέση με την αλλαγή στάσης της Κυβέρνησης και με τη μη επιβεβαίωση της δέσμευσης όσον αφορά τον δημόσιο χαρακτήρα των ΕΛΠΕ και της εταιρείας holding, όπως επίσης θεωρούμε ότι πρέπει συνολικά για την πολιτική μας πλέον να προτάξουμε την ανάγκη μιας νέας αναπτυξιακής λογικής, λαμβάνοντας υπ' όψιν και απαιτώντας στη μεγάλη πρόκληση που έχουμε μπροστά μας, τη μεγάλη πρόκληση που τουλάχιστον εμείς, ο ΣΥΡΙΖΑ, ως προοδευτική δύναμη, αριστερή, με δέσμευση απέναντι στον ελληνικό λαό, απέναντι στη νεολαία που διαδηλώνει, είμαστε αποφασισμένοι να απαντήσουμε, με το πρόγραμμά μας, τις θέσεις μας και την παρουσία μας σε όλα τα κοινωνικά κινήματα. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εμείς, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι μέλη και πέντε συνοδοί τους από την αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία «ΙΑΣΩΝ».

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλώ στο Βήμα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Μπουκώρο.

Έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρουσιάζεται σήμερα εδώ η Αξιοματική Αντιπολίτευση ως Ιανός. Έχει υπογράψει τις συμβάσεις οι οποίες δεν άλλαξαν ούτε σε μία λέξη και αρνείται να ψηφίσει τη σύμβαση. Βεβαίως, δεν μας έπεισαν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ότι κάτι έχει τροποποιηθεί, κάτι έχει αλλάξει από την εποχή της υπογραφής των συμβάσεων, ώστε να δικαιολογείται η σημερινή στάση του κόμματος της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Πράγματι, είναι πρωτοφανές, όπως υπογράμμισε με emphaticό τρόπο ο Υπουργός, ο κ. Χατζηδάκης, να βλέπουμε μια τέτοια συμπεριφορά χωρίς καμμία απολογία, χωρίς καμμία δικαιολογία, χωρίς να τεκμηριώνεται αυτή η αλλαγή θέσης. Αλλά πώς να τεκμηριωθεί μια θέση που συνίσταται στο γεγονός της ακύρωσης της υπογραφής του ΣΥΡΙΖΑ. Άλλα υπογράφει ως κυβέρνηση, αλλά υποστηρίζει ως Αντιπολίτευση, το ίδιο έκανε και στο παρελθόν, άλλα έλεγε ως αντιπολίτευση, ως αντιμνημονιακό κόμμα ήρθε στην κυβέρνηση, μνημόνια υπέγραψε.

Βεβαίως, ο ελληνικός λαός αντιλαμβάνεται πολύ καλά και τη σοβαρότητα και την ειλικρίνεια με την οποία οι πολιτικές δυνάμεις προσεγγίζουν τέτοιου είδους ζητήματα, όπως είναι αυτό της εξόρυξης υδρογονανθράκων, που δεν είναι μια απλή τεχνική διαδικασία, αλλά είναι πολλαπλής σημασίας και οικονομικά και γεωστρατηγικά και γεωπολιτικά. Αν σε τέτοια σοβαρά θέματα η Αξιοματική Αντιπολίτευση αλλάζει κατ' αυτόν τον τρόπο τη θέση της, αντιλαμβανόμαστε ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε μια σοβαρή αξιοματική αντιπολίτευση που τόσο ανάγκη έχει η χώρα αυτήν την εποχή. Άλλαξαν οι εισηγητές, άλλαξε η θέση και βεβαίως δείχνει ότι δεν τιμά τις υπογραφές του ο ΣΥΡΙΖΑ.

Πού είναι, άραγε, ο πρώην Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, ο οποίος τόσο και τόσο κατήγγειλε στην επιτροπή, να υπερασπίσει τις θέσεις του στη σημερινή συζήτηση στην Ολομέλεια; Παραγνωρίζουν οι συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης ότι η κύρωση αυτών των συμβάσεων, πραγματικά, ενισχύει τη θέση της χώρας και τη μετατρέπει, όχι αυτομάτως αλλά

μέσα από μια σοβαρή, μελετημένη και προγραμματισμένη διαδικασία, εκτός από ενεργειακό κόμβο και σε παραγωγό ενέργειας, ενισχύοντας έτσι τη θέση της σε μια περιοχή που -το έχουμε ξαναπεί και στο παρελθόν- δεν αποτελεί την πιο ήσυχη γειτονιά του κόσμου;

Ως πρόφαση γι' αυτή την κυβίστηση, γι' αυτή τη νέα κυβίστηση, ο ΣΥΡΙΖΑ επικαλείται την ενδεχόμενη ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ, χωρίς αυτή η δικαιολογία να βασίζεται σε κάποια πραγματικά στοιχεία, χωρίς να γνωρίζει η Αξιωματική Αντιπολίτευση ποια θα είναι η κατεύθυνση και κυρίως έχοντας το βάρος της υπογραφής για την περαιτέρω ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ μέσω του τρίτου και αχρείαστου μνημονίου που έφερε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή, χρησιμοποιεί σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ μια δικαιολογία για την οποία ο ίδιος φέρει αποκλειστικά το βάρος της ευθύνης.

Αν αυτό δεν είναι πολιτική υποκρισία, τότε τι είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Το πώς θα γίνει η ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ μένει να το δούμε. Και, αν κατάλαβα καλά, ο κ. Χατζηδάκης σας υποσχέθηκε και εκπλήξεις, οι οποίες ενδεχομένως και να σας εκθέσουν σε σχέση με τις θέσεις που σήμερα διατυπώσατε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Σαν την έκπληξη της ΔΕΗ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Σαν την έκπληξη της «NOVARTIS», κύριε Πολάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Η Κυβέρνηση και όλοι μας ακούμε με πολύ ενδιαφέρον τις περιβαλλοντικές ανησυχίες. Για εξορύξεις υδρογονανθράκων μιλάμε. Η κάθε ανθρωπογενής δραστηριότητα αφήνει κάποιο περιβαλλοντικό αποτύπωμα. Για να έχουμε μηδενικό περιβαλλοντικό αποτύπωμα, χρειάζεται απόλυτη οικονομική και κοινωνική ακινησία. Αυτό δεν γίνεται. Ασφαλώς, ό,τι προβλέπουν οι διεθνείς πρακτικές θα εφαρμοστεί και στις συγκεκριμένες συμβάσεις. Ασφαλώς, κανείς δεν μπορεί να παίζει ούτε με το Αιγαίο ούτε με τη Μεσόγειο και οπωσδήποτε δεν εκχωρούμε το δικαίωμα της περιβαλλοντικής ευαισθησίας σε κανέναν κατ' αποκλειστικότητα. Είναι βέβαιο ότι πρέπει όλα τα μέτρα να ληφθούν κατά τη διάρκεια της φάσης των εξορύξεων, προκειμένου το περιβάλλον να προστατευθεί. Υπάρχουν διεθνείς πρακτικές άσχημες και θετικές.

Υπάρχουν πρακτικές αφρικανικών χωρών, λατινοαμερικανικών χωρών, που το αποτύπωμα των εξορύξεων, πράγματι, υπήρξε βαρύτατο, αλλά θέλω να σας υπενθυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι μεγαλύτερες εξορύξεις ορυκτών στην Ευρώπη γίνονται στις πλέον ευαίσθητες περιβαλλοντικά χώρες και αυτές είναι οι σκανδιναβικές χώρες. Το ένα δεν αναιρεί το άλλο. Ας αντιγράψουμε τις βέλτιστες πρακτικές.

Και για όλες τις άλλες παρενέργειες των εξορύξεων, βεβαίως, υπάρχει η παγκόσμια εμπειρία, υπάρχει η κατάρα των πόρων. Διαφορετικά λειτουργήσει η εξορύξη των πετρελαίων στη Νιγηρία, διαφορετικά λειτουργήσει στη Νορβηγία. Το γεγονός ότι ξεκινάμε με καθυστέρηση έχει κάποιες αρνητικές συνέπειες στην οικονομία, αλλά μπορεί να έχει κάποιες θετικές συνέπειες στην πρακτική. Είμαστε πιο έμπειροι, είμαστε πιο σοφοί σήμερα, μπορούμε αναμφίβολα να αντιγράψουμε τις θετικές πρακτικές.

Και βεβαίως η περιβαλλοντική ευαισθησία του ΣΥΡΙΖΑ, της σημερινής Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και χθεσινής κυβέρνησης, που μας απαριθμεί αποφάσεις, δηλώσεις, αλλά και νομοσχέδια, είναι μόνο θεωρητική -επιτρέψτε μου- κατά την άποψή μου. Δεν έχει καθένα πρακτικό αποτέλεσμα.

Αναφέρομαι σε ορισμένα από τα περιβαλλοντικού περιεχομένου νομοσχέδια που έφερε η κυβέρνηση σας. Το 2016 ψηφίσατε το νομοσχέδιο για την ανακύκλωση. Πόσο αυξήθηκε η ανάκτηση ανακυκλώσιμων υλικών; Πώς εφαρμόστηκε; Πώς λειτουργήσει αυτό το νομοσχέδιο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ; Ποια είναι τα αποτελέσματα αυτού του νομοσχεδίου; Το να κάνω μια εξαγγελία, το να κάνω μια δήλωση ή να ψηφίζω έναν νόμο, χωρίς να φροντίζω για τη λειτουργία του, δεν λέει απολύτως τίποτα για το περιβάλλον, αλλά και για καμιά έκφανση της πολιτικής. Το αποτέλεσμα είναι που μετράει.

Εδώ και τρία χρόνια έχετε ψηφίσει το νομοσχέδιο για τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό. Πώς προχώρησε η υλοποίηση

του; Τι ακριβώς έχει γίνει σήμερα; Απολύτως τίποτα! Ψηφίσατε το νομοσχέδιο για την ανάρτηση των δασικών χαρτών. Καταρρέει κομμάτι-κομμάτι στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Το να ψηφίζεις νόμο σε μια χώρα πολυνομίας δεν είναι και τόσο δύσκολο πράγμα. Το να εφαρμόζεται ο νόμος και να παράγει αποτελέσματα, όμως, είναι μια ευθύνη που πρέπει να τη διασφαλίζει η πολιτεία που ψηφίζει τον νόμο.

Άρα λοιπόν, διαφωνώ και με την άποψη ότι οι εξορύξεις υδρογονανθράκων θα έπρεπε να υλοποιηθούν στην καρδιά της κρίσης, σε μια χώρα βαλλόμενη πανταχόθεν. Ένα θέμα τόσο κρίσιμης σημασίας δεν θα είχε αντιμετωπιστεί ούτε με τον απαιτούμενο προγραμματισμό ούτε με την απαιτούμενη ψυχραιμία που χρειάζεται, που αρμόζει, που οφείλουμε σε τέτοιου είδους ζητήματα, που αγγίζουν τα εθνικά μας θέματα και ενισχύουν τη γεωπολιτική θέση της χώρας. Αυτά τα πράγματα πρέπει να γίνονται με σχεδιασμό, σε ήρεμες περιόδους, ώστε να μην είναι προϊόν ανάγκης, αλλά προϊόν σχεδιασμού.

Εν πάση περιπτώσει, τα όποια κέρδη από την εξορύξη υδρογονανθράκων καλό θα ήταν να χρησιμοποιηθούν όχι για τις τρέχουσες ανάγκες μας ούτε καν για τα χρέη μας. Καλό θα ήταν υπάρξει ένας σχεδιασμός διαγενεακής αλληλεγγύης, ένα ταμείο επόμενων γενεών. Υπάρχουν τέτοιες πρακτικές σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, διότι πράγματι το περιβάλλον και τους φυσικούς πόρους τούς δανειζόμαστε από τις επόμενες γενιές. Το αντίτιμο, το κέρδος, κατά κύριο λόγο, πρέπει να απευθύνεται στις επόμενες γενιές.

Για το ενεργειακό μείγμα, βεβαίως, σας μίλησε αναλυτικά ο Υπουργός, αλλά η πρόθεση της Κυβέρνησης είναι πλέον εμφανής, όχι μόνο από τις δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού στα διεθνή fora, αλλά και από τις επενδύσεις σε ΑΠΕ, σε Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, οι οποίες αυξάνονται διαρκώς και συμμετέχουν όλο και περισσότερο στο ενεργειακό κλίμα. Μαζί με το σχέδιο απολιγνιτοποίησης της χώρας, αντιλαμβάνομαι ότι υπάρχει χώρος να εκμεταλλευθούμε αυτό το στρατηγικό πλεονέκτημα της ύπαρξης κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου στη χώρα μας. Δηλαδή, σε αυτά τα ζητήματα δεν υπάρχει μαύρο ή άσπρο. Υπάρχουν μείγματα, υπάρχουν πολιτικές, οι οποίες πρέπει να εκπονούνται με σοβαρότητα, να εφαρμόζονται και να παράγουν αποτελέσματα.

Κυρίες και κύριοι, δεν φιλοδοξούμε, λοιπόν, να γίνουμε Νιγηρία. Φιλοδοξούμε να αντιγράψουμε τις βέλτιστες πρακτικές ευρωπαϊκών κυρίως χωρών και γιατί όχι και τη Νορβηγία, αλλά και άλλες βόρειες χώρες, οι οποίες πραγματικά αποτελούν ένα επιτυχημένο μοντέλο εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων, του ορυκτού πλούτου, με τις λιγότερες δυνατές συνέπειες στο περιβάλλον, διότι εξήγησα και το ξέρει ο καθένας μας σε αυτήν την Αίθουσα ότι η κάθε ανθρωπογενής δραστηριότητα αφήνει ένα αποτύπωμα το οποίο ευθύνη μας είναι να περιορίσουμε, όχι μόνο όμως από τις εξορύξεις, αλλά απ' όλο το φάσμα της ανθρώπινης ζωής και της ανθρώπινης δραστηριότητας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Θα καλέσω τώρα στο Βήμα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κινήματος Αλλαγής κ. Ανδρέα Λοβέρδο.

Να ετοιμάζεται ο κ. Καππάτος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καλό μήνα!

Κυρίες Πρόεδρε, συζητάμε για ένα πολύ σοβαρό θέμα που σχετίζεται με τη χώρα και την ανάπτυξη της, που δυστυχώς, όμως, δεν αφορά τα έτη 2020-2021, πάει πιο πίσω και αυτό με ευθύνη της προηγούμενης κυβέρνησης που υπέγραψε τις σχετικές τέσσερις συμβάσεις μόλις δέκα μέρες πριν γίνουν οι εκλογές, προφανώς για να περάσει το θέμα στην επόμενη, γιατί για δικούς τους λόγους εσωτερικούς, δεν ήθελαν να τελειώνουν με αυτή τη σοβαρή υποχρέωση που είχαν ως κυβέρνηση.

Τώρα, πώς είναι δυνατόν να υπογράψει ο Υπουργός της προηγούμενης κυβέρνησης δέκα μέρες προ των εκλογών τις συμβά-

σεις αυτές, οι οποίες έρχονται σήμερα στη Βουλή προκειμένου να κυρωθούν, και η σημερινή Αξιοματική Αντιπολίτευση, τότε κυβέρνηση, να ψηφίζει «παρών»; Πρόκειται όχι περί δασκάλων, αλλά περί πρυτανικών αρχών της υποκρισίας, δεν έχω κάτι άλλο να πω.

Είναι πραγματικά ιδιαίτερα προβληματικό και είναι μια ακόμη κωλοτούμπα. Θα υπογραμμιστεί αυτό. Είδα, ήδη, και σε διάφορα sites ότι επισημαίνεται. Είναι απίστευτο να έχεις υπογράψει ως κυβέρνηση πριν από τρεις μήνες τέσσερις συμφωνίες και όταν έρχονται αυτές στη Βουλή προκειμένου να κυρωθούν, να λες «παρών» και όταν καλείσαι να εξηγήσεις το «παρών», να μην μπορείς να το εξηγήσεις, η αλληλουχία των επιχειρημάτων να μην οδηγεί εκεί όπου τελικώς κατέληξες και να αντιλαμβάνεται αυτός που σε ακούει ότι έψαξες να βρεις κάτι για να μαζέψεις λόγια να τα χαρακτηρίσεις επιχειρήματα και κάτι να πεις.

Επισημαίνω και την αλλαγή του εισηγητή της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Από άλλο συνάδελφο που είχε ρόλο στην προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου, περάσαμε σε άλλο συνάδελφο που να δηλώνει σήμερα «παρών».

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι στο εξωτερικό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δικό σας θέμα.

Επιφυλάχθηκε εκείνος στην επιτροπή και σήμερα μας είπατε εσείς εδώ «παρών». Δεν βγαίνει. Πραγματικά, πολιτικά δεν βγαίνει.

Προχωρώ, όμως, στα σοβαρότερα θέματα. Το 2020 είναι το κρίσιμο έτος, όχι για τη διακυβέρνησή σας μόνο, φυσικά και για εσάς, αλλά για τη χώρα, για τις Ελληνίδες, τους Έλληνες, διότι με την επιβάρυνση των πρωτογενών πλεονασμάτων για να μπορέσει η επόμενη μέρα να αγγίξει και τους πολίτες, όχι μόνο τα δημόσια οικονομικά, πρέπει όπως λέω επανειλημμένα -το είπα και κατά τις προγραμματικές σας δηλώσεις- οι ρυθμοί ανάπτυξης να μην είναι καν σοκαριστικοί, αλλά να είναι συγκλονιστικοί για να μπορέσουμε να περπατήσουμε πράγματι στην επόμενη μέρα. Αυτό δεν φαίνεται να προκύπτει απ' ό,τι ακούσαμε να λέει ο κ. Στουρνάρας, που την προσδιορίζει κοντά στο 3%, αλλά και από όλες τις υπηρεσίες της χώρας, τις σχετικές με τη στατιστική, με τους αριθμούς που αφορούν το 2020. Δεν θα κάνουμε εκείνο το άλμα που θα μπορούσε να βοηθήσει τη χώρα, δίνοντας και στους πολίτες την αίσθηση ότι κάτι καλύτερο θα γίνει για τις οικογένειες, για τους ίδιους, για την εθνική οικονομία.

Επισημαίνω, το ότι έχετε καθυστερήσει, παρ' ό,τι έχετε θέσει σε διάλογο εδώ και αρκετές εβδομάδες, να φέρετε στην Ολομέλεια το αναπτυξιακό σχέδιο νόμου.

Τώρα, λέμε «να» στις συμβάσεις προφανέστατα. Πρόκειται άλλωστε σε ό,τι αφορά εμάς, ως ΠΑΣΟΚ και Κίνημα Αλλαγής, για ένα εξαιρετικά προνομιακό πεδίο, διότι η ενέργεια και η πολιτική της χώρας στον τομέα της έρευνας και των υδρογονανθράκων φέρει τη σφραγίδα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, εκείνη του 1999 και του Ευάγγελου Βενιζέλου, και φυσικά των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ ως κυβέρνησηση Γιώργου Παπανδρέου η πρώτη και ως συμμετοχή μας στην κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου από το 2010 έως το 2014. Τότε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τέθηκαν οι βασικές αρχές της στρατηγικής που σήμερα ακολουθεί και η Νέα Δημοκρατία.

Θέλω να ανακαλέσω στην Αίθουσα αυτή στη μνήμη μου τον Γιάννη Μανιάτη.

Τον καιρό που εμείς δεν ήμασταν Υπουργοί, αλλά ήμασταν «λοκατζήδες» περίπου, το 2011, γίνεται μία σύσκεψη στο γραφείο του τότε Πρωθυπουργού, του κ. Παπανδρέου, εδώ στη Βουλή, με θέμα τους υδρογονάνθρακες και με εισηγητή τον Υφυπουργό τότε κ. Μανιάτη.

Ήταν εντυπωσιακό για εμένα, που ήμουν ο πρώτος εκ των «λοκατζήδων», να συζητάω σε μικρή κυβερνητική σύσκεψη ένα τέτοιο αναπτυξιακό θέμα και να ακούω προοπτικές που έχει η χώρα σε αυτόν τον τομέα, που μου φάνηκαν -πρώτη φορά τις άκουσα- πάρα πολύ σημαντικές. Αποδείχθηκε από την πορεία των πραγμάτων πως ήταν πράγματι πάρα πολύ σημαντικές.

Ψηφίσαμε, τότε, ως κυβέρνηση Παπανδρέου τον ν.4001/2011 και στη συνέχεια, επί κυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου, τον ν. 4162/2013. Οι συνάδελφοί μου έκαναν ειδικές αναφορές στα θέματα αυτά.

Συγκεντρώνω τις σκέψεις των τεσσάρων συναδέλφων μου που πήραν τον λόγο στη Διαρκή Επιτροπή και εδώ. Τρεις αρχές καταγράφω: Πρώτη αρχή, το κοινό ενεργειακό δόγμα Ελλάδας και Κύπρου. Δεύτερη αρχή, η βιώσιμη ανάπτυξη, με αξιοποίηση, όμως, των ορυκτών μας πόρων και με σεβασμό προφανέστατα σε όλες τις περιβαλλοντικές προδιαγραφές, προς όφελος της κοινωνίας και των επόμενων γενεών.

Επειδή με σκανδαλίζει η στάση του ΣΥΡΙΖΑ, θέλω να πω ότι τα άρθρα τα οποία επικαλέστηκε ο κ. Χατζηδάκης ως άρθρα περιβαλλοντικής προστασίας εσείς τα έχετε θεσπίσει, εσείς τα έχετε προβλέψει στην παρούσα σύμβαση και εσείς τα έχετε υπογράψει.

Πρέπει, λοιπόν, να συνδυάσουμε αυτές τις δύο αρχές και μία επόμενη. Στεκόμενοι, όμως, στη δεύτερη αρχή για τη βιώσιμη ανάπτυξη με αξιοποίηση των ορυκτών μας πόρων, με σεβασμό ασφαλώς των περιβαλλοντικών προδιαγραφών και προς όφελος της κοινωνίας και των επόμενων γενεών, να επισημάνω ότι από τα κέρδη που η Ελληνική Δημοκρατία θα έχει από αυτή την οικονομική δραστηριότητα, όπως προβλέπει ο νόμος που ψηφίσαμε εμείς το 2013, το 70-75% θα πηγαίνει στην ενίσχυση του συνταξιοδοτικού συστήματος χάριν των νέων και των επόμενων γενεών και το υπόλοιπο θα πηγαίνει στις περιφέρειες και τις τοπικές κοινωνίες. Αυτός είναι ο αναπτυξιακός σχεδιασμός με κοινωνικό περιεχόμενο.

Υπάρχει και μια τρίτη αρχή πάρα πολύ σημαντική, η κλιματική αλλαγή ως ανεξάρτητο περιβαλλοντικό και κορυφαίο θέμα.

Έχω την τιμή από το 2006 στην Αίθουσα αυτή, όταν ήμουν τότε υπεύθυνος Περιβάλλοντος και Δημοσίων Έργων του κόμματός μου, να ωρύομαι με Υπουργό εδώ τον κ. Σουφλιά -να ωρύομαι πραγματικά- έχοντας υπ' όψιν μου την τότε μελέτη για το Υπουργικό Συμβούλιο του Ηνωμένου Βασιλείου, τη μελέτη Stern, που έκανε προβλέψεις για τα τέλη του 21^{ου} αιώνα με βάση την υπερθέρμανση του πλανήτη και να μην θυμάμαι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άλλους από τα κόμματα της τότε Βουλής να παίρνουν τον λόγο με μαχητικότητα και να υπογραμμίζουν το θέμα αυτό.

Συνεπώς είμαι συνειδός αυτής της τρίτης αρχής έγκαιρα και μπορώ να καταλάβω γιατί όλα τα κόμματα την εξαίρουν ως αρχή συμπεριφορική κάθε αναπτυξιακού μέτρου, ανεξάρτητη από τα γενικότερα θέματα της προστασίας του περιβάλλοντος.

Συνεπώς καθώς είναι θεμελιωμένη σε αυτές τις τρεις αρχές η δική μας πολιτική, έχουμε τη χαρά να βλέπουμε σήμερα ότι προχωράει και υπό την έννοια αυτή ψηφίζουμε «να» στις τέσσερις συμβάσεις.

Υπάρχει ένα ανεξάρτητο θέμα εδώ, τι θα γίνει με τα ΕΛΠΕ, τα Ελληνικά Πετρέλαια. Ο ΣΥΡΙΖΑ συμπεριέλαβε την πώληση μετοχών τους ύψους 500 εκατομμυρίων ευρώ στο μνημόνιο του, στο αρχαιόστο μνημόνιο που υπέγραψε το καλοκαίρι του 2015, που η χώρα, αν δεν ψηφίζόταν από τη Βουλή, θα πήγαινε στα βράχια και που ψηφίστηκε με τη συνδρομή της τότε αντιπολίτευσης. Χωρίς εμάς δεν θα είχε γίνει τίποτα.

Όταν ερχόταν ο κ. Σταθάκης εδώ, χωρίς να έχω αντιπολιτευτική διάθεση απέναντί του, τού έλεγα: «Έχετε αναλάβει αυτή την υποχρέωση με δική σας πρωτοβουλία. Τι θα κάνετε; Πώς το σκέφτεστε; Έχουμε αξιοποιήσει την εμπειρία ως Εθνική Αντιπροσωπεία από άλλες ιδιωτικοποιήσεις κερδοφόρων εταιριών του δημοσίου που έχουμε κάνει;».

Επικαλούμαι, για να είμαι σοβαρός και ακριβής, τον ΟΠΑΠ. Το κάναμε εμείς. Έλεγα ότι κάναμε κάποιες προβλέψεις ιδιωτικοποιώντας τον ΟΠΑΠ. Αυτό έγινε το 2013. Αξιολογήθηκε από τις κυβερνήσεις σας του ΣΥΡΙΖΑ αν αυτή η ιδιωτικοποίηση τελικώς ήταν επωφελής, ελέγχοντας αριθμούς εσόδων του ελληνικού δημοσίου από εκείνη την κατάσταση πριν την ιδιωτικοποίηση και τη μετέπειτα;

Ουδέποτε έγινε αυτή η αξιολόγηση από κανέναν και από καμία σχετική αρχή. Δεν ξέρουμε πώς έχει πάει. Κάποιοι που συγκεντρώνει αριθμούς μπορεί να μας πει. Όμως, αξιολόγηση σε πολιτικό επίπεδο δεν έχει γίνει.

Έλεγα στον κ. Σταθάκη: Δεν μας λέτε πώς σκέφτεστε και για τα ΕΛΠΕ; Διότι με τα στοιχεία του 2018, αναφέρθηκε αυτό από τους συναδέλφους μου του Κινήματος Αλλαγής, το ελληνικό δη-

μόσιο είχε 75 εκατομμύρια έσοδα από την επιτυχημένη λειτουργία των ΕΛΠΕ. Διότι, εγώ δεν δίσταζα να υπογραμμίσω την επιτυχή διοίκηση με τον κ. Τσοτσόρο και τον εκπρόσωπο της ιδιωτικής εταιρείας τον κ. Σιαμίσσης. Αυτός ήταν ένας πολύ καλός συνδυασμός. Τα πήγαν πάρα πολύ καλά και το δημόσιο είχε τα έσοδά του.

Με ποιο ζύγισμα, με ποια γραμμή θα κινηθείτε εσείς; Αυτό σας ζητώ. Έχετε ένα παρελθόν που σε αυτό το σημείο ήταν καλό, επαναλαμβάνω ότι πολλές φορές στη Βουλή έκανα ιδιαίτερη μνεία σε δύο ανθρώπους, στον κ. Τσοτσόρο και σε έναν Υπουργό της κυβέρνησης που ήταν κάποτε και επικεφαλής του ΤΑΙΠΕΔ, τον κ. Πιτσόρλα. Τα πήγαιναν καλά. Πώς εσείς σκέφτεστε αυτή την εξέλιξη; Θέλουμε να το ξέρουμε. Ο κ. Σταθάκης απαξιούσε να σχολιάσει. Εσείς, όμως, πρέπει να αποδείξετε ότι έχετε μια διαφορετική νοοτροπία και όταν αισθανθείτε ότι είστε σε θέση να μας πείτε πώς ακριβώς τα σκέφτεστε.

Θέλω να αναφέρω ένα τελευταίο σημείο, κυρία Πρόεδρε, που δεν σχετίζεται με το θέμα, αλλά ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος έχω δικαίωμα να κάνω μια ευρύτερη αναφορά. Μας έχει απασχολήσει το περιεχόμενο των συνομιλιών του κυρίου Πρωθυπουργού με τον Πρόεδρο Ερντογάν. Έχουμε κατά νου -δεν θα το ξεχάσουμε- ότι η τελευταία συνάντηση του προηγούμενου Πρωθυπουργού με τον Πρόεδρο Ερντογάν έγινε με ατζέντα που ακόμα δεν ξέρουμε.

Εμείς, συμμετείχαμε με συνέπεια στο Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής, το οποίο ομολογουμένως ο κ. Κατρούγκαλος το λειτουργούσε με συχνότητα αρκετά θετική, κι εκεί, ρωτώντας τι είπαν οι δύο ηγέτες, δεν παίρναμε απάντηση παρά μόνο τα στοιχεία του ρεπορτάζ, που τα ξέραμε ήδη από τις εφημερίδες και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Ζητάμε από την Κυβέρνηση, όταν αυτή το κρίνει, αλλά όχι πολύ αργά, τις επόμενες εβδομάδες, τη σύγκληση του Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής ή της αρμόδιας Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας -διαλέξετε και πάρτε-, προκειμένου να ενημερωθούμε με ακρίβεια για το περιεχόμενο των συνομιλιών. Δεν είναι δυνατόν όλα να μένουν εν κρυπτώ. Ξέρουμε ότι οι ηγέτες συναντήθηκαν, προφανώς κάτι θα είπαν, δεν θα πέρασαν την ώρα τους ανταλλάσσοντας φιλοφρονήσεις. Θέλουμε να ξέρουμε ποιο είναι το περιεχόμενο αυτών των συνομιλιών και αν υπήρξε κάποια εξέλιξη σε κάποιο από τα θέματα των σχέσεών μας με την Τουρκία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Καππάτος και θα ακολουθήσει ο κ. Φίλης.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΚΑΠΠΑΤΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έρευνα για υδρογονάνθρακες, ιδίως όσον αφορά στην ανεύρεση φυσικού αερίου, είναι ένας από τους κρίσιμότερους παράγοντες που θα επηρεάσουν το ενεργειακό μείγμα της χώρας τα επόμενα τριάντα τουλάχιστον χρόνια. Η διαπίστωση αυτή, με δεδομένο ότι το φυσικό αέριο αποτελεί το καύσιμο - γέφυρα που θα επιτρέψει τη βαθμιαία μετάβαση σε εναλλακτικές, φιλικότερες προς το περιβάλλον, μορφές ενέργειας προσδίδει στη σημερινή μας συζήτηση ιδιαίτερη σπουδαιότητα.

Κατά τη σημερινή μου παρέμβαση ως Βουλευτής ενός νομού, του Νομού Κεφαλονιάς - Ιθάκης, που επηρεάζεται άμεσα, θα αναφερθώ σε τρεις κρίσιμους παράγοντες: Ο πρώτος αφορά στην περιβαλλοντική διάσταση, ο δεύτερος στη διάσταση της οικονομίας και ασφάλειας στην ευρύτερη περιοχή και τέλος στα παραδείγματα εκείνα που αντίστοιχες εργασίες έχουν πραγματοποιηθεί με επιτυχία.

Όσον αφορά στην κρίσιμη πτυχή της περιβαλλοντικής προστασίας, είμαστε σε θέση να αναδείξουμε τρεις θεσμικές εγγυήσεις που το νομοσχέδιο προβλέπει.

Σε πρώτο επίπεδο εντοπίζονται οι μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων όπου καταγράφονται οι πιθανοί κίνδυνοι και εξειδικεύονται τα μέτρα προστασίας. Αναλύονται οι μηχανισμοί παρακολούθησης, τα σχέδια εκτάκτου ανάγκης, καθώς και το πλαίσιο

συνεργασίας των επενδυτικών φορέων με τις κρατικές και ευρωπαϊκές υπηρεσίες ελέγχου.

Σε δεύτερο επίπεδο, πέραν της στρατηγικής μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων που έχει συνταχθεί, έχουν ήδη ενσωματωθεί σε αυτή πρόσθετοι όροι προστασίας του περιβάλλοντος που προέκυψαν από τη σχετική δημόσια διαβούλευση.

Στο τρίτο επίπεδο, οι περιβαλλοντικές προϋποθέσεις που θέτει η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι οι αυστηρότερες διεθνώς, παρέχοντάς μας ένα θεσμικό πλαίσιο σύγχρονο, ασφαλές και ήδη δοκιμασμένο.

Οι οδηγίες σχετικά με την πρόληψη βιομηχανικών ατυχημάτων, αλλά και την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου, με τις οποίες έχει εναρμονιστεί το Ελληνικό Δίκαιο, εγγυώνται ότι η Ελλάδα έχει ενσωματώσει ήδη θεσμική παράδοση δεκαετιών για την ασφαλή διαχείριση ενός μεγάλου βιομηχανικού προγράμματος.

Υπάρχει μια κρίσιμη παράμετρος που αφορά ιδιαίτερα στον Νομό Κεφαλονιάς και Ιθάκης. Η σεισμική δραστηριότητα αποτελεί μέρος της ζωής μας. Ως Επτανήσιοι, Κεφαλονίτες και Θιακοί, έχουμε αποδεχτεί πως οι σεισμοί είναι κάτι συνηθισμένο για τον τόπο μας. Οι μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων προβλέπουν ειδικό μηχανισμό παρατήρησης της σεισμικής δραστηριότητας κατά την περίοδο των ερευνών και σε αυτό το πεδίο η χώρα μας οφείλει να αξιοποιήσει το ανθρώπινο δυναμικό και τους επιστημονικούς φορείς της.

Σε κάθε περίπτωση, αξίζει να επισημανθεί πως οι επενδυτικοί φορείς είναι υποχρεωμένοι να συμμορφώνονται πλήρως με το σύνολο της εθνικής και ενωσιακής περιβαλλοντικής νομοθεσίας, όχι μόνο αυτής που ισχύει τώρα, αλλά και της όποιας μελλοντικής.

Αναφορικά με τη διάσταση οικονομίας και ασφάλειας, η κύρωση των συμβάσεων υπογραμμίζει την ψήφο εμπιστοσύνης μεγάλων εταιρειών που θα πραγματοποιήσουν επενδύσεις πρωτόγνωρες για τα ελληνικά δεδομένα στο πεδίο της έρευνας. Την ίδια στιγμή με το εν λόγω σχέδιο νόμου θέτουμε τις βάσεις ώστε η ενεργειακή ασφάλεια και η γεωστρατηγική θέση της χώρας μας να ενισχυθούν, καθιστώντας την Ελλάδα μια χώρα ισχυρή.

Σχετικά με τις ως τώρα εμπειρίες από εξελίξεις στον ευρωπαϊκό και ελληνικό χώρο, υπάρχει θετικό προηγούμενο, ιδιαίτερα στο πεδίο της προστασίας και της διαχείρισης του περιβάλλοντος. Ειδικότερα στην περιοχή της Θάσου και της Καβάλας, μετά από σαράντα χρόνια εξορύξεων, με ξεπερασμένες ήδη τεχνολογίες, αφ' ενός δεν υφίσταται ένδειξη επιβάρυνσης του θαλάσσιου οικοσυστήματος και αφ' ετέρου η τουριστική βιομηχανία της περιοχής συνυπάρχει αρμονικά και αναπτύσσεται μαζί με την εξορυκτική δραστηριότητα. Αν μάλιστα λάβουμε υπ' όψιν μας πως οι έρευνες για τις οποίες ψηφίζουμε σήμερα θα λάβουν χώρα ενσωματώνοντας τις πρόσφατες τεχνολογικές εξελίξεις, αυτό αποτελεί ισχυρή ασφαλιστική δικλείδα.

Παρ' όλα αυτά, δεν μπορούμε να επαναπαυτούμε στην τεχνολογική πρόοδο. Θεωρώ πως ένας ισχυρός δημόσιος μηχανισμός συνεχούς παρατήρησης και ελέγχου των εξορυκτικών δραστηριοτήτων είναι απαραίτητος, όπως άλλωστε προβλέπεται με την κοινωνία των πολιτών και τις οργανώσεις που συνδέονται με την προστασία του περιβάλλοντος να έχουν καθοριστικό λόγο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η χώρα μας καλείται να προσαρμοστεί σε ένα πλαίσιο μείωσης εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, να αντικαταστήσει το κενό στην εθνική παραγωγή από το κλείσιμο ενεργειακών μονάδων στη χώρα μας, να εξασφαλίσει ότι δεν θα είναι απόλυτα εξαρτημένη από την εισαγωγή ενέργειας που δεν θα επιβαρύνει οικονομικά τον προϋπολογισμό και όλους τους πολίτες.

Το νομοσχέδιο που σήμερα ψηφίζουμε παρέχει όλες εκείνες τις εγγυήσεις θεσμικές, τεχνικές, τεχνολογικές και επιστημονικές, ώστε να εξασφαλίσουμε μια υγιή, βιώσιμη και ασφαλή εξορυκτική διαδικασία. Οι έρευνες για τις οποίες νομοθετούμε σήμερα θα μας επιτρέψουν σε βάθος χρόνου να διερευνήσουμε τις δυνατότητες και πιθανότητες εξόρυξης υδρογονανθράκων.

Πρόκειται για ερευνητικές δραστηριότητες που καθιστούν τον τόπο μας, την Περιφέρεια Ιονίων Νήσων και τη χώρα ισχυρό παράγοντα γεωπολιτικά ως ένα κρίσιμο κόμβο για την ενεργειακή

ασφάλεια της Ευρώπης.

Το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί συνέχεια της σύμβασης, που η προηγούμενη κυβέρνηση είχε συνάψει. Είναι επομένως λογικό να αναμένουμε τη θετική στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στη σημερινή συζήτηση και ψήφιση, για να τιμήσει την πρόσφατη υπογραφή της στις συμφωνίες, τις οποίες κυρώνουμε σήμερα. Αυτή θα είναι άλλωστε η ισχυρότερη απόδειξη πως το ελληνικό κράτος έχει θεσμική συνέπεια και διπλωματική συνέχεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εμείς, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Νίκος Φίλης από τον ΣΥΡΙΖΑ και θα ακολουθήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25 κ. Γρηγόριος Ριάδης.

Ορίστε, κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την κλιματική αλλαγή με τον επείγοντα χαρακτήρα που παίρνει λόγω των πραγματικών συνθηκών αλλά και υπό την πίεση των νεανικών διαδηλώσεων σε όλο τον κόσμο, μου θυμίζει σε μία της τουλάχιστον αναλογία πώς άνοιξε στη χώρα μας τελείως απρόσμενα, αιφνιδιαστικά η συζήτηση για το χρέος το 2010. Τότε έπεσαν ξαφνικά όλοι από τα σύννεφα. Και δικαίως οι πολίτες αναρωτιόντουσαν: «Πώς φτάσαμε εδώ; Γιατί οι πολιτικοί, οι ακαδημαϊκοί και οι γνωρίζοντες δεν μιλούσαν νωρίτερα;».

Θα αφήσουμε τις νεότερες γενιές να αναρωτηθούν αύριο το ίδιο πράγμα για την κλιματική αλλαγή; Το πώς δηλαδή έφτασε η στάθμη της θάλασσας εδώ που έφτασε; Πώς έφτασε το φαινόμενο του θερμοκηπίου εδώ που έφτασε με τους πάγους να λιώνουν και ολόκληρα οικοσυστήματα να καταρρέουν; Θα αφήσουμε να μας κατηγορήσουν ότι υπήρξαμε αδιάφοροι, άτολμοι και τελικώς άπραγοι ή θα πάρουμε μέτρα τώρα; Αλλά και εάν πάρουμε μέτρα, θα έχουν έναν ουσιαστικό χαρακτήρα που θα φέρει αποτελέσματα ή θα λέμε απλώς ωραίες κουβέντες με περιβαλλοντικά στολίδια, για να αναπαραχθούν στα ΜΜΕ, ανοίγοντας την ίδια στιγμή με την ψήφο μας το δρόμο σε περισσότερες καύσεις ορυκτών και περισσότερα αέρια θερμοκηπίου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένα στοιχείο που τρομάζει και θέλω να το σκεφτούμε και να αναλογιστούμε πού βρισκόμαστε και πού πηγαίνουμε. Οι ανάγκες σε παραγωγή ενέργειας διαρκώς αυξάνονται. Το 1965 σε όλο τον πλανήτη η ενέργεια που καταναλώθηκε δεν ξεπερνούσε τις 45.000 TWh. Μια εικοσαετία μετά, το 1985, ήταν 75.000 TWh, είχαν δηλαδή αυξηθεί κατά 70%. Το 2015 ήταν 110.000 TWh. Και αυξάνονται.

Και τώρα πού βρισκόμαστε; Μήπως φτάσαμε ήδη στην οροφή και μπορούμε να χαλαρώσουμε; Απάντηση: Οδεύουμε ταυτόχρονα σε αύξηση του πληθυσμού και σε αύξηση της κατά κεφαλήν κατανάλωσης ενέργειας και άρα σε ραγδαία αύξηση της ανάγκης για ενέργεια.

Εδώ, λοιπόν, να είμαστε καθαροί. Γιατί κρυβόμαστε πίσω από όμορφες λέξεις όπως «εξοικονόμηση ενέργειας», «καθαρή ενέργεια». Όσο εξακολουθούμε να υπηρετούμε ως ανθρωπότητα και να χτίζουμε ένα σύστημα που συνδέει τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου, την ανάπτυξη και την αύξηση των κερδών με την αύξηση της παραγόμενης ενέργειας, τότε θα είναι αδύνατον να αντιστρέψουμε την υπερθέρμανση του πλανήτη. Και αυτό γιατί το μερίδιο των εναλλακτικών πηγών ενέργειας στην παγκόσμια παραγωγή ενέργειας και παραμένει χαμηλό και δεν προβλέπεται για τεχνικούς λόγους να γίνει αξιόλογο, τέτοιο που να έχει τη δυνατότητα να αντιστρέψει την κλιματική καταστροφή. Σήμερα παγκοσμίως δεν ξεπερνά το 15% και προβλέπεται να μην ξεπεράσει το 20% στο ορατό μέλλον.

Είναι σαφές ότι οι στόχοι εκπομπών για την αποτροπή της κλιματικής αλλαγής δεν επιτυγχάνονται. Δεν καταγράφεται μείωση των αερίων του θερμοκηπίου ετησίως. Αύξηση καταγράφεται, που οδηγεί σε άνοδο της θερμοκρασίας κατά δύο βαθμούς μέχρι το 2050 και συνακόλουθα σε καταστροφές στο περιβάλλον της κοινωνίας. Οι αρνητικές συνέπειες είναι γνωστές. Ας μην επεκταθούμε. Και θα γίνουν ακόμη δυσμενέστερες με την αποχώρηση των Ηνωμένων Πολιτειών από το Πρωτόκολλο του Παρισιού μετά

τη γνωστή καταστροφική απόφαση του Τραμπ.

Τι χρειαζόμαστε, λοιπόν, σήμερα; Πρώτον και κύριο, αλλαγή του μοντέλου ανάπτυξης, ώστε να μειωθούν οι ενεργειακές ανάγκες. Φυσικά, αυτό μόνο απλό δεν είναι. Είναι αντίθετα μια πολιτική επιλογή μεγάλης βαρύτητας και συνεπειών, που το οικονομικό σύστημα από μόνο του χωρίς να υποχρεωθεί, δεν θα εφαρμόσει ποτέ. Γι' αυτό έχουν τεράστια σημασία και αποτελούν πηγή αισιοδοξίας οι διαδηλώσεις των νέων, που παρακολουθήσαμε την περασμένη εβδομάδα σε όλο τον πλανήτη. Είναι διαδηλώσεις που θα ενταθούν και είναι καθήκον μας να τις στηρίξουμε.

Δεύτερον, αύξηση με κανόνες και όρους του ποσοστού εναλλακτικών και Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας στο ενεργειακό μίγμα. Πρόκειται για δυο βήματα μεγάλα και δύσκολα. Μόνο μια μεγάλη συμμαχία εύπορων και μεγάλων χωρών μπορεί να μπει μπροστά και να τραβήξει πίσω της σιγά-σιγά όλον τον πλανήτη. Εξάλλου οι εύπορες χώρες είναι που παράγουν τους περισσότερους ρύπους που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου, αλλά επίσης έχουν τις οικονομικές δυνατότητες. Ωφελήθηκαν την προηγούμενη περίοδο και είναι καθήκον να μπουν μπροστά σήμερα.

Σε αυτή τη διαδικασία η Ελλάδα πρέπει να παίξει θετικό ρόλο, ρόλο που δεν είναι συμβατός με τους στόχους της εξορυκτικής βιομηχανίας. Εξάλλου, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, η εξορυκτική βιομηχανία είναι πολιτικά αυτόνομη και υπηρέτει τα συμφέροντα, κατά κύριο λόγο, των Ηνωμένων Πολιτειών και του μεγάλου ενεργειακού λόμπι και όχι τα συμφέροντα της χώρας μας.

Αλλά ακόμα και αν υπήρχαν γεωπολιτικά συμφέροντα για την Ελλάδα αναρωτιέμαι πού. Στο Ιόνιο; Ρωτώ: Τα τοποθετούμε πράγματι υπεράνω των περιβαλλοντικών αυτά τα γεωπολιτικά συμφέροντα; Δίπλα στην Ολυμπία και στο Κατάκολο; Δίπλα στη Λιμνοθάλασσα του Μεσολογγίου; Δίπλα στον σεισμογενή Πατραϊκό Κόλπο, στον ορεινό όγκο της Ηπείρου; Στην Κρήτη, όπου οι εξορύξεις δεν είναι απλώς σε μια ανοιχτή θάλασσα, όπως λένε, αλλά είναι δίπλα στη φωτιά της Μέσης Ανατολής και εντάσσονται, δυστυχώς, στα αμερικάνικα γεωπολιτικά σχέδια την Κρήτη σχετικά με τη Μέση Ανατολή; Ή ξεχνάμε την καταστροφή στον Κόλπο του Μεξικού; Και εκεί ανοιχτή θάλασσα ήταν.

Σε αυτό το πλαίσιο έχω εκφράσει έγκαιρα την αντίθεσή μου με τις συμβάσεις εξορύξης, η κύρωση των οποίων συζητείται σήμερα. Τον Απρίλιο του 2018 υπέγραψα μαζί με τον τότε Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Γιώργο Δημαρά και δύο έγκριτους επιστήμονες, τον Ιωσήφ Σινιγάλια και τον Στάθη Λουκά, κείμενο με το οποίο καλούσα την κυβέρνηση μας να μην επιμείνει σε ένα παραγωγικό σχέδιο ανάπτυξης που θέτει σε κίνδυνο το περιβάλλον και τον πλούτο ολόκληρων περιοχών σπαταλώντας την ίδια στιγμή αλόγιστα τους φυσικούς πόρους.

Αντίθετα, συνεργαζόμενη η κυβέρνησή μας με την οικολογική Αριστερά έπρεπε να παρουσιάσει ένα τελείως διαφορετικό μοντέλο που να οδηγεί σε μια δίκαιη κατανομή του φυσικού πλούτου και σε ένα άλλο υπόδειγμα ζωής του πολίτη.

Καταθέτω σήμερα στα Πρακτικά μαζί με τη σχετική ανακοίνωση το άρθρο αυτό στην «Εφημερίδα των Συντακτών» και την επιστολή της Green Peace και της WWF προς τους Βουλευτές για το ζήτημα που συζητάμε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Φίλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών)

Στην επιστολή αυτή μάλιστα των δύο περιβαλλοντικών οργανώσεων επισημαίνονται με τεκμηριωμένο τρόπο τα σοβαρά ελλείμματα περιβαλλοντικής ασφάλειας, αλλά ξετινάζουν και όλη τη φιλολογία ότι θα βρούμε πολλά χρήματα στον πυθμένα της θάλασσας.

Στο κοντινό μέλλον, μετά από δύο ή τρεις δεκαετίες, αν έχουμε μείνει αδρανείς, οι σημερινοί νέοι και αυριανοί πολίτες θα στραφούν πίσω και θα κραυγάζουν «τι κάνατε;». Με ποιους θέλουμε να είμαστε τότε; Με εκείνους που ενήργησαν με ιδιοτέλεια, που αδιαφόρησαν ολωσδιόλου ή με εκείνους που κόντρα στο ρεύμα πάσχιζαν για μια άλλη, ριζικά διαφορετική ενεργειακή πολιτική;

Αισθάνομαι, αισθανόμαστε, πρέπει να αισθανόμαστε ότι πρέπει να είμαστε με τους δεύτερους, με τα εκατομμύρια πολίτες που ξεχύνονται στους δρόμους των πόλεων του πλανήτη. Να δώσουμε τη μάχη για το περιβάλλον και την ανθρωπότητα και να την κερδίσουμε. Να είμαστε με τα παιδιά, να είμαστε με την Γκρέτα Τούνμπεργκ, την οποία πρέπει να καλέσουμε στη Βουλή μας να μας μιλήσει και να την ακούσουμε, όπως επίσης πρέπει κάθε Παρασκευή, που γίνονται οι διαδηλώσεις των παιδιών στο Σύνταγμα, να κατέβουμε να τους ακούσουμε, μαζί τους. Αυτή είναι η πραγματική Βουλή των Εφήβων εκεί, στο Σύνταγμα, με τις διαδηλώσεις και όχι σε γραφειοκρατικές διαδικασίες εσωτερικού χώρου.

Επίσης, θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να απαντήσουμε σε όσες προκλήσεις υπάρχουν, όπως, για παράδειγμα, στη δίωξη, στην αγωγή εναντίον του Δημάρχου Κερασινίου από την πετρελαϊκή εταιρεία «OILONE», που είναι μια εταιρεία που, όπως έχει καταγγελλεί, βρωμίζει το περιβάλλον και καθιστά Σεβέζο την περιοχή δίπλα στον Πειραιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκε μια κριτική ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μεταβάλλει θέση. Είναι μια θετική μετατόπιση, που είναι, κατά τη γνώμη μου, προάγγελος μιας νέας πολιτικής και κοινωνικής πραγματικότητας. Αρκεί όμως; Αρκεί από το «ναί» το βιαστικό και ακατανόητο την παραμονή των εκλογών να πάμε σήμερα σε ένα «παρών»; Κατά τη γνώμη μου, δεν αρκεί.

Άκουσα ως άλλοθι το θέμα των ΕΛΠΕ. Είναι πραγματικό πρόβλημα το ξεπούλημα που ετοιμάζεται για τα ΕΛΠΕ, αλλά είναι το έλασσον. Το μείζον είναι η κλιματική αλλαγή και αυτή υπήρχε και πριν από τις εκλογές. Είναι λάθος να μην κάνουμε μια αυτοκριτική μπροστά στην ελληνική κοινωνία και την ελληνική νεολαία. Αυτή είναι η δύναμη της Αριστεράς: να μπορεί να διορθώνει τα λάθη της, να κερδίζει συνειδήσεις των πολιτών σε μια γραμμική αλλαγής της κοινωνίας, που σημαίνει σε μια γραμμική κοινωνικά και περιβαλλοντικά ισόρροπης ανάπτυξης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Κλέων Γρηγοριάδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25, και θα ακολουθήσει ο κ. Κωνσταντόπουλος του Κινήματος Αλλαγής.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούσαμε πολύ ωραία πράγματα σήμερα από την πλευρά της Κυβέρνησης. Ο Κοινοβουλευτικός της Εκπρόσωπος μας είπε, περίπου, ότι θα πρέπει να πεθάνουμε, για να μην αφήνουμε κανένα αποτύπωμα αντιοικολογικό ή οικολογικό, όπως προτιμάτε πάρτε το, δηλαδή ότι ο μόνος τρόπος να μη ρυπαίνουμε είναι να εκλείψουμε.

Η αλήθεια, βέβαια, δεν είναι ακριβώς έτσι και λυπάμαι που το λέω. Το επιχείρημα ήταν ότι οποιαδήποτε ανθρώπινη δραστηριότητα αφήνει και το οικολογικό της αποτύπωμα. Ξέρω μία σειρά δραστηριοτήτων που δεν αφήνουν κανένα αποτύπωμα: το θέατρο, τον χορό, το τραγούδι. Είναι κάποιες συγκεκριμένες δραστηριότητες που αφήνουν αποτυπώματα και μάλιστα ανάμεσα σε αυτές συναντάμε τεράστιες διαφορές.

Παραδείγματος χάριν, ασφαλώς δεν κάνει την ίδια ζημιά στο περιβάλλον το σκούτερ που εγώ οδηγώ με τις γεωτρήσεις υδρογονανθράκων που εσείς σκοπεύετε να κάνετε στην πατρίδα μας. Ενώ -και εδώ είναι το ενδιαφέρον και οξύμωρο- παραδόξως το σκούτερ μου βοηθάει ακριβώς εξίσου με την εξόρυξη υδρογονανθράκων την εθνική μας οικονομία, δηλαδή, όπως λεπτομερώς πριν από λίγο ανέλυσε και απέδειξε αναντίρρητα ο Αρχηγός μας, εντελώς καθόλου.

Από την πλευρά του ο Υπουργός κ. Χατζηδάκης είναι, όπως όλοι ξέρουμε, ένας εξαιρετικά ευγενικός άνθρωπος και εγώ δεν έχω την παραμικρή αμφιβολία ότι έχει οικολογικές ανησυχίες και αποδεικνύει την ευγένειά του με την υπομονή που κάθεται να ακούει όλους εμάς εδώ να λέμε ο καθένας το κοντό του και το μακρύ του.

Εν τούτοις διαισθάνομαι, κυρία Υπουργέ, ότι σήμερα βρίσκεστε σε κάπως δεινή θέση, γιατί είστε, κατά κάποιον τρόπο, αναγκασμένος να προσπαθήσετε να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγη-

τα. Τα επιχειρήματά σας που κράτησα ήταν κυρίως δύο. Ήταν ότι «και εμείς οφείλουμε να κάνουμε εξορύξεις αυτού του είδους», του δολοφονικού για εμάς και για την πατρίδα μας, κατά τη γνώμη μας είδους, «επειδή αυτό είθισται να συμβαίνει στη γειτονιά μας».

Θέλω να σας πω ότι δεν συμβαίνει στη γειτονιά μας. Συμβαίνει μόνο στους υπανάπτυκτους γείτονές μας, όπως είναι οι Τούρκοι, όπως είναι η κατεχόμενη Κύπρος, όπως είναι η ελεύθερη Κύπρος. Συμβαίνει, δηλαδή, στις μικρές και φτωχές χώρες της γειτονιάς μας, στις χώρες που έχουν αδιέξοδα στη γειτονιά μας. Δεν συμβαίνει στην Ιταλία, δεν συμβαίνει στην Ισπανία, δεν συμβαίνει στην Πορτογαλία. Όλες αυτές οι χώρες έχουν διαρκές και μεγάλο μορατόριουμ.

Το δεύτερο επιχειρήματά σας ήταν ότι τουλάχιστον θα τηρηθούν όλα τα διεθνή στάνταρ. Το είπατε και εσείς, το είπε και ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος.

Είναι προφανές, κυρία Χατζηδάκη, ότι δεν θα τηρηθούν τα διεθνή στάνταρ για τον απλό λόγο ότι δεν έχουμε κυρώσει ακόμα, ως οφείλαμε, τη συμφωνία που λέγεται Offshore Protocol, της Βαρκελώνης, δεν έχουμε κυρώσει το Πρωτόκολλο του Λονδίνου περί προλήψεως ρύπανσης της θάλασσας εξ απορρίψεως καταλοίπων και άλλων υλών και μια σειρά άλλα πρωτόκολλα δεν έχουμε κυρώσει. Αν δεν κυρωθούν πρώτα αυτά τα πρωτόκολλα, διατηρούμε ευλόγως τη ζωηρή αμφιβολία μας για το εάν θα γίνουν σύμφωνα με τα διεθνή στάνταρ οι εξορύξεις.

Ήθελα να πω και για τον κ. Βελόπουλο όσον αφορά τους υδρίτες, ότι αυτό, κατά τη γνώμη μου, είναι μια υπέροχη καινοφανής τοποθέτηση, δηλαδή ότι το φυσικό αέριο, μέρος του οποίου είναι οι υδρίτες, είναι οικολογικό. Το ακούσαμε και αυτό σε αυτή την Αίθουσα.

Για ενημέρωση του κ. Βελόπουλου και όλης της Βουλής, σας πληροφορώ ότι κατά την εξόρυξη των υδριτών εκλύεται το περίφημο ατμοσφαιρικό μεθάνιο στην ατμόσφαιρά μας, το οποίο είναι ισχυρότατο αέριο θερμοκηπίου με μεγάλο δυναμικό παγκόσμιας θέρμανσης, μεγαλύτερο -προσέξτε με- ακόμα και από αυτό του διοξειδίου του άνθρακος.

Επίσης, το ατμοσφαιρικό μεθάνιο επηρεάζει αρνητικά το στρατοσφαιρικό όζον, δηλαδή το όζον που βρίσκεται στη στρατόσφαιρα. Θυμάστε τι έχουμε τραβήξει από την τρύπα του όζοντος. Την ενισχύει μια χαρά. Οι υδρίτες δεν είναι καθόλου οικολογικό καύσιμο.

Τώρα θα μου επιτρέψετε να κλείσω -δεν θα μιλήσω πολύ, δεν θα σας κουράσω- και να σταθώ στο σημαντικότερο επιχειρήματά μου απ' όλα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εσείς που θα ψηφίσετε απόψε «ναί» στις εξορύξεις, πώς το λμάτε; Σας θυμίζει κάτι; Το Ξαναλέω: Πώς το λμάτε να αντιμετωπίζετε το μέλλον των παιδιών μας και των παιδιών των παιδιών μας σαν να πρόκειται για κάποια επιχείρηση, η οποία κατά το επιχειρείν της δικαιούται να παίρνει και τα ρίσκα της; Πώς το λμάτε για λίγα ή για πολύ περισσότερα δισεκατομμύρια ευρώ να παίζετε με τις πιθανότητες καταστροφής της γης και των θαλασσών μας; Θαρρείτε ίσως πως σας ανήκουν; Κάνετε πολύ μεγάλο λάθος!

Ανήκουν σε όλους τους επόμενους ανθρώπους που πρόκειται να γεννηθούν μετά από εμάς. Αν το συγκεκριμένο ρίσκο που παίρνετε απόψε δεν σας βγει, δεν θα πτωχεύσει απλώς μία επιχείρηση ακόμα, αλλά θα πεθάνει διά παντός μια χώρα που είναι ήδη εδώ και πολύ καιρό από όλους εσάς πτωχευμένη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εμείς, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντόπουλος από το Κίνημα Αλλαγής για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλείται σήμερα η Ολομέλεια της Βουλής να κυρώσει τέσσερις συμβάσεις παραχώρησης του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων στις περιοχές του Ιονίου, της δυτικής Ελλάδας, δυτικά και νοτιοδυτικά της Κρήτης. Και ενώ η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ διαγκωνίζονται σε ένα παιχνίδι εντυπώσεων για το

ποιος χειρίστηκε καλύτερα το θέμα, η ουσία είναι μία: Για μια ακόμη φορά δικαιώνεται μια μεγάλη πατριωτική προσπάθεια του ΠΑΣΟΚ.

Ποια είναι αυτή; Η αξιοποίηση των εθνικών κοιτασμάτων και υδρογονανθράκων, μια προσπάθεια που άρχισε το 1995 επί ΠΑΣΟΚ, να θυμίσω, με τον ν.2289/95, ανοίγοντας τότε ένα νέο κεφάλαιο και, μάλιστα, ιδιαίτερα νέο κεφάλαιο στην ιστορία της έρευνας των υδρογονανθράκων στη χώρα μας. Να θυμίσω ότι τότε έγινε ο πρώτος διεθνής διαγωνισμός και άρχισαν δειλά-δειλά να γίνονται οι πρώτες έρευνες. Έκτοτε πέρασαν δεκαέξι ολόκληρα χρόνια μέχρι τον ν.4001/11 επί Κυβερνήσεως και πάλι του ΠΑΣΟΚ. Και ομιλώ για την κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου 2009 - 2011. Κοινό ερώτημα, θα έλεγα, και απορία: Γιατί, όμως, επανήλθαμε τότε; Επανήλθαμε για να εκσυγχρονιστεί το τότε υφιστάμενο νομικό πλαίσιο και να εναρμονιστεί με τις διεθνείς πρακτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νέο νομικό πλαίσιο προέβλεπε ενισχυμένα επενδυτικά κίνητρα αλλά και αυστηρές περιβαλλοντικές ριήτρες και, φυσικά, βέλτιστες πρακτικές στην παραχώρηση δικαιωμάτων έρευνας και εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, δημιουργήσαμε τον Εθνικό Φορέα Υδρογονανθράκων και, μάλιστα, είχαμε αποτέλεσμα. Προκηρύχθηκε το 2012, βάσει του νέου τότε νομικού πλαισίου, ένας διεθνής γύρος παραχωρήσεων για τα τρία οικόπεδα Πατραϊκός - Κατάκολο - Ιωάννινα και αρχίσαμε να διαμορφώνουμε τη νέα αγορά.

Να θυμίσω ότι κεντρικό ρόλο στη χάραξη της τότε πολιτικής διαδραμάτισε ο καθηγητής και τότε Υπουργός Γιάννης Μανιάτης. Ήταν ο πρωτεργάτης αυτής της προσπάθειας. Αισθάνομαι, λοιπόν, χρέος να τονίσω ότι το 2013 ο Γιάννης Μανιάτης, ως Υπουργός τότε Περιβάλλοντος, εισηγήθηκε με νόμο στο Σώμα έναν μηχανισμό κοινωνικής αλληλεγγύης κατά τρόπο ιδανικό. Εισηγήθηκε τη δημιουργία Εθνικού Λογαριασμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών από την εκμετάλλευση των ελληνικών υδρογονανθράκων. Δηλαδή, τι ήταν αυτός; Ένας ειδικός λογαριασμός, που σκοπό δεν είχε τίποτα περισσότερο από τη δημιουργία ενός μεγάλου αποθεματικού, ένα αποθεματικό που θα χρηματοδοτούσε τον κλάδο σύνταξης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και κυρίως τη διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών.

Ο νόμος αυτός, αγαπητοί συνάδελφοι, προέβλεπε ότι το 70% τουλάχιστον των εσόδων του δημοσίου από την εκμετάλλευση των ελληνικών υδρογονανθράκων θα πηγαίνει στον εθνικό αυτό λογαριασμό, στο Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών. Το 5% θα πηγαίνει απευθείας σε πόρους στην περιφέρεια, για την ανάπτυξη της περιφέρειας, μιας και μιλάμε για περιφερειακή ανάπτυξη. Το 20% θα πηγαίνει το Πράσινο Ταμείο, για ανταποδοτικά έργα στις περιφέρειες, και το 5% θα μπορεί να πηγαίνει και αυτό στα ασφαλιστικά ταμεία ή σε άλλους σκοπούς. Ουσιαστικά, αγαπητοί συνάδελφοι, ο νόμος Μανιάτης έβαζε την Ελλάδα, τότε, σε αναπτυξιακή τροχιά. Αυτή είναι η αλήθεια. Ας βγάλουμε την τσίμπα από το μάτι.

Γι' αυτό και σήμερα θεωρούμε ότι με τις συμβάσεις αυτές διαγράφονται μεγάλες προοπτικές ανάπτυξης για τον τόπο. Ωστόσο, γίνεται συνειδηση ότι η χώρα μας μετατρέπεται σε ενεργειακό παίκτη, όχι μόνο στις περιοχές της Μεσογείου, αλλά και ευρύτερα στην Ευρώπη και, μάλιστα, αναβαθμίζεται γεωπολιτικά. Θα έλεγα ότι γίνεται ενεργειακός κόμβος στην Ανατολική Μεσόγειο, δημιουργώντας μία νέα αγορά, με νέες θέσεις απασχόλησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να είναι βιώσιμη, ωστόσο, η ανάπτυξη χρειάζεται η αξιοποίηση των ορυκτών πόρων της χώρας, με σεβασμό στο περιβάλλον και στις επόμενες γενιές. Ωστόσο, κύριοι της Κυβέρνησης, κύριε Υπουργέ, πρέπει να δεσμευτείτε ότι θα εφαρμοστούν οι καλύτερες πρακτικές σε σχέση με το περιβάλλον, ώστε οι τοπικές κοινωνίες να μην επιβαρυνθούν. Χρειάζεται να δεσμευθείτε, κύριε Υπουργέ, ότι θα υπάρξει σεβασμός στο περιβάλλον έναντι του κέρδους. Άλλωστε, η κλιματική αλλαγή επιβάλλει την προστασία του περιβάλλοντος. Για αυτό θα πρέπει να είναι προτεραιότητα.

Θυμίζω, ωστόσο, ότι στον Πρίνο, τριάντα πέντε χρόνια, δεν

έχει χυθεί ούτε σταγόνα πετρέλαιο. Αντίθετα, όλοι γνωρίζουμε την περιβαλλοντική καταστροφή που συντελέστηκε με το «ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ 2» το 2017.

Απομένει, κύριοι της Κυβέρνησης, να διασφαλιστούν οι διαδικασίες, ώστε η έρευνα και η επεξεργασία σε όλα τα οικόπεδα να συμφωνούν με τις προβλεπόμενες συμβάσεις. Στο ίδιο πλαίσιο να παρέχεται όλη η πληροφόρηση, για το πώς εξελίσσονται σήμερα οι ήδη κυρωθείσες τα περασμένα έτη συμβάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο στόχος είναι ένας και πρέπει να είναι κοινός. Θα πρέπει να μη γίνονται αυθαιρεσίες, να μην παρατηρηθούν παρατυπίες, να διαφυλάξουμε το εθνικό και τοπικό συμφέρον και να οδηγήσουμε τη χώρα μας σε μία αναπτυξιακή τροχιά. Διότι ανάπτυξη σημαίνει πρόοδος, σημαίνει πλούτος. Αυτό είναι το ζητούμενο. Διότι τα δανεικά, όπως έχω πει και κατ' επανάληψη, έλαβαν τέλος.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ και αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς, το Κίνημα Αλλαγής λέμε «να». Λέμε «να» στην έρευνα και την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων. Επιταχύνετε τις διαδικασίες. Δώστε μας χρονοδιάγραμμα υλοποίησης. Και, βεβαίως, δώστε ιδιαίτερη σημασία στα ανατολικά οικόπεδα, κάτω από την Κρήτη, αφού γνωρίζετε τις επιδιώξεις της Τουρκίας. Για εμάς, η στρατηγική τους σημασία είναι μεγάλη. Η ταχύτητα κινήσεων μπορεί να εξαλείψει πολλά προβλήματα.

Όσον αφορά στα ΕΛΠΕ και στις εξελίξεις που φαίνεται πιθανό να ακολουθήσουν, είναι ευθύνη της Κυβέρνησης να διασφαλίσει το δημόσιο συμφέρον και τους πόρους του δημοσίου. Τέλος, θα πρέπει να ξεκαθαριστεί αν πρόκειται να υπάρξει ιδιωτικοποίηση, σε τι ποσοστό και με ποιους όρους και προϋποθέσεις. Ο δε ΣΥΡΙΖΑ να μην ξεχνά τι υπέγραψε με τις συμβάσεις για τα ΕΛΠΕ, καθώς και τον ρόλο του ΤΑΙΠΕΔ στην προοπτική των ΕΛΠΕ.

Τέλος, αγαπητοί συνάδελφοι, λόγω των τελευταίων γεγονότων με τα λειτουργικά, θα πρέπει να σταματήσουν από όλες τις πτέρυγες πολιτικές και κομματικές κορώνες και να υπάρξει από όλους μας εθνική ευθύνη και συνευθύνη απέναντι στην Τουρκία, με εθνική στρατηγική. Αυτό επιβάλλει η εθνική μας ταυτότητα, η εθνική μας συνειδηση, το εθνικό μας συμφέρον. Άλλωστε, κοινή πίστη όλων μας είναι ότι δεν παραχωρούμε σπιθαμή και δεν χαρίζουμε τίποτα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δευτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, πενήντα μία μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 5^ο Γενικό Λύκειο Αιγάλεω.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παπαναστάσης για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εκφράσατε την ανησυχία σας, έστω και ρητορική, περί της συλλογικής ορθοκρίσις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Τους προτείνατε ψυχίατρο. Μην ανησυχείτε! Υγιέστατοι είναι. Μαζί σας είναι. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι στηρίζουν τους βασικούς πυλώνες της πολιτικής σας. Αυτό ισχύει και για τις σημερινές συμβάσεις. Οι αντιρρήσεις τους είναι σε επιμέρους θέματα.

Όσο για το ΚΚΕ, ήταν, είναι και θα είναι απέναντί σας, απέναντι στα συμφέροντα της τάξης που εκπροσωπείτε, της αστικής τάξης. Το στίγμα της τάξης που η Κυβέρνηση εκπροσωπεί φάνηκε στην ψηφοφορία στην Ευρωβουλή και από την ψήφο της Ευρωβουλευτή σας κ. Ασημακοπούλου, όταν υπερψήφισε το κατάπτυστο αντικομμουνιστικό μνημόνιο. Αυτή ψήφισε και ο Ευρωβουλευτής του ξενοφοβικού, ακροδεξιού, του ρατσιστικού κόμματος της Ελληνικής Λύσης.

Για τη θέση-φωτοβολίδα τώρα που εκφράστηκε, περί μη εξό-

ρυξης ορυκτών ενεργειακών πόρων, είναι σημαντική σίγουρα η ποιότητα της ενεργειακής πρώτης ύλης. Εκείνο, όμως, που είναι κυρίαρχο είναι σε ποιου τα χέρια είναι η ενέργεια. Σε συνθήκες καπιταλισμού, ακόμη και η πλέον καθαρή ενέργεια θα μολύνει τις ζωές του λαού, των εργαζομένων. Θα μολύνει την καθημερινότητά τους, όταν δεν θα έχουν τη δυνατότητα να απολαύσουν αυτή την ενέργεια.

Κυρίες και κύριοι, σήμερα κεντρική επιδίωξη της αστικής τάξης της Ελλάδας, μέσω των διαδοχικών κυβερνήσεων, είναι η μετατροπή της χώρας σε κόμβο μεταφοράς εμπορευμάτων και ενέργειας. Αυτό δείχνει και η συμμετοχή μεγάλων ελληνικών ομίλων στην αξιοποίηση των υποθαλάσσιων κοιτασμάτων της Ελλάδας, της Κύπρου και του Ισραήλ.

Στο ίδιο πλάνο μπαίνει και η διαπάλη για την υπερίσχυση του υποθαλάσσιου αγωγού «EAST MED», έναντι της διέλευσής του μέσω Τουρκίας για τη μεταφορά φυσικού αερίου από τις ΑΟΖ της Συρίας, του Λιβάνου, του Ισραήλ, της Αιγύπτου και της Κύπρου μέσω της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στο πλαίσιο αυτό η Κυβέρνηση καταθέτει σήμερα για κύρωση συμβάσεις που δομήθηκαν επί ΣΥΡΙΖΑ, εκχωρώντας τον ορυκτό πλούτο της Ελλάδας στους ομίλους «ENI», «TOTAL», «EXXON-MOBIL» με συμμετοχή των ΕΛΠΕ. Οι συμφωνίες αυτές, εξεταζόμενες κάτω από το πολιτικό και στρατιωτικό πρίσμα, συντηρούν απροκάλυπτα και στην προσπάθεια ανάδειξης και ενίσχυσης του άξονα Ελλάδας - Κύπρου - Ισραήλ - Αιγύπτου, πάντα κάτω από την ηγεμονία των ΗΠΑ.

Η Κυβέρνηση χαρακτηρίζει αυτές τις συμβάσεις ως συνέχεια ενός εθνικού σχεδιασμού για τη συνολική αναβάθμιση της γεωπολιτικής θέσης της χώρας με άξονα την ενέργεια. Τι δεν αναφέρει η Κυβέρνηση; Δεν λέει λέξη για το ποιο είναι το εγγύς γεωπολιτικό περιβάλλον μέσα στο οποίο επιδιώκει την αναβάθμιση της γεωπολιτικής θέσης της χώρας. Δεν κάνει την παραμικρή αναφορά στα στοιχεία που συνθέτουν το περιεχόμενο της έννοιας «αναβάθμιση», παρά τη σαφή θέση της ότι αυτός είναι ένας από τους κύριους λόγους εκχώρησης του ορυκτού μας πλούτου.

Και όλα αυτά γιατί; Γιατί είναι πάγια η πρακτική των αστικών κυβερνήσεων, όταν νομοθετούν, να παραπλανούν και να εξαπατούν τον λαό, κρύβοντας την αντιλαϊκή κατεύθυνση των αποφάσεών τους. Άλλα λένε, άλλα κάνουν.

Σήμερα στο γεωπολιτικό μας περιβάλλον, όπου Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση διακηρύσσουν την επιθυμία αναβάθμισης της χώρας, κυριαρχεί ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις ΗΠΑ και τη Ρωσία. Κυριαρχούν τα ιδιαίτερα απειλητικά απόνερα των επιδιώξεων της αστικής τάξης της Τουρκίας για ενίσχυση της θέσης της ως μεγάλης περιφερειακής δύναμης, που παζαρεύοντας προσπαθεί να μπει σφήνα στο σκληρό ανταγωνισμό ΗΠΑ - Ρωσίας.

Σε αυτό το περιβάλλον η Κυβέρνηση προσυπογράφει συμβάσεις εκχώρησης υποθαλάσσιου ορυκτού πλούτου, χωρίς να προχωρά τη διαδικασία ανακήρυξης ΑΟΖ, σύμφωνα με τη διεθνή σύμβαση για το δίκαιο της Ελλάδας. Ακολουθεί πιστά τη σχετική αμερικανική συμβουλή, στην ουσία υπόδειξη.

Αυτό αποκτά σήμερα μία εξαιρετικά επικίνδυνη διάσταση, σε μία περίοδο κορύφωσης της επιθετικότητας της αστικής τάξης της Τουρκίας, μίας επιθετικότητας που αμφισβητεί με διπλωματικά και στρατιωτικά μέσα τα υπάρχοντα σύνορα της περιοχής. Αμφισβητεί τη Συνθήκη της Λωζάννης. Επιχειρεί τη δημιουργία τετελεσμένων, με γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο.

Πώς εξηγούνται αυτές οι επιλογές της σημερινής Κυβέρνησης; Είναι επιπολαιότητα και ανικανότητα των αρμόδιων Υπουργών της; Εκφράζουν μήπως κυβερνητική δειλία και ενδοτικότητα, μπροστά στην προκλητική τουρκική επιθετικότητα που απαιτεί συγκυριαρχία στο Αιγαίο και συνεκμετάλλευση των ελληνικών κοιτασμάτων υδρογονανθράκων; Τίποτα από αυτά.

Η στάση της Κυβέρνησης επιβεβαιώνει ότι κάθε αστική κυβέρνηση διαπραγματεύεται τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας με γνώμονα τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου. Αυτό συμβαίνει και όταν διεκδικεί με εθνικιστικές κορώνες και όταν υποχωρεί και συμβιβάζεται με κοσμοπολίτικη νηφαλιότητα. Πάντα το κριτήριο είναι η βελτίωση της θέσης της αστικής τάξης στο διεθνές

ιμπεριαλιστικό σύστημα. Γι' αυτό και σήμερα η Κυβέρνηση ανοίγει τον δρόμο της συνεκμετάλλευσης, υπό τη σκέπη του αμερικανικού και του γαλλικού παράγοντα, που διεκδικούν τη μερίδα του λέοντος.

Αυτές οι εξελίξεις αποδεικνύουν, επίσης, πόσο ψευδεπίγραφο και επικίνδυνο είναι το επιχείρημα ότι γεωπολιτικά αναβαθμιζόμενοι κάτω από τις ομπρέλες ΗΠΑ - NATO - Ευρωπαϊκής Ένωσης θα προστατευθούμε από τον εξ Ανατολής κίνδυνο. Η προσυπογραφή των υπό συζήτηση συμβάσεων, μέσω της επαγγελλόμενης γεωπολιτικής αναβάθμισης, νομοτελειακά θα φέρει στις θάλασσές μας και τις πολεμικές αρμάδες των ΗΠΑ, της Γαλλίας και της Ιταλίας. Είναι η σημερινή τραγικά επικίνδυνη εικόνα της κυπριακής ΑΟΖ.

Και αν Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση κλείνουν πονηρά το μάτι στον λαό, παρουσιάζοντας αυτούς τους στόλους ως ασπίδα προστασίας της Ελλάδας, για μία ακόμη φορά εμείς λέμε ότι επί της ουσίας βάζουν τον λύκο να φυλάει τα πρόβατα.

Για όλα αυτά τα θέματα, η μόνη λύση προς όφελος των λαϊκών συμφερόντων απαιτεί ριζική αλλαγή πορείας. Απαιτεί η εργατική τάξη, ο λαός να πάρει πραγματικά στα χέρια του το τιμόνι της εξουσίας και τα κλειδιά της οικονομίας. Αυτή είναι η λύση που θα κατοχυρώσει ότι το ενεργειακό προϊόν θα είναι κοινωνικό αγαθό και όχι εμπόρευμα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εμείς, κύριε συνάδελφε.

Έχει ζητήσει τον λόγο, για πέντε λεπτά αυστηρά, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ελληνικής Λύσης, ο κ. Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν ήξερα ότι μπορεί να λέει εδώ μέσα ο καθένας ό,τι θέλει και να υβρίζει άλλους, χωρίς να διαγράφονται από τα Πρακτικά. Κάποιος πρώην στρατιωτικός που ορκίστηκε στο έθνος με τη στολή του, απεκάλεσε εμάς ρατσιστές. Ποιος είναι ο κύριος αυτός; Με ποιο δικαίωμα ο κύριος αυτός μάς απεκάλεσε έτσι; Επειδή ψηφίσαμε; Όχι εγώ, αλλά ξέρετε κάτι; Στο κόμμα τους δεν έχουν μάθει τι σημαίνει δημοκρατία.

Ο δικός μας Ευρωβουλευτής ψήφισε κατά πώς νόμιζε ο ίδιος. Έπρεπε να του επιβάλω εγώ τη δική μου άποψη; Δεν καταλαβαίνω πώς αντιλαμβάνονται τη δημοκρατία, αλλά δεν καταλαβαίνω και το εξής: Όποιοι διαφωνούν με το ΚΚΕ είναι ρατσιστές, είναι εθνικιστές, είναι σοβινιστές, ακροδεξιοί. Μπορεί να είναι ό,τι θέλουν.

Θέλω να διαγραφεί από τα Πρακτικά η λέξη «ρατσιστής», γιατί ειλικρινά προσβάλλει και τη δημοκρατία και το Κοινοβούλιο, διότι το ΚΚΕ τουλάχιστον σέβεται τη δημοκρατία. Έτσι λένε. Δεν το κάνουν ποτέ, γιατί είναι ιδιότυπη η ασυλία τους. Μόλις τους κάνουνε κριτική, πετούν τις ταμπέλες.

Το είπε, κυρία Πρόεδρε, είπε τη λέξη «ρατσιστές». Δεν αφήνω κανέναν να αποκαλεί την Ελληνική Λύση «ρατσιστές». Εγώ μπορώ να ομιλώ. Μεγάλωσα στη Γερμανία, ξέρω τι σημαίνει ρατσισμός, ο κύριος δεν ξέρει. Φόρεσε, λοιπόν, την τμημένη ελληνική στολή. Παράκληση να διαγραφεί η λέξη, γιατί είναι απαράδεκτο να αποκαλούν Βουλευτές και κόμματα «ρατσιστικά» στην Ελλάδα. Πρέπει να ντρέπονται κάποιοι.

Κατά τα λοιπά, εγώ δεν θα πιέσω κανέναν Βουλευτή μου να ψηφίσει ό,τι θέλω εγώ. Αυτό σημαίνει δημοκρατία. Στο ΚΚΕ έχουν συντεταγμένη λογική. Ψηφίζουν όλοι μαζί. Και δεν μπορώ να καταλάβω, βέβαια, γιατί είναι στην Ευρώπη, αφού δεν γουστάρουν την Ευρώπη. Δεν τους αρέσει η Ευρώπη. Πολεμούν την Ευρώπη, αλλά τους ευρωπαϊκούς μισθούς τους παίρνει το κόμμα τους. Κάποια στιγμή, αυτό το ιδιότυπο της ασυλίας να σταματήσει.

Τι θα πει «ρατσιστές»; Δεν το καταλαβαίνω, κυρία Πρόεδρε. Παράκληση, λοιπόν, να διαγραφεί από τα Πρακτικά, γιατί είναι και παράνομος ο όρος. «Ρατσιστές»! Ποιος; Ο άνθρωπος που φόρεσε το εθνόσημο στην ελληνική στολή εδώ και ορκίστηκε στο έθνος; Έτσι ορκίστηκε ο κύριος που δεν τον ξέρω καν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαρι-

στώ, κύριε συνάδελφε.

Οφείλω να ζητήσω από το Σώμα τη γνώμη του, εάν πρέπει και θέλει να σβηστεί αυτή η φράση από τα Πρακτικά. Συμφωνείτε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όχι, δεν συμφωνούμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, εμείς επιμένουμε στον χαρακτηρισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Στην ομιλία του ο κ. Βελόπουλος...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Κύριε Καραθανασόπουλε, είναι ποινικό αδίκημα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Βελόπουλε, σας παρακαλώ πολύ. Ηρεμήστε, θα βρεθεί μια λύση. Σας παρακαλώ πολύ, δεν χρειάζεται να ανέβουν οι τόνοι στην Αίθουσα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Αρκετά με το ΚΚΕ και την ασυλία του! Φτάνει πια! Δεν είμαστε ξενοφοβικοί. Είμαστε Έλληνες πατριώτες που αγαπάμε την πατρίδα μας. Τελεία και παύλα! Το καταλαβαίνετε, κύριε Καραθανασόπουλε; Ξέρετε τι σημαίνει πατριωτισμός; Να το μάθετε. (Θόρυβος από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς να το μάθουμε; Έλεος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριοι συνάδελφοι, σε λίγο θα πάρει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Δεν το ξέρετε. Είστε ρατσιστές. Εμείς αγαπάμε το έθνος και την πατρίδα. Κάνετε λάθος. Αυτά κομμένα με εμάς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Βελόπουλε, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Είστε ρατσιστές έναντι των Ελλήνων. Αυτοί είστε του ΚΚΕ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Βελόπουλε, σας παρακαλώ πολύ!

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος έχει τον λόγο και ελπίζω ότι αυτή η διαφορά θα λυθεί και θα ηρεμήσει η Αίθουσα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Στο δεύτερο «αλτ» να πυροβολείται ο μετανάστης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Στο τρίτο «αλτ». Στον αέρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Στο τρίτο «αλτ» να πυροβολείται ο μετανάστης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Στον αέρα, είπα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτά έλεγε και η Χρυσή Αυγή.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Είσαι ρατσιστής, είσαι φασίστας! Αυτό που κάνεις είναι φασισμός!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ποιος μιλάει; Είπε ο γάιδαρος τον πετινό κεφάλι!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν θα συνεχίσω. Γνωρίζομαστε σ' αυτόν τον τόπο πολύ καλά. Κατάλαβες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι εικόνα Κοινοβουλίου αυτή. Σας παρακαλώ πολύ!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν θα μας κάνει μαθήματα. Εμείς πολεμήσαμε και τον γερμανικό και τον ιταλικό και τον βουλγάρικο φασισμό και όλες τις αυτοκρατορίες, κύριε Βελόπουλε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ πάρα πολύ να συνεχίσει η διαδικασία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εμείς πολεμήσαμε και τον ιταλικό φασισμό και τον γερμανικό και τον βουλγάρικο, όταν κάποιοι πολιτικοί πρόγονοι συνεργάζονταν μαζί τους.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Δείτε τον Χριστόφ για τα σλαβομακεδονικά τάγματα...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εντάξει, θα την πάρετε τη θέση της Χρυσής Αυγής, μη στεναχωριέστε, θα την πάρετε. Αυτό είναι ο

πατριωτισμός!

Είναι σοβαρή η συζήτηση σήμερα, κατά τη γνώμη μας, κατά τη γνώμη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και γι' αυτό θα καταθέσουμε αίτηση για ονομαστική ψηφοφορία, για να αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του. Είναι πολύ σοβαρή η έγκριση αυτών των τεσσάρων συμφωνιών, γιατί με ευθύνη των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ μαζί, του ΣΥΡΙΖΑ πριν και όσων συμφωνούν με αυτή την κύρωση των τεσσάρων συμβάσεων παραχώρησης πραγματοποιείται ένα έγκλημα σε βάρος του ελληνικού λαού.

Παραδίδεται, εκχωρείται, ο ορυκτός πλούτος της χώρας, ένα μέρος του -γιατί έχει μεγάλη ιστορία και θα την πω και μετά και ο άλλος ορυκτός πλούτος- και μάλιστα μη αναπληρώσιμος στους επιχειρηματικούς ομίλους, σε μεγάλες πολυεθνικές, όπως «TOTAL», «EXXONMOBIL» κ.λπ., φυσικά σε σύμπραξη με εγχώριους επιχειρηματικούς ομίλους, τεράστιους και αυτούς.

Αυτές θα κερδίσουν. Αυτά τα συμφέροντα υπηρετούνται από τις συμβάσεις και όχι η ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Άλλωστε, παγκοσμίως στις καπιταλιστικές χώρες, αυτό έχει αποδειχθεί παντού. Έχεις χώρες με πετρέλαια απίστευτα, με ενεργειακές πηγές απίστευτες και λαούς που πεινάνε και στην Αφρική και σε όλο τον κόσμο. Τα κέρδη όλων και με αυτές τις συμφωνίες θα πάνε στις τσέπες των πολυεθνικών και των ντόπιων, αυτών που έχουν το χρήμα, και τίποτα ψίχουλα, εάν είναι καν ψίχουλα, μπορεί να πέσουν από το τραπέζι.

Δεν είναι παράξενο αυτό ούτε εμείς θεωρούμε ότι έχει γίνει κάτι. Είναι συνέπεια και συνέχεια όλων των κυβερνήσεων μέχρι τώρα που υπηρέτησαν αυτά τα συμφέροντα. Και αυτό δεν είναι κάτι ταμπού. Όταν λες ότι η κινητήρια δύναμη της κοινωνίας είναι το κεφάλαιο και όχι αυτοί που παράγουν τον πλούτο, είναι οι εκμεταλλευτές και όχι οι εκμεταλλεζόμενοι, είναι αυτοί που ζουν και ξοδεύουν σε μια μέρα όσο κοστίζουν εκατό ζωές των ανθρώπων, λογικό είναι να παραδίδεις ακόμη και τον ορυκτό πλούτο και όλα τα υπόλοιπα προς αυτές τις δυνάμεις του κεφαλαίου.

Αυτό λέγεται καπιταλισμός και είναι πάρα πολύ απλό και δεν χρειάζονται παρεξηγήσεις. Χρειάζεται ιδεολογική αντιπαράθεση. Ποια είναι τα αποτελέσματα; Τα βλέπουμε καθημερινά.

Η δε αντιπαράθεση που γίνεται με τον ΣΥΡΙΖΑ είναι -πώς να το πω, δηλαδή;- ψεύτικη. Ξέρετε, καμιά φορά βγαίνει και από τα ρούχα σου. Δηλαδή, έρχεται η συμφωνία που υπογράψατε εσείς με την υπογραφή του Υπουργού, της Κυβέρνησης και λέτε σήμερα, βρίσκετε κάποια εφευρήματα -κατά τη γνώμη μας, είναι έωλα όλα, τα είπε ο Νίκος Καραθανασόπουλος και θα τα πουν και άλλοι- για να απομακρυνθείτε.

Γιατί δεν καταψηφίζετε, αφού είναι τόσο σοβαρά; Γιατί ψηφίζετε «παρών»; Αν λέτε ότι είναι τόσο σοβαρά αυτά που έχουν σχέση κυρίως με τα ΕΛΠΕ και με όλο αυτό το εφεύρημα -κατά τη γνώμη μας- και τις υποτιθέμενες εγγυήσεις που είχε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίες αποδείχτηκαν από την ίδια την πολιτική της, τότε καταψηφίστε. Γιατί θα ψηφίσετε «παρών»; Το «παρών» τι σημαίνει; Το ψηφίζετε για να διαχωριστείτε από τι; Από τη δική σας σύμβαση;

Εδώ υπάρχει μια συνέχεια. Έρχεται η σύμβαση της Νέας Δημοκρατίας - ΠΑΣΟΚ. Έρχεται η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, την υλοποιεί. Ναι ή όχι; Έχω δίκιο; Φτιάχνει καινούργια σύμβαση, την ψηφίζει μαζί με τη Νέα Δημοκρατία -ναι ή όχι;- στην προηγούμενη Βουλή. Έρχεται τώρα η τελευταία, που την υπογράφει πριν από τις εκλογές και λέει ότι θα ψηφίσει «παρών». Είναι υποκριτικό. Η στρατηγική είναι η ίδια ακριβώς.

Και μάλιστα, η στρατηγική είναι ίδια και θα πω μερικά πράγματα για τα ΕΛΠΕ που λέτε και όλα τα υπόλοιπα.

Δηλαδή, δεν κατάλαβα. Ισχύει αυτή η συμφωνία που μας διαβάσατε ή όχι, κύριε Χατζηδάκη, για τα ΕΛΠΕ, ότι θα πάνε στο ΤΑΙΠΕΔ και ότι θα δουν μορφές και αυτά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Δική τους ήταν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτό ήταν ιδιωτικοποίηση. Δηλαδή, θα διαφωνήσουμε στις μορφές ιδιωτικοποίησης; Κάτι τέτοιο είπε και το ΠΑΣΟΚ πριν, να βγάλουμε εμπειρία -είπε- από τις ιδιωτικοποιήσεις κερδοφόρων τομέων και ΔΕΚΟ. Να βγάλουμε, όποτε θέλετε!

Όσον αφορά τον ΟΤΕ, που τον πουλήσατε και λέγατε «καμμία μετοχή στους ιδιώτες», πόσα κέρδη είχε όταν πουλήθηκε; Είχε 250 δισεκατομμύρια δραχμές. Πάει. Πού πήγαν αυτά; Τι είναι σή-μερα ο ΟΤΕ; Είναι «DEUTSCHE TELEKOM»!

Όχι ότι εμείς υποστηρίζουμε -πού είναι ο κ. Βαρουφάκης; Δεν είναι εδώ- τις κρατικές εταιρείες στον καπιταλισμό, αλλά να βγά-λουμε εμπειρία από όλες τις ιδιωτικοποιήσεις και από όλα τα χρόνια για το τι έχει γίνει. Έφτιαξε ο ελληνικός λαός με άγρια φορολογία, με στέρηση, με δουλειά, ΟΤΕ, ΔΕΗ, ό,τι υπάρχει και όταν έγιναν κερδοφόρα -γιατί δεν μπορούσαν να κάνουν επεν-δύσεις τότε και δεν ήθελαν, γιατί είχαν μακροπρόθεσμη απόδοση οι μεγάλοι επιχειρηματίες και τα μονοπώλια- έδωσαν τα κερδο-φόρα κομμάτια. Εδώ πουλήθηκε κλωστοϋφαντουργία με 1 δισε-κατομμύριο ευρώ στοκ 300 εκατομμύρια ευρώ επί Νέας Δημο-κρατίας! Όμως, τα ίδια έκαναν όλες οι κυβερνήσεις.

Επομένως να συζητήσουμε επί της ουσίας. Είναι δικές σας συμφωνίες -και σε αυτές κάνουμε κριτικές- τις οποίες φέρνει τώρα η Νέα Δημοκρατία και είναι οι ίδιες.

Και θα βάλουμε και ορισμένα ερωτήματα: Γιατί δεν γίνεται καμμία κουβέντα για το γενικότερο περιβάλλον, για το πού είμα-στε, πού πάμε, για αυτή την ονομαζόμενη «γεωστρατηγική ανα-βάθμιση»; Τι σημαίνει «γεωστρατηγική αναβάθμιση»; Γέμισε η Ελλάδα αμερικανικές βάσεις. Συμμετέχει παντού, δισεκατομμύ-ρια, 4, 1 δισεκατομμύρια ευρώ πληρώνει ο ελληνικός λαός, πάει στη Νορβηγία, σε όλα τα γυμνάσια του ΝΑΤΟ. Όπου του ζητούν, συμμετέχει. Αυτή είναι η γεωστρατηγική αναβάθμιση της χώρας ή των συμφερόντων αυτών που έχουν τον πλούτο της χώρας και που θέλουν να πάρουν μέρος στο μοίρασμα και στο ξαναμοίρα-σμα των αγορών, των δρόμων μεταφοράς και σε όλα τα υπό-λοιπα που συμβαίνουν στην περιοχή;

Καλά, από τη Νέα Δημοκρατία δεν περιμένει κανένας. Απλά εσείς του ΣΥΡΙΖΑ βάλατε ψηλά τον πήχη με τους Αμερικανούς και με το ΝΑΤΟ και τώρα τρέχει να τον φτάσει. Αυτό έγινε και τον φτάνει μια χαρά. Διότι, άλλωστε, πάντα τα ίδια έλεγε. Αυτό ση-μαίνει, λοιπόν, «γεωστρατηγική αναβάθμιση», να πάρει μέρος το ελληνικό κεφάλαιο μέσα από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς που προστατεύουν τα συμφέροντα του διεθνούς κεφαλαίου και γενικότερα στο μοίρασμα που γίνεται στην περιοχή και ταυτό-χρονα να δώσει τις ενεργειακές πηγές που έχει αυτή τη στιγμή στους Αμερικανούς, στους Γάλλους, στα μεγάλα μονοπώλια, δη-λαδή. Με κέρδος τι;

Τι θα κερδίσει ο λαός; Ό,τι κέρδισε και από τις ΑΠΕ, κύριε Βα-ρουφάκη, κύριοι του ΜέΡΑ. Τι κέρδισε ο ελληνικός λαός από τις ΑΠΕ; Πληρώνει και παραπάνω φορολογία. Φτήνυνε το ρεύμα; Όχι. Χρηματοδοτεί ή όχι ο ελληνικός λαός τους μεγαλοεπιχειρη-ματίες που δραστηριοποιούνται στις ΑΠΕ;

Δεύτερο θέμα: Θα προστατευθούν τα κυριαρχικά μας δικαιώ-ματα. Πώς θα προστατευθούν, όταν εμείς συντασσόμαστε και κάνουμε -όχι υποταγή, δεν ξέρω τι παρακάτω υπάρχει- υπόκλιση, γονυκλίση -να το πω και στην καθαρεύουσα- στους Αμερικανούς και στο ΝΑΤΟ, στους κυρίαρχους δηλαδή αυτή τη στιγμή της γης, οι οποίοι είναι τόσο ανθρωπιστές, που σφάζουν ολόκληρη την ανθρωπότητα κάθε μέρα; Και εδώ θα προστατεύσουν τα κυ-ριαρχικά δικαιώματα της χώρας και όχι τα δικά τους!

Δεν γνωρίζει κανένας τι συμβαίνει στην περιοχή, όπου συγκεν-τρώνονται εκρηκτικές αντιθέσεις και ανταγωνισμοί όλου του σύγ-χρονου καπιταλιστικού κόσμου; Δεν γνωρίζει κανένας τους ανταγωνισμούς Αμερικανών - Ευρωπαϊκής Ένωσης; Είναι όλοι εναντίον όλων. Δεν γνωρίζει κανένας τις συμμαχίες που γίνονται, που αλλάζουν, την κόντρα του ΝΑΤΟ με την Κίνα για εμπορικούς λόγους και με τη Ρωσία και για στρατιωτικούς στην περιοχή; Δεν γνωρίζει κανείς;

Εμείς απευθυνόμαστε στον λαό. Συρία: αίμα, πόλεμος, κατα-στροφές, μετανάστες. Λίβανος: τα ίδια, παλαιότερα. Υεμένη. Ι-ράκ παλαιότερα. Περσικός: όξυνση. Επιθετικότητα Τουρκίας. Επιθετικότητα Ισραήλ. Ισχύουν ή όχι αυτά στην περιοχή; Ή εσείς ζείτε σε άλλον πλανήτη ή εμείς λέμε την αλήθεια.

Και ρωτώ και αναφέρομαι και στο ΜέΡΑ25, που λέει ότι τελεί-ωσε η εξόρυξη; Ποιος είναι ο κοινός παρονομαστής; Πετρέλαιο. Αίμα παντού. Αυτά δεν γίνονται; Γιατί ανέτρεψαν τον Καντάφι εκεί που τον φιλοξενούσαν σαν θεό στην Ιταλία; Γιατί πήγε να

αλλάξει τις συμβάσεις για το πετρέλαιο; Έτσι δεν είναι, κύριε Χα-τζηδάκη; Μήπως θυμήθηκαν τη δημοκρατία; Γιατί πολέμουν τον Άσαντ; Γιατί πήγαν στο Ιράκ; Πού είναι τα βιολογικά όπλα του Σαντάμ; Βρέθηκαν; Τι λέει από κάτω; Πετρέλαιο και δρόμοι με-ταφοράς πετρελαίου.

Άρα, λοιπόν, ποια κυριαρχικά δικαιώματά μας θα προστατέ-ψουν οι Αμερικάνοι και το ΝΑΤΟ; Σοβαρολογείτε; Ανιστόρητοι είστε όλοι εδώ μέσα; Τι έκανε το ΝΑΤΟ το βράδυ των Ιμίων; Δεν ήξερε ότι είναι ελληνικά τα Ίμια; Γιατί δεν έβγαλε μία ανακοίνωση ότι είναι ελληνικά; Τι λέει η Αμερική μέχρι τώρα για τις διεκδική-σεις; Κάνει καμμία δήλωση και παίζει σε διπλό ταμπλό. Αυτό δεν κάνει συνέχεια; Την ενδιαφέρει πάρα πολύ. Είναι ισχυρός σύμ-μαχος και για το ΝΑΤΟ και για γενικότερα συμφέροντα και για να μην κολλήσει περισσότερο με τη Ρωσία, η οποία είναι και αυτή βέβαια μια ισχυρότατη καπιταλιστική χώρα. Και θα προστατέψει τα δικά μας τα συμφέροντα;

Αλήθεια, όταν πήγαν οι Τούρκοι στην κυπριακή ΑΟΖ είχαν τη δύναμη στρατιωτικά να τους διώξουν αμέσως και οι Αμερικάνοι και το ΝΑΤΟ; Γιατί δεν το έκαναν; Ήταν παραβίαση της κυπρια-κής ΑΟΖ με βάση το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας; Ναι ή όχι; Ήταν. Το δηλώνουν και όλες οι κυβερνήσεις και η κυπριακή Κυ-βέρνηση.

Γιατί, λοιπόν, οι «φοβηροί» και «τρομεροί» σύμμαχοί σας δεν κατέβασαν πέντε αεροπλανοφόρα και τις δυνάμεις που έχουν και να πούνε: «Φύγετε. Δεν περνάτε μέσα»; Αυτό θα ήταν. Δεν πρό-κειται, βέβαια, να το κάνουν, όπως δεν πρόκειται να το κάνουν και οι Ευρωπαίοι για την επιθετικότητα της Τουρκίας, γιατί η Γερ-μανία έχει τεράστιες επενδύσεις στην Τουρκία. Είναι μια μεγάλη αγορά και τη θέλει, πέρα από τα άλλα συμφέροντα.

Μύθος, λοιπόν! Όπως το ΝΑΤΟ προστάτεψε την Κύπρο το 1974, που ήταν πίσω από το πραξικόπημα για συγκεκριμένους λόγους, έτσι θα προστατεύσει σήμερα και τα ελληνικά συμφέ-ροντα. Αυτά τα λέμε για τον λαό. Εσείς τα γνωρίζετε. Παίρνετε όμως θέση καθαρή. Βαρβαρότητα από τη μια μεριά και από την άλλη πάλη για την ανατροπή της. Εδώ έχετε συνταχθεί πολιτικά, ανεξάρτητα από το τι μπορεί ο καθένας να πιστεύει μέσα του, με την καπιταλιστική και ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα.

Για τις ίδιες τις συμβάσεις εμείς λέμε ωμά ότι τις έχουν γράψει οι πολυεθνικές, όπως κάνουν πάντα. Όπως έγραψε και τη Λευκή Βίβλο, που διέλυσε όλες τις εργασιακές σχέσεις ο Σύνδεσμος Ευρωπαίων Βιομηχάνων -και αυτό αποκαλύφθηκε, το έδωσε, το σέρβριε στο Ευρωκοινοβούλιο και βγήκε-, όπως γράφουν και τη νομοθεσία -όχι καθ' υπαγόρευση, έχουν τους ανθρώπους τους, έχουν τις κυβερνήσεις τους- έτσι γράφτηκαν και οι συμβάσεις αυτές. Είναι κομμένες και ραμμένες στα δικά τους μέτρα.

Ποια θέματα υπάρχουν όσον αφορά τις συγκεκριμένες συμ-βάσεις; Δεν υπάρχει ουσιαστικός κρατικός έλεγχος στις έρευνες, στα αποτελέσματα και στην εκμετάλλευση. Είναι υπερβολή; Από πού θα πάρете τα στοιχεία για τις έρευνες; Από αυτά που κάνουν οι ίδιες οι εταιρείες. Ναι ή όχι; Αυτά δεν λένε οι συμβάσεις; Και ποιος μάς είπε -γιατί το ξέρουμε και από το παρελθόν- ότι θα σου δώσουν αυτά που είναι πραγματικά και όχι αυτά που θέλουν αυτές;

Δεύτερον, στα αποτελέσματα: Τα ίδια. Τρίτον, στην εκμετάλ-λευση: Τα ίδια. Πότε έχουμε δικαίωμα; Μόνο, λέει, σε περίπτωση πολέμου να δεσμεύσουμε πιθανές εξορύξεις. Τα άλλα είναι στα χέρια τους. Εκχωρούνται όλα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-λίας του κυρίου Βουλευτή)

Δυο λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Δεύτερον, μισθώνετε -θα μου πείτε ότι κεντρικά είναι αυτά- οι-κόπεδα χωρίς να ξέρετε την αξία τους. Έτσι δεν είναι; Ξέρετε τι έχουν αυτά τα οικόπεδα; Ποιος θα σας πει τι έχουν και πόσο έχουν; Χωρίς να τα ξέρετε καν, με υποθέσεις όχι τεκμηριωμένες -αυτά είναι για όλους, γιατί η σύμβαση είναι όλων, όσων την ψη-φίζουν τουλάχιστον- χωρίζετε.

Τρίτο θέμα, μέθοδος εξόρυξης: Υπάρχει μια εμπειρία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην Ελλάδα που κάποτε θα πρέπει να τη δει κανένας. Θα σας πω ένα παράδειγμα. «ΛΑΡΚΟ»: Πώς έγινε η «ΛΑΡΚΟ»; Έβαλε ο Μποδοσάκης 12%, έδωσε δάνεια, δανειακά και αγύριστα, από πού; Από τα λεφτά του ΙΚΑ, από την ΕΤΒΑ, δη-

λαδή, που τα είχαν δεσμεύσει με 0% οι κυβερνήσεις και του έδωσαν και τζάμπα τα βουνά της Ελλάδας. Τι έκανε ο Μποδοσάκης, λοιπόν, όπως και όλοι οι ιδιώτες; Έψαξε και πήρε τα πιο πλούσια μεταλλεύματα. Άρχισε η υπερεκμετάλλευση, τράβηξε τα πιο πλούσια και όταν άρχισαν τα πιο φτωχά -και για άλλους λόγους, βέβαια- σηκώθηκε και έφυγε τότε που έπρεπε να κάνει και άλλες αλλαγές.

Τα ίδια συμβαίνουν και στην «ΠΕΣΙΝΕ». Τα ίδια έκανε και η «ΠΕΣΙΝΕ», τα ίδια έκανε και ο Σκαλιστήρης -να σας πω από τη Στερεά που την ξέρω και καλά-, τα ίδια έγιναν και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας. Είναι λογικό, γιατί αυτοί κυνηγούν το άμεσο κέρδος. Δεν τους ενδιαφέρει το μέλλον. Θέλουν να βγάλουν όσο το δυνατόν περισσότερα. Το ίδιο και εδώ.

Ποιος σάς εγγυάται και μάλιστα από το ανεπεξέργαστο πετρέλαιο, ότι αυτοί δεν θα τραβήξουν όλα αυτά τα κοιτάσματα και όταν αρχίσει και γίνεται το κόστος μεγαλύτερο, δεν θα σηκωθούν και θα φύγουν και δεν ξέρω τι άλλο θα κάνουν;

Τέταρτον, το περιβάλλον: Εμείς δεν πήραμε απάντηση. Έθεσε ο εισηγητής μας και στην επιτροπή και εδώ ορισμένα θέματα. Πρώτον, σεισμικότητα. Το Ιόνιο ειδικά, αλλά και νότια της Κρήτης και η Ελλάδα συνολικά είναι σεισμογενής περιοχή. Τι επίδραση θα έχει;

Δεύτερον, βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανού. Γι' αυτό δεν μιλάει κανένας. Τις έχει πετάξει το ΝΑΤΟ από τον πόλεμο κατά της Γιουγκοσλαβίας. Ούτε τότε ξεσηκώθηκαν διάφορες -πώς τις λένε;- οικολογικές οργανώσεις, που έπεφτε απεμπλουτισμένο ουράνιο, καρκίνος, θάνατος. Είκοσι ένας Έλληνες πέθαναν στο Κόσοβο, δεν ξέρω πόσοι Ιταλοί. Τα έθαψαν όλοι. Και μάλιστα, όταν εμείς είχαμε βάλει θέμα, βγήκε στην προοδευτική -θα το πω, δεν πειράζει- «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», ένα επώνυμο άρθρο που ξέρω ότι δεν εξέφραζε την εφημερίδα, που έλεγε ότι «όταν θέλουμε επενδύσεις στα Βαλκάνια, πρέπει να είναι στρατός και να τις προστατεύει και ας αφήσουμε την υποκρισία».

Τρίτο θέμα, διαρροή τοξικών αποβλήτων, ατυχήματα. Πώς προστατεύονται; Με ποιους όρους; Θυμάστε και το ξέρετε τι έγινε στον Κόλπο του Μεξικού.

Τέταρτον, επίδραση στα θηλαστικά ψάρια, επίδραση στην αλιεία της περιοχής. Τι επίδραση θα έχει η μήπως τα ρημάζουμε όλα; Εντάξει, εξαιρείτε τη «NATURA», αλλά αυτό δεν σημαίνει τίποτα. Πόσες περιοχές είναι στη «NATURA»; Εδώ υπάρχει ολόκληρη ζωή σε ολόκληρη τη θάλασσα. Επομένως και σε αυτό το θέμα, του περιβάλλοντος, τις διεθνείς προδιαγραφές που λέτε ότι τις τηρούμε, ποιος τις βάζει; Τις βάζουν αυτοί οι ίδιοι, δηλαδή οι πολυεθνικές έμμεσα και μέσα από τις κυβερνήσεις τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

Και επειδή μιλάμε πολύ για το περιβάλλον και το κίνημα που αναπτύσσεται τώρα, για τους κυρίους του ΜέΡΑ25 από εκεί, που δεν ακούνε -μπορεί να ακούει ο κ. Βαρουφάκης- θέλουμε να πούμε το εξής: Εμείς δεν υποτιμούμε, το αντίθετο, ό,τι κινήματα αναπτύσσονται. Απλώς, λέμε το εξής, ότι εκτός από το περιβάλλον υπάρχει και ο άνθρωπος. Ο άνθρωπος, βέβαια, είναι ανακυκλώσιμος. Έτσι δεν είναι; Γεννάει, γι' αυτό δεν δίνουμε σημασία. Συρία, Λιβύη, Ιράκ, Αφγανιστάν, σε όλη την ανθρωπότητα συν, καθημερινά, πόσο σκοτώνονται;

Το κίνημα αυτό πρέπει να έχει έναν παρονομαστή, αλλιώς θα καταντήσει και το λέω έτσι, σαν τα περιβόητα κοινωνικά φόρουμ που ξεκίνησαν τη δεκαετία του 1990, που θα έφτιαχναν έναν καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο. Πρέπει να σημαδεύει αυτό το βάρβαρο σύστημα. Μακάρι να μην ατονήσει και να πάρει τέτοια χαρακτηριστικά και να μην ακούει και πολύ το «ΑΠΕ», όχι το Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, αλλά τις ΑΠΕ. Εκεί είναι γιγάντια συμφέροντα.

Για πείτε μας, λοιπόν, είναι καλές οι ΑΠΕ που βάζουν στα Άγραφα, οι ανεμογεννήτριες, που έχουν γεμίσει όλη την Ελλάδα; Ποια μελέτη λέει τι περιβαλλοντικές επιπτώσεις θα έχει στο μικροκλίμα, στη μετανάστευση των πουλιών, γενικά, συνολικά, στην πανίδα και στη χλωρίδα κάθε περιοχής; Υπάρχει καμμία σοβαρή; Καμμία. Τι υπάρχει; Το κέρδος. ΑΠΕ κι αυτή είναι.

Να τελειώσω, γιατί κοντεύω να καταναλώσω και τον χρόνο της δευτερολογίας μου, αλλά δεν θα μιλήσω δεύτερη φορά.

Εμείς, λοιπόν, λέμε -επειδή μας έκανε κριτική ο κ. Βαρουφάκης για κρατικές και ιδιωτικές, δεν τον ενδιαφέρει- ότι εμάς δεν μας ενδιαφέρουν να είναι κρατικές σε ένα καπιταλιστικό κράτος ή ιδιωτικές, γιατί και οι κρατικές για τον καπιταλισμό δουλεύουν, για τις επιχειρήσεις δουλεύουν. Γιατί; Η ΔΕΗ για ποιον δούλευε; Πλήρως πέντε δραχμές την κιλοβατώρα η «ΠΕΣΙΝΕ», δεκαοκτώ ο καταναλωτής. Πόσο έκαιγε η «ΠΕΣΙΝΕ»; Όσο ολόκληρη η Θεσσαλονίκη. Και κρατική να είναι τι σημασία έχει; Και ιδιωτική να είναι πάλι γι' αυτούς δουλεύει. Εμείς μιλάμε για άλλη ανάπτυξη, με σεβασμό στο περιβάλλον, που να υπηρετεί τον άνθρωπο.

Όλα αυτά που είπα για τις μελέτες είναι προϋποθέσεις. Και αυτό έχει αποδειχθεί πέρα από τις αδυναμίες και από τα προβλήματα που είχε ο σοσιαλισμός και αντιμετώπισε. Ένα θα σας πω. Είκοσι χρόνια στη Σοβιετική Ένωση μελετούσαν να γυρίσουν δύο ποτάμια μέσα στις στέπες. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό, τι γίνονταν οι στέπες. Και αποφάσισε η Ανώτατη Κρατική Επιτροπή ότι δεν θα τα γυρίσουν, γιατί θα έχει επιδράσεις στο περιβάλλον μετά από πάρα πολλά χρόνια. Και το σταμάτησαν.

Λάθη μπορεί να έκαναν, αλλά ήταν άλλη αντίληψη και άλλη είναι η δική μας αντίληψη. Είναι, βέβαια, φυσικό ότι, με διαφορετικό πρίσμα, εμείς δεν ψηφίζουμε αυτές τις τέσσερις συμβάσεις και θα καταθέσουμε και αίτημα για ονομαστική ψηφοφορία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλείται ο κ. Κωνσταντίνος Μπούμπας να λάβει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Αλλάξαμε, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Έχουμε αλλάξει, κύριε Πρόεδρε, συμφωνήσαμε να προηγηθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο κ. Χήτας, για έξι λεπτά, διότι έχει μιλήσει ο Αρχηγός σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ναι, το γνωρίζω, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ως Πρόεδρος Κοινοβουλευτικής Ομάδας έχω προτεραιότητα, κύριε Πρόεδρε, και θα ήθελα τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Βαρουφάκη, έξι λεπτά θα κάνω.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Θα ήθελα να προηγηθώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Να κατέβω από το Βήμα, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν θα αργήσει ο κύριος Πρόεδρος.

Ελάτε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Συγγνώμη, κύριε συνάδελφε, δεν θα μιλήσω πολύ. Θέλω να απαντήσω στον φίλο και συνάδελφο κ. Παφίλη.

Κύριε Παφίλη, κατ' αρχάς δεν ξέρω εάν προσέξατε την τοποθέτησή μου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Σας άκουσα σε όλα.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Πρώτον, συνεχάρη το ΚΚΕ που θα καταψηφίσει. Η μόνη μας διαφορά αφορά το κατά πόσον είμαστε εναντίον των εξορύξεων εν γένει ή εναντίον απλά της παράδοσης τόσο των ΕΛΠΕ όσο και των ορυκτών καυσίμων, των πηγών, στις πολυεθνικές. Αυτή είναι η διαφορά μας.

Εμείς, από όσο καταλαβαίνω -ελπίζω να μην υπάρχει καν αυτή η διαφορά- είμαστε κάθετα εναντίον οποιασδήποτε εξόρυξης, είτε γίνεται από κρατική εταιρεία είτε γίνεται από ιδιωτική εταιρεία είτε είναι πολυεθνική είτε είναι μονοεθνική.

Θέσατε το ερώτημα και σας άκουγα από το γραφείο μου -και συγγνώμη που δεν ήμουν εδώ, είχα ένα ραντεβού- για το θέμα των ΑΠΕ.

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι στα πέτρινα χρόνια της κρίσης και προηγουμένως, αλλά ιδίως τα τελευταία χρόνια, οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας έχουν καταστεί και αυτές πεδίο δόξης λαμπρό για την ολιγαρχία, ότι η εκμετάλλευσή τους γίνεται από συγκεκριμένες εταιρείες με αδιαφανή συμβόλαια, με τρόπο που καταστρατηγούν βασικές αρχές περιβαλλοντικού σχεδιασμού στα Άγραφα, όπως είπατε, κ.λπ.. Όμως, υπάρχει μια

τεράστια διαφορά μεταξύ των ΑΠΕ και των εξορύξεων, μεταξύ ανεμογεννητριών, φωτοβολταϊκών από τη μια μεριά και ορυκτών καυσίμων από την άλλη. Στην καλή καγαθή κοινωνία θα είχαμε ανεμογεννητρίες και θα είχαμε φωτοβολταϊκά σήμερα, αλλά δεν θα είχαμε πλατφόρμες και δεν θα είχαμε γεωτρύπες, δεν θα προχωρούσαμε στην επιτάχυνση της κλιματικής καταστροφής στην καλή καγαθή κοινωνία, στη σοσιαλιστική κοινωνία, αν θέλτε. Μεγάλη διαφορά αυτή.

Δεύτερον, πολύ μεγάλη σημασία έχει το επόμενο, τεράστια σημασία. Το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο εξ ορισμού, εκ κατασκευής -έτσι είναι η πολιτική οικονομία αυτού του τομέα της οικονομίας- βασίζονται στην κάθετη συγκέντρωση, βασίζονται σε μεγάλες επιχειρήσεις, οι οποίες είναι ιεραρχικά δομημένες, ξεκινάνε από την πλατφόρμα και καταλήγουν στο βενζιναδικο ή στον αγωγό φυσικού αερίου. Το λέω απλά. Εκεί εξ ορισμού θα είναι μεγάλη η εταιρεία, θα είναι μονομπλόκ. Είτε θα είναι «ΕΧΧΟΝ», αλλά μπορεί να είναι και κρατική. Η ομορφιά και η υπόσχεση των ΑΠΕ είναι ότι σου δίνουν τεχνολογικά τη δυνατότητα του αποκεντρωμένου, έξυπνου δικτύου, όπου σημαντικές μονάδες στις γειτονιές, στις κοινότητες, στα χωριά, στις πόλεις μπορεί να ανήκουν στους δήμους, να ανήκουν στις γειτονιές, να ανήκουν στις κοινότητες, στις οικογένειες, μικρές αλλά πολλές μονάδες παραγωγής διαδίκτυωμένες μέσα από ένα δημόσιο δίκτυο διανομής του παραγόμενου ηλεκτρικού ρεύματος απ' αυτές τις μονάδες.

Με άλλα λόγια, οι ΑΠΕ είναι φτιαγμένες για σοσιαλιστικά δίκτυα και είναι εξ ορισμού αυτές στις οποίες θα πρέπει κι εσείς ως ΚΚΕ να προσανατολιζέστε. Το γεγονός ότι στη χώρα της χρεοδουλοπαροικίας τόσα χρόνια συγκεκριμένοι επιχειρηματικοί όμιλοι χρησιμοποιούν τις ΑΠΕ για πλουτισμό, στο πλαίσιο μιας ολιγαρχικής προσοδοφορίας, δεν σημαίνει ότι χρειάζεται να εναντιώνεστε στις ΑΠΕ και να τις εξισώνετε με τα πετρέλαια και τα φυσικά αέρια.

Ευχαριστώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτά, κύριε Βαρουφάκη, μπορεί να τα διδάσκετε στο πανεπιστήμιο, αλλά κάτι έχουμε διαβάσει κι εμείς ως κόμμα συνολικά για όλα αυτά και κάτι ψάχνουμε για το τι γίνεται. Νομίζω ότι καταλαβαίνετε πολύ καλά. Εμείς μιλάμε για άλλη κοινωνία. Δεν μιλάμε για καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής ούτε για την αυταπάτη και τον μύθο για σοσιαλιστικές κοινότητες μέσα στον καπιταλισμό. Δεν υπάρχει πουθενά αυτό. Αν είναι και κανένας δήμος που είναι προχωρημένος, αυτή είναι η εξαίρεση. Αν δεν ανατραπούν συνολικά αυτές οι παραγωγικές σχέσεις που υπάρχουν σήμερα, θα είναι κάθε φορά στα χέρια αυτών που έχουν εξουσία, που είναι η αστική τάξη και οι πολυεθνικές. Μην κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε.

Εμείς, λοιπόν, δεν είμαστε αντίθετοι στις ΑΠΕ, όμως έβαλα μερικές διαστάσεις, γιατί δεν είναι τόσο απλά τα πράγματα, γιατί οι συνέπειες μερικών πραγμάτων, όταν δεν έχουν μελετηθεί καλά, φαίνονται μετά από πολλά χρόνια. Ούτε μπορεί στην Κωπαΐδα, που είναι μια παραγωγική, να κάνεις επένδυση με φωτοβολταϊκά και να αιχμαλωτίζεις γη, γιατί βγάζει περισσότερο κέρδος απ' ό,τι τα κρεμμύδια ή κάποιο άλλο προϊόν, άσχετα με το τι γίνεται συνολικά με την αγροτική παραγωγή. Μην κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε.

Εμείς δεν λέμε για κρατικές εταιρείες, γιατί κρατικές είναι και στον καπιταλισμό. Τα είπα αυτά, αν με ακούσατε. Εμείς λέμε για τον σοσιαλισμό, για άλλη μορφή οργάνωσης της κοινωνίας, όπου θα κυριαρχεί το ανθρώπινο στοιχείο, πρώτα ο άνθρωπος και μέσα σ' αυτά και το περιβάλλον.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Και μέχρι τότε τι θα κάνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, μην κάνετε διάλογο, για να τελειώνουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μέχρι τότε θα παλέψουμε γρήγορα όχι για να υπηρετήσουμε, κύριε Πολάκη, γιατί όταν παλεύεις για να βελτιώσεις τον καπιταλισμό, γίνεται ο καλύτερος υπηρέτης του, αν δεν παλεύεις για να τον ανατρέψεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Χήτας έχει τον λόγο για έξι λεπτά, δεδομένου τού ότι μίλησε και ο Αρχηγός του κόμματός σας.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Για αδιευκρίνιστους μέχρι στιγμής λόγους, μετά από τρεις μήνες στο ελληνικό Κοινοβούλιο δεχθήκαμε μια επίθεση σήμερα από τον συνάδελφο του ΚΚΕ, ο οποίος -ενημερώθηκα από τους δικούς μου συναδέλφους- υπήρξε και ένστολος και έχει και το εθνόσημο στο στήθος του. Καλέσαμε το ΚΚΕ μήπως βρέθηκαν σε μια ατυχή στιγμή να ανακαλέσουν και δεν ανακάλεσαν.

Από τη στιγμή που δεν ανακάλεσαν και δεν σβήστηκε από τα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε, το ρατσιστικό αυτό σχόλιο του κυρίου συναδέλφου, θέλω να πω και εγώ ότι εσείς του ΚΚΕ είστε ρατσιστές και φοβικοί έναντι των Ελλήνων. Παρακαλώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, να γραφτεί αυτό στα Πρακτικά, όπως γράφτηκε και το προηγούμενο. Δώσαμε την ευκαιρία να ανακαλέσουν. Θεωρώ ότι ήταν μια άτυχη στιγμή του συναδέλφου. Δεν το κατάλαβε. Αφού είστε, λοιπόν, κατά της Ευρώπης, κύριοι συνάδελφοι -βέβαια τα είκοσι χιλιάδικα είναι γλυκά-, εγώ λέω να αποχωρήσετε από την Ευρώπη, το ΝΑΤΟ, αυτή την κασέτα που βάζετε και αναμασάτε όλοι. Γιατί βλέπω ότι, όταν ανεβαίνετε στο Βήμα, παπαγαλίζετε. Δεν τα έχετε μάθει απ' έξω τόσα χρόνια. Δεν πειράζει.

Προτιμούμε πραγματικά, κύριοι του ΚΚΕ, να μας βρίζουν αυτοί που υπακούν στον Στάλιν και εμείς να προστατεύουμε τους Έλληνες πολίτες και τους Έλληνες γενικότερα. Χίλιες φορές να προστατεύουμε τους Έλληνες και να μας βρίζετε εσείς που υπακούτε στον Στάλιν. Όταν ζητήσετε συγγνώμη για τη σφαγή των Ελλήνων από τον Στάλιν, τότε ελάτε να μιλήσουμε.

Επειδή έχω τον χρόνο μου και είναι πολύτιμος, δεν θα ασχοληθώ άλλο με εσάς. Είχατε την ευκαιρία να ανακαλέσετε και το κάνατε σήμερα ροντέο χωρίς λόγο. Είστε, λοιπόν, φοβικοί και ρατσιστές έναντι των Ελλήνων και το μαρτυρά το μπετόν 5% που έχετε εδώ και σαράντα χρόνια, 5% μια ζωή, εκεί, στα ίδια και στα ίδια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Προχωρώ με ένα μικρό σχόλιο για τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΜέΡΑ25. Κύριε Γρηγοριάδη, επειδή αναφερθήκατε στην αναφορά του Προέδρου μας, του κ. Βελόπουλου, για τους υδρίτες, θέλω να σας πω κατ' αρχάς ότι οι υδρίτες είναι το καύσιμο του μέλλοντος. Είναι πολύ εύκολο -ξέρετε- να γκουγκλάρει κάποιος, να βρει κάτι, να ανέβει στο Βήμα της Βουλής, να χαρακτηρίσει καινοφανές κάτι που είπε ένας Πρόεδρος κόμματος και να αποχωρήσει.

Θέλω να σας πω επίσης ότι το σκούτερ το οποίο κυκλοφορείτε εσείς, όπως αναφερθήκατε, και μολύνει λιγότερο το περιβάλλον, με πετρέλαιο φτιάχτηκε, με εξόρυξη πετρελαίου φτιάχτηκε, έχει PVC, έχει πλαστικά, καιεί βενζίνες, καιεί πετρέλαια.

Επίσης, να σας πω ότι καταλαβαίνω πως είναι καλή αυτή η πολιτική εκμετάλλευση που επιχειρείται από εσάς, τους «ευαισθητοποιημένους», λες και εμείς δεν είμαστε. Ό,τι ισχύει για το προσφυγικό, μεταναστευτικό, λαθροεισβολικό, ισχύει και για τα υπόλοιπα. Εμείς είμαστε οι απάνθρωποι, εσείς είστε οι ανθρωπιστές. Εμάς δεν μας ενδιαφέρει το περιβάλλον, εσάς σας ενδιαφέρει. Βάζετε, λοιπόν, τα πιτσιρικά, τα μικρά, τα κοριτσάκια και λέτε ότι είστε πολύ ευαισθητοποιημένοι, εκμεταλλεύεστε πολιτικά το θέμα. Αλλά ας ξεκινήσουμε από εμάς, κύριε Γεωργιάδη. Πετάξτε τώρα το smartphone σας, το οποίο είναι φτιαγμένο από υλικά από εξόρυξη πετρελαίου. Ξεκινήστε, λοιπόν, την οικολογική προσπάθεια εσείς από τώρα, γιατί βλέπω και tablet έχετε, και κινητά smartphone κ.λπ.. Ας μην είμαστε υποκριτές.

Σε ό,τι αφορά τους υδρογονάνθρακες, το σωτήριο έτος 2019, κυρίες και κύριοι, θα μείνει στην ιστορία ως το έτος έναρξης αξιοποίησης των ελληνικών υδρογονανθράκων. Μας δικαιώσατε, επιτέλους, μετά από πάρα πολλά χρόνια και δικαίωσατε κυρίως αυτόν τον άνθρωπο που καθόταν εκεί και φώναζε επί δέκα χρόνια για τους υδρογονάνθρακες και πολλοί από εσάς τον κοροϊδεύατε και τον λέγατε γραφικό.

Θέλω να μιλήσω για κάποια άλλα θέματα της επικαιρότητας, κύριε Πρόεδρε. Οι Έλληνες λένε πως, όταν δεν μπορούμε να σκεφτούμε, συσκεπτόμαστε. Κάναμε συσκέψεις. Το νομοσχέδιο

που ετοιμάζετε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, για την αντιμετώπιση του λαθρομεταναστευτικού μπορώ να πω ότι είναι μια τρύπα στο νερό.

Κατ' αρχάς να εκφράσω την ικανοποίησή μου που ακούω από στελέχη της Κυβέρνησης -και όχι μόνο από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας- που όχι απλά ψελλίζετε, αλλά μιλάτε πλέον για μετανάστες. Άκουσα με απορία σήμερα τον κ. Κουμουτσάκο το πρωί στον «ANT1». Όταν τα έλεγε η Ελληνική Λύση αυτά, ήταν οι ακραίες απόψεις, δεν ήμαστε ανθρωπιστές, δεν σκεφτόμασταν τους χαμένους ανθρώπους που έρχονται, ενώ εσείς όλοι οι ανθρωπιστές τούς έχετε πάρει στο σπίτι σας και τους φιλοξενείτε. Μετά από ερώτηση του Κυριάκου Βελόπουλου στον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη αποκάλυψε ότι επτά τζιχαντιστές πέρασαν στην Ελλάδα και είπε σήμερα το πρωί ο κ. Κουμουτσάκος στον κ. Παπαδάκη, ο Υφυπουργός, ότι το 70% των μεταναστών είναι Αφγανοί και Αφρικανοί. Τι σόι πρόσφυγες πολέμου είναι αυτοί; Το 70% όσων βρίσκονται στη χώρα μας -που έχουμε βάλει μέσα το φίδι- είναι Αφγανοί και Αφρικανοί. Το είπε ο κ. Κουμουτσάκος. Αυτοί τι είναι, δηλαδή, πρόσφυγες πολέμου, ρε παιδιά, για να καταλάβω; Άμα είναι πρόσφυγες πολέμου, ωραία, να προχωρήσουμε.

Είδατε τι έλεγαν εχθές στα βίντεο που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο; «Kill the police». Και αυτοί θα τους πάρουμε τώρα από τα νησιά εμείς ή από τα hot spot -τα απαράδεκτα- και θα τους πάμε στην ηπειρωτική Ελλάδα.

Φαντάζεστε να έχουμε καμμία μαζική εξέγερση όλων αυτών, αυτών που φωνάζουν και δεν διστάζουν να σκοτώσουν και να πουν «kill the police»; Τι θα περιμένουμε από αυτούς;

Δημιουργία hot spot, το είπε και χθες ο Βελόπουλος, στην Αγχιάλο, σε απόσταση αναπνοής από εκεί που έχουμε τα F-16 μας. Ο χειμώνας θα είναι δύσκολος και θα είναι και μία εποχή προσαρμογής, για να έρθουν και οι υπόλοιποι. Δεν είναι λύση η αποσυμφόρηση των hot spot στην ηπειρωτική Ελλάδα, για να φέρουμε κι άλλους. Πρέπει να δημιουργήσουμε μη ευνοϊκές συνθήκες σε όλους αυτούς, για να το σκεφτούν δύο και τρεις φορές να έρθουν εδώ.

Και μιας και είμαστε ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης -δεν αφορά αυτό στο ΚΚΕ, γιατί είναι εναντίον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά παίρνει τα 20 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μια χαρά είναι-, να σας πω ότι ως ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητάμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κύριε Υπουργέ, βοήθεια και στήριξη και να κλείσουμε κι εμείς τα σύνορά μας, όπως τα έχει κλείσει η Ευρώπη και δεν μπορούν να φύγουν οι μετανάστες πάνω ή οι λαθροεισβολείς και μένουν σε μας και έχουμε γίνει μια αποθήκη ψυχών. Τι σόι σχέση είναι αυτή που έχουμε ως ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Καμμία ισοτιμία δεν διακρίνω. Βλέπω μία εκμετάλλευση έναντι δεν ξέρω κι εγώ πόσων αργυρών.

Ένα μικρό σχόλιο θέλω να κάνω. Είδα χθες και λυπήθηκα πραγματικά, γιατί η κανονικότητα, δυστυχώς, επέστρεψε πολύ γρήγορα στην Ελλάδα. Αναφέρομαι ιδίως στον τομέα του κ. Χρυσόχοιδη. Χθες κρατούμενος στο Τμήμα των Εξαρχείων απώθησε έτσι απλά δύο αστυνομικούς και ακόμα τον ψάχνουν. «Τρέχα για να τρέχω» που έλεγαν και στον «Ηλία του 16^{ου}». Θέλω να πω με αφορμή αυτό ότι ο αστυνομικός πρέπει να είναι εκπαιδευμένος, ο αστυνομικός πρέπει να είναι γυμνασμένος να ανταποκριθεί στα περιστατικά αυτά. Αλλά τι να περιμένουμε από τον αστυνομικό, όταν τον έχουμε παραπαταμένο και οι άνδρες της Αστυνομίας αισθάνονται παραμελημένοι, με χαλασμένα οχήματα, ανύπαρκτο υλικό; Τίποτα. Τα στοιχειώδη δεν τα κρατάμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και πάμε σε κάτι τελευταίο: Επιστροφή στον τόπο του εγκλήματος για τον κ. Τσίπρα, κυρίες και κύριοι, για τον Αλέξη Τσίπρα, ο οποίος περήφανος χθες -και καλά κάνει, τουλάχιστον είναι έντιμοι σε αυτό που κάνουν οι του ΣΥΡΙΖΑ και το διαφημίζουν- επέστρεψε, λοιπόν, στα Σκόπια, στον τόπο του εγκλήματος, και έκανε τη γνωστή συνάντησή του με τον κ. Ζάεφ, τον αδερφικό του φίλο, με τον οποίο υπέγραψαν, μαζί και με τον κ. Κοτζιά, την επαίσχυντη Συμφωνία των Πρεσπών. Μας είπε χθες κάποια στιγμή ο κ. Τσίπρας, που εξομολογήθηκε μιλώντας στα σκοπιανά μέσα

ενημέρωσης, ότι κόντεψε να τιναχτεί η συμφωνία στον αέρα, λέει. «Σηκώσαμε τα μολύβια στον αέρα». Και εκεί προφανώς έντρομοι οι της Νέας Δημοκρατίας είπαν: «Μη! Ολοκλήρωσε τη συμφωνία, μην έχουμε κανέναν μεπελά τώρα και την πάρουμε εμείς στα χέρια μας τη συμφωνία. Ολοκληρώστε τη.»

Λοιπόν, οι μόνοι που πραγματικά ανησυχούν για το θέμα αυτό, κυρίες και κύριοι, είναι οι βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι ανακουφισμένοι, πλέον, βλέπουν τη συμφωνία αυτή να εφαρμόζεται.

Θέλω απλά να πω το εξής: Αφού είστε τόσο ενοχλημένοι, κύριε Χατζηδάκη, ναύαρχε, ελάτε μαζί μας. Κι εσείς υπηρετήσατε το στράτευμα. Είμαστε δέκα, ας έχουμε άλλους είκοσι Βουλευτές, όχι τίποτα άλλο, αλλά για να φέρουμε τον Κοτζιά εδώ. Δεν θέλετε εσείς να μάθετε τι έγινε στη Συμφωνία των Πρεσπών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ.

Δεν έχετε να μάθετε; Αφού είστε τόσο ευαισθητοποιημένοι και τόσο σάς πούλησε.

Και γιατί τα λέω αυτά; Δεν τα λέω τυχαία. Σημερινό είναι αυτό και το καταθέτω στα Πρακτικά. «Μακεδονία» σκέτο και πάλι τα Σκόπια σε διεθνή έκθεση.

Δώστε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ πολύ. «Ενδεικτικό πρόσφατο δείγμα είναι η διοργάνωση στα Σκόπια διεθνούς βιομηχανικής έκθεσης, με τίτλο φυσικά που περιλαμβάνει τον όρο «Μακεδονία», «Macedonia Manufacturing EXPO 2019», που και η ίδια η Κομισιόν την αναφέρει έτσι, με το όνομα Μακεδονία. Αυτό είναι. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Χήτας, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συγχαρητήρια. Το κράτος έχει συνέχεια, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Συνεχίστε να είστε η ουρά του ΣΥΡΙΖΑ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Παρακαλείται να έρθει στο Βήμα ο κ. Κωνσταντίνος Μπούμπας από την Ελληνική Λύση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είχαμε πει να μιλήσει πρώτα ο κ. Καββαδάς, για να μην πέφτουν μαζί δύο ομιλητές από την Ελληνική Λύση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συγγνώμη, δεν ήξερα ότι έχετε συμφωνήσει να γίνει αλλαγή.

Έχετε αντίρρηση, κύριε Μπούμπας;
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Δεν έχω πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ωραία. Ας προηγηθεί ο κ. Καββαδάς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΒΒΑΔΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Εθνική Αντιπροσωπεία καλείται σήμερα να κυρώσει τέσσερις συμφωνίες που αφορούν την εξόρυξη υδρογονανθράκων στις περιοχές του Ιονίου και της Κρήτης. Το γεγονός ότι πρόκειται για συμβάσεις που υπεγράφησαν επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ δείχνει ότι στα κρίσιμα ζητήματα του τόπου μπορεί και πρέπει να υπάρχει συνέχεια στο κράτος και στον πολιτικό σχεδιασμό.

Βέβαια, βλέπουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, έχοντας ανακαταλάβει το φυσικό του χώρο ως Αντιπολίτευση, επιδιώκει εκ νέου σε επαναστατική γυμναστική. Με προφάσεις επιχειρεί να υπαναχωρήσει από συμφωνίες που υπέγραψε ως Κυβέρνηση, προφανώς κρίνοντας τότε ότι ήταν ωφέλιμες για τον τόπο.

Και έρχεται σήμερα και ψηφίζει «παρών» για τη σύμβαση που ο ίδιος υπέγραψε, αιτιολογώντας αυτόν τον παραλογισμό με ατεκμηρίωτα επιχειρήματα για τα ΕΛΠΕ, τη στιγμή που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ στο πλαίσιο του τρίτου μνημονίου έκανε συμβατική υποχρέωση της χώρας την ιδιωτικοποίησή τους. Μία ιδιωτικοποίηση, η οποία μάλιστα δεν έχει γίνει, αφού δεν έχει επέλθει καμμία μεταβολή στη μετοχική σύνθεση των ΕΛΠΕ. Είναι τουλάχιστον υποκριτική αυτή η στάση.

Αυτά, όμως, δεν έχουν καμία σημασία, κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, διότι ούτως ή άλλως ο αυθεντικός εκφραστής των πολιτικών της ανάπτυξης και των επενδύσεων είναι η Νέα Δημοκρατία, που σήμερα είναι στην Κυβέρνηση.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, λοιπόν, χωρίς αγκυλώσεις και χωρίς δεύτερες σκέψεις ζητά από το Κοινοβούλιο στηρίζει την κύρωση των συμβάσεων για τους υδρογονάνθρακες. Διότι προσεγγίζει διαχρονικά το ζήτημα της έρευνας και αξιοποίησης των κοιτασμάτων, με όρους εθνικού συμφέροντος και πιστοποιεί έναντι όλων τη βούλησή της να κατοχυρώσει τη θέση της Ελλάδας στον παγκόσμιο ενεργειακό και γεωπολιτικό χώρο. Διότι, ως ενεργειακός κόμβος, η Ελλάδα μπορεί να απολαμβάνει ειρήνη, ασφάλεια, οικονομική ευημερία και κοινωνική πρόοδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλοί συμπολίτες μας, ιδιαίτερα στα νησιά του Ιονίου, εκφράζουν ανησυχία για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των εξορύξεων. Ακούω με προσοχή και κατανοώ την ανησυχία τους, ιδίως των συμπολιτών από τη Λευκάδα. Οφείλω όμως, τόσο εγώ ως αντιπρόσωπός τους στο Κοινοβούλιο όσο και η Κυβέρνηση να τους διαβεβαιώσουμε ότι το αυστηρό πλαίσιο προστασίας περιβάλλοντος τόσο στο ερευνητικό όσο και στο παραγωγικό στάδιο, όπως αποτυπώνεται στις συμφωνίες, θα τηρηθεί απαρέγκλιτα. Όλες οι δραστηριότητες έρευνας και εξόρυξης θα εκτελεστούν με τρόπο απόλυτα συμβατό περιβαλλοντικά, διότι οι εταιρείες υποχρεώνονται να συμμορφώνονται πλήρως με το σύνολο της σχετικής εθνικής και ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Υποχρεώνονται να κινηθούν εντός του ισχύοντος πλαισίου, της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για τους υδρογονάνθρακες, που καθορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις σε κάθε στάδιο έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων.

Επίσης, προβλέπεται η τήρηση καλών διεθνών πρακτικών αλλά και η διεθνής παρουσία ειδικών επιστημόνων και παρατηρητών, που θα βρίσκονται στα πλοία, τα οποία θα πραγματοποιούν την έρευνα και την εξόρυξη και που θα έχουν τη δυνατότητα να σταματούν κάθε δραστηριότητα για οποιοδήποτε πρόβλημα προκύψει είτε αφορά τη σεισμικότητα είτε το περιβάλλον είτε και ειδικότερα τα θαλάσσια θηλαστικά.

Επιπλέον, κρατικοί ερευνητικοί φορείς, όπως το Πανεπιστήμιο Πατρών, το Ελληνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών, το Γεωδυναμικό Ινστιτούτο δραστηριοποιούνται, παρακολουθώντας στενά τις διεργασίες σε όλα τα στάδια, διασφαλίζοντας τη συντήρηση πρωτοκόλλων μείωσης επιπτώσεων και λειτουργώντας για λογαριασμό του κράτους και των πολιτών ως θεματοφύλακες της νομιμότητας και ασφάλειας.

Επομένως υπάρχει πλήθος ασφαλιστικών δικλίδων για την πρόβλεψη και αποφυγή των κινδύνων και ένα αυστηρό πλαίσιο για την παρακολούθηση της όλης δραστηριότητας, έρευνας και εξόρυξης υδρογονανθράκων. Παράλληλα, όμως, θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι τόσο η χώρα όσο και οι τοπικές κοινωνίες χρειάζεται να επενδύσουν σε ποικίλους οικονομικούς κλάδους. Άλλωστε, γύρω από τις εξορύξεις θα ευδοκμήσουν πολλές οικονομικές δραστηριότητες, όπως οι γεωλογικές και περιβαλλοντικές έρευνες, οι μεταφορές, οι προμήθειες κ.ο.κ.. Σε αυτούς τους κλάδους πρέπει να δώσουμε βάρος, να δοθούν κίνητρα για την ανάπτυξη τους και σε τοπικό επίπεδο. Κύριε Υπουργέ, θεωρώ πολύ σημαντικό να υπάρξει ένας κεντρικός σχεδιασμός για την ενημέρωση των τοπικών κοινωνιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι συμβάσεις για τους υδρογονάνθρακες θα ωφελήσουν τόσο την εθνική όσο και τις τοπικές οικονομίες. Τα έσοδα για το δημόσιο είναι εξασφαλισμένα μέσω του μισθώματος των εκτάσεων και άλλων σημαντικών προβλέψεων. Και φυσικά υπάρχουν τα έσοδα από τη φορολογία, τα οποία μαζί με τα μισθώματα εκτιμάται ότι θα ανέρχονται στο 40% του συνολικού οικονομικού οφέλους της επένδυσης.

Και βέβαια, υπάρχουν και τα έμμεσα οφέλη. Για κάθε εργαζόμενο που θα απασχολείται στην έρευνα και στην εξόρυξη αναμένεται να δημιουργηθούν 3,2 νέες θέσεις εργασίας στην ευρύτερη οικονομία.

Επιπλέον 5% των εσόδων εκχωρείται στις περιφέρειες, ώστε να διατεθούν στις τοπικές κοινωνίες, ενώ ακόμα 20% εκχωρείται

στο Πράσινο Ταμείο προκειμένου να χρηματοδοτηθούν έργα προστασίας περιβάλλοντος σε περιφερειακό επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έρευνα και η αξιοποίηση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων στον ελλαδικό χώρο αποτελεί μία στρατηγική επιλογή με εθνική, γεωπολιτική και αναπτυξιακή διάσταση. Αυτή η στρατηγική επιλογή, μια επιλογή που γίνεται με σεβασμό στο περιβάλλον, με αυστηρό θεσμικό πλαίσιο για την εξάλειψη των κινδύνων, με μέτρα προστασίας για τα οικοσυστήματα υπαγορεύει στη Νέα Δημοκρατία την κύρωση αυτών των συμβάσεων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Καββαδά και για την τήρηση του χρόνου.

Παρακαλείται ο κ. Κωνσταντίνος Μπούμπας, από την Ελληνική Λύση να πάρει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς είναι ο Υπουργός εδώ, ο κ. Χατζηδάκης, γιατί ήθελα να βάλω μία άλλη παράμετρο. Κύριε Υπουργέ, από χθες μελετώ να δω ποια χώρα μπορούμε να πάρουμε ως πρότυπο για το θέμα εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων.

Έχω βρει, λοιπόν, ότι στη χώρα αυτή, για την οποία κάποτε ο Γιώργος Παπανδρέου έλεγε να γίνουμε η Δανία του Νότου, αν θέλουμε να έχουμε οφέλη από την εξόρυξη υδρογονανθράκων, πρέπει να λέμε ότι θα γίνουμε η Νορβηγία του Νότου.

Ακούστε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι τα νούμερα πραγματικά εντυπωσιάζουν μελετώντας το μοντέλο της Νορβηγίας, το οποίο όμως εξασφάλισε το πώς θα παραμείνουν αυτά τα κέρδη για τις επόμενες γενεές. Άκουσα και τον κ. Κεγκέρογλου να κάνει μία μνεία στον ν.4123/2013 για τον Εθνικό Λογαριασμό Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών, ο οποίος είναι κατά το νορβηγικό μοντέλο. Εδώ, όμως, θα πρέπει να προσέξουν οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, διότι καθηγητές λένε ότι τα περισσότερα λάθη γίνονται κατά την αντιγραφή. Και επειδή είναι αντίγραφο του νορβηγικού μοντέλου, θα έπρεπε να είμαστε προσεκτικοί, καθώς ο Εθνικός Λογαριασμός Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών είναι αυτός ο οποίος να παίρνει μερίσματα, δικαιώματα και από τη φορολογία των υδρογονανθράκων σε συνδυασμό με την άλλη ενέργεια που έγινε για την Αναπτυξιακή Τράπεζα της Ελλάδος το 2013. Είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Κοιτάξτε, όμως, τι κάνουν οι Νορβηγοί. Οι Νορβηγοί, λοιπόν, βάζουν έναν ειδικό φόρο, ο οποίος φτάνει και το 54% στις εταιρείες που εκμεταλλεύονται τους υδρογονάνθρακες στη Βόρεια Θάλασσα. Το 2018 τροποποιούν το φορολογικό πλαίσιο και βάζουν 23% και 55% αντίστοιχα και φτάνουν μέχρι 78%. Φορολογούνται βέβαια μόνο τα καθαρά κέρδη.

Ο κ. Παπαντωνίου επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ μείωσε τη φορολογία το 2010. Αυτό είναι έγκλημα αν πάμε στην Ελλάδα.

Να πάω στη δεύτερη παράμετρο. Ο Πρόεδρός μας, ο Κυριάκος Βελόπουλος, επεσήμανε τα επίμαχα άρθρα που δεν δίνουν κέρδη, όπως και η σύνθεση της Τεχνικής Συμβουλευτικής Επιτροπής, αλλά και το προσωπικό που θα προσλαμβάνεται, το οποίο πρέπει να είναι Έλληνες.

Κοιτάξτε, όμως, κάτι άλλο. Το 1962 έρχεται στη Νορβηγία η «PHILLIPS PETROLEUM» και δίνει 160.000 δολάρια στη Νορβηγία. Οι Νορβηγοί αντιλαμβάνονται ότι δεν μπορεί να υπάρξει μονοπώλιο μόνο από μία πολυεθνική, αλλάζουν όλο το πλαίσιο τον Μάιο του 1963 και δίνουν είκοσι δύο άδειες για να αυξηθούν τα όρια πλέον ανταγωνισμού στην περιοχή και δεν δέχονται τα 160.000 δολάρια. Δημιουργούν Ταμείο Πετρελαίου το 1990. Επενδύουν σε ένα τμήμα μεγάλου πλεονάσματος που σήμερα - προσέξτε έχει την αξία του - η αξία του αμοιβαίου κεφαλαίου είναι ένα τρισεκατομμύριο δολάρια. Σε κάθε πολίτη αντιστοιχούν 180 εκατομμύρια δολάρια. Έχουν 48% μεγαλύτερο ΑΕΠ από αυτό κατά μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ανεργία της τάξεως του 4,1%. Το 1959 όλοι αρνούσαν τα κοιτάσματα όπου βρέθηκε κοιτάσμα αερίου στην Ολλανδία και έτσι ξεκίνησε.

Και το βασικότερο τώρα είναι ότι σέβονται και τους περιβαλλοντικούς όρους, διότι μην ακούμε συνέχεια μόνο για το φαινόμενο

μενο του θερμοκηπίου. Σύμφωνα με μία έκθεση του καθηγητή Φώσκολου από το Πολυτεχνείο της Κρήτης το φαινόμενο του θερμοκηπίου επαναλαμβάνεται στη χώρα κάθε περίπου δέκα με δώδεκα χιλιάδες χρόνια. Οπότε μην τα αποδίδουμε όλα στους υδρογονάνθρακες, καθώς από τον ανθρώπινο παράγοντα η αύξηση του διοξειδίου του άνθρακα είναι της τάξεως του 6,2% και μην κατηγορούμε πάντα το διοξείδιο του άνθρακα, γιατί είναι βασικό συστατικό για τη μορφή ζωής του πλανήτη.

Δεν λέμε, όμως, ότι δεν πρέπει να σεβαστούμε απαρέγκλιτα τους περιβαλλοντικούς όρους. Έτσι, λοιπόν, λειτούργησε η Νορβηγία.

Έρχομαι τώρα στο επίμαχο σημείο. Για να υπάρχει διαφάνεια, αλλά και να μπορέσει να εξασφαλίσει έναν πλούτο στις επόμενες γενιές η διαχειριστική εταιρεία της Νορβηγίας δεν παίρνει από τα αμοιβαία κεφάλαια για τις κυβερνητικές δαπάνες παρά μόνο 3%. Δηλαδή, τι κάνουν οι Νορβηγοί; Έχουν λεφτά, αλλά δεν τα παίρνουν για τις κυβερνητικές δαπάνες, διότι θέλουν να εξασφαλίσουν για τις επόμενες γενιές χρήματα, όταν θα εξαντληθούν τα αποθέματα πετρελαίου. Είναι παράδειγμα προς μίμηση. Ανήκουν στην πρωτοβουλία διαφάνειας εξορυκτών βιομηχανιών, που αποτελείται από πενήντα ένα μέλη. Αυτό το είχε κάνει ο Τόνι Μπλερ και μπήκαν και οι Νορβηγοί μέσα.

Θα μου πει κάποιος: Οι Νορβηγοί γιατί ασχολούνται με τους υδρογονάνθρακες, ενώ οι Σουηδοί, που έχουν και αυτοί μία ισχυρή οικονομία, όχι, ενώ γειτνιάζουν μαζί τους στη σκανδιναβική χερσόνησο; Υπάρχει άλλη εμπορική συνεργασία από τα οφέλη της Νορβηγίας, η οποία είναι δεσμευμένη στο εμπορικό της ισοζύγιο να κάνει κάποιες εισαγωγές από τη γειτονική Σουηδία, αλλά και τη Φινλανδία.

Λείπει το ΚΚΕ. Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να μιλήσουμε και για μία άλλη συνθήκη, που κρατούσε δέσμια την Ελλάδα για εβδομήντα χρόνια.

Θα περίμενα από το ΚΚΕ να κάνει μία νύξη για τις 30 Μαρτίου 1952, σχετικά με τον Ηλία Αργυριάδη, τον Νίκο Καλούμμενο, τον Νίκο Μπελογιάννη και τον Δημήτρη Μπάτση.

Τι έλεγε ο Δημήτρης Μπάτσης στη Συνθήκη Cooper, που υπογράφηκε το 1945 στην Ελλάδα; Ήταν δέσμια η Ελλάδα έναντι αμερικανικών συμφερόντων; Γράφοντας το βιβλίο «Η βαριά βιομηχανία της Ελλάδος» έλεγε από τότε ο Μπάτσης ότι το «επίσταμαι», η επιστημονική κατάρτιση, μπορεί να περάσει στη λαϊκή κυριαρχία και να μας βγάλει από τα μνημόνια.

Το 2010 έληξε η Συνθήκη Cooper, η οποία έχει βάλει την Ελλάδα όμηρο στον ορυκτό της πλούτο, ενώ η Ελλάδα –προσέξτε, κυρίες και κύριοι– διαθέτει: Σμηκτίτες, πρώτη στον κόσμο. Βοξίτη, τώρα που δεν παράγει η Γαλλία, είναι πρώτη η Ελλάδα. Μαγγάνιο, νικέλιο στις περιοχές της Δράμας, οι οποίες είναι πλούσιες σε κοιτάσματα.

Τα ήξερε ο Δημήτρης Μπάτσης, φίλα προσκείμενος στο ΚΚΕ, που εκτελέστηκε με τον άνθρωπο με το γαρούφαλλο, τον Μπελογιάννη, στις 30 Μαρτίου 1952, κατ' εντολή των Αμερικανών.

Γιατί εκτέλεσαν τον Μπάτση; Απλά, γιατί ήξερε για τη Συνθήκη Cooper, μία συνθήκη στην οποία είμαστε ακόμα όμηροι και δεν είναι τυχαίο που μπήκαμε στα μνημόνια.

Κύριε Υπουργέ, προσέξτε να πάμε σε ένα νορβηγικό μοντέλο, για να έχουν και τα παιδιά μας χρήματα απ' αυτή την ιστορία και να μην είμαστε δέσμοι στα φιλά γραμμάτα κάποιων συμβάσεων, καθώς είμαστε δέσμοι της Συνθήκης Cooper.

Περίμενα σήμερα από το ΚΚΕ να μιλήσει για τον Δημήτρη Μπάτση, αλλά δεν μίλησε. Ο άνθρωπος αυτός έδωσε τη δική του μάχη, για να αποδείξει ότι η Ελλάδα μπορεί από τότε να εκμεταλλευτεί τον ορυκτό της πλούτο και να βγει από το οικονομικό τέλμα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαμουλάκης Χαράλαμπος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ) ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλείται σήμερα η Εθνική Αντιπροσωπεία να επικυρώσει τη σύμβαση για την έρευνα και αξιο-

ποίηση τεσσάρων οικοπέδων στο βόρειο, το δυτικό και νότιο τμήμα της χώρας μας.

Η πρωτοβουλία της σημερινής ηγεσίας του ΥΠΕΝ και της σημερινής Κυβέρνησης είναι βεβαίως ενδεικτική του κλίματος πολιτικής συναίνεσης σε σχέση με την εκμετάλλευση του ενεργειακού πλούτου της χώρας μας και υπό αυτή την έννοια θα μπορούσε κανείς να υποθέσει ότι οι πολιτικές των κομμάτων είναι όμοιες.

Ωστόσο, επιτρέψτε μου στο πλαίσιο της παρούσας ομιλίας να αναφερθώ στις διαφορετικές οπτικές και στρατηγικές που εκφράζει η Νέα Δημοκρατία και το ΚΙΝΑΛ από τον ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με αυτό που το ζήτημα.

Ταυτόχρονα, όμως, θα ήθελα να αναφερθώ και σε ένα άλλο μείζον ζήτημα, στην εύλογη κριτική που ακούγεται από μερίδα οικολογικών οργανώσεων της χώρας μας καθώς και από πολλούς ευαισθητοποιημένους πολίτες απέναντι στο περιβάλλον, οι οποίοι και αισθάνονται ότι αυτή η πολιτική δεν συνάδει με τον «πράσινο» μετασχηματισμό της ελληνικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκμετάλλευση των αποθεμάτων υδρογονανθράκων στη χώρα μας έχει μακρά και πονεμένη διαδρομή. Συνδέεται άμεσα με τις διαφορές που έχουμε με τη γείτονα χώρα, αναφορικά με την αμφισβήτηση της ελληνικής ΑΟΖ.

Είναι γεγονός, ωστόσο, ότι η αναζωπύρωση του ζητήματος γίνεται την περίοδο της κρίσης και των μνημονίων, τότε που η Ευρωπαϊκή Ένωση είχε θέσει ως υψηλή προτεραιότητά της τη διαφοροποίηση των πηγών φυσικού αερίου της Ευρώπης.

Σε αυτό το ευρύτερο γεωπολιτικό περιβάλλον αναθερμαίνεται το όραμα της εκμετάλλευσης του ενεργειακού δυναμικού της χώρας και αυτό σε αυτό η τότε κυβέρνηση και ο τότε Υπουργός Ενέργειας αποτυπώνουν το σημερινό θεσμικό πλαίσιο για την εκμετάλλευση υδρογονανθράκων, είναι ο ν.4001/2011, που εμπλουτίζει ουσιαστικά τον ν.2289/1995 και δημιουργούν τον αρμόδιο φορέα για την προκήρυξη και διεκπεραίωση των σχετικών διαγωνισμών, τον ΕΔΕΥ.

Παράλληλα, διαμορφώνει ένα υπερφιλόδοξο, για να μη χαρακτηρίσω ανεδαφικό, σχέδιο για την εκμετάλλευση αυτού του φυσικού πόρου. Στη βάση αυτού του σχεδίου, όλες οι θαλάσσιες περιοχές στις δυτικές ακτές της χώρας θα προκηρύσσονται σε μια λογική fast track μετατροπής της Ελλάδας από χώρα ελλειμματική στην κατανάλωση υγρών καυσίμων στην κατά φαντασία Σαουδική Αραβία της Νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Η κυβερνητική αλλαγή το 2015 έρχεται μαζί με τα αποτελέσματα αυτών των πολιτικών. Ουσιαστικά, από τα δέκα υποθαλάσσια οικόπεδα που είχαν προκηρυχθεί μόνο για λίγα εξ αυτών είχε εκδηλωθεί ουσιαστικό επενδυτικό ενδιαφέρον, αλλά και ο φορέας που ήταν αρμόδιος για την υλοποίηση του εν λόγω εγχειρήματος, η ΕΔΕΥ, αποτελούσε στην πραγματικότητα ένα σχέδιο επί χάρτου, με γραφεία στα υπόγεια του Υπουργείου Περιβάλλοντος.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ κλήθηκε, όχι μόνο να δώσει σάρκα και οστά σε αυτόν τον νέο φορέα, αλλά και να μπορέσει να αντεπεξέλθει, με μηδενική μάλιστα εμπειρία στη δημόσια διοίκηση επί του θέματος, στις συζητήσεις με τις εταιρείες που στην πορεία εκδηλώσαν το ενδιαφέρον τους, υπογράφοντας και επικυρώνοντας τις πρώτες υποθαλάσσιες σχετικές συμβάσεις στην ιστορία του ελληνικού κράτους.

Αναδιαμορφώνοντας δε και την πολιτική προκηρύξεων, επέλεξε να προχωρήσει πιο προσεκτικά, προτιμώντας να περιμένει να εκδηλώσουν οι επενδυτές το ενδιαφέρον τους σύμφωνα με το σχετικό Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αντί να προχωρήσει σε νέους οιοει άγονους διαγωνισμούς, οι οποίοι θα πίεζαν τα διαπραγματευτικά περιθώρια της χώρας έναντι των εταιρειών προς τα κάτω, μειώνοντας τα δυνητικά πλεονεκτήματα για τις τοπικές κοινωνίες και για το δημόσιο ταμείο.

Ενδεικτικό της αποτελεσματικότητας αυτής της πολιτικής είναι ότι δύο μείζονες συμβάσεις για τα νότια της Κρήτης δεν βρίσκονται καν στον αρχικό σχεδιασμό επί υπουργίας Γιάννη Μανιάτη και γι' αυτές δεν έχουν περάσει παρά μόνο δύο χρόνια μέχρι σήμερα από την ημερομηνία εκδήλωσης του αρχικού επενδυτικού ενδιαφέροντος, χρόνος ρεκόρ αν αναλογιστεί κανείς τα δεσμευ-

τικά ενδιάμεσα νομικά στάδια, όπως η διάρκεια του διαγωνισμού, ο χρόνος ολοκλήρωσης της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, το Ελεγκτικό Συνέδριο κ.λπ..

Ταυτόχρονα, όμως, η διαφορετική πολιτική των κομμάτων εξουσίας, τουλάχιστον σε σχέση με αυτό το ζήτημα, αποτυπώνεται και στην διαφορετική πολιτική αναφορικά με τον ρόλο, τη λειτουργία και τη σημασία των ΕΛΠΕ στη διαδικασία της εκμετάλλευσης αυτού του φυσικού πόρου.

Αξίζει να υπενθυμίσουμε εδώ στους λίγους –δυστυχώς– Βουλευτές της Συμπολίτευσης, που βρίσκονται σήμερα παρόντες στην Αίθουσα, ότι σύμφωνα με τη δρομολογημένη από την προηγούμενη κυβέρνηση πώληση μετοχών των «Ελληνικών Πετρελαίων» σε συνεργασία με τον ιδιώτη μέτοχο των ΕΛΠΕ, το ελληνικό δημόσιο διατηρούσε δικαιώματα αρνησικυρίας, veto rights, σε ζητήματα που αφορούσαν τη λειτουργία των διυλιστηρίων, την προμήθεια της εταιρείας, όσο και τα στρατηγικά αποθέματα της χώρας. Πάνω απ' όλα, όμως, στη διαδικασία αυτή, όπως δρομολογούνταν επί ΣΥΡΙΖΑ τα δικαιώματα έρευνας και εκμετάλλευσης, θα παρέμεναν σε μια εταιρεία, το πλειοψηφικό πακέτο της οποίας θα παρέμενε υπό δημόσιο έλεγχο.

Με βάση το παραπάνω σχέδιο, η υπογραφή των συμβάσεων, όχι μόνο θα λειτουργούσε πολλαπλασιαστικά σε σχέση με τα οφέλη για την ελληνική οικονομία και την ικανότητα της χώρας να προγραμματίζει τις ενεργειακές της ανάγκες, αλλά θα συνέβαλε και στην κάμψη των τυχόν αντιδράσεων στις τοπικές κοινωνίες.

Αντ' αυτού, η σημερινή Κυβέρνηση πολιτεύεται στο συγκεκριμένο ζήτημα μέσω διαρροών, βάσει των οποίων η συμμετοχή του δημοσίου στα ΕΛΠΕ αναμένεται να εκχωρηθεί με τη μορφή της σταδιακής πώλησης των μετοχών στο χρηματιστήριο και μάλιστα με μειωμένο αντίτιμο σε σχέση με την παρούσα σημερινή χρηματιστηριακή της αξία.

Ένα ακόμα σημείο εμφανούς διαφοροποίησης της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ απέναντι κι από αυτή της παρούσας Κυβέρνησης αποτελεί η διαπιστωμένη ευαισθησία και στα ζητήματα της προστασίας του περιβάλλοντος. Αυτή αποτυπώθηκε ευδιάκριτα τόσο στην ψήφιση του ν.4409/2016 που ενσωμάτωσε την οδηγία αναφορικά με την ασφάλεια υπεράκτιων offshore εργασιών όσο και τη ρητή απαγόρευση οποιασδήποτε δραστηριότητας εκμετάλλευσης σχιστολιθικού αερίου, βάσει του άρθρου 59 του ν.4602/2019.

Ταυτόχρονα, δημιούργησε και τον θεσμό των Τοπικών Παρατηρητηρίων Υδρογονανθράκων, ώστε οι τοπικές κοινωνίες να έχουν άμεση εμπλοκή στον έλεγχο και την εποπτεία των ερευνητικών εργασιών και γι' αυτό το θέμα αναμένουμε να ακούσουμε σήμερα τις προθέσεις της παρούσας Κυβέρνησης.

Ανάλογη υποχρέωση της πολιτείας, η οποία εναπόκειται στις προθέσεις της παρούσας Κυβέρνησης, είναι και η ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους και δη της Επιθεώρησης Μεταλλείων, της υπηρεσίας η οποία είναι πλέον με το άρθρο 85 του ν.4602/2019 αρμόδια για τον έλεγχο ζητημάτων υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων στις σχετικές εγκαταστάσεις.

Τέλος, επιτρέψτε μου να παρατηρήσω ότι είναι αυτονόητο πως ο σχεδιασμός της εκάστοτε κυβέρνησης στον τομέα της εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων πρέπει να συνάδει με τον ενεργειακό σχεδιασμό της χώρας. Να αντιστοιχίσει, δηλαδή, την αναμενόμενη μείωση των αναγκών της χώρας σε υδρογονάνθρακες σε βάθος δεκαετίας με την απαιτούμενη αναγκαιότητα υποσκελισμού του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών μέσα από την υποκατάσταση των εισαγωγών από υδρογονάνθρακες, που θα αντλούνται από το υπέδαφος της χώρας.

Υπό αυτή την έννοια η διενέργεια νέου γύρου προκηρύξεων επιπλέον οικοπέδων δεν είναι ούτε οικονομικά σκόπιμη ούτε ενεργειακά αναγκαία ούτε και περιβαλλοντικά επιθυμητή.

Η δύσκολη ισορροπία που καλούμαστε ως χώρα να βρούμε ανάμεσα στην οικονομική αναγκαιότητα και το οικολογικό ρίσκο που αναλαμβάνουμε δεν πρέπει να μας αποπροσανατολίζει από την αναγκαιότητα της κατεπείγουσας δράσης και την κλιματική αλλαγή.

Υπό αυτή την οπτική θεωρούμε, πρώτο και κύριο, ότι σε όσες περιοχές ολοκληρώνεται άκαρπη έρευνα για κοιτάσματα υδρο-

γονανθράκων δεν πρέπει να ανανεώνεται το σχετικό δικαίωμα της εκάστοτε κοινοπραξίας.

Δεύτερον, στο μέλλον να μην επαναπροκηρυχθεί νέο χερσαίο κοιτάσμα, δεδομένων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων στα χερσαία εδάφη. Τρίτον, από τα θαλάσσια οικόπεδα να επαναξιολογηθεί το ενδεχόμενο νέας προκήρυξης μόνο μετά την ολοκλήρωση του παρόντος γύρου ερευνών και εφόσον οι ενεργειακές ανάγκες της χώρας το απαιτούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προηγούμενη κυβέρνηση κατέβαλε μεθοδική προσπάθεια για να προχωρήσει η χώρα μας με προσεκτικά και συνετά βήματα στην κατεύθυνση του ενεργειακού πλούτου και είχε ουσιαστικά αποτελέσματα. Η κύρωση των συμβάσεων σήμερα αντιμετωπίζεται σε ένα νέο πλαίσιο θεώρησης των εξορύξεων λαμβάνοντας υπ' όψιν κυρίως το σχέδιο ιδιωτικοποίησης των ΕΛΠΕ.

Σήμερα η Κυβέρνηση και ο παρών κ. Χατζηδάκης οφείλουν να απαντήσουν για το σχέδιό τους αναφορικά με την εκμετάλλευση των μελλοντικών κοιτασμάτων, να εγκαταλείψουν τις υπερβολές και τους μαξιμαλισμούς με τους οποίους έχουν εκφραστεί κατά το παρελθόν. Πάνω απ' όλα, όμως, πρέπει να απαντήσουν για το σχέδιό τους αναφορικά με την τύχη και το μέλλον των ΕΛΠΕ.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Μουλκιώτης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τις διαφορετικές απόψεις τις οποίες πράγματι όλοι έχουμε, έχουμε όμως και υποχρέωση να προβληματιζόμαστε για το μέλλον. Οι κυρώσεις των τεσσάρων συμβάσεων μίσθωσης για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων, τις οποίες καλούμαστε να ψηφίσουμε, αποτελούν ένα σημαντικό γεγονός που σχετίζεται με το μέλλον της Ελλάδας και το μέλλον των πολιτών της. Και αυτό –πιστεύω– το αναγνωρίζουμε όλες οι πολιτικές παρατάξεις που είμαστε σήμερα εδώ.

Οι συμβάσεις αυτές έχουν γεωπολιτική διάσταση. Αφορούν την άσκηση εθνικής κυριαρχίας και εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων. Σε μια εποχή που η Ευρώπη γενικότερα δοκιμάζεται ενεργειακά από τις κρίσεις που προκύπτουν συνεχώς δίπλα μας, η ύπαρξη ενός σχεδιασμού για να καλύψουμε το ενεργειακό μας κενό είναι επιβεβλημένη, όχι μόνο για την εξασφάλιση ενός βαθμού ενεργειακής ανεξαρτησίας αλλά και επειδή με την πορεία αυτών των εργασιών θα δημιουργήσουμε προοπτικά έσοδα, τα οποία είναι έσοδα για το δημόσιο, την απασχόληση και την ανάπτυξη.

Οι συμβάσεις για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων αποτελούν, κατά την άποψή μας, πράξη οικονομικής ανάπτυξης αλλά και κοινωνικής αλληλεγγύης, ιδιαίτερα επειδή συνδέονται με το ασφαλιστικό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχοντας κατά νου τα λόγια του Σεφέρη, ο οποίος λέει ότι «σβήνοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν, είναι σαν να σβήνεις και ένα αντίστοιχο κομμάτι από το μέλλον», δεν μπορώ από τον χώρο από τον οποίο είμαι παρά να επιστημονικά σήμερα για μια ακόμα φορά ότι η παρατάξη μας δικαιώνεται για τις μεγάλες πατριωτικές της προσπάθειες.

Μία απ' αυτές, λοιπόν, ήταν –και είμαστε υπερήφανοι– και παραμένει η αξιοποίηση των εθνικών κοιτασμάτων των υδρογονανθράκων. Πρόκειται για μία προσπάθεια που άρχισε το '95 επί ΠΑΣΟΚ με τον ν.2289/1995 και άνοιξε ένα νέο κεφάλαιο στην ιστορία της έρευνας και των υδρογονανθράκων στην Ελλάδα.

Δεκαέξι χρόνια αργότερα, πάλι επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, το τότε υφιστάμενο νομικό πλαίσιο εκσυγχρονίστηκε και αναρμονίστηκε με τις διεθνείς πρακτικές μέσω του ν.4001/2011. Αυτό το νέο θεσμικό πλαίσιο προέβλεπε ενισχυμένα επενδυτικά κίνητρα αλλά και αυστηρές περιβαλλοντικές ρήτρες και φυσικά βέλτιστες πρακτικές στην παραχώρηση δικαιωμάτων έρευνας και εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων.

Κύριε Υπουργέ, εμείς δημιουργήσαμε τον Ελληνικό Φορέα Υδρογονανθράκων. Το 2012, βάσει του νέου θεσμικού πλαισίου, προκηρύχθηκε ένας διεθνής γύρος παραχωρήσεων για τα τρία

οικόπεδα: Πατραϊκό, Κατάκολο, Ιωάννινα και αρχίσαμε να διαμορφώνουμε τη νέα αγορά.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, εμείς καταθέσαμε την πρόταση νόμου για την ίδρυση Εθνικού Λογαριασμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών, που υπερψηφίστηκε το 2013 και εντάχθηκε από τον τότε Υπουργό στο Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών. Τότε, ο Γιάννης Μανιάτης, ως Υπουργός Περιβάλλοντος, εισηγήθηκε έναν μηχανισμό κοινωνικής αλληλεγγύης κατά τα νορβηγικά πρότυπα. Πράγματι. Εισηγήθηκε, δηλαδή, τι; Τη δημιουργία ενός αποθεματικού του Εθνικού Λογαριασμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών από την εκμετάλλευση των ελληνικών υδρογονανθράκων, με σκοπό τη χρηματοδότηση του κλάδου σύνταξης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, δηλαδή διασφάλιση των συντάξεων των νέων γενεών.

Πιστεύω ότι ο έντονος συμβολισμός που εκπέμπει αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία του ΠΑΣΟΚ τότε μπορεί να τελεί υπό την αίρεση του χρόνου και του μεγέθους των κοιτασμάτων, δίνει όμως ένα ισχυρό μήνυμα στο πιο ζωντανό κομμάτι του ελληνικού πληθυσμού, γιατί αυτό βίωσε και βιώνει χειρότερα απ' όλους την κρίση. Αναφέρομαι στη νέα γενιά. Δεν λύνει μεν άμεσα το πρόβλημα για τον άνεργο νέο, αλλά απαντά σ' ένα κορυφαίο ερώτημα: «Εμείς θα έχουμε κάποτε σύνταξη?».

Η ελληνική πολιτεία, λοιπόν, με τον νόμο που ψήφισε τότε και την ίδρυση του ΕΛΚΑΓ απάντησε στη νέα γενιά, που σήμερα πολύ καλά κάνει και κινητοποιείται και αμφισβητεί.

Ειδικότερα, προβλέπεται η μεταφορά πόρων από τα έσοδα του κράτους από τα μερίσματα, τα δικαιώματα και τη φορολογία των εταιρειών που θα αναλάβουν την έρευνα και εκμετάλλευση των κοιτασμάτων των υδρογονανθράκων και από τη διάθεση αδειών για τις έρευνες.

Υπολογίστηκε, κατά την τότε συζήτηση της πρότασης νόμου για το ταμείο, όπως είπε και ο Γιάννης Μανιάτης, ότι για τα επόμενα τριάντα χρόνια μπορεί να έσοδα να φτάσουν και να ξεπεράσουν τα 150 δισεκατομμύρια, οπότε η διάθεση ενός σημαντικού μέρους, άνω του 70%, στα ασφαλιστικά ταμεία θα μπορεί να αποτελέσει μια νέα, ιδιαίτερα μεγάλη πηγή χρηματοδότησης. Έτσι, ενέργειες που προωθούν την αξιοποίηση του εθνικού μας πλούτου και την ανάπτυξη της χώρας θα συνδεθούν άμεσα με την ενδυνάμωση του κοινωνικού ιστού και την ασφάλεια των εργαζομένων.

Σημειώνουμε ότι ανάλογη εμπειρία υπάρχει και στη Νορβηγία με την ίδρυση του Government Petroleum Fund. Αυτό το ταμείο χρηματοδοτεί και χρηματοδοτείται από φόρους στο πετρέλαιο και στο φυσικό αέριο, από φόρους που καταβάλλουν οι εταιρείες που εκμεταλλεύονται τα πετρελαικά κοιτάσματα της χώρας και από τα μερίσματα που εισπράττει το ταμείο από το μετοχικό μερίδιο που κατέχει στην μεγαλύτερη πετρελαική εταιρεία της Νορβηγίας.

Σημαντικό είναι, μάλιστα, για τη διαχείριση αυτών των κεφαλαίων ότι τηρείται ένας ηθικός κώδικας, ώστε να μην γίνουν επενδύσεις σε εταιρείες που παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, χρησιμοποιούν την παιδική εργασία και ευθύνονται για τις περιβαλλοντικές καταστροφές και τη διαφθορά.

Ο νόμος, λοιπόν, προβλέπει σήμερα ότι το 75% των εσόδων του δημοσίου από την εκμετάλλευση των ελληνικών υδρογονανθράκων να πηγαίνει σε αυτόν τον εθνικό λογαριασμό. Το 20% των εσόδων από τους υδρογονάνθρακες προβλέπεται να πηγαίνει στο Πράσινο Ταμείο για τις δράσεις προστασίας του περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής, στην οποία διεξάγεται η έρευνα και γίνεται η γεώτρηση, κυρίως όταν αυτή είναι θαλάσσια. Τέλος, το 5% πηγαίνει απευθείας σε περιφερειακούς πόρους, με στόχο τη δημιουργία ισχυρών αντισταθμιστικών οφειλών για τις τοπικές κοινωνίες, κυρίως σε επίπεδο δήμου, αλλά και περιφέρειας.

Αξίζει, λοιπόν, να επισημάνω ότι με τη θεσμοθέτηση του Εθνικού Λογαριασμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών συστάθηκε και το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Ηθικής. Ο ρόλος του είναι ιδιαίτερα σημαντικός, καθώς για πρώτη φορά ίσως σε αυτού του είδους ζητήματα, σε έσοδα από την πολύ σκληρή πετρελαική βιομηχανία μπαίνει ζήτημα επιχειρηματικής ηθικής.

Συγκεκριμένα, θεσπίστηκε ο Κώδικας Δεοντολογίας, βάσει του οποίου γίνονται οι επενδύσεις του Εθνικού Λογαριασμού Κοινω-

νικής Αλληλεγγύης Γενεών, θέτοντας κριτήρια που αφορούν την εταιρική, κοινωνική και περιβαλλοντική ευθύνη των εταιρειών, στις οποίες επενδύει ο Εθνικός Λογαριασμός Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη σημασία του Εθνικού Λογαριασμού Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών την ανανέωσε ακόμη και ο ΣΥΡΙΖΑ, που από το 2015 αδρανοποίησε το σχέδιο αξιοποίησης των υδρογονανθράκων. Μάλιστα, το 2017 ο τότε Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ο κ. Γιώργος Σταθάκης, κατά την τελετή που οργάνωσε στο Υπουργείο στο πλαίσιο της υπογραφής της σύμβασης για την έρευνα και ανάπτυξη υδρογονανθράκων στο οικόπεδο 2 στη θαλάσσια περιοχή της Κέρκυρας, προανήγγειλε επίσης τη δημιουργία του Ταμείου Αλληλεγγύης Γενεών, στο οποίο θα κατευθύνονται οι πόροι από την εκμετάλλευση των ελληνικών υδρογονανθράκων, υιοθετώντας απόλυτα την άποψη που είχε η πρόταση του ΠΑΣΟΚ.

Πιστεύω ακράδαντα ότι ο Ειδικός Λογαριασμός Κοινωνικής Αλληλεγγύης Γενεών είναι επιβεβλημένο να λειτουργεί και να εισπράττει αυτό που είχε σχεδιαστεί, δηλαδή το 75% των εσόδων από τον ορυκτό πλούτο της χώρας, ώστε να τονωθούν τα ασφαλιστικά ταμεία και να σχεδιαστεί ένα άλλο ασφαλιστικό σύστημα, βιώσιμο σε βάθος χρόνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πλούτος των φυσικών μας πόρων είναι πλούτος όλων των Ελλήνων που μπορεί να διασφαλίσει θέσεις εργασίας. Υπάρχει ένας φόβος των τοπικών κοινωνιών γύρω από τους περιβαλλοντικούς όρους. Το φυσικό και πολιτιστικό μας περιβάλλον δεν είναι αμελητέος παράγοντας και γι' αυτό η αξιοποίηση των φυσικών πόρων οφείλει να γίνεται πάντα με τις βέλτιστες τεχνικές προδιαγραφές και περιβαλλοντικές προνοιές. Η τήρηση της σχετικής νομοθεσίας και η εγρήγορση για την περιβαλλοντική προστασία θα πρέπει να είναι διαρκής, αν θέλουμε να έχουμε βιώσιμη ανάπτυξη και να αποφύγουμε ενδεχόμενα πλήγματα από ατυχήματα.

Η ίδρυση, λοιπόν, του ΕΛΚΑΓ είναι νομοθετική πρωτοβουλία-τομή στην κοινωνική ασφάλιση και τον δημόσιο χαρακτήρα της. Στόχευσε στη διαγενεακή δικαιοσύνη, έννοια που έχει ξεχαστεί τις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα. Διαγενεακή δικαιοσύνη σημαίνει ότι όλες οι γενεές, όλοι, πρέπει να συμβάλλουν ισομερώς στα βάρη αυτού του τόπου και ότι η γενιά η οποία ακολουθεί δεν μπορεί να είναι σε χειρότερη θέση από τη γενιά που προηγείται. Έρχεται, όμως, αυτή η έννοια της διαγενεακής δικαιοσύνης μαζί με την έννοια της διαγενεακής εμπιστοσύνης, δηλαδή η μια γενιά να εμπιστεύεται την άλλη και όλοι μαζί να έχουμε έναν κοινό στόχο.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επαναλάβω ότι οι εξορύξεις υδρογονανθράκων σε τόσο μεγάλη έκταση στην επικράτεια θεμελιώνουν τη θεμιτή άσκηση εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελληνικής Δημοκρατίας στις ίδιες πλουτοπαραγωγικές πηγές της και την αναμενόμενη ωφέλεια στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Παραμένοντας, λοιπόν, σταθεροί στα πιστεύω μας, ψηφίζουμε αυτές τις συμβάσεις που ολοκληρώνουν προσπάθειες ετών και υλοποιούν στόχους, στους οποίους δώσαμε εμείς ως ΠΑΣΟΚ προτεραιότητα.

Έλεγαν οι συνάδελφοί μου στο παρελθόν -και το επανέλαβαν και τώρα- ότι η Κυβέρνηση πρέπει να τρέξει για να καλύψει το χαμένο έδαφος των τελευταίων ετών και να αναλάβει πρωτοβουλίες σε όλα τα ενεργειακά μέτωπα. Οφείλουμε να μη χάσουμε άλλο πολύτιμο εθνικό χρόνο και να κινηθούμε γρήγορα, προχωρώντας και σε άλλες περιοχές, ιδιαίτερα στα ανατολικά οικόπεδα κάτω από την Κρήτη. Πρέπει να σκεφτόμαστε πάντα ότι αυτά τα ζητήματα που διεξάγονται σε βάθος δεκαετιών ξεπερνούν τον καθένα από εμάς προσωπικά, ξεπερνούν και τα κόμματά μας. Ξεπερνούν και τη σύνθεση της κάθε φορά τρέχουσας κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας ή μειοψηφίας.

Η ελληνική κοινωνία έχει ανάγκη όσο ποτέ να υπάρχουν τέτοιου είδους ελπιδοφόρες πράξεις ωριμότητας του ελληνικού πολιτικού συστήματος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Να είστε καλά.

Παρακαλείται να έρθει στο Βήμα ο κ. Αλέξανδρος Αυλωνίτης.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Απευθυνόμενος στον κύριο Υπουργό, θα του πω στην παρθενική μου ομιλία ως νέος Βουλευτής ότι δεν μου άρεσε η ειρωνεία, τα ειρωνικά σχόλια που κάνατε σε σχέση με την στάση που κρατά σήμερα το κόμμα μου. Λέξεις, όπως κυβίστηση ή σε κάθε περίπτωση κωλοτούμπα, σε ένα τόσο σοβαρό θέμα, δεν νομίζω ότι θα έπρεπε να ειπωθούν.

Να σας πω γιατί. Σήμερα ψηφίζετε τις συμβάσεις που η προηγούμενη κυβέρνηση υπέγραψε και μια καλή κουβέντα δεν είπατε. Όμως, όταν τις υπέγραψε αυτές τις συμβάσεις η προηγούμενη κυβέρνηση, είχε ως αντισυμβαλλόμενο μέρος τα «Ελληνικά Πετρέλαια». Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί αποτελεί κωλοτούμπα ή κυβίστηση το γεγονός και το ερώτημα που έχουμε θέσει εμείς ως Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ότι εσείς προτίθεστε να αλλάξετε τον δημόσιο χαρακτήρα των «Ελληνικών Πετρελαίων», δηλαδή του αντισυμβαλλομένου. Να αλλάξει δηλαδή το πρόσωπο με το οποίο έχει συμβληθεί η προηγούμενη κυβέρνηση, να ιδιωτικοποιήσετε τον χαρακτήρα των εξορύξεων των υδρογονανθράκων. Δεν έχουμε δικαίωμα δηλαδή να αμφιβάλουμε;

Πείτε σήμερα ότι «εμείς δεν θα αλλάξουμε τη φυσιογνωμία των «Ελληνικών Πετρελαίων» και θα στηρίξουμε τον δημόσιο χαρακτήρα των εξορύξεων των υδρογονανθράκων». Τότε θα δείτε την πραγματική μας θέση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η λέξη κλειδί που ενώνει τη θεωρία με την πράξη στη σημερινή μας συζήτηση είναι ο όρος εθνικό σχέδιο. Διότι είναι άνευ ουσίας να συζητάμε την κύρωση των πράξεων παραχώρησης των δικαιωμάτων στην έρευνα και την εξόρυξη κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, δίχως την εκπόνηση ενός συνολικού στρατηγικού σχεδίου ενεργειακής πολιτικής.

Σχέδιο θα πει αρχή, μέση και τέλος. Σημαίνει την απάντηση σε τέσσερα κρίσιμα ερωτήματα: Πού βρίσκομαι, τι μέσα διαθέτω στην κατοχή μου, πώς μπορώ να τα αξιοποιήσω και πού θέλω να φτάσω. Τι ανάγκες, εν τέλει, και σκοπούς θέλω να εξυπηρετήσω. Αυτό σημαίνει σχέδιο.

Προχώραμε, έτσι όπως βλέπω, τουλάχιστον από αυτά που ακούω σήμερα, στα τυφλά ως χώρα και είναι εθνικά επιζήμιο όταν δεν υπάρχει ευρύτερη στρατηγική θεώρηση των πραγμάτων, ειδικότερα για τα θέματα ενέργειας και γεωπολιτικής, τα οποία η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ενέταξε σε ευθεία γραμμή με την κοινωνική απαίτηση για την οικονομική αναβάθμιση της χώρας, την αξιοποίηση με εθνικά και περιβαλλοντικά ωφέλιμο τρόπο των φυσικών μας πόρων εντός μιας πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής. Δεν λέω κάτι καινούργιο. Αυτή είναι η πολιτική πραγματικότητα.

Εκλεχθήκατε, κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, αγαπητοί συνάδελφοι, λέγοντας στο εσωτερικό στις εκλογές ότι έχετε σχέδιο. Να σας κάνω κάποια ερωτήματα που προηγουμένως εσείς κάνατε σε εμάς. Μιλήσατε για σχέδιο για το κράτος. Το είδαμε το σχέδιο για το κράτος σας. Στήσατε, ουσιαστικά την επιτελική εκδοχή μιας υπερσυγκέντρωσης των γραφειοκρατικών εξουσιών.

Να σας θυμίσω και κάτι άλλο, το σχέδιο για την εργασία. Θυμάστε εκείνο το βράδυ τι έγινε εδώ που περάσατε εκείνη την εμβόλιμη διάταξη στο παραπάνω σε σχέση με την καταγγελία των συμβάσεων εργασίας και τους εργαζομένους εργαζόμενους.

Να σας πω για την εξωτερική πολιτική, για να δούμε ποιος κάνει κυβίστηση; Τι λέγατε για το μακεδονικό; Κάτι καινούργιο λέω; Κάθε μέρα το ακούτε. Τριακόσιες εξήντα μοίρες κάνετε στροφή.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εκατόν ογδόντα εννοείτε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ: Συγγνώμη, εκατόν ογδόντα είναι καλύτερα. Σας ευχαριστώ. Και τριακόσιες εξήντα, δηλαδή, στο ίδιο σημείο μένετε.

Να σας θυμίσω το σχέδιο για το περιβάλλον με τη διευκόλυνση επιτάχυνσης διαδικασιών κάθε είδους επιχειρηματικής δραστηριότητας και επένδυσης ακόμα και σε δασικές εκτάσεις και αι-

γιαλούς. Θυμάστε μόλις ξεμύτησε στην εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» το θέμα με τους αιγιαλούς; Πού είναι το νομοσχέδιο; Κάνετε πίσω. Πού είναι, λοιπόν, το σχέδιό σας σε αυτό το κομμάτι;

Μην πω, φυσικά, για τα ζητήματα της κλιματικής κρίσης και αυτά που είπε ο κύριος Πρωθυπουργός στη Σύνοδο του ΟΗΕ σε σχέση με το Μάτι, που τόσο πολύ εκμεταλλευθήκατε. Μήπως το ίδιο δεν εκτυλίσσεται, αγαπητοί συνάδελφοι, και σήμερα στο θέμα του προσφυγικού; Βαφτίσατε το προσφυγικό «μεταναστευτικό ζήτημα» για να αποφύγετε τη Συνθήκη της Γενεύης. Ποιος κάνει, λοιπόν, κωλοτούμπα; Κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ;

Θυμάστε τι λέγατε για τις ευθύνες του ΣΥΡΙΖΑ που διατηρούσε ανοιχτά τα σύνορα; Μιλώ πάντα σε σχέση με το προσφυγικό. Τώρα για την αύξηση των προσφυγικών ροών ευθύνονται οι γεωπολιτικές συνθήκες αστάθειας στην περιοχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό λέτε τώρα. Άλλα λέγατε πριν από λίγο καιρό. Και πόσα άλλα θέματα μπορώ να σας αναφέρω σήμερα.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, καλούμαστε να τοποθετηθούμε τεκμηριωμένα, επαρκώς σε ένα σοβαρότατο θέμα. Η πρωτοβουλία, η παλιότερη, του ΣΥΡΙΖΑ είχε έναν ιδιαίτερο συμβολισμό. Τον συμβολισμό που ενείχε για την ελληνική οικονομία η έξοδος από τη δαμόκλειο σπάθη των μνημονιακών πολιτικών. Πέραν όμως των οικονομικών στοιχείων, υφίσταται ζήτημα γεωστρατηγικής και περιβάλλοντος. Και τα δύο αποτελούν, κατά την προσωπική μου άποψη, κεφαλαιώδεις παραμέτρους για εμάς που ζητάμε το προϊόν των προσδοκίων για τη χώρα μας και τον ελληνικό λαό. Και αυτό, γιατί γεωστρατηγικά η Μεσόγειος και το Ιόνιο αποκτούν άλλη οντότητα εντός της πραγματικότητας των υδρογονανθράκων με την Ελλάδα να βρίσκεται στον πυρήνα των εξελίξεων αυτών που την προάγουν σε θέση διεθνούς παράγοντα.

Επειδή είμαι Βουλευτής της Κέρκυρας και επειδή βλέπω ότι ο χρόνος περνάει, θα αναφερθώ σε ορισμένα ζητήματα της προηγούμενης πολιτικής που εφαρμόστηκε με τον ΣΥΡΙΖΑ. Να σας θυμίσω τη θέσπιση της Ελληνικής Διαχειριστικής Εταιρείας Υδρογονανθράκων. Να σας πω την καθιέρωση της ρητής απαγόρευσης της εκμετάλλευσης σε περιοχές «NATURA 2000». Είναι παρεμβάσεις οι οποίες ικανοποιούν εμένα ως Βουλευτή της Κέρκυρας σε σχέση με αυτό που συμβαίνει εις το Ιόνιο Πέλαγο. Δεν με ικανοποιεί, όμως, αλλά με προβληματίζει έντονα το ζήτημα, το μέγιστο κατά την άποψή μου -και το μεταφέρω στη Βουλή-, των μεγάλων συζητήσεων που ανοίγονται στην περιοχή του Ιονίου Πελάγους, των επτά νησιών μας -ίσως λιγότερων, αν βάλω έξω τα Κύθηρα-, σε σχέση με αυτό που συζητάμε σήμερα, την κύρωση της σύμβασης δηλαδή για την εξόρυξη στο Ιόνιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η διαβούλευση απαιτείται να είχε γίνει χθες! Και εσείς θα πρέπει να αναλάβετε έναν γενναίο και σοβαρό διάλογο με τις τοπικές κοινωνίες, εκεί που αναπτύσσονται αυτές οι προοπτικές που σήμερα ψηφίζετε. Είναι δικαιολογημένη η θέση μας που ψηφίζουμε σήμερα «παρών».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Τσίπρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο για ορισμένα περιβαλλοντικά ζητήματα, παρ' ότι πρέπει να γίνει μία συζήτηση για να ειπωθούν τα αυτονόητα. Ο κίνδυνος της ρύπανσης από γεωτρήσεις είναι ένα εξαιρετικά σοβαρό θέμα και είναι άλλο πράγμα η κλιματική αλλαγή.

Θέλω να πω ότι οι αγγελίες που γίνονται, σε ό,τι αφορά την κλιματική αλλαγή, είναι δέκα και πενήντα φορές πιο σημαντικό από το αν εξορύξει κανείς ή όχι υδρογονάνθρακες, φυσικό αέριο και πετρέλαιο. Από αυτό είναι πενήντα φορές σημαντικότερο το τι καταναλώνει μία χώρα, αν καταναλώνει δηλαδή υδρογονάνθρακες και ποιους, τι καταναλώνει στις μεταφορές της, εάν υπάρχει συνολικότερη εξοικονόμηση ενέργειας, τι καταναλώνει η βιομηχανία, τι αποτύπωμα περιβαλλοντικό έχει η βιομηχανία

και ούτω καθεξής.

Υπάρχουν χώρες που δεν παράγουν ούτε μία σταγόνα πετρέλαιο και ούτε ένα κυβικό μέτρο φυσικού αερίου, αλλά καίνε όσο άλλες δέκα χώρες μαζί, όπως επίσης υπάρχουν και εξαιρετικά οικολογικές χώρες, όπως για παράδειγμα η Νορβηγία, που είναι παραγωγοί φυσικού αερίου και πολιτικά ψηφίζουν και με τα δύο τους χέρια όλες τις διεθνείς συμβάσεις, συμφωνίες και μέτρα που προτείνονται για το θέμα της κλιματικής αλλαγής και πάει λέγοντας.

Το κλείω εδώ. Νομίζω, απλώς, ότι είναι θέμα άγνοιας. Προχωρώ στην ουσία. Κατ' αρχάς, ποια είναι τα ΕΛΠΕ. Ο κ. Χατζηδάκης μας είπε για την Αιτωλοακαρνανία και τα Γιάννενα. Ας γνωρίσουμε, λοιπόν, τα ΕΛΠΕ.

Τα ΕΛΠΕ κατέχουν δικαιώματα έρευνας και εκμετάλλευσης σε δύο χερσαίες περιοχές, στην Άρτα, την Πρέβεζα και τη βορειοδυτική Πελοπόννησο. Η «TOTAL», η «EDISON» και τα ΕΛΠΕ έχουν το 25% των δικαιωμάτων έρευνας και παραγωγής για τη θαλάσσια περιοχή 2 δυτικά της Κέρκυρας. Για τη θαλάσσια περιοχή 10 του Ιονίου Πελάγους, στον Κυπαρισιακό Κόλπο, έχει προχωρήσει υπογραφή σύμβασης. Στη θαλάσσια περιοχή 1 του Ιονίου Πελάγους, βόρεια της Κέρκυρας, έχουν υποβάλει προσφορά. Έχουν υποβάλει, επίσης, προσφορά ως μέλος κοινοπραξίας για τις δύο περιοχές που συζητάμε σήμερα νοτιοδυτικά της Κρήτης. Αυτή έχει υπογραφεί. Τέλος, το επιχειρηματικό σχήμα των εταιρειών «REPSOL»-ΕΛΠΕ αναμένει στο επόμενο διάστημα την κύρωση της σύμβασης, το σημερινό.

Αυτά είναι τα ΕΛΠΕ. Έχουν εξαιρετικά σημαντική παρουσία στους υδρογονάνθρακες της Ελλάδας. Δεν είναι «MOTOR OIL». Δεν είναι «ENERGEAN». Είναι τα ΕΛΠΕ. Ο λόγος που έγινε αυτό είναι ηλίου φαινότορον. Δεν φαντάζομαι να έχει αντίρρηση προς αυτό η Κυβέρνηση. Ο λόγος που έγινε αυτό είναι γιατί το δημόσιο είχε έλεγχο πάνω στα ΕΛΠΕ μέσω του 35%. Εάν σας μένει οποιαδήποτε αμφιβολία για αυτό, μπορείτε να ανατρέξετε στον συνάδελφο στο Υπουργείο Εξωτερικών να σας πει για την αλληλογραφία και τη συνεννόηση που υπήρχε όλο το προηγούμενο διάστημα ανάμεσα στο Υπουργείο Εξωτερικών –για να μην πάω σε άλλες υπηρεσίες- με τα ΕΛΠΕ και τους διαγωνισμούς για τους υδρογονάνθρακες. Τι έχουμε σήμερα; Έχουμε μια τεράστια ανατροπή στρατηγικής.

Θέλω να επιστημονώ ακόμη ότι οι ίδιες εταιρείες που ήρθαν εδώ και η «EXXON» και η «TOTAL» το ότι επέλεξαν να προχωρήσουν στον διαγωνισμό αυτό και στη συμμετοχή, σαφέστατα και είχε να κάνει –και μπορείτε να το τσεκάρτε αυτό, κύριε Υπουργέ- με τη συμμετοχή των ΕΛΠΕ ως μία εταιρεία που υπάρχει δημόσιος έλεγχος μέσω του 35%, τη συμμετοχή των ΕΛΠΕ σε ένα ενιαίο κοινοπρακτικό σχήμα.

Εμείς τεσσεράμισι χρόνια αντιμετωπίσαμε τρία πολύ μεγάλα προβλήματα. Με το «καλημέρα σας» το 2015, είχαμε μία οικονομία σε διάλυση με άδεια ταμεία και ένα αδιέξοδο πρόγραμμα. Είχαμε το προσφυγικό που έσκασε από το καλοκαίρι του 2015 και μετά. Και είχαμε και την κλιμάκωση μιας γεωπολιτικής αστάθειας στην περιοχή –όχι μόνο με ανατολικούς γείτονες- όπου το ενεργειακό ήταν ένα σημαντικό θέμα.

Πιστεύω ότι δεν έχετε στρατηγική για κανένα από τα τρία. Τα γεγονότα στη Μόρια είναι πολύ μωπά. Θα μείνω, όμως, στο εξής.

Σε ό,τι αφορά τα γεωπολιτικά στην περιοχή, ασκήσαμε μια ενεργειακή πολιτική, μια πολιτική με στρατηγική που μία της διαστάσεις ήταν το ενεργειακό μας στην περιοχή. Αυτή ήταν η μία της διάστασης με το δημόσιο μέσα. Αυτόν τον πολύ βασικό παράγοντα τον ανατρέπετε.

Συνεπώς, πρώτον, δεν ισχύει ότι καταγγέλλουμε τις συμβάσεις. Δεν καταγγέλλουμε τις συμβάσεις. Ήταν μια στρατηγική και αυτές οι συμβάσεις ήταν μέρος της στρατηγικής. Στην καλύτερη περίπτωση, δεν αφήνετε καμμία απολύτως δέσμευση για το τι θα κάνετε με τη στρατηγική αυτή. Και από τις δηλώσεις που κάνετε ότι θα ιδιωτικοποιήσετε τα ΕΛΠΕ, έχουμε ανατροπή της στρατηγικής και εκεί είναι που υπάρχει το πρόβλημα.

Μα, οι συμβάσεις αυτές είχαν σημασία στον βαθμό που το ελληνικό δημόσιο πρώτα, θα κρινόταν σαν ολοκληρωμένη στρατηγική και, δεύτερον, θα είχε μια ορισμένη παρουσία.

Έρχομαι στο πιο βασικό ερώτημα, το οποίο αφορά βέβαια και

το ΚΙΝΑΛ, γιατί δεν κατάλαβα μια καθαρή θέση. Είστε υπέρ ή κατά της ιδιωτικοποίησης των ΕΛΠΕ; Αφήστε τι κάναμε εμείς και τις συμβατικές υποχρεώσεις. Είστε υπέρ ή κατά; Οι γενικές κουβέντες για διασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος είναι πολύ εύκολες. Είστε υπέρ ή κατά;

Όμως, κυρίως σε ό,τι αφορά την Κυβέρνηση, γιατί πουλάτε; Ποιος είναι ο λόγος που πρέπει να πουληθούν τα ΕΛΠΕ; Θα έρθω μετά σε εμάς και στις συμβατικές υποχρεώσεις. Έχετε κάνει κάποια μελέτη ότι θα βγει κερδοσώμενο το ελληνικό δημόσιο, οικονομικά και σε άλλα επίπεδα, σαν ρυθμιστικό εργαλείο στον χώρο της ενέργειας και στον χώρο του πετρελαίου και άλλων πραγμάτων; Έχετε έστω υπολογίσει ποιο πρέπει να είναι το τίμημα αναλογικά με το ΕΒΙΤΔΑ; Τρεις, τέσσερις, πέντε ή έξι φορές που θα είστε ικανοποιημένοι; Έχετε υπολογίσει κάτι απ' όλα αυτά και βγαίνουμε κερδοσώμενοι;

Το βασικό ερώτημα είναι: Θέλετε να πουλήσετε γιατί υπάρχει συμβατική υποχρέωση ή θέλετε να πουλήσετε επειδή θέλετε να πουλήσετε;

Κύριε Χατζηδάκη, μας είπατε για ψυχοθεραπεία. Συνολικά η Νέα Δημοκρατία, αλλά και εσείς προσωπικά ιδιαίτερα, έχετε ένα record, ότι «πουλάμε ό,τι πουλιέται» και αυτό χρειάζεται λίγο κόιταγμα και σας το συνιστώ.

Επιμένω στο ερώτημα: Γιατί πρέπει να πουληθούν τα ΕΛΠΕ; Ποιο είναι το όφελος; Το μόνο επιχειρήμα που έχω ακούσει –ο Θεός να το κάνει επιχείρημα- είναι από τον κ. Πέτσα πριν λίγες μέρες, ότι θέλουμε να προχωρήσουμε την ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ για να μπου κεφάλαια και να προχωρήσουμε. Ποιος να προχωρήσει με τα κεφάλαια; Δηλαδή, άμα αποχωρήσει το δημόσιο, ποιος θα προχωρήσει, ο Λάτσης; Πρώτο αυτό.

Δεύτερον, πριν πολύ λίγες μέρες υπήρξε ομολογιακό δάνειο το οποίο υπερκαλύφθηκε τρεις φορές στα ΕΛΠΕ. Αναζητούσαν 400 εκατομμύρια και υπερκαλύφθηκε και έφτασε το 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Συνεπώς δεν υπάρχει πρόβλημα κεφαλαίων.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της συμβατικής υποχρέωσης. Νομίζω ότι εδώ τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά. Γνωρίζετε πολύ καλά –και συνεπώς παραβιάζετε ανοιχτές πόρτες- ότι δεν ήταν δική μας πολιτική βούληση να πουληθεί το 55% των ΕΛΠΕ. Μας επιβλήθηκε πριν βγούμε από το μνημόνιο –γιατί έπρεπε κάτι να επιλεγεί- και γνωρίζετε πολύ καλά κι εσείς και ο ελληνικός λαός ότι δεν ήταν πολιτική μας βούληση και η μείωση του αφορολόγητου, που την καταργήσαμε και η περικοπή των συντάξεων, που την καταργήσαμε.

Σε αυτό μάλιστα είχατε και μια ορισμένη συμμετοχή εσείς προσωπικά, κύριε Χατζηδάκη. Ήταν εδώ στην Βουλή, όταν είχε έρθει ο κ. Μοσκοβισί, που είχατε πει ο ανήκουστο: «Πώς μπορεί να ανοίγεται θέμα για το αν τελικά δεν θα περικοπούν οι συντάξεις και δεν μπορούμε να φτιάξουμε ένα πρόγραμμα;». Παραδεχόσταν ότι το πρόγραμμά σας περιλάμβανε την περικοπή συντάξεων τότε.

Θέλω να σας πω ότι κάναμε ορισμένα πράγματα μέσα στο μνημόνιο που δεν ήταν πολιτική μας βούληση και η μετέπειτα πορεία απέδειξε ότι όντως δεν ήταν πολιτική μας βούληση και ότι βρήκαμε τους τρόπους να μην προχωρήσουμε σε αυτά.

Το ερώτημα είναι: Γιατί αυτή τη συμβατική υποχρέωση δεν την αντιμετωπίζετε έτσι; Όταν εμείς ανοίξαμε το θέμα της περικοπής των συντάξεων, άνοιξη προς καλοκαίρι του 2018 και αφού έγινε η δική σας τοποθέτηση εδώ με τον κ. Μοσκοβισί, ήρθε η δική σας τότε Αξίωματική Αντιπολίτευση και κατέθεσε νομοσχέδιο για να αρθεί η περικοπή συντάξεων τότε και όχι το φθινόπωρο.

Γιατί δεν φέρνετε κάτι αντίστοιχο τώρα; Τι σας δεσμεύει; Πρώτον, είμαστε εκτός μνημονίου. Δεύτερον, η συμφωνία την οποία είχαν εγκρίνει οι θεσμοί ήταν συμφωνία με τη συμμετοχή και του ιδιώτη και ο ιδιώτης έχει αποσυρθεί από τη συμφωνία αυτή. Και τρίτον, ποια είναι η πολιτική σας βούληση; Θέλετε και δεν μπορείτε; Δεν μας έχετε απαντήσει σε τίποτα απ' όλα αυτά.

Θέλω να σημειώσω ότι για τη ΔΕΗ υπάρχει όλο το αφήγημα ότι εμείς την καταστρέψαμε, είναι χάλια η οικονομική της κατάσταση και σίγουρα πάει για ιδιωτικοποίηση, κατ' αρχάς σε δίκτυα, και περιμένουμε να μας ανακοινώσετε κάτι αντίστοιχο και για την ίδια τη ΔΕΗ.

Στην περίπτωση των ΕΛΠΕ, τα πήραμε με τεράστια ζημία, τα

φέραμε σε μια εξαιρετική κατάσταση, ακριβώς γιατί ασκήσαμε τα δικαιώματα του δημοσίου και εκεί πάλι πάμε σε πώληση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω.

Πέρα από το ότι θέλετε να πουλήσετε τα ΕΛΠΕ, που είναι μια τελείως λάθος και ακατανόητη θέση, πέρα από το ότι θέλετε να τα πουλήσετε με έναν τρόπο που δεν εξασφαλίζει καν premium, που είναι μια ακόμη πιο ακατανόητη θέση, γιατί δεν ασκείτε τα δικαιώματα του ελληνικού δημοσίου για απόκτηση του 51% στην εταιρεία holding που ελέγχει τους υδρογονάνθρακες στη χώρα; Δεσμεύεστε ότι θα τα ασκήσετε, ναι ή όχι;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα διπλωματικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσής και λειτουργίας της Βουλής, δώδεκα κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αντιπρόσωποι της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και Ενέργειας του γερμανικού Κοινοβουλίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα)

Ο κ. Σταύρος Αραχωβίτης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΡΑΧΩΒΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αξιότιμες κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να βάλουμε κάποια πράγματα στη σωστή τους βάση. Είναι άλλη η συζήτηση για τα ορυκτά καύσιμα και για την αναγκαιότητα τους ή τη συμμετοχή τους στο ενεργειακό μείγμα της χώρας -άρα και τη στρατηγική της χώρας σχετικά με τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και την κλιματική κρίση που αντιμετωπίζουμε- και είναι άλλο πράγμα η συζήτηση που έχουμε να κάνουμε και που πραγματοποιείται αυτές τις ημέρες για τις συμβάσεις που έχουμε μπροστά μας.

Και διευκρινίζω: Σχετικά με τα ορυκτά καύσιμα -γιατί ακούσαμε και τέρατα, ότι δεν έχει αποδειχτεί ακόμα αν το διοξείδιο του άνθρακα που παράγεται από ανθρώπινη δραστηριότητα συμμετέχει στην κλιματική αλλαγή και στην κλιματική κρίση στην οποία έχουμε φτάσει- πρέπει να διευκρινίσουμε ότι οι επιστήμονες πλέον έχουν αποδείξει ότι μετά τη Βιομηχανική Επανάσταση η καμπίλη της περιεκτικότητας της ατμόσφαιρας σε διοξείδιο του άνθρακα είναι ανάλογη με την καμπίλη αύξησης της θερμοκρασίας. Άρα αυτό έχει αποδειχτεί.

Αυτή η συζήτηση ήταν προηγούμενων δεκαετιών, όταν ακόμα η βιομηχανία του πετρελαίου προσπαθούσε να στρέψει αλλού τη συζήτηση. Το κατάφερε για μερικά χρόνια, πλέον αυτό είναι αναμφισβήτητο. Να μην ξαναγυρνάμε σε τέτοιες συζητήσεις, γιατί είμαστε εκτός πλαισίου και γινόμαστε αφερέγγυοι -όσοι εκφράζουν αυτή την άποψη φυσικά- στην κοινή γνώμη.

Το δεύτερο αφορά τη στρατηγική της χώρας: Με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είχε ξεκινήσει να χαράσσεται μία συγκεκριμένη στρατηγική που είχε να κάνει με την ενεργειακή κατεύθυνση της χώρας για τα επόμενα χρόνια, προσαρμοσμένη ακριβώς στις διεθνείς συνθήκες αλλά και ακόμα πιο δυναμικά, σχετικά με τη συμμετοχή ορυκτών καυσίμων στο ενεργειακό μείγμα της χώρας.

Αυτό, λοιπόν, είναι η ουσία της συζήτησης που πρέπει να κάνουμε το επόμενο χρονικό διάστημα για τη συμμετοχή των ορυκτών καυσίμων στην αναγκαία ενέργεια στη χώρα μας. Και εκεί πρέπει να είμαστε δυναμικοί και να προσαρμοστούμε στο παγκόσμιο κίνημα που ζητάει τη μείωση της χρήσης των ορυκτών καυσίμων και την αύξηση της συμμετοχής των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο ενεργειακό μείγμα.

Πάμε, όμως, τώρα στη συζήτηση που έχουμε μπροστά μας αυτές τις ημέρες. Να δούμε πρώτα, λοιπόν, την ταυτότητα του Ομίλου των ΕΛΠΕ. Ο Όμιλος των «Ελληνικών Πετρελαίων» είναι ο μεγαλύτερος κερδοφόρος όμιλος με συμμετοχή του ελληνικού δημοσίου, όπου το ελληνικό δημόσιο έχει το 35,5%. Λόγω της προηγούμενης συμφωνίας με αυτό το ποσοστό μπορεί το ελληνικό δημόσιο να αναθέσει τη διοίκηση ως ελληνικό δημόσιο, παρ'

όλο που δεν έχει το 51%. Αν μεταβληθεί το ποσοστό, ξέρετε ότι τη διοίκηση δεν θα μπορεί να την προτείνει το ελληνικό δημόσιο.

Ο Όμιλος των ΕΛΠΕ δραστηριοποιείται σε πέντε χώρες και το 60% των προϊόντων της διύλισης εξάγεται. Ο όμιλος αποτελείται από σαράντα τρεις εταιρείες και είναι εισηγμένος στο Χρηματιστήριο τόσο της Αθήνας όσο και του Λονδίνου. Έχει δραστηριότητες σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, στο φυσικό αέριο, συμμετέχει στην παραγωγή ηλεκτρισμού και έχει ένα προφίλ που είναι αξιολύγιστο για μία εταιρεία στην οποία συμμετέχει το ελληνικό δημόσιο.

Από οικονομικής πλευράς, ενώ το 2014 παρουσίαζε ζημίες της τάξης των 365 εκατομμυρίων ευρώ, σήμερα ο όμιλος είναι κερδοφόρος, με μέσο όρο τριετίας καθαρά κέρδη 300 εκατομμύρια ευρώ. Αυτό το λέω γιατί στο τέλος πρέπει να θέσουμε και τα ερωτήματα.

Ας δούμε, όμως, και το ιστορικό της διαδικασίας της απομείωσης του ποσοστού του ελληνικού δημοσίου στα «Ελληνικά Πετρέλαια». Το 2011 για πρώτη φορά στην τέταρτη αξιολόγηση του πρώτου μνημονίου τέθηκε ζήτημα αποκρατικοποίησης, πώλησης του ποσοστού του ελληνικού δημοσίου στα ΕΛΠΕ. Άρα τίθεται για πρώτη φορά το θέμα το 2011.

Το δεύτερο είναι ότι φθάνοντας πλέον στον Ιούλιο του 2019 η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ κατάφερε να μετατρέψει την αποκρατικοποίηση, τη μείωση του ποσοστού από διαρθρωτικό μέτρο, όπως εμφανιζόταν μέχρι τότε από το 2011, σε οικονομικό μέτρο. Τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Ότι, αν υπάρχει οικονομικός λόγος για την εκτέλεση του προϋπολογισμού, για την εμφάνιση των πλεονασμάτων, τότε μπορεί να χρησιμοποιηθεί το ποσοστό πώλησης των ΕΛΠΕ για την κάλυψη των αναγκών του προϋπολογισμού.

Προφανώς, τέτοιο ζήτημα σήμερα δεν υπάρχει, πρώτον γιατί είμαστε έξω από τα μνημόνια και, δεύτερον, ο προϋπολογισμός παρουσιάζει πλεόνασμα πραγματικό.

Ας έρθουμε τώρα στα ερωτήματα.

Ποιος επιβάλλει σήμερα την πώληση του ποσοστού, τη μείωση του ποσοστού του ελληνικού δημοσίου στα ΕΛΠΕ, αφού, όπως εξήγησα προηγουμένως, δεν είναι απαραίτητο;

Δεύτερον, ποιο θα είναι το όφελος για το ελληνικό δημόσιο ή για τον ελληνικό λαό αν εκποιηθεί ένα ποσοστό σε μία κερδοφόρο επιχείρηση, όταν τα κέρδη είναι περίπου στα 300 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο από τη λειτουργία με τη συμμετοχή του ελληνικού δημοσίου;

Ερώτημα τρίτο: Η απόσυρση του δημοσίου από τα «Ελληνικά Πετρέλαια» διασφαλίζει ή όχι την προστασία του περιβάλλοντος, όταν το ποσοστό αυτό περάσει στον ιδιώτη, στον στρατηγικό επενδυτή, που υπάρχει σήμερα, ο οποίος, σημειωτέον, θα μπορεί πλέον να ορίζει και τη διοίκηση των ΕΛΠΕ;

Νομίζω ότι οι απαντήσεις από όλα τα παραπάνω έγιναν ξεκάθαρες. Δεν υπάρχει κανένας λόγος που να επιβάλλει τη μείωση του ποσοστού του δημοσίου στα «Ελληνικά Πετρέλαια». Με δεδομένο ότι η χώρα έχει πραγματικό πλεόνασμα και όχι τα ελλείμματα του 2011 και του 2014, δεν υπάρχει καμμία πίεση για να προχωρήσουμε στη μείωση του ποσοστού του ελληνικού δημοσίου.

Η προστασία του περιβάλλοντος από τη συμμετοχή του ελληνικού δημοσίου είναι η εγγύηση ότι το ελληνικό δημόσιο διά της συμμετοχής του μπορεί να διασφαλίσει όλα εκείνα τα μέτρα ασφαλείας εκείνα που είναι απαραίτητα για την προστασία του περιβάλλοντος στις περιοχές, στις οποίες μπορεί να προχωρήσουμε σε αξιοποίηση.

Τέλος, θα κάνω το εξής ερώτημα: Όταν πλέον, κύριε Υπουργέ, αποδείχθηκε ότι η ΔΕΗ δεν χρειάζεται να αυξήσει τα τιμολόγια της για λόγους βιωσιμότητάς της, γιατί επιμένετε στη στρατηγική αυτή της αύξησης των τιμολογίων, όταν ξέρετε ότι αυτό μπορεί να είναι καταστροφικό τόσο για τους αγρότες, όσο και για τα νοικοκυριά αλλά και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μεικόπουλος Αλέξανδρος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Θα ακολουθήσει ο κ. Λοβέρδος από τη Νέα Δημοκρατία και ο κ. Γιαννούλης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε Μείκοπουλε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς καλό μήνα!

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζω πάρα πολύ καλά ότι σας αρέσει πολλές φορές να μιλάτε με αριθμούς και συχνά-πυκνά επικαλείστε στη δημόσια σφαίρα και ισολογισμούς.

Θα ήθελα, λοιπόν, να ξεκινήσω τη σημερινή μου ομιλία, παραθέτοντας κάποια οικονομικά στοιχεία των ΕΛΠΕ από το 2014 μέχρι και σήμερα.

Παραλάβαμε, λοιπόν, το 2015 ως Κυβέρνηση τα ΕΛΠΕ με ζημιές που ανέρχονταν στο ποσό των 268 εκατομμυρίων ευρώ. Μετά από μια τετραετία διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και εν μέσω κρίσης, τα ΕΛΠΕ παρουσιάζουν ρεκόρ κερδοφορίας, με μέσο όρο της τετραετίας 750 εκατομμύρια ευρώ.

Έχουμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, μια εξαιρετικά κερδοφόρα επιχείρηση, όχι μόνο για τα ελληνικά δεδομένα, η οποία αποτελεί ταυτόχρονα και μια από τις πλέον δυναμικές της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Γνωρίζω, κύριε Υπουργέ και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι τα νούμερα αυτά δεν είναι καθόλου βολικά για την προσφιλή τακτική σας να απαξιώνετε με κάθε τρόπο δημόσιες δομές ή επιχειρήσεις στις οποίες συμμετέχει το δημόσιο –με πρόσφατα παραδείγματα της «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ» και της ΔΕΗ-, ώστε να προωθήτε ιδιωτικοποιήσεις με τους χειρότερους κάθε φορά δυνάτοους όρους για το δημόσιο συμφέρον.

Εν προκειμένω, λοιπόν, ποιο είναι το καινούργιο ποιοτικό πολιτικό δεδομένο; Τι είναι αυτό το οποίο επηρέασε καταλυτικά τη στάση μας στις σημερινές κυρώσεις;

Οι τελευταίες, λοιπόν, δημόσιες τοποθετήσεις και του Πρωθυπουργού, αλλά και κορυφαίων Υπουργών της Κυβέρνησης δείχνουν ότι υπάρχει ένας σχεδιασμός εκ μέρους της Κυβέρνησης να δωριστούν επί της ουσίας οι μετοχές του δημοσίου στα ΕΛΠΕ μέσω του Χρηματιστηρίου σε ιδιώτες.

Σε αυτό, λοιπόν, το σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι επιβάλλεται και είναι αναγκαίο να κάνω μια κωδική αναδρομή στο πρόσφατο παρελθόν, ώστε να καταδείξω τι προσπαθήσαμε να υλοποιήσουμε τα προηγούμενα χρόνια, με δεδομένους φυσικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τους περιορισμούς που απέρρεαν από τις δεσμεύσεις μας προς τους δανειστές.

Στη συμφωνία, λοιπόν, για τη συνδυσασμένη πώληση των μετοχών του Ομίλου Λάτση και του δημοσίου σε στρατηγικό επενδυτή, μέσω διεθνούς διαγωνισμού, είχαμε δύο στρατηγικούς στόχους. Ο πρώτος ήταν να είναι επωφελής για το ελληνικό δημόσιο, διασφαλίζοντας τα δικαιώματα του δημοσίου στην έρευνα και την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων και ο δεύτερος στρατηγικός στόχος ήταν να καταστήσουμε την Ελλάδα έναν ισχυρό παίκτη στο ενεργειακό πεδίο στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Την Ελλάδα, κύριε Χατζηδάκη, την Ελλάδα!

Ο διαγωνισμός κηρύχθηκε άγονος, γιατί ο Όμιλος Λάτση δεν ήθελε ή δεν μπορούσε να πουλήσει το μερίδιό του. Γνώριζαν ότι η απόφασή τους να κρατήσουν το ποσοστό θα τίναζε στον αέρα τον διαγωνισμό, αφού κανένας επενδυτής δεν θα διέθετε τεράστια ποσά για να γίνει απλά μέτοχος μειοψηφίας.

Ποια ήταν τότε –να υπενθυμίσω στον κύριο Υπουργό και τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας- η στάση, η πολιτική θέση της Νέας Δημοκρατίας στο εν λόγω ζήτημα; Ζητούσατε ως Αξιαματική Αντιπολίτευση η πώληση των ΕΛΠΕ να γίνει με τίμημα που να αντανάκλα την πραγματική αξία της εταιρείας με τον μεγαλύτερο κύκλο εργασιών στην Ελλάδα και να υπάρχει διαφάνεια στις διαδικασίες. Όλα αυτά πριν γίνετε κυβέρνηση.

Με το που γίνεται Κυβέρνηση εκείνο που φαίνεται να προκρίνεται είναι το σενάριο της πλήρους πώλησης των μετοχών του δημοσίου μέσω χρηματιστηρίου, πράγμα το οποίο είναι και το δυσμενέστερο σενάριο, αφού ξέρετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, ότι προϋποθέτει μια μεγάλη έκπτωση της τάξης του 15% ως 20%, δηλαδή το δημόσιο να πουλήσει όσο όσο.

Όσον αφορά τη διαφάνεια, κύριε Χατζηδάκη, η νέα Κυβέρνηση έχει δημιουργήσει, εκτός και αν το διαψεύσετε, μέχρι στιγμής

την εντύπωση ότι παραχωρεί τον πλήρη έλεγχο στον Όμιλο Λάτση, τοποθετώντας στη διοίκηση των ΕΛΠΕ άτομα του Ομίλου Λάτση.

Αν προκύψει, κύριε Υπουργέ –που είναι πολύ πιθανό- η ύπαρξη μεγάλων κοιτασμάτων, τότε η εταιρεία, εάν ευδοώσει το σενάριο που επεξεργάζεται και δεν το διαψεύσετε, θα έχει πουληθεί για ψίχουλα.

Και να δώσω ένα πολύ απλό παράδειγμα. Ας υποθέσουμε ότι παραχωρείτε το σύνολο των μετοχών του δημοσίου σε ιδιώτη, τι σημαίνει αυτό; Τι σημαίνει για την υπεραξία που μπορεί να αντλήσει ένας ιδιώτης; Σημαίνει τον πλήρη ιδιωτικό έλεγχο της ενεργειακής πύλας, σημαίνει κυριαρχία στην εγχώρια αγορά καυσίμων και στις εξαγωγές, σημαίνει προοπτικές στην αγορά ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου. Απ' όλα αυτά υπαναχωρεί το δημόσιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική που είχαμε υιοθετήσει για τους υδρογονάνθρακες βασίστηκε σε μεγάλο καταλυτικό βαθμό σε μια εταιρεία όπως τα ΕΛΠΕ, με ισχυρή όμως τη συμμετοχή του δημοσίου. Και αυτό διότι η παρουσία των ΕΛΠΕ σε όποιες ανακαλύψεις κοιτασμάτων γίνονται στο μέλλον θα δημιουργούσαν τα εχγύγια ώστε το δημόσιο να αποκομίσει σοβαρά οικονομικά οφέλη απ' ενός, αλλά φυσικά και με τη συμμετοχή του δημοσίου και μια πολύ μεγαλύτερη και ποιοτική ευαισθησία σε περιβαλλοντικά και κοινωνικά ζητήματα.

Εάν, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, η σημερινή Κυβέρνηση επιμένει στην ολοκληρωτική απόσυρση του δημοσίου στην πώληση του συνόλου των ΕΛΠΕ, τότε αυτό συνεπάγεται –αν συμβεί αυτό και δεν το διαψεύσετε, κύριε Χατζηδάκη- πλήρη υπαναχώρηση του δημοσίου συμφέροντος προς όφελος των ιδιωτών.

Έχει, λοιπόν, –για να απαντήσω και στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας- τεράστια σημασία η αποσαφήνιση και η διαλεύκανση του πλαισίου, μέσα στο οποίο συζητούμε σήμερα την κύρωση των τεσσάρων συμβάσεων, γιατί εκτός του ότι και στις τέσσερις συμμετέχουν τα ΕΛΠΕ, πρόκειται για ένα μείζον εθνικό ζήτημα, με οικονομικές, περιβαλλοντικές και γεωπολιτικές διαστάσεις.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Όταν το υπογράφατε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ: Η έρευνα και η αξιοποίηση των υδρογονανθράκων βασίστηκε στην ύπαρξη ενός σοβαρού βραχίονα του δημοσίου για άσκηση ενεργειακής πολιτικής, όπως είναι τα ΕΛΠΕ.

Αν, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση εφαρμόσει την πλήρη απόσυρση του δημοσίου από τα ΕΛΠΕ, τότε θα πρόκειται, προφανώς, για μια απόφαση που θα επιφέρει την απώλεια όλων των ωφελιών που απορρέουν από την αξιοποίηση των υδρογονανθράκων.

Συμπερασματικά, η κύρωση των σημερινών συμβάσεων θα έχει πολιτική, οικονομική και εθνική ουσία, μόνο αν στα ΕΛΠΕ παραμείνει με ισχυρό ποσοστό το δημόσιο. Πρόκειται για μια τεράστια εταιρεία με πλούσια εξαγωγική δραστηριότητα σε αρκετές χώρες των Βαλκανίων και στην Κύπρο, διαθέτει σύγχρονη τεχνολογία, καταφέρνει στο επίπεδο της παραγωγικής δραστηριότητας να κατέχει μια από τις υψηλότερες θέσεις σε παγκόσμια κλίμακα. Το να μην ελέγχει, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, μια τέτοια εταιρεία στη χώρα είναι εκτός λογικής.

Κύριε Υπουργέ, ο λαός πολλές φορές λέει ότι «πουλάει κάποιος άνθρακα για θησαυρό». Σας παρακαλούμε, λοιπόν, να μην πρωτοτυπήσετε και να μην πουλήσετε θησαυρό για άνθρακα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Λοβέρδος Ιωάννης από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ομολογώ ότι σήμερα το πρωί που ήρθα στη Βουλή δεν είχα σκοπό να πάρω τον λόγο. Δεν συμμετέχω καν στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, δεν έχω μελετήσει το περιεχόμενο των συμβάσεων, γιατί θεωρούσα ότι ήταν κάτι πολύ απλό. Ήταν μια κύρωση συμβάσεων που είχε φτιάξει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει φτιάξει τις συμβάσεις αυτές. Έλεγα σήμερα κατά τις δέκα το πρωί που ήρθα, λίγο προτού αρχίσει η συνε-

δρίαση, ότι θα είναι πολύ απλά τα πράγματα. Θα έρθουν εδώ, θα μιλήσουν οι εισηγητές, θα είναι διεκπεραιωτικού χαρακτήρα, θα ψηφίσουν όλοι υπέρ και θα φύγουμε.

Ξαφνικά διαπιστώνω ότι υπάρχει αλλαγή στάσης από πλευράς του ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος μέχρι τώρα έφτιαξε τη σύμβαση, δεν δέχεται να την ψηφίσει. Έπεσα από τα σύννεφα!

Αν ήταν η λογική του φίλου μου, του Νίκου Φίλη, τον οποίο καλωσορίζω και πάλι στη Βουλή, τον οποίο γνωρίζω και πάρα πολλά χρόνια -είναι ένας πολύ συνεπής άνθρωπος, ο οποίος έχει τις απόψεις του, σεβαστές, που έχουν να κάνουν με την κλιματική αλλαγή- δεν θα είχα κανένα πρόβλημα να πω ναι, εδώ να κάτσουμε να το συζητήσουμε. Μπορεί να διαφωνήσουμε, να συμφωνήσουμε, μπορεί να έχουμε μια διαφορετική αντίληψη των πραγμάτων.

Όμως εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με αυτό. Ο Νίκος Φίλης ουσιαστικά διαφώνησε με τη σύμβαση του ΣΥΡΙΖΑ, αν δεν το έχετε καταλάβει. Διαφώνησε, γιατί υπεγράφη αυτή η σύμβαση, όχι γιατί σήμερα θα κυρωθεί.

Άκουσα και την εισήγηση του καλού μου, επίσης, φίλου, τον οποίο όντως εκτιμώ ιδιαίτερα -το γνωρίζω και ο ίδιος- του Κώστα Ζαχαριάδη, οποίος προσπάθησε -λυπάμαι που θα το πω, Κώστα μου!- να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, γι' αυτό και του βγήκε -επικοινωνιακά το λέω αυτό- μια μικρή αμηχανία. Πώς να μη σου βγει μια μικρή αμηχανία; Ήρθες εδώ πέρα για να πεις «δεν θα ψηφίσω τη σύμβαση για μερικές φτιάξαμε». Με ποιο επιχείρημα;

Ακούστε το επιχείρημα, ότι τα ΕΛΠΕ τα οποία δεν είναι υπό δημόσιο έλεγχο, το 35% έχει το δημόσιο...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Το μανάτζμεντ έχει.

ΙΩΑΝΝΗΣ-ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Το μανάτζμεντ βγαίνει από τη γενική συνέλευση. Ποιος έχει την πλειοψηφία στη γενική συνέλευση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Υπάρχει νόμος ο οποίος δίνει το μανάτζμεντ.

ΙΩΑΝΝΗΣ-ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Εντάξει.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Διαβάστε πρώτα τη σύμβαση παραχώρησης, κύριε Λοβέρδο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Έχει δίκιο, όμως...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Όχι, δεν έχει.

ΙΩΑΝΝΗΣ-ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Καλά, αυτό θα το ξαναδούμε.

Με την προοπτική ότι ενδεχομένως θα απωλέσει το ελληνικό δημόσιο το management των ΕΛΠΕ, όπως ισχυρίζονται οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, με την προοπτική ότι θα γίνει αυτό, χωρίς να το ξέρουμε, προσωπικά δεν σας κρύβω ότι εγώ -επειδή είμαι φιλελεύθερος και πάντα ήμουν φιλελεύθερος- είμαι εναντίον του να ασκεί το δημόσιο επιχειρηματικές δραστηριότητες. Όμως αυτή είναι η προσωπική μου άποψη. Η Κυβέρνηση θα πράξει αυτό που θα πει ο Υπουργός ή αυτό που θα πει ο Πρωθυπουργός.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ο κ. Χατζηδάκης...

ΙΩΑΝΝΗΣ-ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ο κ. Χατζηδάκης είναι αρκετά ικανός, αγαπητέ κύριε Πολάκη, να υπερασπιστεί τον εαυτό του μόνος του και αρκετά έμπειρος και να πει τις απόψεις του ελεύθερα. Και θα τις πει, υποθέτω, ξανά στη συνέχεια.

Όμως αυτό που έχει σημασία είναι -γιατί είναι το πολιτικό θέμα της όλης υπόθεσης, δεν έχει να κάνει ούτε με την κύρωση των σημερινών συμβάσεων ούτε με τα ΕΛΠΕ ούτε με τίποτα άλλο- ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να βρει τον βηματισμό του. Κατανοητό. Μετά την ήττα της 7^{ης} Ιουλίου προσπαθεί να βρει τον βηματισμό του. Κατανοητό είναι αυτό. Εγώ το καταλαβαίνω. Πάντα ένα κόμμα, το οποίο περνάει από την κυβέρνηση στην αντιπολίτευση, ψάχνει να βρει το χαρακτήρα που θα έχει μετά τις εκλογές.

Δεν θα μπω εγώ -δεν με αφορά- στη λογική που εκφράζεται, για το κατά πόσο θα πασοκοποιηθεί, αν θα γίνει λιγότερο ή περισσότερο ΠΑΣΟΚ, λίγο Αριστερά ή λίγο ΠΑΣΟΚ. Αυτά δεν αφορούν εμένα, αφορούν εσάς και το εσωτερικό σας. Αυτό, όμως, που αφορά όλους τους Έλληνες, είναι τι αντιπολίτευση θα ασκεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Διότι η χώρα -κακά τα ψέματα- συνεχίζει να διέρχεται πολύ δύσκολες καταστάσεις.

Και, πράγματι, το μεταναστευτικό είναι πάρα πολύ μεγάλο ζή-

τημα. Και, πράγματι, η οικονομία ακόμα δεν έχει ορθοποδήσει. Και, πράγματι, υπάρχουν τεράστια προβλήματα που αφορούν τη λειτουργία του κράτους. Και σε αυτή την δύσκολη συγκυρία θα έπρεπε και η Κυβέρνηση να είναι υπεύθυνη -και είναι- και η Αντιπολίτευση να είναι υπεύθυνη ασκώντας τον αντιπολιτευτικό της ρόλο.

Γιατί εδώ, όλοι μας είτε είμαστε ΣΥΡΙΖΑ είτε είμαστε Νέα Δημοκρατία είτε είμαστε Ελληνική Λύση είτε ΜέΡΑ25 είτε ΚΚΕ είτε οποιοδήποτε κόμμα, όλοι εδώ υπάρχουμε για να υπηρετούμε την πατρίδα, για να υπηρετούμε το κοινωνικό σύνολο, για να υπηρετούμε τις επόμενες γενιές.

Και εάν η συζήτηση -επαναλαμβάνω- ήταν για την κλιματική αλλαγή, να την κάνουμε κάποια στιγμή αυτή τη συζήτηση, γιατί πρέπει να γίνει, αλλά χωρίς λαϊκισμούς και χωρίς ψευδοσυναισθηματισμούς. Πρέπει να γίνει, γιατί είναι όντως πολύ σοβαρό το ζήτημα αλλά δεν αφορά το σημερινό θέμα.

Το σημερινό θέμα είναι η κύρωση συμβάσεων εξορύξεως που έχει υπογράψει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και που κυρώνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για λόγους χρονικούς και μόνον. Καμία αλλαγή δεν επήλθε σε αυτές τις συμβάσεις.

Από εκεί και πέρα όλο αυτό είναι ένα πρόσχημα, για να δώσετε μία απλή διαφοροποίηση, η οποία τελικά δεν αφορά και κανέναν έξω από αυτή εδώ την Αίθουσα. Σας βεβαιώ ότι σήμερα κανένας δεν θα μάθει τι έγινε σ' αυτή εδώ την Αίθουσα, όπως και μεθαύριο το πρωί που θα γίνει η ονομαστική ψηφοφορία, που κατά τη γνώμη μου είναι άχρηστη.

Από εκεί και πέρα, λοιπόν, αυτό που σας θερμοπαρακαλώ -για να είναι καλές και οι συζητήσεις εδώ στη Βουλή- είναι να έχετε μία πιο υπεύθυνη στάση, όταν βρείτε το βηματισμό σας και όταν αποφασίσετε πόσο ΠΑΣΟΚ θα είστε από εδώ και πέρα.

Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο κ. Γιαννούλης Χρήστος από τον ΣΥΡΙΖΑ και στη συνέχεια να ετοιμάζεται ο κ. Συναχάκης από το ΚΚΕ.

Κύριε Γιαννούλη, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μάλλον αυτό εύχεται -παίρνοντας αφορμή από τον καλό συνάδελφο κ. Λοβέρδο- η Νέα Δημοκρατία, να μη μαθαίνει ο κόσμος τι συζητιέται, τι αποφασίζεται και πώς προσεγγίζονται τα πράγματα μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Πολλές φορές το καταφέρνετε, αλλά πολλές φορές δεν βγαίνει αυτό το χαρτί.

Κύριε Υπουργέ, εάν δεν κάνω λάθος, πριν από λίγες μέρες ήσασταν στο Λιτόχωρο, στις παρυφές του Ολύμπου και ίσως ήταν η αιτία που δεν μπορούσατε να παρευρεθείτε χτες στην επιτροπή περιφερειών, που συζητήθηκε ένα περιβαλλοντικό, επίσης, θέμα για την αέρια ρύπανση στην Μαγνησία και στο Βόλο.

Στον Όλυμπο και το Λιτόχωρο, τα οποία επισκεφθήκατε, σας υποδέχτηκαν κομματικά στελέχη και φίλοι σας. Παρέλειψαν ίσως να σας πουν ότι η θερμοκρασία έχει ανέβει περίπου ένα βαθμό στις παρυφές του Ολύμπου.

Άρα θέλω να σας θυμίσω κάτι. Αυτή τη συμβουλή μου την έδωσε και ο πολιτικός ψυχοθεραπευτής μου, στον οποίον πήγα από την αρχή της συζήτησης μέχρι τώρα. Συζητώντας με τον πολιτικό ψυχοθεραπευτή που μας συστήσατε να πάμε, αυτός μου είπε κάτι πολύ απλό. Μου λέει: «Το κλίμα και το περιβάλλον δεν είναι μόδα, είναι ανάγκη, ούτε είναι διέξοδος διαφυγής για πολιτικά αδιέξοδα». Σε όλη σας την εισαγωγική ομιλία που παρακολούθησα, ασχοληθήκατε με το τι γίνεται από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, θεωρώντας ότι ακόμα και πιθανή μετατόπιση είναι έγκλημα καθιστώσεως.

Θέλω να σας πω, όμως, κύριε Χατζηδάκη, ότι, πραγματικά, απέναντι στις νέες γενιές, απέναντι στον γιο μου, απέναντι στο παιδί σας που είναι μικρότερης ηλικίας και έχει έλθει σ' αυτόν τον κόσμο, δεν θα απαντήσουμε στη βάση μετατόπισης ΣΥΡΙΖΑ ή Νέας Δημοκρατίας. Θα απαντήσουμε επί δεδομένων που δημιουργούνται για το μέλλον τους. Σ' αυτό το μέλλον ...

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Από τον Ιούλιο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Τι εννοείτε από τον Ιούλιο;

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Τα δεδομένα που προέκυψαν από τον Ιούλιο μέχρι σήμερα, εννοώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Τα δεδομένα δεν αλλάζουν μόνο μέσα στους μήνες, κύριε συνάδελφε. Είναι μια διαρκής αναξιπιστία που διέπει το κόμμα σας. Δεν έχει σχέση με αυτό και να σας πω γιατί. Όσο και αν γελάτε, θα σας θυμίσω ότι πρέπει να εμπιστευτούμε μια Κυβέρνηση που θα κυρώσει αυτές τις συμβάσεις, για να αφήσω τα πρόσφατα.

Σήμερα είδα κάποια στιγμή, κύριε Χατζηδάκη, τον Υπουργό Υγείας να κάθεται δίπλα σας για λίγα λεπτά. Ξέρετε ότι είναι ντροπιαστικό, είναι εγκληματικό σήμερα αυτό που έκανε ο κ. Κικιλίας να καταργήσει το αυτοδιόικτο του ΚΕΘΕΑ, σε μια άλλη πηγή της ανθρωπότητας σχετική με τα ναρκωτικά και την υγεία των νέων ανθρώπων. Κλείνω, όμως, την παρένθεση.

Δεν έχει εμπιστοσύνη η Κυβέρνηση που κατάφερε στις 7 Ιουλίου να αναλάβει τη διακυβέρνηση αυτού του τόπου, κύριε Χατζηδάκη, γιατί είναι η Κυβέρνηση που μίλησε για την καταστροφή της ΔΕΗ και σας διέψευσαν στη συνέχεια οι λογιστές, είναι η Κυβέρνηση που δέχεται καθ' υπόδειξη της «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ» τις ΚΥΑ που χρειάζονται για τη λειτουργία της, είναι η Κυβέρνηση που προσέλαβε ως Υφυπουργό τον διευθύνοντα σύμβουλο της «ΛΑΜΔΑ», είναι η Κυβέρνηση που δεν κάνει τίποτα για τις ανεμογεννήτριες που σπέρνονται σε όλη την Ελλάδα, είναι η Κυβέρνηση που δεν έκανε τίποτα για τη δυσσομία ή δεν σκέφτεται να προτείνει κάτι για το κλίμα, το περιβάλλον, για τη δυσσομία στον Βόλο ή στον Εύοσμο της Θεσσαλονίκης. Θα μπορούσα να προσθέσω και άλλες αφορμές για το γεγονός ότι δεν μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη σε εσάς και την Κυβέρνησή σας για τα παιδιά μας.

Σε ό,τι αφορά τη μετατόπιση, στην πολιτική ξέρετε η μετατόπιση δεν είναι κατ' ανάγκη κάτι κακό. Γίνεται προβληματική όταν γυρίζει τον κόσμο πίσω. Μια πολιτική μετατόπιση όπως περιγράφηκε και από άλλους συναδέλφους μου, όταν βοηθάει τον κόσμο, όταν συμβάλλει στο μέλλον, είναι βήμα. Όταν όμως γυρίζετε πίσω, όπως εσείς με συνέπεια κάνετε τους τελευταίους μήνες, αυτά είναι βήματα οπισθοδρόμησης.

Θα αναφέρω ένα παράδειγμα. Βλέπω ότι το παίρνετε πολύ αστεία, κύριε συνάδελφε, το θέμα περιβάλλον. Φαντάζομαι ότι δεν το παίρνετε, δεν θέλετε να το πάρετε τόσο αστεία.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ - ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Μη γίνεστε προβλητικούς τώρα.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Έχετε θέμα με τη μετατόπιση. Δεν απευθυνόμουν σε εσάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Όχι, με καμμία μετατόπιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, μην κάνετε διάλογο.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Με τον ψυχοθεραπευτή πρέπει μάλλον να έχουμε πρόβλημα. Τουλάχιστον σεβαστείτε αυτόν που μιλάει. Γελάστε μόνος σας.

Αναφέρω ένα σημερινό παράδειγμα, λοιπόν, κύριε Χατζηδάκη, αν θέλετε να μιλήσουμε για την αξιοπιστία πολιτικών δυνάμεων που θα αναλάβουν και τον έλεγχο αυτών των συμβάσεων. Στη λίμνη Κορώνεια στείλατε τον γενικό σας γραμματέα να συμμετάσχει σε μια σύσκεψη υπό τον Υφυπουργό Μακεδονίας - Θράκης, όπου για ένα νεκρό τοπίο πλέον αποφάσισαν να κάνουν μια επιτροπή για μια λίμνη, η οποία χρειάζόταν μια μπουλντόζα από την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, για να αποφράξει τις διόδους που υπήρχαν από δύο διπλανές λίμνες και την τροφοδοτούσαν με νερό. Με αυτή την περιβαλλοντική πρακτική και αντίληψη των πραγμάτων θα ελέγχετε και τις υπό κύρωση συμβάσεις;

Θέλω να κλείσω λέγοντας -και να συνεισφέρω στον χρόνο των υπόλοιπων ομιλητών- ότι τα ΕΛΠΕ, επειδή τυχαίνει η μονάδα της Θεσσαλονίκης να είναι στον χώρο που κινούμαστε, ήταν ένα δημοσιο περιουσιακό στοιχείο το οποίο συνεχίζει και μπορεί να συνεχίσει - εάν δεν το καταντήσετε Ολυμπιακή- να προσφέρει στη δημόσια οικονομία.

Για όλα αυτά, βέβαια, δεν χρειάζεται να ασκείτε μόνο αυτή τη μονοδιάστατη αντιμετώπιση των προβλημάτων. Χρειάζεται να αντιληφθείτε ότι όλα αυτά που συζητά και η κοινωνία έξω, μικρές ή μεγαλύτερες ηλικίες, για το μέλλον και τις ανησυχίες, για το κλίμα, για το περιβάλλον, για τον πλανήτη, δεν είναι πράγματα

με τα οποία μπορεί να παίξει κανείς ή να γελά αδιάφορα μέσα σε ένα Κοινοβούλιο ή οπουδήποτε αλλού. Είναι πολύ σοβαρά και δυστυχώς τρώτε με μεθοδικότητα και επιμονή το καταπίστευμα που σας έδωσε ο ελληνικός λαός στις 7 Ιουλίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεκαπέντε Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, σύμφωνα με το άρθρο 72 του Κανονισμού της Βουλής, κατέθεσαν αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, που αφορά, βεβαίως, και τις τέσσερις κυρώσεις των συμβάσεων.

Η συζήτηση θα γίνει την Πέμπτη 3 Οκτωβρίου, δηλαδή μεθαύριο και ώρα 10.30', για να διευκολυνθεί και ο κύριος Υπουργός, ο οποίος έχει ένα ταξίδι στο εξωτερικό. Το λέω αυτό, διότι δεν ξέρουμε ακόμα αν θα λειτουργήσει το ηλεκτρονικό σύστημα ψηφοφορίας. Γίνεται προσπάθεια από τις υπηρεσίες της Βουλής να λειτουργήσει, μήπως την Πέμπτη είμαστε έτοιμοι.

Επίσης, η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας κατέθεσε τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών. Η συζήτηση στην Ολομέλεια για την άρση ή μη της βουλευτικής ασυλίας θα γίνει την Πέμπτη 3 Οκτωβρίου αμέσως μετά την ονομαστική ψηφοφορία. Θα υπολογίσετε περίπου στις 11.30'. Αν γίνει ηλεκτρονική ψηφοφορία, θα τελειώσουμε και πολύ πιο γρήγορα.

Συνεπώς επαναλαμβάνω ότι η ονομαστική ψηφοφορία θα γίνει την Πέμπτη 3 Οκτωβρίου στις 10.30' και αμέσως μετά, στις 11.30', οι αιτήσεις για την άρση ασυλίας των συναδέλφων.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Εμμανουήλ Συντυχάκης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας οικοδομεί πάνω στα θεμέλια που έβαλε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, προχωρώντας με ταχύτατους ρυθμούς στην κύρωση των τεσσάρων συμβάσεων παραχώρησης για έρευνα, εξόρυξη και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων στο Ιόνιο, δυτικά και νοτιοδυτικά της Κρήτης σε μεγάλους μονοπωλιακούς ομίλους.

Και ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ προετοίμασε το έδαφος, σήμερα κάνει πως δεν εννεί για τον «φόνο» απολύτως τίποτα. Εμφανίζεται υπερασπιστής του δημοσίου συμφέροντος, περιορίζοντας υποκριτικά την αντιπαράθεσή του στο ποσοστό ιδιωτικοποίησης των ΕΛΠΕ, όταν ο ίδιος την είχε δρομολογήσει σε συνεννόηση με το ΤΑΙΠΕΔ και τον όμιλο Λάτση, έτσι ώστε να πουληθεί το 50% συν ένα των μετοχών.

Να θυμίσω επιπλέον ότι η βασική επιχειρηματολογία επί ΣΥΡΙΖΑ, που αναπτύχθηκε από κοινού με τους εκπροσώπους των κοινοπραξιών για την αναγκαιότητα έρευνας και εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων, μιλούσε για ψήφο εμπιστοσύνης στην ελληνική οικονομία ως βήμα για την ανάπτυξη, τη γεωστρατηγική αναβάθμιση, σταθερότητα στην περιοχή, για προστασία -δήθεν- του περιβάλλοντος, μιλούσε περί Ταμείου Γενεών, σε μια προσπάθεια να καλλιεργήσει κλίμα ψεύτικων προσδοκιών, για να εξασφαλίσει τη συναίνεση του λαού στα σχέδια καταλήστευσης του ενεργειακού πλούτου της χώρας και την απρόσκοπτη κερδοφορία των ενεργειακών μονοπωλιακών ομίλων, που δραστηριοποιούνται στην περιοχή μας.

Η ανάπτυξη που ευαγγελίζονται όλα τα αστικά κόμματα μέσω της εκμετάλλευσης κοιτασμάτων -και όχι μόνο- σημαίνει για τον λαό μεγαλύτερη ενεργειακή φτώχεια, σάρωμα εργασιακών δικαιωμάτων και υπονόμευση των ενεργειακών και άλλων δυνατοτήτων της χώρας, ενώ εκείνος που θα κληθεί να χρυσοπληρώσει τη χρήση όποιων άλλων υποδομών φτιαχτού και τις ανάγκες της εξόρυξης, θα είναι και πάλι ο λαός.

Όσο για τις νέες θέσεις εργασίας που προβάλλουν ως το τυράκι στη φάκα, αυτές θα είναι κυρίως περιορισμένου χρονικού διαστήματος, όσο διαρκούν τα έργα και κατά βάση κακοπληρωμένες. Άλλωστε είναι απτό το παράδειγμα της κατασκευής του ΤΑΠ στη Μακεδονία και την Θράκη.

Κατά τη γνώμη μας δεν πρέπει να υπάρξει και κανένας εφησυχασμός από τις εξαγγελίες για τα δήθεν μέτρα προστασίας

του περιβάλλοντος. Κανένας έλεγχος δεν υπάρχει σε αυτές τις επενδύσεις, οι οποίες γίνονται με fast track διαδικασίες και όλα θυσιάζονται στο βωμό του κέρδους.

Ακόμα και η στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων της εταιρείας που αναλαμβάνει τις εξορύξεις στην Κρήτη, όταν αυτή συζητήθηκε στο περιφερειακό συμβούλιο πριν ένα χρόνο και την ενέκρινε η πλειοψηφία, επισήμανε τους κινδύνους και τις αρνητικές συνέπειες που θα έχουν στο περιβάλλον, όπως ο υποθαλάσσιος θόρυβος, ο οποίος ενδέχεται να επηρεάσει κυρίως τα κητώδη είδη, τα μεγάλα θαλάσσια βάθη που κάνουν επισφαλής τη μεταφορά, αποθήκευση και διάθεση ουσιών που θα χρησιμοποιηθούν για την υλοποίηση του προγράμματος, τα μεγάλα παραγόμενα υγρά και στερεά απόβλητα, οι εκπομπές αερίων ρύπων και ο κίνδυνος ατυχήματος και ρύπανσης, διαρροής και πετρελαιοκηλίδας, όπως συνέβη -λέω εγώ- στον Κόλπο του Μεξικού το 2010.

Οι εκπρόσωποι του ΣΥΡΙΖΑ τότε έπαιζαν ένα κρυφτούλι, για να κρύψουν τις πραγματικές τους προθέσεις. Εντελώς υποκριτικά είπαν ότι στη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, χωρίς να μπαίνουν στην ουσία, ενώ ταυτόχρονα η κυβέρνηση της τους, του ΣΥΡΙΖΑ δηλαδή, τότε προχωρούσε ακάθεκτη στις συμφωνίες με τους μονοπωλιακούς κολοσσούς, σπέρνοντας ανέξοδες υποσχέσεις.

Μόνο το ΚΚΕ, εδώ στη Βουλή τότε, σήμερα, όπως και η Λαϊκή Συσπείρωση, στα περιφερειακά και δημοτικά συμβούλια αποκάλυψαν και αποκαλύπτουν αυτές τις ληστρικές συμφωνίες για την παράδοση του ενεργειακού πλούτου της χώρας στις πολυεθνικές, τονίζοντας πως ενεργειακή πολιτική προς όφελος του λαού και ταυτόχρονα προστασία του περιβάλλοντος, μόνο σε μία λαϊκή εξουσία μπορούν να εξασφαλιστούν.

Ως γνωστόν ο έλεγχος των πηγών ενέργειας και των δρόμων μεταφοράς τους αποτελεί πεδίο οξύτατων συγκρούσεων στην περιοχή μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών, Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ρωσίας, καθώς επίσης και μεταξύ περιφερειακών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων όπως η Τουρκία, το Ισραήλ, το Ιράν, η Σαουδική Αραβία, η Αίγυπτος και άλλες χώρες.

Χθες ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών μιλώντας στην Ελληνική Ένωση Επιχειρηματιών, χαρακτήρισε τη χώρα μας «στρατηγική επένδυση και πηγή λύσεων, όπου η ανάπτυξη και οι επενδύσεις είναι πολύ σημαντικές προφανώς για την Ελλάδα...», το προφανές το λέει αυτός, «...αλλά και για την Ευρώπη, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το NATO και μέσω του NATO για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής». Δηλαδή γεωστρατηγικός μεντεσές με μεγαλύτερη εμπλοκή στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς ως σημαιοφόρος του NATO στην περιοχή και μετατροπή της σε ενεργειακό κόμβο για λογαριασμό και του ξένου και του ντόπιου κεφαλαίου.

Αυτή είναι η ψήφος εμπιστοσύνης των Ηνωμένων Πολιτειών στην Ελλάδα, για την οποία χειροκροτούν οι επιχειρηματικοί όμιλοι, το NATO, η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κόμματα σας, τα αστικά κόμματα. Για τη χώρα, όμως, και τον λαό αυτό σημαίνει μετατροπή της μισής και πλέον χώρας σε δολοφονική βάση εφόρμησης, με την κατάπτυστη συμφωνία για την ανανέωση της συμφωνίας για τις βάσεις που συζητιέται σε λίγες μέρες στο πλαίσιο του στρατηγικού διαλόγου με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, παρουσία και του Αμερικανού Υπουργού Εξωτερικών εδώ στη χώρα.

Για την Κρήτη, ειδικά, μία τέτοια εμπλοκή της χώρας σημαίνει περαιτέρω αναβάθμιση της βάσης της Σούδας, γεγονός που την καθιστά νούμερο ένα στόχο στο πλαίσιο των αντιθέσεων στην περιοχή, με ό,τι κινδύνους συνεπάγεται αυτό για τον λαό της.

Δυστυχώς ακόμα και για ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα η πλειοψηφία του Περιφερειακού Συμβουλίου Κρήτης, ΣΥΡΙΖΑ και Κίνημα Αλλαγής, καταψήφισε το ψήφισμα της Λαϊκής Συσπείρωσης ενάντια στην κατάπτυστη συμφωνία Ελλάδας - Ηνωμένων Πολιτειών για την επέκταση των βάσεων και ειδικά της Σούδας, ενώ βέβαια η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας ζήτησε την αναβολή της συζήτησης, επειδή το θέμα -λέει- είναι σοβαρό.

Άξιος ο μισθός όλων! Αποδείχθηκαν, όπως και τα κόμμάτα τους, ναοικότεροι των ναοικών. Οι προκλητικές τοποθετήσεις της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, του ΣΥΡΙΖΑ και των

άλλων κομμάτων του κεφαλαίου πως η εμπλοκή της χώρας μας στους επικίνδυνους σχεδιασμούς των ΗΠΑ, του NATO και της Ευρωπαϊκής Ένωσης εγγυώνται την ασφάλεια και την ειρήνη, είναι παραμύθια της Χαλιμάς, προσβάλλουν και υποτιμούν τον λαό μας.

Το ΚΚΕ όχι μόνο καταψηφίζει αυτές τις ληστρικές συμβάσεις -τα είτε άλλωστε ο εισηγητής μας, ο Νίκος Καραθανασόπουλος- αλλά καλούμε τον λαό, τη νεολαία, όλους τους εργαζόμενους να κλιμακώσουν την πάλη τους ενάντια σε αυτούς τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και ανταγωνισμούς στην περιοχή, την παρουσία του NATO και τη βάση της Σούδας, απαιτώντας την αποδέσμευση της χώρας από το NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση και οργανώνοντας την κοινή δράση με τους λαούς της περιοχής ενάντια στις κυβερνήσεις και στις αστικές τάξεις των χωρών τους.

Για το ΚΚΕ η αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας μπορεί να γίνει προς όφελος του λαού, μόνο όταν τα μέσα παραγωγής, οι πλουτοπαραγωγικές πηγές, οι εγχώριες πηγές ενέργειας, τα μέσα παραγωγής και διανομής της ενέργειας θα είναι κοινωνική ιδιοκτησία ως προϋπόθεση για τη μείωση της ενεργειακής εξάρτησης της χώρας, για τη συνδυασμένη και ισόρροπη αξιοποίηση όλων των μορφών ενέργειας, την προστασία του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας, των οικιστικών ζωνών και γενικότερα την ισόρροπη παρέμβαση του ανθρώπου στο περιβάλλον, την εξοικονόμηση ενέργειας, την εξασφάλιση επαρκούς και φθηνής λαϊκής κατανάλωσης, την ασφάλεια των εργαζομένων στον κλάδο, την εξασφάλιση σταθερής εργασίας, την αμοιβαία επωφελή διακρατική συνεργασία για έρευνα και αξιοποίηση των πηγών, την αξιοποίηση του εγχώριου επιστημονικού δυναμικού και τη θωράκιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ για την ανοχή.

Βέβαια ένας τέτοιος δρόμος ανάπτυξης προϋποθέτει πριν από όλα και πάνω από όλα, η εργατική τάξη, ο λαός να πάρει στα χέρια του το τιμόνι της εξουσίας και τα κλειδιά φυσικά της οικονομίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε πριν μπω στο κυρίως ζήτημα, να κάνω δύο επισημάνσεις σε δύο θέματα που έχουν συνάφεια, αν και δεν ταυτίζονται με το θέμα καθαυτό που συζητάμε.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας κάνω ένα ερώτημα: Πρόσφατα δρομολογήσατε τις αυξήσεις στις τιμές του ρεύματος της ΔΕΗ. Ήδη παρατηρείται ένα φαινόμενο. Ιδιωτικές εταιρείες παροχής ρεύματος διαβλέποντας προφανώς δυνατότητες υψηλότερης κερδοφορίας, ανταγωνίζονται με διαφημιστική καμπάνια προσέλκυσης νέων πελατών προσφέροντας εκπτωτικά πακέτα. Λέγεται -και εδώ θέλω την απάντησή σας- ότι τις τελευταίες μέρες παρατηρείται το φαινόμενο, η ΔΕΗ να χάνει κάθε μέρα περίπου τρεις χιλιάδες πελάτες σε αυτή τη διαδικασία. Αν ισχύει αυτό, τι είδους εξυγίανση των οικονομικών της ΔΕΗ και ανάπτυξη σε νέα βάση μπορείτε να πετύχετε, πέρα από τα άλλα ζητήματα που προκύπτουν από την αύξηση της τιμής του ρεύματος για τους καταναλωτές;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δεύτερο είναι ένα ζήτημα που εξελίσσεται στην ευρύτερη περιοχή του Πειραιά, στη Δραπετσώνα, εδώ και καιρό. Οι κάτοικοι της Δραπετσώνας και του Κερατσινίου αλλά συχνά και της ευρύτερης περιοχής του Πειραιά μέχρι και τη Σαλαμίνα και την πόλη του Πειραιά και άλλες γειτονίες που γειτνιάζουν, υποφέρουν από οσμές που είναι πολύ δυσάρεστες και πολύ ενοχλητικές και με διάφορες καιρικές συνθήκες και χειμώνα και καλοκαίρι.

Διεξάγεται έρευνα, με πρωτοβουλία και του Δήμου Δραπετσώνας - Κερατσινίου και της περιφέρειας, μέχρι πρότινος, του Αντιπεριφερειάρχη Γιώργου Γαβρίλη, με θεσμικό και συστηματικό τρόπο. Έχουν συμβληθεί με το πανεπιστήμιο, με το Πολυτεχνείο,

με τον «Δημόκριτο», με οργανισμούς. Έχουν φανεί ήδη κάποια δείγματα και είναι μπροστά η ολοκλήρωση της έρευνας.

Μία από τις πιθανότερες αιτίες της ρύπανσης αυτής και των οσμών είναι η εταιρεία «OIL ONE», που έχει εγκαταστάσεις εκεί, σε γεινιάζοντα χώρο των πρώην λιμενοβιομηχανικών εγκαταστάσεων των λιπασμάτων, που συλλέγει, αποθηκεύει και επεξεργάζεται λιμενικά ναυτιλιακά λύματα, απόβλητα.

Ενώ δικαίως ο αρετός άρχων, ο Χρήστος Βρεττάκος, ο μέχρι πρότινος και επανεκλεγείς Δήμαρχος με μεγάλη πλειοψηφία, διαμαρτύρεται, καταγγέλλει, ανησυχεί, εκπροσωπώντας τους δημότες του, δέχεται μία αγωγή από τον επιχειρηματία που του ζητάει ένα υπέρογκο ποσό, τον απειλεί με φυλάκιση κ.λπ., επικαλούμενος ότι υπάρχουν περιβαλλοντικές μελέτες.

Αυτή είναι και η συνάφεια, πέρα από την αναγκαιότητα και ενώπιον του Κοινοβουλίου να αναδείξω αυτό το ζήτημα, ότι δεν μπορεί να είναι πανάκεια και να τελειώνουμε κάθε ιστορία που έχει να κάνει με την αρμονική συνύπαρξη της παραγωγικής βάσης, με την προστασία του περιβάλλοντος και των πολιτών, με την επίκληση ότι υπάρχει μία περιβαλλοντική μελέτη. Κι αυτό δεν μπορεί να καλύψει πραγματικές ανάγκες.

Μπαίνω, λοιπόν, τώρα στο θέμα. Κάνω κι εδώ δύο προσημειώσεις. Είναι πάνω από δέκα χρόνια και περισσότερο που αρχικά σε λαθρόβια έντυπα ή σε ανάλογης ποιότητας τηλεοπτικούς σταθμούς κ.λπ. είχε ξεσπάσει -θα το θυμάστε όλοι σας- μία συζήτηση εντεινόμενη φιλολογία, στην οποία συμμετείχαν περισσότεροι επιστήμονες δήθεν, με μία περίεργη επιστημονιστική, οι οποίοι κατήγγελλαν και επιχειρηματολογούσαν ότι υπάρχει μία συνωμοσία διεθνής εναντίον της Ελλάδας, για να μην εντοπιστούν και να μην ξεκινήσει η διαδικασία έρευνας και εξόρυξης των υδρογονανθράκων που βρίσκονται στην ελληνική επικράτεια, στο Ιόνιο, στην Κρήτη και αλλού.

Αυτό πήρε διαστάσεις παράλογες. Ακούστηκαν τερατολογίες κάθε είδους -τις ακούσαμε και σήμερα, γιατί υπάρχει και συνέχεια- ότι ο Δημήτρης Μπάτσος εκτελέστηκε γι' αυτόν τον λόγο. Δεν εκτελέστηκε γιατί ήταν κομμουνιστής που αγωνιζόταν για τη χειραφέτηση του ελληνικού λαού, αλλά εκτελέστηκε γιατί είχε αναδείξει το ζήτημα των υδρογονανθράκων και της βιομηχανικής παραγωγής στην Ελλάδα. Φαίνεται ότι αυτή η ιστορία έχει πολλές πλευρές, γιατί έχει και πάρα πολλές παραμέτρους αυτή η επιχειρηματολογία και συνεχίζεται να έχει και παίζονται πάρα πολλά παιχνίδια.

Ένα άλλο που θέλω, επίσης, να θέσω είναι ότι όταν πήγαμε το 2013 - 2014 ως αξιωματική αντιπολίτευση με τον Πρόεδρο Αλέξη Τσίπρα στην Κύπρο ως αντιπροσωπεία, τότε που ήταν σε εξέλιξη η συζήτηση για τους υδρογονάνθρακες όλες οι πολιτικές δυνάμεις, ο μακαρίτης Πρόεδρος Χριστόφιας, ο Αναστασιάδης ως Αρχηγός της αντιπολίτευσης, μας έλεγαν πολλά και διάφορα, άλλα σε ένα πράγμα συμφωνούσαν απολύτως: Στο ότι η διαχείριση των υδρογονανθράκων που ήταν πια δρομολογημένη διαδικασία, θα γινόταν από απολύτως κρατική εταιρεία. Όχι μόνο ο Χριστόφιας. Και ο Αναστασιάδης το έλεγε. Θα έλεγα πιο πολύ ο Αναστασιάδης το έλεγε αυτό και το τόνιζε σε αυτή τη διαδικασία.

Με αυτή την έννοια, λοιπόν, η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα να προσχωρήσουμε σε μία ψήφο «ΠΑΡΩΝ», λαμβάνοντας υπ' όψιν τις διαφοροποιήσεις που συντελούνται στο ιδιοκτησιακό καθεστώς των ΕΛΠΕ, που δεν έχει να κάνει με το δημόσιο συμφέρον μόνο από οικονομική βάση, αλλά και από περιβαλλοντική, είναι κατ' αρχάς βάσιμη.

Για εμένα, όμως, -και αυτό θέλω να το θέσω ενώπιον όλων των πτερόγων του Κοινοβουλίου- είναι κι ένα κίνητρο και μία ευκαιρία επαναστοχασμού.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι αντινομίες είναι πολλές. Πραγματικά όπως δεν μπορεί να στεριώσει ο σοσιαλισμός σε μία μόνο χώρα, έτσι δεν μπορεί μία μικρή χώρα, να πάψει να ενδιαφέρεται για το πώς μπορεί να αξιοποιήσει τις πλουτοπαραγωγικές της πηγές, να σταθεί στον διεθνή ανταγωνισμό, να σταθεί στα πόδια της, να ικανοποιήσει πρόσκαιρες ανάγκες και μεταβατικά στάδια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι όταν φτάσαμε πια στο σημείο όπου το «Σώστε τον πλανήτη» δεν είναι ένα σύνθημα αλλά μία

ανάγκη και μία πραγματικότητα, μπορούμε να αγνοούμε το συνολικό πλαίσιο που διαμορφώνεται και επικαιροποιείται. Και απ' αυτή την άποψη σήμερα εγώ θα έλεγα προς όλες τις πτέρυγες της Βουλής ότι η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για ψήφο «ΠΑΡΩΝ», πρέπει να γίνει μία ευκαιρία να την αποδεχθούν όλοι. Η Κυβέρνηση να αποσυρεί την πρότασή της, η Βουλή να σταματήσει εδώ τη συζήτηση για την έγκριση ή όχι αυτών των συμβάσεων και να αναλάβει και η Βουλή και οι πολιτικές δυνάμεις και η κοινωνία έναν διάλογο επανακαθορισμού όλων αυτών των δεδομένων.

Γιατί η υπερθέρμανση του πλανήτη είναι πραγματική και άμεση απειλή. Προφανώς οι μεγάλες χώρες έχουν την κύρια ευθύνη. Προφανώς πρέπει να διαμορφώσουμε όρους και συνθήκες ελέγχου αυτού του άκρατου ανταγωνισμού, ο οποίος βλάπτει συνολικά τον πλανήτη αλλά κυρίως τις μικρότερες χώρες. Προφανώς όλα αυτά δεν μπορεί να είναι απλώς οράματα. Πρέπει να γίνουν υλοποιησιμες παρεμβάσεις. Και ο καθένας στο κομμάτι που του αντιστοιχεί τουλάχιστον, αυτή τη μικρή συμβολή, πρέπει να μπορεί να την κάνει προς αυτή την κατεύθυνση, όταν το θέμα είναι μαζί. Δεν μπορούμε να λέμε πρώτα το ένα και θα δούμε μετά για το άλλο. Όχι έχουν απόλυτη συνάφεια αυτά τα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Προς αυτή την κατεύθυνση, λοιπόν, θα έλεγα ότι είναι ακριβώς η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ μία ευκαιρία και ένα κίνητρο επαναστοχασμού. Και δεν χρειάζεται να βιαστούμε να επικυρώσουμε αυτές τις συμβάσεις, που, πράγματι, και η αλλαγή στα ΕΛΠΕ τις κάνει ακόμα δυσμενέστερες ως προς τη δυνατότητα ελέγχου της παραπέρα πορείας εφαρμογής τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κάνουμε μία διευκρίνιση. Είπαμε ότι η ονομαστική ψηφοφορία θα γίνει την Πέμπτη. Η συζήτηση, όμως, θα περαιωθεί σήμερα. Υπάρχουν ακόμα πέντε συνάδελφοι που θα μιλήσουν. Μετά θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός. Και στη συνέχεια μετά τον κύριο Υπουργό, σύμφωνα με τον Κανονισμό, όσοι εκ των κυριών και κυριών Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων και εισηγητών θα θέλουν να μιλήσουν με τον χρόνο που προσδιορίζεται, θα το κάνουν. Και θα κλείσει ο κύριος Υπουργός, εφόσον το επιθυμεί, τη σημερινή συζήτηση ότε θα κηρυχθεί περαιωμένη.

Αυτό το λέω για να το ακούσουν όλοι. Είπαμε, βέβαια, ότι μόνο η ονομαστική ψηφοφορία θα γίνει την Πέμπτη. Μην έχουμε, όμως, την Πέμπτη προτάσεις για να μιλήσουν κάποιοι εκείνη την ώρα. Θα περαιωθεί, λοιπόν, σήμερα η συζήτηση.

Συνεχίζουμε, λοιπόν, με την κ. Αυγερινόπουλου από τη Νέα Δημοκρατία και στη συνέχεια θα μιλήσει η κ. Ευαγγελία Λιακούλη από το Κίνημα Αλλαγής.

Ορίστε, κυρία Αυγερινόπουλου, έχετε τον λόγο.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ - ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα περί της κυρώσεως με νόμο τεσσάρων συμβάσεων για την έρευνα και την εξόρυξη υδρογονανθράκων, οι οποίες ήρθαν στη Βουλή εντός μιας σύντομης διαδικασίας και χωρίς να παρουσιαστούν οι περιβαλλοντικές διαστάσεις αυτών των συμφωνιών πέρα από μία σύντομη ανάλυση των σχετικών άρθρων τους. Στην Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Προστασίας Περιβάλλοντος της Βουλής θα ζητήσουμε από την Κυβέρνηση, να μας παρουσιάσει τις περιβαλλοντικές διαστάσεις μόλις δοθεί η ευκαιρία και σύντομα.

Θεωρώ πάντως ότι δεν υπάρχει τεχνολογία εξόρυξης υδρογονανθράκων στην θάλασσα μηδενικού περιβαλλοντικού ρίσκου και γι' αυτό οι συμβαλλόμενες εταιρείες θα πρέπει να έχουν αντικειμενική ευθύνη σε περίπτωση περιβαλλοντικού ατυχήματος, ακόμα και σε περίπτωση σεισμού και άλλων φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών.

Δεν θα ήθελα να συζητήσω επί μηδενικής βάσεως, δηλαδή για το εάν θα έπρεπε να προσχωρήσουμε στη διευκρίνιση ή στις εξορύξεις υδρογονανθράκων, καθώς η εξόρυξη υδρογονανθράκων φαίνεται να αποτελεί μία αδιάλειπτη επιλογή της χώρας μας κατά τα τελευταία χρόνια.

Αντιθέτως θα ήθελα να προσεγγίσω το θέμα από μία διαφορε-

τική οπτική γωνία και να μιλήσω για το τι μπορούμε να κάνουμε για να μειώσουμε τις επιπτώσεις από τη διερεύνηση, εξόρυξη και χρήση υδρογονανθράκων στην κλιματική αλλαγή. Υπάρχει τρόπος με τον οποίο οι εξορύξεις να μπορούν να συνάδουν με τη μετάβαση σε μία οικονομία χαμηλού άνθρακος και να μη διαταράξουν μακροπρόθεσμα τουλάχιστον το ίδιο το κλίμα. Πώς; Αν βαδίσουν χέρι-χέρι με την παράλληλη, εκτεταμένη και υποχρεωτική χρήση τεχνολογιών δέσμευσης και αποθήκευσης του διοξειδίου του άνθρακος καθώς επίσης και τεχνολογιών μετατροπής του σε άλλα υλικά.

Η προσέγγισή μου ίσως ξενίζει, όμως η εκτεταμένη εφαρμογή των τεχνολογιών δέσμευσης, αποθήκευσης και μετατροπής του διοξειδίου του άνθρακος είναι ο καθοριστικός παράγων που διεθνώς θα φέρει την αλλαγή στους όρους της συμβολής της εξόρυξης υδρογονανθράκων στην κλιματική αλλαγή και εν γένει στην αντιστροφή της έως τώρα βέβαιης πορείας μας προς την αύξηση της θερμοκρασίας του πλανήτη.

Και εξηγώ. Το φαινόμενο της κλιματικής αλλαγής δημιουργείται λόγω της υπερβολικής συγκέντρωσης πρωτίστως του διοξειδίου του άνθρακος και δευτερευόντως και άλλων αερίων του θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα. Το διοξείδιο του άνθρακος εκλύεται στην ατμόσφαιρα τόσο με φυσικές διεργασίες όσο και με τεχνητές ανθρωπογενείς, κυρίως, μέσω των εξορύξεων, της καύσης πετρελαίου, της εξόρυξης και καύσης λιγνίτη, τις χερσαίες, θαλάσσιες και εναέριες μεταφορές αλλά και άλλες ενέργειες.

Όπως η φύση παράγει διοξείδιο του άνθρακος, έτσι και το αφαιρεί από την ατμόσφαιρα με τη μετατροπή του σε οξυγόνο, κυρίως, μέσα από τα πράσινα μέρη των φυτών. Αντιστοίχως και ο άνθρωπος όπως τεχνητά παράγει διοξείδιο του άνθρακος και το εκλύει στην ατμόσφαιρα, έτσι απ' ενός με την εκτεταμένη δενδροφύτευση, αποκαθιστώντας τα χαμένα δάση, και απ' ετέρου με τη χρήση νέων τεχνολογιών μπορεί και να το αφαιρέσει από την ατμόσφαιρα και να επαναφέρει τη σωστή ισορροπία στην ποσότητα που συναντάται το διοξείδιο του άνθρακος στην ατμόσφαιρα, δηλαδή να αποκαταστήσει το επιθυμητό ισοζύγιο, το οποίο δεν διαταράσσει πλέον το κλίμα και τις λοιπές φυσικές διεργασίες.

Η ανάπτυξη τεχνικών για την αφαίρεση της εξέχουσας ποσότητας, δηλαδή της ποσότητας που βρίσκεται πάνω από τα φυσικά και απαραίτητα επίπεδα παρουσίας του διοξειδίου του άνθρακος στην ατμόσφαιρα, για να διατηρηθεί η ζωή στη γη, θα έλυσε κατά το μεγαλύτερο μέρος το πρόβλημα της κλιματικής αλλαγής. Σχετικές τεχνολογίες υπάρχουν και η υιοθέτησή τους θα επιτρέψει στην Ελλάδα, να υποστηρίξει με καινοτομία και υψηλή φιλοδοξία τη μετάβαση της οικονομίας μας σε μία οικονομία χαμηλού ή και ουδέτερου άνθρακος και παράλληλα, βέβαια, με την κατάργηση των λιγνιτικών μονάδων οι οποίες θα στερέψουν μία βασική πηγή έκλυσης του διοξειδίου του άνθρακος και αυτό θα γίνει έως το 2028 καθώς, βέβαια, και την αύξηση της συμβολής των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο ενεργειακό ισοζύγιο της χώρας.

Η δέσμευση του διοξειδίου του άνθρακος από την ατμόσφαιρα μπορεί να κινηθεί προς δύο διαφορετικές κατευθύνσεις, δηλαδή, είτε προς την αποθήκευσή του είτε προς τη μετατροπή του σε άλλα υλικά. Μάλιστα η δέσμευση και αποθήκευση του άνθρακος συνδέεται ευθέως με τις εξορύξεις υδρογονανθράκων, καθώς στην περίπτωση της γεωλογικής, όπως ονομάζεται, αποθήκευσης του διοξειδίου του άνθρακος μία από τις κύριες επιλογές που θεωρείται κατάλληλη για την αποθήκευση, είναι η αποθήκευση στα εξαντλημένα πεδία φυσικού αερίου και πετρελαίου. Η διοχέτευση του διοξειδίου του άνθρακος στο υπέδαφος βοηθάει και τις ίδιες τις εταιρείες εξόρυξης για την ανάκτηση του πετρελαίου. Έτσι σε αυτή την περίπτωση οι εταιρείες εξόρυξης θα έπρεπε να αναλάβουν αυτή την υποχρέωση δέσμευσης και αποθήκευσης του διοξειδίου του άνθρακος και αυτή την υποχρέωση θα πρέπει και εμείς να τη νομοθετήσουμε.

Υπάρχουν ήδη εφαρμοσμένα σχετικά παραδείγματα, αλλά και τα δικά μας πανεπιστήμια και τα ερευνητικά κέντρα ως κέντρα αριστείας και οι δικές μας επιχειρήσεις θα έπρεπε να αναλάβουν αυτόν τον ρόλο.

Υπάρχει μάλιστα και μία σχετική νομοθεσία, αλλά ελλιπής, η

υπ' αριθμόν 48416/2037/2011 κοινή υπουργική απόφαση με την οποία ενσωματώθηκε στο Εθνικό Δίκαιο η ευρωπαϊκή οδηγία 2009/31 και στην οποία καθορίζονται για πρώτη φορά στο Ελληνικό Δίκαιο οι προϋποθέσεις τόσο ως προς τις άδειες εξερεύνησης με σκοπό την επιλογή τόπων αποθήκευσης όσο και ως προς τις άδειες αποθήκευσης του διοξειδίου του άνθρακος.

Τώρα θα πρέπει με νέα νομοθεσία να προσθέσουμε και την υποχρεωτικότητα της ανάπτυξης ανάλογων τεχνολογιών και εφαρμογών δέσμευσης και αποθήκευσης ποσοτήτων διοξειδίου του άνθρακος, που θα υπολογίζεται με ειδική μαθηματική φόρμουλα που ο νομοθέτης και η επιστήμη θα καθορίσει.

Επιπροσθέτως μπορούμε να εισηγηθούμε την επιβολή υποχρέωσης επένδυσης για την ανάπτυξη τεχνολογιών μετατροπής του διοξειδίου του άνθρακος σε άλλα υλικά, όπως για παράδειγμα με τις κατάλληλες τεχνολογίες το διοξείδιο του άνθρακος μπορεί να δεσμευτεί και να μετατραπεί σε εναλλακτικό καύσιμο, σε μέταλλα ή άλλα χημικά.

Ιδίως τα συνθετικά καύσιμα θα μπορούσαν να έχουν βιομηχανικές εφαρμογές αλλά και χρήση ως καύσιμα οχημάτων καύσιμα δηλαδή κίνησης. Αυτά θα είναι πολύ σημαντικά, διότι αν καταφέραμε να κάνουμε αυτό το μεγάλο επίτευγμα, θα φέρουμε και το οριστικό τέλος στην ανάγκη περαιτέρω εξορύξεων και στην οικονομία του πετρελαίου. Υπάρχουν σχετικά ερευνητικά προγράμματα από πολλά κράτη, όπως στις Ηνωμένες Πολιτείες ή Αυστραλία, αλλά επίσης και από πολυμερείς οργανισμούς, όπως ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, αλλά και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι, λοιπόν, πολιτικά πρέπει να στηρίξουμε τις συγκεκριμένες προσπάθειες. Η εκτεταμένη χρήση αυτών των πρακτικών μπορεί να κάνει την οικονομία μας κλιματικά ουδέτερη, αλλά και να προσφέρει και αρνητικό πρόσημο στον άνθρακα, αν απορροφάται από την ατμόσφαιρα περισσότερο διοξείδιο του άνθρακος απ' αυτό που θα παράγεται.

Κλείνοντας, αυτή η μετάβαση στη μετα-οικονομία του αρνητικού άνθρακος, θα πρέπει να είναι μια πολιτική υποχρέωση δική μας. Γι' αυτόν τον λόγο και ζητώ σήμερα, με φορμική αυτή τη συζήτηση, να ζητήσουμε από μια Κυβέρνηση που κάθε μέρα αποδεικνύει ότι ακούει τις περιβαλλοντικές και κλιματικές ανησυχίες και έχει παρουσιάσει ήδη ένα ηγετικό και φιλόδοξο πρόγραμμα για την επίτευξη της αναχαίτισης της κλιματικής αλλαγής, να νομοθετήσουμε σε άμεσο χρονικό διάστημα την υποχρεωτικότητα των επενδύσεων σε τεχνολογίες δέσμευσης, αποθήκευσης και μετατροπής του διοξειδίου του άνθρακος και κάθε σχετική σύμβαση, όπως η σημερινή, εξόρυξης υδρογονανθράκων να συνοδεύεται από αντίστοιχα έργα μείωσης του άνθρακος από την ατμόσφαιρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακoinώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σανάντα τους μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Αταλάντης Φθιώτιδας. Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Στη συνέχεια έχει τον λόγο η κ. Ευαγγελία Λιακούλη και αμέσως μετά ο κ. Κωνσταντίνος Μπάρκας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή ακούστηκαν πολλά μέχρι τώρα σε πολύ σοβαρές και ενδιαφέρουσες τοποθετήσεις συναδέλφων, θεωρώ ότι πρέπει να ξεκινήσουμε τις σκέψεις μας με κάποιες αδιαπραγμάτευτες αρχές όπως, για παράδειγμα, ότι η ενεργειακή εξάρτηση μιας χώρας από το εξωτερικό, σε κάθε περίπτωση είτε αυτό αρέσει είτε όχι, αποτελεί τροχοπέδη για την ίδια της την ανάπτυξη. Στην περίπτωσή μας, μάλιστα, μια τέτοια εξάρτηση επιβαρύνει ακόμη περισσότερο μια οικονομία, που σχεδόν μια δεκαετία τώρα παραπαίει λόγω της πρωτοφανούς κρίσης.

Οι αριθμοί είναι αμείλικτοι και δεν τους λέμε εμείς. Σε μια πολύ ενδιαφέρουσα ημερίδα που διοργανώθηκε στην Κρήτη, αναφέρ-

ήθηκε πως μια μονάδα υδρογονανθράκων που, πραγματικά, κοστίζει 3 ευρώ, στην Ελλάδα εισάγεται έναντι 11 ευρώ και ακολούθως πωλείται στον καταναλωτή για 17 ευρώ.

Μετά, λοιπόν, από μια καθυστέρηση τεσσάρων και δυόμισι ετών αντίστοιχα από την υποβολή των σχετικών φακέλων, κατέθηκαν για κύρωση στη Βουλή τέσσερις συμβάσεις που συζητάμε σήμερα. Ήδη κάτι αχνοφαίνεται στον ορίζοντα. Αχνοφαίνεται πως η πολιτεία, έστω και καθυστερημένα, αρχίζει να προσαρμόζεται στις ανάγκες ενός τομέα σημαντικής έντασης κεφαλαίων, όπως ο τομέας της ενέργειας, ενός τομέα εξαιρετικά ευαίσθητου στις διακυμάνσεις διάθεσης από την πλευρά των εκάστοτε κυβερνήσεων στα γραφειοκρατικά αδιέξοδα και γενικότερα σε οτιδήποτε δημιουργεί επενδυτική ανασφάλεια.

Είναι αλήθεια ότι με τη θεσμοθέτηση των συμβάσεων, ακόμη κι αν υπάρχει αμφισβήτηση σ' αυτό, εκπέμπει η χώρα ένα ισχυρό μήνυμα και θα πρέπει να το παραδεχθούμε όλοι, χωρίς να κάνουμε στείρα αντιπολίτευση. Η χώρα εντάσσεται με έναν ιδιαίτερα ενισχυμένο ρόλο στον νέο ενεργειακό χάρτη. Σ' αυτό το πλαίσιο δεν θα πρέπει να παραβλέψουμε τη στρατηγική υπεραξία της συμμετοχής των πετρελαϊκών κολοσσών κι άλλων ισχυρών χωρών γύρω απ' αυτό. Δεν πρέπει να παραβλέψουμε, επίσης, τις τριμερείς συνεργασίες, μεταξύ Ελλάδας και Ισραήλ, Ελλάδας - Κύπρου - Αιγύπτου, που έχουν ήδη προηγηθεί.

Όλα αυτά μοιάζουν να σηματοδοτούν τη γεωπολιτική αναβάθμιση της χώρας ως ενός σημαντικού παράγοντα στο αναδυόμενο ενεργειακό τοπίο της Ανατολικής Μεσογείου.

Θα πρέπει να είμαστε ειλικρινείς με τους εαυτούς μας. Όλα αυτά συνιστούν μια καλή αρχή, κύριε Υπουργέ, αλλά όχι το τέλος μιας διαδικασίας ενεργειακής και γεωπολιτικής αναβάθμισης, όπως πολλοί επιχείρησαν από την Κυβέρνηση να το παρουσιάσουν. Γιατί εάν στις γεωτρήσεις που θα διενεργηθούν ανευρεθεί αξιοποιήσιμος, πράγματι, όγκος ενεργειακών πόρων, προκύπτει σειρά άλλων μειζόνων ζητημάτων που θα πρέπει να ρυθμιστούν έγκαιρα και αποτελεσματικά. Σε αυτά συμπεριλαμβάνονται τα δίκτα μεταφοράς, διανομής των πόρων, η προετοιμασία σε ρυθμιστικό και τεχνικό επίπεδο για τις αγορές της Ελλάδας και της Ευρώπης και, προφανώς, πολυμερείς συγκεκριμένες γεωπολιτικές συμφωνίες που θα διαφυλάσσουν αυτές τις πολύ σημαντικές επενδύσεις.

Ίδιως για την περίπτωση των δύο οικοπέδων νότια και νοτιοδυτικά της Κρήτης, δεδομένης και της θέσης στις συγκεκριμένες περιοχές, στις παρυφές της ελληνικής και ευρωπαϊκής επικράτειας, αντιλαμβανόμαστε όλοι την ιδιαιτερότητα που αποκτά αυτό σε σχέση και με τη γειτονική χώρα, την Τουρκία, αλλά και σε διπλωματικό επίπεδο.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, θα πρέπει πάντα να θυμόμαστε, πως στον τομέα της ενέργειας συναντιούνται πολλοί επιμέρους κλάδοι και πως όλοι αυτοί θα πρέπει να εντάσσονται σ' έναν γενικότερο μακροπρόθεσμο στρατηγικό σχεδιασμό.

Αυτός, βέβαια, τον στρατηγικό σχεδιασμό, κύριε Υπουργέ, δεν τον ακούσαμε ούτε τον είδαμε. Δεν ακούσαμε αυτή η πρωτοβουλία που ακριβώς εντάσσεται και αν αυτός ο σχεδιασμός έχει έναν απώτερο στόχο, που είναι η πολυπόθητη διασφάλιση της ενεργειακής ασφάλειας της χώρας και της σταδιακής αποδέσμευσης από τον λιγνίτη, που πλέον περισσότερο υπονομεύει το εγχώριο ενεργειακό σύστημα και ό,τι ήταν να προσφέρει το έχει προσφέρει.

Δεν ακούσαμε, επίσης, το σκληρό πλαίσιο το πλαίσιο της σκληρής και απόλυτης προστασίας του περιβάλλοντος, με το οποίο θα έπρεπε να θωρακίσουμε όλες αυτές τις ενέργειες.

Πριν πω δυο κουβέντες γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω ιστορικά να θυμίσω ότι στην ενεργειακή αναβάθμιση αυτής της κυβερνητικής πρωτοβουλίας, δεν θα ήταν τίποτα απ' όλα αυτά εφικτό, κύριε Υπουργέ, εάν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ δεν είχαν οραματιστεί και δεν είχαν βάλει τα θεμέλια της τόσο σημαντικής προσπάθειας. Θυμίζω το κομβικό πρόσωπο, που ήταν ο τότε Υπουργός ο Γιάννης Μανιάτης. Σήμερα διαγκωνίζονται πάρα πολλοί γύρω από την πρωτοπορία και το ποιος θα πάρει τα εύσημα. Ας είναι. Το ΠΑΣΟΚ είχε πρωτοπορήσει και τότε.

Θα υπενθυμίσω ότι το Κίνημά μας είχε φτιάξει τον οδικό χάρτη και το νομοθετικό πλαίσιο, όταν όλοι οι άλλοι προσπαθούσαν να

εφεύρουν δικαιολογίες, για να μην ψηφίσουν τις αρχικές διατάξεις του ν.4001/2011 για την έρευνα και την αξιοποίηση, που έστρωναν τον δρόμο σ' αυτή τη σημερινή πορεία. Όταν άλλοι, λοιπόν, φορούσαν την κομματική φανέλα, εμείς για άλλη μια φορά φορούσαμε τη φανέλα της εθνικής.

Εδώ, λοιπόν, είναι η ώρα να υπενθυμίσω και τον ν.4162/2013, μια από τις λίγες προτάσεις νόμου μη κυβερνητικού κόμματος που τελικά ψηφίστηκε από τη Βουλή για το Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών και την απόδοση εσόδων του δημοσίου από τις εξορύξεις κατά 75% στα ασφαλιστικά ταμεία και κατά 25% σε περιβαλλοντικές δράσεις και ανταποδοτικά έργα στις περιφέρειες. Την παρακαταθήκη, λοιπόν, του Κινήματός μας σ' αυτή την ιστορία των συμβάσεων για τους υδρογονάνθρακες θα ήταν κάτι ευχάριστο να το ακούσω από τα χείλη σας, κύριε Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε ό,τι αφορά τις τελευταίες σκέψεις, κανείς δεν αμφιβάλλει και δεν αμφισβητεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα στα πολλά που ακούστηκαν σήμερα ότι βρισκόμαστε σε μια περίοδο ενεργειακής μετάβασης και είναι χρέος μας να πάμε σε άλλες ηπιότερες μορφές ενέργειας. Είμαστε στην εποχή όχι της κλιματικής αλλαγής αλλά στην εποχή της κλιματικής κρίσης. Οι εξορύξεις ορυκτών καυσίμων, λοιπόν, δεν πρέπει να αποτελέσουν ενεργειακό μονόδρομο για εμάς αλλά μόνο την ενεργειακή ασφαλιστική δικλίδα. Δεν πρέπει να έχουμε σαν στόχο να βασίσουμε την οικονομία στις εξορύξεις, ούτε το αναπτυξιακό μοντέλο της Ελλάδας να δεσμευτεί στα ορυκτά καύσιμα. Πυξίδα μας πρέπει να είναι η βιώσιμη ανάπτυξη και η αξιοποίηση των ορυκτών μας πόρων, που πρέπει να γίνει μέσα σε αυστηρά πλαίσια περιβαλλοντικής προστασίας.

Πάνω απ' όλα στα θέματα του περιβάλλοντος εκπτώσεις δεν χωρούν αλλά ούτε και κροκοδείλια δάκρυα ούτε αμφιθυμίες ούτε παλινωδίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι δεν έχουμε κοινή μνήμη. Θυμόμαστε και ο καθένας τι έχει πει και ο καθένας τι έχει κάνει. Για εμάς, λοιπόν, όταν μιλάμε για εκπτώσεις σε θέματα περιβάλλοντος, μιλάμε για εκπτώσεις σε ζητήματα αδιαπραγμάτευτων αρχών και υπέρτατων αξιών.

Αυτό θα πρέπει να το έχει καλά υπ' όψιν της η Κυβέρνηση, γιατί θα είμαστε εκεί να παρακολουθούμε τα πάντα και πολύ στενά.

Δεν ξεχνάμε ποτέ πως ανάπτυξη που δεν είναι βιώσιμη, ανάπτυξη που δεν συνεισφέρει πολλαπλά στις τοπικές κοινωνίες, δεν συνιστά ανάπτυξη αλλά βραδυφλεγή βόμβα.

Σε καμμία περίπτωση, λοιπόν, εμείς δεν συμβιβάζομαστε με τίποτα λιγότερο παρά με έναν συνολικό στρατηγικό σχεδιασμό, με μέτρα πολιτικά, με καμπάνιες ευαισθητοποίησης και όχι με αφορισμούς. Εμείς, λοιπόν, αυτό που λέμε είναι. Φέρτε τώρα τον στρατηγικό σχεδιασμό, αυτόν που θα είναι το πλέγμα της σκληρής προστασίας για το περιβάλλον και, βεβαίως, ναί στο θετικό πρόσημο της ανάπτυξης της χώρας που θα τη βγάλει στον ορίζοντα με πολύ μεγάλες αξιώσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα ο κ. Παύλος Πολάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν είχα σκοπό να μιλήσω από την αρχή, αλλά άκουσα τον Υπουργό, τον κ. Χατζηδάκη, και τις ειρωνικές του αναφορές και ξέρετε, επειδή εγώ δεν σηκώνω και πολλές μύγες στο σπαθί μας, αποφάσισα να μιλήσω.

Κύριε Υπουργέ, θα ξεκινήσω με αυτό, γιατί ο καθένας μας δεν έχει πέσει από τον ουρανό, έχει μια διαδρομή: Αλήθεια, δέκα-δώδεκα χρόνια μετά νιώθετε περήφανος, όταν πουλήσατε την Ολυμπιακή στη MIG του μακαρίτη του Βγενόπουλου, για να σπάσετε το κρατικό μονοπώλιο, και τελικά σήμερα, δέκα χρόνια μετά έχει δημιουργηθεί το μονοπώλιο της «AEGEAN», το οποίο μας έχει οδηγήσει να πληρώνουμε 150 και 180 ευρώ το εισιτήριο Αθήνα - Κρήτη ή Αθήνα - Θεσσαλονίκη και το τελευταίο διάστημα πάνε να βγάλουν από τη μύγα ξίγκι και χρεώνουν 5 και 8 ευρώ την αναβάθμιση της θέσης, αν έχεις πιο μεγάλο χώρο στα πόδια σου μέσα στα αεροπλάνα; Νιώθετε περήφανος δέκα χρόνια μετά;

Νιώθετε περήφανος, όταν για έναν ολόκληρο χρόνο λέγατε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει την επένδυση στο Ελληνικό; Τώρα -νομίζω νότια προάστια, μένετε, έτσι δεν είναι;- όπως έρχεστε στη Βουλή, σας ενοχλεί ο θόρυβος από τις μπουλντόζες που έχουν μπει στο Ελληνικό τρεις μήνες μετά που αναλάβατε Κυβέρνηση; Είδατε πώς είναι άλλο να τα λες από τη μια μπάντα και άλλο να τα κάνεις πράξη και ότι δεν φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά δεν είχε λεφτά ο Λάτσης να βάλει; Τώρα που φεύγουν οι επενδυτές, οι Κουβερτιανό και οι Άραβες κ.λπ., τι λέτε γι' αυτό σήμερα; Εσείς θα βγαίνατε στην Κυβέρνηση και θα πλάκωνε ο ουρανός από τους επενδυτές, ενώ έφυγαν και αυτοί που είχαμε φέρει για το Ελληνικό, γιατί τους έλεγε ο Λάτσης «εγώ την άδεια, εσείς τα λεφτά, τα κέρδη μισά-μισά». Τώρα τι γίνεται; Τώρα θα φάμε το μαξιλάρι.

Ο κ. Παπαδημητρίου ως προάγγελος κακών είχε πει ότι ναι, πρέπει να μεταφερθεί στις τράπεζες, να γλυτώσει και τα κόκκινα δάνεια και να δανειοδοτήσουμε μερικούς. Έτσι θα γίνει η επένδυση; Έτσι γίνομαι και εγώ καπιταλιστής σαν τον Γκέιτς με τσάμπα κρατικό χρήμα. Αυτή την ανάπτυξη ευαγγελίζεστε; Ξέρετε, δεν είναι καμμία αυτενέργεια και καινοτομία κάποιου επενδυτή. Τσάμπα χρήμα παίρνει για να επενδύσει, να φτιάξει το καζίνο και κána δυο ουρανοξύστες και τελειώσαμε.

Πάμε στο προκείμενο επί της ουσίας. Απλά πρέπει να γίνονται και κάποιες αναφορές, γιατί τελικά το έχει η μοίρα σας, μάλλον, να πουλάτε από τη θέση του Υπουργού, μια που έχετε πει και για τη ΔΕΗ -θα πω πιο μετά γι' αυτό.

Πρέπει να εξορμηθεί το αέριο νοτιώς της Κρήτης; Κατά τη γνώμη μου και κάθετα, αναμφισβήτητα ναι, για πολλούς λόγους. Πρώτον, γιατί εξασφαλίζει την ενεργειακή της χώρας μας. Δεύτερον, γιατί μας θωρακίζει γεωστρατηγικά. Είπαν διάφοροι συλλογιστές, θα απαντάω συγκεκριμένα. Τρίτον, γιατί το περιβαλλοντικό αποτύπωμα της εκμετάλλευσης του αερίου είναι πολύ μικρότερο από των υγρών υδρογονανθράκων και για αυτό βάλαμε και αυτές τις πρόνοιες που είχαμε βάλει σε όλον τον στρατηγικό σχεδιασμό για τη μη εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων -αλλιώς εξορύσσεται αυτό και αλλιώς το αέριο- γι' αυτό βάλαμε την προφύλαξη των περιοχών «NATURA», γι' αυτό είπαμε όχι στις χερσαίες γεωτρήσεις.

Κάναμε μια σειρά από διαδικασίες εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ. Ένας διαγωνισμός δεν ευδοχώθηκε όχι με δική μας ευθύνη. Υπογράψαμε τις κυρώσεις. Δεν αλλάξαμε θέση, κύριε Χατζηδάκη. Εσείς αποφασίσατε να πουλήσετε τα ΕΛΠΕ. Γι' αυτό ψηφίζουμε «παρών».

Και ξεκαθαρίζουμε: Η συμμετοχή των ΕΛΠΕ στην εταιρεία holding κατά 51% που θα έχει τα δικαιώματα των εξορύξεων, είναι ο εγγυητής του ότι ο πλούτος που θα παραχθεί θα διαχυθεί, όχι μόνο στις μεγάλες πολυεθνικές ή σε κάποιους μεγαλοσχημονες ντόπιους αλλά και στην ελληνική κοινωνία. Είναι εγγυητής στο ότι θα πάει το 5% στις περιφέρειες, ότι θα ενισχυθούν τα ασφαλιστικά ταμεία κ.λπ.. Δεν υπάρχει κανένας απολύτως λόγος να πουλήσετε τα ΕΛΠΕ.

Και ήθελα να ξέρω τώρα, εσείς οι νεοφιλελεύθεροι -που τέλος πάντων στα γερά κλαδιά πρέπει να δίνουμε αέρα να περπατάνε, όπως λέει η ιδεολογία σας- πώς ξαναγυρνάτε στη διοίκηση των ΕΛΠΕ, αυτούς που μας την παρέδωσαν με τριακόσια εβδομήντα εκατομμύρια ζημιά το 2015; Γιατί ξαναγυρνάτε στους ίδιους; Επειδή είχαν πολλή επιτυχία τότε; Τώρα έχει τριακόσια εκατομμύρια καθαρά και επτακόσια πενήντα εκατομμύρια με τον δείκτη EBITDA, που το κάναμε γιατί ασκήσαμε τα δικαιώματα του δημοσίου και ορίσαμε μια διοίκηση που είχε την πλειοψηφία το δημόσιο. Γι' αυτό ψηφίζουμε «παρών». Διότι δεν σας έχουμε εμπιστοσύνη ότι με την πολιτική της νεοφιλελεύθερης ιδεολογικής εμμονής, που ό,τι κερδίζει πωλείται, θα εξασφαλίσете τα συμφέροντα της χώρας σε βάθος χρόνου, σε σχέση με τον στρατηγικό σχεδιασμό. Να τελειώνουμε με αυτό το πράγμα.

Ο δεύτερος λόγος που ήθελα να μιλήσω, ήταν η τοποθέτηση του Θανάση Παφίλη και του Γιάννη Βαρουφάκη από το ΜέΡΑ25.

Ακούστε, αυτή τη στιγμή στη χώρα παράγεται το 20% από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Έχουμε πολύ λίγες από τη ΔΕΗ και αρκετά από ιδιώτες. Αυτές τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας τις ακριβοπληρώνουμε, με κάποιες συμφωνίες που έρχονται από παλιά.

Ανακοινώσατε ότι θα καταργήσετε τους λιγνίτες σε δυο χρό-

νια. Πώς θα γίνει αυτό; Στην κεντρική Μακεδονία τι θα γίνει; Το μισό ΑΕΠ της δυτικής Μακεδονίας οφείλεται στους μισθούς της ΔΕΗ και σε όλη την παραγωγική δραστηριότητα που κάνει ο λιγνίτης. Δεν το κάνουμε έτσι. Τι θα κάνετε; Όλα τα ενεργειακά πεδία θα γίνουν γεωθερμικά; Πώς θα γίνει αυτό;

Να πούμε και μερικές κουβέντες πιο γενικές. Δεν υπάρχει 100% ΑΠΕ. Λείπει ο συνάδελφος από το ΜέΡΑ25. Δεν υπάρχει αυτό. Αυτή τη στιγμή, για παράδειγμα, στην Κρήτη παράγεται παραπάνω από το 20% με ΑΠΕ. Έχουμε τους σταθμούς όμως. Διότι όταν φυσάει λίγο ή όταν φυσάει πολύ, δεν παράγουν οι ανεμογεννήτριες. Άρα δεν είχε ευστάθεια το σύστημα. Δεν υπάρχει ακόμα η τεχνολογική πρόοδος, η οποία να σου επιτρέπει να έχεις 100% κάλυψη από τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Δεύτερον, εδώ χρειαζόμαστε 21 GW ως χώρα. Για να βγάλουμε 21 GW από τα φωτοβολταϊκά, μάλλον πρέπει να καλύψουμε όλον τον κάμπο της Θεσσαλίας με φωτοβολταϊκά. Και τι θα τρώμε; Χρειαζόμαστε προσοχή κάποια πράγματα και να μην τα πετάμε έτσι.

Ακούστε, κι εμείς ξέρουμε πολύ καλά. Και το λέω και για το ΚΚΕ, το οποίο έχει μια γραμμή ανάλυσης, η οποία δεν απαντά στη σημερινή πραγματικότητα. Όλα θα λυθούν, όταν θα κάνουμε τη μεγάλη κοινωνική αλλαγή και την επανάσταση. Σήμερα, όμως, υπάρχει μία πραγματικότητα, ένας κόσμος που πρέπει να ζήσει. Θέλουμε γραμμή για το σήμερα και όχι «όλα θα λυθούν, όταν θα έρθει η μέλλουσα ζωή του προχωρημένου παλλαϊκού κράτους σοσιαλισμού και κομμουνισμού».

Αυτή τη στιγμή πρέπει να επιλέξουμε πώς θα θωρακίσουμε τη χώρα μας, πώς θα έχουμε έσοδα ως χώρα, πώς θα μπορέσουμε αυτά τα έσοδα να διαχυθούν στην πλειοψηφία της κοινωνίας, και όχι σε δέκα λαμόγια τα οποία θα πάρουν δημόσιες επιχειρήσεις για να ιδιοποιηθούν τα κέρδη τους.

Ξέρουμε πολύ καλά, συνάδελφοι του ΜέΡΑ25, ότι ο επόμενος γύρος ριζοσπαστικοποίησης της νέας γενιάς και ο επόμενος γύρος ενστερνισμού από μεριά της των απελευθερωτικών προταγμάτων για μία άλλη κοινωνία, να είναι η κλιματική αλλαγή. Μόνο που χρειαζόμαστε μία πολύ συγκεκριμένη γραμμή σε σχέση με αυτό το πράγμα. Η νεολαία είναι πολύ ελπιδοφόρο πράγμα. Θα αμφισβητηθεί επί της ουσίας ο καπιταλισμός, ότι ο τρόπος με τον οποίον δομεί την παραγωγική δραστηριότητα, προιονίζει το κλαδί του πλανήτη που καθόμαστε όλοι. Αυτό είναι ένα κύμα. Είμαστε στο ιστορικό γύρισμα αυτά τα χρόνια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Αυτή θα είναι η επόμενη απόπειρα της ανθρωπότητας μέσω της νέας γενιάς, να ξαναφέρει στο προσκήνιο τα απελευθερωτικά προτάγματα.

Εμείς με αυτή τη μεριά του ποταμού θα είμαστε, παίρνοντας, όμως, πάντα υπ' όψιν μας τι ζούμε σήμερα, ποια είναι τα κοινωνικά συμφέροντα των πλειοψηφιών και με ποιο στρατηγικό σχέδιο θα προχωρήσουμε στη μετάβαση σε πιο φιλικές ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Μπορεί ο Λένιν το 1917 να είπε ότι: «Σοσιαλισμός είναι σοβιέτ συν εξηλεκτρισμός της χώρας», αλλά σήμερα δεν μπορούμε να πούμε το ίδιο ότι είναι εργατικά συμβούλια και ΑΠΕ. Μην τρελαίνονται ορισμένοι. Δεν έχουμε φτάσει σε αυτό το επίπεδο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, κι ευχαριστώ για την ανοχή. Άλλωστε δεν είμαστε και πολλοί ομιλητές σήμερα.

Εσείς, κύριε Χατζηδάκη, δεν έχετε σχέδιο. Εσείς αυτό που κάνατε και το κάνατε συνειδητά, είναι ότι αυτή τη στιγμή έχετε δει τα 37 δισεκατομμύρια ευρώ που μαζέψαμε εμείς με τον κόπο και το υστέρημα του ελληνικού λαού και θέλετε να τα χαρίσετε, τα 9, τα 10, τα 12 εκατομμύρια-δεν ξέρω πού θα σταματήσει η μπίλια-σε πέντε, δέκα χιλιάδες επιχειρηματίες, οι οποίοι θα φέρουν την ανάπτυξη.

Αυτό εμείς θα προσπαθήσουμε και θα παλέψουμε και μέσα και έξω από τη Βουλή να μην το κάνετε. Αυτό δεν είναι ανάπτυξη. Αυτό είναι αυτούς που μας χρεοκόπησαν, τους ξαναταίζω για να μας ξαναχρεοκοπήσουν.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τελευταίος ομιλητής είναι ο κ. Αντώνης Μυλωνάκης από την Ελληνική Λύση και στη συνέχεια τον λόγο θα πάρει ο Υπουργός.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρακολούθησα όλη τη συζήτηση, για την κύρωση των τεσσάρων συμβάσεων οι οποίες υπογράφηκαν από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και, βεβαίως, κυρώνονται από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Σήμερα κανονικά -και καλό μήνα- θα έπρεπε να είναι μια ιστορική μέρα, διότι μετά από πολλά χρόνια καθυστέρησης, κύριε Υπουργέ, επιτέλους φτάνουμε στο δεύτερο στάδιο της έγκρισης τεσσάρων συμφωνιών και ξεκινάει η πατρίδα μας την επόμενη μέρα να μπει στους υδρογονάνθρακες, να μπει στην εξόρυξη των υδρογονανθράκων.

Εγώ, κύριε του ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα το καταλάβαινα και δεν το καταλαβαίνω, από τη στιγμή που εσείς υπογράψατε αυτές τις συμβάσεις, με ορισμένα προβλήματα τα οποία μπορούμε να τα συζητήσουμε, για ποιον λόγο σήμερα αρνείστε την ίδια την υπογραφή σας.

Κύριε Υπουργέ, προτού ξεκινήσω, θα ήθελα να σας παρακαλέσω τώρα που θα μιλήσετε, να υποσχεθείτε στον ελληνικό λαό ο οποίος παρακολουθεί ότι δεν θα κάνετε το μεγάλο έγκλημα, να πουλήσετε το ποσοστό του δημοσίου στα Ελληνικά Πετρέλαια. Νομίζω ότι το οφείλετε στον ελληνικό λαό. Θα είναι ένα θανάσιμο έγκλημα, τη στιγμή που θα μπορούσε η πατρίδα μας να πάρει περισσότερα χρήματα από αυτή εδώ τη μεγάλη δουλειά, βορειοδυτικά της πατρίδας μέχρι νοτιοδυτικά και νότια της Κρήτης.

Ξέρετε, σύμφωνα με τον καθηγητή Φώσκολο, στην εξόρυξη στο κομμάτι νότια της Κρήτης, έχουμε πετρέλαιο της τάξης των 5,46 τρισεκατομμυρίων δολαρίων. Σημαίνει ότι τα χρήματα τα οποία μπορεί να αποκομίσει το ελληνικό δημόσιο, είναι πάρα πολλά.

Θα αναφέρω δυο-τρία πράγματα τα οποία ξέραμε από παλιά. Από το 1945 γνωρίζαμε ότι η πατρίδα μας έχει ορυκτό πλούτο σε υδρογονάνθρακες πετρέλαιο και όχι μόνο. Σύμφωνα με τη Συνθήκη Κούπερ, την ανέφερε και ο κ. Μπούμπας προηγουμένως στην ομιλία του, η πατρίδα μας δεν μπορούσε -τα λέω για να τα ακούσει και ο ελληνικός λαός, γιατί πιθανόν να μην τα γνωρίζει όλα- δεν μπορούσε να βάλει χέρι σε αυτά τα πετρέλαια, να τα εξορύξει, δηλαδή, πριν από το 2010. Από το 2010 και μετά, λοιπόν, ξεκινήσαμε δειλά-δειλά και φτάσαμε σήμερα.

Από το 1993 όταν πρωτοδιάβασα ένα βιβλίο του Προέδρου του κόμματος Ελληνική Λύση, του Κυριάκου Βελόπουλου, και άρχισα και γινόμενος κοινωνός όλων αυτών των ευεργετημάτων, τα οποία θα μπορούσε να έχει γεωστρατηγικά η χώρα μας, κατάλαβα πώς φτάσαμε το 2011, και ο κ. Μανιάτης -μπράβο του!- ξεκίνησε αυτή την προσπάθεια.

Άρα, λοιπόν, έχουμε ανθρώπους, οι οποίοι πάλεψαν πολύ για αυτές εδώ τις συμβάσεις, με έναν από αυτούς τους ανθρώπους -και είμαι περήφανος που είμαι στο κόμμα της Ελληνικής Λύσης- τον Πρόεδρο του κόμματός μας, τον Κυριάκο Βελόπουλο.

Φτάσαμε, λοιπόν, σήμερα.

Θέλω να σας ρωτήσω το εξής, κύριε Υπουργέ: Η Ελληνική Διαχειριστική Εταιρεία Υδρογονανθράκων, ανώνυμη εταιρεία, είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου; Και γιατί δεν είναι δημοσίου δικαίου; Πιστεύω ότι δεν είναι. Έτσι τουλάχιστον φαίνεται.

Έχουμε ορισμένα πράγματα τα οποία πρέπει να ξεκαθαρίσουμε. Δεν ξεκαθαρίζουν και οι τέσσερις συμβάσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συγγνώμη που διακόπτω, οι ανώνυμες εταιρείες εκ του νόμου είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ασκούν εμπορία κατά κανόνα. Όμως, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να υπάρχει ειδική ρύθμιση.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Γιατί δεν είναι δημοσίου δικαίου;

Ακόμα και η Αμερική, κύριε Πρόεδρε, επειδή το θέσατε το θέμα και το ξέρετε πολύ καλά, τα πετρέλαιά της τα εκμεταλλεύεται μέσω μιας εταιρείας δημοσίου δικαίου. Αυτό ρώτησα, τίποτα άλλο και μπορεί ο κύριος Υπουργός να μας απαντήσει.

Δεν ξεκαθαρίζουμε, κύριε Υπουργέ, τι ποσοστό συνολικού κέρ-

δους θα έχει η χώρα μας από αυτά εδώ, από την εξόρυξη.

Δεν ξεκαθαρίζουμε εάν εμείς μπορούμε να έχουμε το δικαίωμα να βάλουμε δικό μας εμπειρογνώμονα-πραγματογνώμονα. Λέμε ότι για να ξεκινήσει το ποσοστό και μετά να παίρνει η πατρίδα μας χρήματα -τα λέω απλά, έτσι για να τα καταλάβει ο κόσμος- πρέπει να βγάζουμε δυόμισι χιλιάδες βαρέλια και πάνω. Ποιος μας λέει ότι αν δεν έχουμε δικό μας πραγματογνώμονα-εμπειρογνώμονα, θα βγάζουμε δύο χιλιάδες τετρακόσια, δύο χιλιάδες τετρακόσια πενήντα και δεν θα φτάνουν ποτέ πάνω από αυτά τα οποία πρέπει να φτάσουν ή παίρνουν πραγματικά, για να μπορέσουμε να πάρουμε τα χρήματα; Αυτό πρέπει να διευκρινιστεί.

Δεν έχει προβλεφθεί το αξίωμα της πρώτης εγκατάστασης. Ποιο είναι το αξίωμα της πρώτης εγκατάστασης; Ότι κάνουμε εξόρυξη σε ένα σημείο ή μία σεισμογραφική μελέτη και ξαφνικά το πετρέλαιο από αυτή την περιοχή που το έχει μία εταιρεία αρχίζει και ρέει προς άλλη περιοχή μέσω του πορώδους υπεδάφους. Αυτό το αποκαλούμε και ως «COCA COLA φαινόμενο» -πρέπει να το έχετε ακούσει- καθώς η οξειδωση και του κοιτάσματος με θαλάσσιο οξυγόνο προκαλεί αυτή την πίεση που θυμίζει το άνοιγμα ενός κουνημένου κουτιού «COCA COLA». Το είχε πει και ο κ. Βιλιάρδος στην επιτροπή αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω τώρα.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, πρέπει να δείτε τι γίνεται με τις Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες νότια της Κρήτης και στην περιοχή του Καστελόριζου. Είναι μια ευκαιρία μετά την τριμερή. Το είπαν, άλλωστε και οι Υπουργοί Εξωτερικών Ελλάδας, Αιγύπτου και Κύπρου ότι πρέπει να οριοθετηθεί η Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη η οποία να περιέχει το Καστελόριζο. Το κοίτασμα εκεί, το οποίο θα συνορεύει και με το κοίτασμα ΑΦΡΟΔΙΤΗ της Κυπριακής Δημοκρατίας και με το ΛΕΒΙΑΘΑΝ του Ισραήλ, είναι ένα πολύ μεγάλο κοίτασμα.

Επίσης, πρέπει να δείτε τι γίνεται με τη Λιβύη. Αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση της Λιβύης πρόσκειται φιλικά στον Ερντογάν. Έχει αρχίσει και προβληματίζει το θέμα ότι μιλάει για μία Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη της Λιβύης, η οποία εκτείνεται μέχρι την Κρήτη. Πρέπει να το δείτε αυτό και να μιλήσετε με τον Στρατηγό Χάφταρ. Νομίζω ότι αυτά είναι πολύ σημαντικά πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω και σας ευχαριστώ.

Εμείς είμαστε από την αρχή υπέρ αυτών των συμβάσεων με ορισμένες επιφυλάξεις που σας είπα, όπως ότι δεν συμφωνούμε με την πώληση των ΕΛΠΕ, του δικαιώματος του 31% του δημοσίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τελειώσε ο κατάλογος των ομιλητών.

Ο κύριος Υπουργός, ο κ. Χατζηδάκης, έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω μερικές παρατηρήσεις σε σχέση με τα σχόλια των συναδέλφων σε αυτή την επτάωρη μέχρι τώρα συζήτηση.

Θα ξεκινήσω από τις εξορύξεις. Τέθηκε το θέμα -έχω την εντύπωση από τον κ. Βελόπουλο- αν υπάρχουν όροι για την εθνική ασφάλεια, ποιος μπορεί να επενδύει, ποιος μπορεί να υποκαθιστά αυτόν που επενδύει κ.λπ.. Αυτά δεν τα ρύθμισα εγώ, δεν τα ρύθμισε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αυτά έχουν ρυθμιστεί από τον ν.2289/1995. Στο άρθρο 4 παράγραφος 2 ξεκαθαρίζονται όλα αυτά τα πράγματα και προσδιορίζεται ότι το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να παρεμβαίνει όποτε νομίζει για λόγους εθνικής ασφάλειας. Άρα ας μην δημιουργούμε ψευδείς εντυπώσεις στον κόσμο. Αυτό είναι κρυστάλλινο και γι' αυτόν τον λόγο προφανώς δεν έχει αλλάξει από καμία ελληνική κυβέρνηση από το 1995 και μετά.

Δεύτερον, όσον αφορά τα σεισμικά, να πω κατ' αρχάς ότι δεν είμαι σεισμολόγος ούτε σκοπεύω να γίνω. Οι ειδικοί όμως του Υπουργείου και οι επιστήμονες με τους οποίους διαχρονικά το Υπουργείο έρχεται σε επαφή μάς λένε ότι δεν επηρεάζεται η σει-

σμική δραστηριότητα, είναι κατηγορηματικοί ως προς αυτό και επομένως αυτό οφείλω να παρουσιάσω. Άλλωστε, αυτό πάλι είναι διαχρονική τοποθέτηση όλων των κυβερνήσεων οι οποίες έχουν κατά καιρούς προβεί σε συμβάσεις παραχώρησης σε σχέση με τους υδρογονάνθρακες.

Τρίτον, Νορβηγία. Έχει απασχολήσει το μοντέλο της Νορβηγίας; Ναι, έχει απασχολήσει, αλλά και πάλι όχι εμένα. Εγώ είμαι Υπουργός δύομισι μίνες. Έχει απασχολήσει τους προκατόχους μου και έχει δηλωθεί εδώ στη Βουλή, όταν ήρθαν και οι σχετικές νομοθετικές πρωτοβουλίες, ότι κινούμαστε σε μεγάλο βαθμό με βάση το πνεύμα που έχει κινηθεί η Νορβηγία, στο μέτρο του δυνατού και ανάλογα με τις οικονομικές και γεωγραφικές ιδιαιτερότητες της χώρας. Η Νορβηγία είναι σε μια άλλη φάση εξορύξεων. Δεν ξεκινά, όπως η Ελλάδα, που επιχειρεί ουσιαστικά να ξεκινήσει τώρα. Επομένως, τα μεγέθη δεν είναι και για οικονομικούς λόγους συγκρίσιμα.

Τέταρτον, τα έσοδα. Ποια είναι τα έσοδα; Τα έσοδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι περίπου για το ελληνικό δημόσιο το 35% αυτού που κερδίζουν οι επενδυτές και το 70% των εσόδων πηγαίνει στον εθνικό λογαριασμό για την κοινωνική αλληλεγγύη των γενεών. Όλα αυτά σημειώνω ακόμη μια φορά ότι δεν τα έχω θεσπίσει εγώ, δεν τα είχε θεσπίσει η Νέα Δημοκρατία. Εμείς βλέπουμε μια κατάσταση. Έχουμε τοποθετηθεί κατά καιρούς με ένα πνεύμα συνέπειας, πιστεύω, και ως αντιπολίτευση και ως κυβέρνηση για τα συγκεκριμένα θέματα. Γι' αυτόν τον λόγο άλλωστε, με αυτό το πνεύμα συνέπειας, ερχόμαστε και κυρώνουμε σήμερα μια σύμβαση η οποία υπεγράφη πανηγυρικά από τον προκατόχου μου Υπουργό του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Σταθάκη, παρουσία του Πρωθυπουργού κ. Τσίπρα, ο οποίος έλαβε τον λόγο και είπε αυτά τα οποία σημείωσα το πρωί, τα ανέφερα λέξη προς λέξη.

Τέλος, διακρατική συνεργασία. Υπάρχει διακρατική συνεργασία; Σε συνεχή βάση. Εγώ ο ίδιος έχω επισκεφθεί το Κάιρο τις πρώτες μέρες μετά την ορκωμοσία μου στο ευρωπαϊκό forum για το φυσικό αέριο. Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε μαζί με τον Πρωθυπουργό την Κύπρο για να συζητήσουμε τέτοιου είδους θέματα. Στις 7 Αυγούστου εδώ στην Αθήνα είχαμε τη συνάντηση Ελλάδα - Ισραήλ - Κύπρος, με την παρουσία και των Ηνωμένων Πολιτειών. Στις 7 Οκτωβρίου ο Πρωθυπουργός επισκέπτεται εκ νέου το Κάιρο για την τριμερή Ελλάδα - Κύπρος - Αίγυπτος. Επομένως είμαστε σε συνεχή συνεργασία και χαιρόμαι που υπάρχει ένα εθνικό consensus, μια εθνική συναίνεση ως προς τη συνεργασία με αυτές τις χώρες για θέματα ενεργειακά. Ελπίζω η ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ να μην το τινάξει στον αέρα. Ποτέ δεν ξέρεις τι μπορεί να συμβεί.

Ερχομαι στα περιβαλλοντικά ζητήματα. Σχέδιο της Κυβέρνησης για απολιγνιτοποίηση. Κυρίες και κύριοι, έχω μερδευτεί λίγο με τις τοποθετήσεις των συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ. Άλλοι φάνηκε να θέλουν μια πολύ γρήγορη πορεία απολιγνιτοποίησης, άλλοι θέλουν να πάμε με το φρένο. Εν πάση περιπτώσει, αυτά είναι δικά σας θέματα και θα τα συζητήσετε στις εσωτερικές σας διαδικασίες. Συμβαίνουν αυτά με τις αντιπολιτεύσεις.

Εκείνο το οποίο σίγουρα είναι σχέδιο της Κυβέρνησης είναι αυτό το οποίο παρουσίασε ο Πρωθυπουργός, ο οποίος είπε ότι δικό μας σχέδιο είναι να πάμε σε απολιγνιτοποίηση μέχρι το 2028. Είναι ένα φιλόδοξο σχέδιο, το οποίο θα συνδυαστεί με το εθνικό σχέδιο για την ενέργεια και το κλίμα.

Προφανώς, θα λάβουμε υπ' όψιν την ενεργειακή ασφάλεια της χώρας -δεν μπορούμε να κάνουμε και διαφορετικά- τις εξελίξεις σε σχέση με την αποθήκευση ενέργειας, γιατί πριν από δέκα χρόνια αυτό ήταν όνειρο απατηλό σε σχέση με τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ενώ τώρα πια δεν είναι. Επομένως, καθώς ο κόσμος εξελίσσεται, θέλουμε να το παρακολουθούμε.

Το σχέδιό μας-γιατί και γι' αυτό υπήρξαν αναφορές- για την ενέργεια και το κλίμα, το οποίο θα υποβληθεί τον Δεκέμβριο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, θα έχει πάρει σάρκα και οστά μέχρι τα τέλη Νοεμβρίου. Επομένως, θα συνηγορούσα στους συναδέλφους της αντιπολίτευσης, ιδιαίτερα του ΣΥΡΙΖΑ, να είναι κάπως εγκρατές σε αυτό, τουλάχιστον προς το παρόν. Διότι μπορούν να περιμένουν τη δημοσίευση του σχεδίου και να κάνουν τα σχόλιά τους.

Ένα πράγμα μπορώ να σας πω, δεδομένου ότι μιλήσατε κατ'

επανάληψη για το περιβάλλον, ότι το δικό μας εθνικό σχέδιο για την ενέργεια και το κλίμα θα είναι πιο φιλόδοξο περιβαλλοντικά απ' ό,τι ήταν το δικό σας. Και εδώ είμαστε να κάνουμε τις σχετικές συγκρίσεις. Επαναλαμβάνω ότι το 2030 ο στόχος μας είναι η χώρα να καλύπτει κατά 35% τις ανάγκες της συνολικά από τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Και δεν αντέχω στον πειρασμό να μην αναφέρω ότι κουνάτε το δάχτυλο σε μια Κυβέρνηση δύομισι μηνών για το περιβάλλον, για την Κορώνεια ας πούμε, όταν έχουμε πάει αυτούς τους δύομισι μήνες κι εγώ και ο γενικός γραμματέας και μαζί και χωριστά, όταν είστε η Κυβέρνηση που χειρίστηκε όπως χειρίστηκε τη μεγάλη οικολογική και ανθρωπιστική καταστροφή στο Μάτι, όταν είστε η Κυβέρνηση που χειρίστηκε με τον τρόπο που χειρίστηκε και το ναυάγιο του «ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ» στον Σαρωνικό, για να αναφερθώ μόνο σε αυτά τα δύο περιστατικά. Στη θέση σας θα ήμουν πιο εγκρατής, αλλά ο καθένας τοποθετείται για τον εαυτό του και οι πολίτες κρίνουν.

Κι έρχομαι και στο περιβόητο ζήτημα των ΕΛΠΕ. Όλα ήταν μια χαρά στα ΕΛΠΕ. Αναγνωρίζω ότι τα ΕΛΠΕ είχαν κερδοφορία, βεβαίως συνδεόμενη με τον κύκλο του πετρελαίου, με τις εξελίξεις στο πετρέλαιο διεθνώς. Το ξέρουν όλοι όσοι ασχολούνται με την αγορά των πετρελαιοειδών. Αλλά εγώ θέλω να μπω λίγο στη λογική τη δική σας.

Αφού ήταν τέλεια τα πάντα στα Ελληνικά Πετρέλαια, γιατί αποφασίσατε πριν από δύο χρόνια, αν δεν απατώμαι, να αλλάξετε τον κ. Στεργιούλη τον οποίο εσείς τοποθετήσατε και στη θέση του, και να βάλατε ως αναπληρωτή διευθύνοντα σύμβουλο τον κ. Σιάμισι, τον οποίο απλώς εμείς από αναπληρωτή διευθύνοντα σύμβουλο τον κάναμε διευθύνοντα σύμβουλο. Καλό είναι γενικά, επειδή γνωρίζομαστε σε αυτό τον τόπο, να είστε κάπως πιο προσεκτικοί στις τοποθετήσεις αυτές.

Μας ρωτήσατε, επίσης -και μάλιστα μετ' επιτάσεως και κατ' επανάληψη- γιατί πουλάτε τα ΕΛΠΕ, εσείς της Νέας Δημοκρατίας». Μα, να ρωτάτε τους εαυτούς σας, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί πήγατε να πουλήσετε εσείς και γιατί μέχρι τον Ιούνιο -το κατέθεσα στα Πρακτικά- είχατε συμφωνήσει με τους πιστωτές, με τους δανειστές, να προχωρήσει η ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ.

Λοιπόν, σε λάθος διεύθυνση κάνετε τις ερωτήσεις. Να κοιταχτείτε στον πολιτικό σας «καθρέπτη» και να ρωτήσετε τους εαυτούς σας γιατί επιμείνατε σε αυτή τη γραμμή μέχρι και έναν μήνα πριν από τις εκλογές. Γι' αυτό. Ακολουθούμε τη δική σας πολιτική.

Μας ρωτάτε, επίσης, γιατί ο κ. Μητσοτάκης είπε ότι εξετάζουμε όλες τις εκδοχές για την πρόσθετη ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ. Μα, γιατί αυτό συμφωνήσατε εσείς τον Ιούνιο του 2019, εσείς μετά την αποτυχία της προηγούμενης προσπάθειας ιδιωτικοποίησης.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Εσείς τι λέτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Αποτυπώνεται στην τρίτη έκθεση εν πάση περιπτώσει της μεταμνημονιακής εποπτείας -την κατέθεσα στα Πρακτικά- όπου το λέτε εσείς. Ο κ. Μητσοτάκης κατά λέξη αναφέρθηκε σε αυτό που εσείς έχετε συμφωνήσει και για το οποίο σήμερα μας επιτίθεστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ: Εσείς θέλετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Καμιά φορά διερωτώμαι: Από το πρωί όλα αυτά που ζω τα ζω πραγματικά ή τα ονειρεύομαι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ: Εσείς θέλετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Είναι συζήτηση αυτή κανονική στη Βουλή των Ελλήνων μεταξύ ανθρώπων που σέβονται την υπογραφή τους και τις δεσμεύσεις τους μέχρι πριν από μερικούς μήνες; Και καλά, αλλάζετε θέση. Πείτε ότι αλλάζετε θέση. Δεν είναι ανάγκη να επιτίθεστε σε εμένα, στον Κυριάκο Μητσοτάκη και στη Νέα Δημοκρατία για την αλλαγή θέσεων. Βρείτε τα μεταξύ σας, κάντε μια θαρραλέα αυτοκριτική, πείτε εν πάση περιπτώσει «λάθος κάναμε σε σχέση με τα ΕΛΠΕ ή σε σχέση δεν ξέρω με τι». Πείτε το στον κόσμο. Νομίζω ότι θα το εκτιμήσει περισσότερο από το να στρίβετε δι' επιθέσεων προς τη Νέα Δημοκρατία. Τι είναι αυτό;

Πάντως, σοβαρό δεν είναι.

Επίσης, θέλω κάποιος από εσάς -σας το έθεσα και το πρωί- να μου απαντήσει: Αφού θέλετε τα ΕΛΠΕ παντού και μάλιστα με τη μετοχική σύνθεση που έχουν σήμερα, 45% Pan-European και 35% δημόσιο, αφού θέλετε τα ΕΛΠΕ παντού παρόντα, πανταχού παρόντα, γιατί στην Αιτωλοακαρνανία η δική σας κυβέρνηση έφερε εδώ προς κύρωση σύμβαση με «REPSOL» και «ENERGEAN», μια ισπανική εταιρεία και μια ελληνική ιδιωτική εταιρεία 100%; Γιατί εκεί δεν σας ενόχλησε και το φέρατε προς κύρωση; Γιατί; Αν θέλετε, σταματώ να μου δώσετε μια εξήγηση ειδικά γι' αυτό.

Κάτι παρόμοιο κάνετε και στα Γιάννενα, που είπα προηγουμένως να κάνω και μια τεχνική διόρθωση, ότι έχει φύγει τελείως η «ENERGEAN», έχει περιορίσει τη συμμετοχή της, αλλά πάντως φέρατε και εκεί τη διόρθωση, υπογράψατε την τροποποίηση της σύμβασης και είναι πάλι «REPSOL» και «ENERGEAN».

Τι είναι αυτά, λοιπόν και γιατί τα κάνετε στους εαυτούς σας; Τέλος πάντων, δικαίωμά σας.

Κλείνω με δύο υστερόγραφα. Το ένα έχει να κάνει με την «Ολυμπιακή» πολύ σύντομα και το άλλο, επίσης σύντομα, με τη ΔΕΗ.

Ως προς την «Ολυμπιακή», αν δεν σας άρεσε η ρύθμιση που εμείς κάναμε για την «Ολυμπιακή», ήσασταν τεσσεράμισι χρόνια κυβέρνηση και μάλιστα έναν χρόνο μας είπατε ότι ήσασταν και χωρίς μνημόνιο. Θα μπορούσατε να φέρετε μια νέα «Ολυμπιακή». Αν κατηγορείτε εμάς, εμένα, κατηγορείτε τον εαυτό σας.

Εν πάση περιπτώσει, είμαι προσωπικά περήφανος γι' αυτό το οποίο έγινε σε σχέση με την «Ολυμπιακή», διότι οι Έλληνες φορολογούμενοι πλήρωναν 400 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο για να καλύπτουν τις ζημιές της «Ολυμπιακής» όλα τα τελευταία χρόνια, ενώ τώρα το ελληνικό δημόσιο εισπράττει κάθε χρόνο σε φόρους και ασφαλιστικές εισφορές από τον χώρο των αερομεταφορών 250 εκατομμύρια ευρώ. Αυτή είναι η αποτίμηση της παρέμβασης στην «Ολυμπιακή» και δεν αμφισβητείται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όση μικροκομματική διάθεση και να δείχνετε.

Κλείνω με τη ΔΕΗ. Είπατε ότι προφανώς από χόμπι εμείς το καλοκαίρι ήρθαμε και πήραμε μέτρα για τη ΔΕΗ σε σχέση με τα τιμολόγια. Δεν είχαμε πώς να περάσουμε το καλοκαίρι μας και στοχοποιήσαμε τη ΔΕΗ, δεν μας ένοιαζε η ΔΕΠΑ ή οποιαδήποτε άλλη εταιρεία και ξαφνικά κάτι μας έπιασε με τη ΔΕΗ και ήρθαμε και αυξήσαμε αχρειάστα τα τιμολόγια.

Σας διαβάζω, λοιπόν, εδώ μια έκθεση που έγινε επί των ημερών σας και θα την καταθέσω και στα Πρακτικά, για να δούμε πόσο αχρειάστα ήταν όλα αυτά. Είναι η έκθεση του ορκωτού ελεγκτή τον περασμένο Απρίλιο, που είχε τοποθετηθεί από τη διοίκηση Παναγιωτάκη κατά τους νόμους και τις προβλέψεις της κεφαλαιαγοράς.

Λέει, λοιπόν, η έκθεση του ορκωτού ελεγκτή τον περασμένο Απρίλιο: «Με βάση τις εκτιμήσεις της διοίκησης -Παναγιωτάκη δηλαδή- οι ανωτέρω συνθήκες, οι οποίες αναμένεται να συνεχιστούν κατά τη διάρκεια των επόμενων δώδεκα μηνών μεμονωμένα, αλλά και στο σύνολό τους, μαζί με άλλα θέματα, όπως αυτά περιγράφονται στη σημείωση 3.1, υποδηλώνουν την ύπαρξη ουσιώδους αβεβαιότητας, η οποία ενδεχομένως θα εγείρει σημαντική αμφιβολία σχετικά με τη δυνατότητα της εταιρείας και του ομίλου να συνεχίσουν τη δραστηριότητά τους.»

Η γνώμη μας δεν τροποποιείται σε σχέση με το θέμα αυτό. Αυτή ήταν η κατάσταση και γι' αυτόν τον λόγο πήραμε αυτά τα έκτακτα μέτρα. Καταθέτω την έκθεση του ορκωτού ελεγκτή στα Πρακτικά της Βουλής και να μην νομίζετε ότι είμαστε χομπίστες των μέτρων και των τιμολογίων.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Φέρατε τη ΔΕΗ στο παραπέντε της χρεοκοπίας. Πήραμε αυτά τα μέτρα του καλοκαιριού και γι' αυτό βγήκε την περασμένη εβδομάδα η νέα έκθεση του ορκωτού ελεγκτή που λέει ότι πλέον, λόγω της λήψεως αυτών των δήθεν αχρειάστων μέτρων, η ΔΕΗ πια πέρασε από αυτή τη δύσκολη φάση, από το φάσμα της χρεοκοπίας. Προφανώς δεν είναι σε παραδεισένιο τοπίο, αλλά δεν

αντιμετωπίζει πλέον τα προβλήματα που εσείς μας κληροδοτήσατε. Αυτά για να ξέρετε ακόμα μια φορά ότι στη ΔΕΗ δεν είστε κατηγοροί, είστε κατηγορούμενοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ: Κύριε Υπουργέ, όμως δεν είπατε τι έγινε.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Έχω κι άλλη τοποθέτηση μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε συνάδελφε, θα απαντήσει η κ. Ξενογιαννακοπούλου εάν θέλει.

Εισερχόμεθα τώρα στον κύκλο των συζητήσεων των δευτερολογιών των εισηγητών και των ειδικών αγορητών.

Θα δώσω τον λόγο πρώτα με την ανοχή σας, κύριοι συνάδελφοι, στον κ. Καραθανασόπουλο, ο οποίος έχει ένα σοβαρό λόγο και πρέπει να φύγει και στη συνέχεια θα μιλήσετε όλοι, δεν υπάρχει θέμα.

Ελάτε, κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ολοκληρώνοντας τέλος πάντων αυτή τη συζήτηση εκ μέρους του ΚΚΕ σημειώνουμε τα εξής:

Πρώτον, οι συμβάσεις αυτές είναι συμβάσεις παραχώρησης ορυκτού πλούτου. Η παραχώρηση αυτή γίνεται για να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα των πολυεθνικών, για το κέρδος τους και όχι για να ικανοποιηθούν οι εγχώριες, αλλά και λαϊκές ανάγκες. Έχουμε να κάνουμε με σκανδαλώδεις και ληστρικές συμβάσεις, οι οποίες είναι κομμένες και ραμμένες στις ανάγκες και στα μέτρα των πολυεθνικών. Η όποια κρατική παρέμβαση είναι απλά και μόνο στο να διενεργεί διαγωνισμούς και να μοιράζει οικόπεδα. Καμμία άλλη παρέμβαση επί της ουσίας δεν υπάρχει κρατική, γιατί όλα είναι στην προαίρεση αυτών στους οποίους έχουν παραχωρηθεί οι έρευνες και η εκμετάλλευση. Έτσι λοιπόν, τόσο η έρευνα όσο και η εκμετάλλευση είναι στους ίδιους.

Δεύτερον, ο έλεγχος του κράτους, όσον αφορά τα αποτελέσματα της έρευνας, είναι τυπικός, είναι με βάση τα στοιχεία που δίνουν οι ίδιες οι εταιρίες, όπως θέλουν να τα παρουσιάσουν αυτά και άρα καταλαβαίνουμε πολύ καλά ότι δεν μπορεί να έχει γνώση ούτε να αποκτήσει τεχνογνωσία ο όποιος κρατικός μηχανισμός όσον αφορά την έρευνα και την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων.

Έτσι, λοιπόν, και η αξία και το τίμημα είναι «άνθρακες ο θησαυρός», κύριε Υπουργέ, γιατί ακριβώς μιλάμε για παραχώρηση κοιτασμάτων άγνωστης αξίας, δεν έχει κανείς αποτιμήσει την αξία των κοιτασμάτων επιστημονικά, εφόσον υπάρχουν αυτά, ποια είναι, πρώτον.

Δεύτερον, θα αποδεχθείτε ό,τι στοιχεία σας εμφανίσουν για την περιεκτικότητα ή μη και την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων. Άρα δηλαδή, η όποια διάθεση είναι στην καλή τους πρόθεση, στην καλή τους προαίρεση.

Το τρίτο στοιχείο το οποίο εκδηλώνει ότι είναι «άνθρακες ο θησαυρός» είναι ότι επί της ουσίας ι θα φορολογείτε; Τον όποιο τζίρο έχουν από τη διάθεση μη επεξεργασμένων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά –το ξέρετε και εσείς καλά, το ξέρονε και όλοι σε αυτήν εδώ την Αίθουσα- για τις τριγωνικές συναλλαγές που γίνονται, για τις σχέσεις θυγατρικής-μητρικής και τις υπόλοιπες θυγατρικές, άρα το κατά πόσο θα κρύβουν –και μπορούν να κρύβουν- τα οικονομικά τους στοιχεία.

Τέταρτο στοιχείο, έχουμε εκμετάλλευση. Η όποια εκμετάλλευση κοιτασμάτων θα είναι στη λογική της σπατάλης των υπαρκτών κοιτασμάτων γιατί θα προσπαθήσουν να πάρουν αυτό το οποίο είναι το πιο κερδοφόρο κομμάτι, άρα λοιπόν έχουμε σπατάλη πόρων.

Και βεβαίως το πέμπτον είναι οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Γιατί ακριβώς στις όποιες μελέτες δεν υπάρχει το ζήτημα της διαρροής και πώς θα αντιμετωπίζονται τα τοξικά απόβλητα. Τι θα γίνει σε περίπτωση ατυχήματος μεγάλης έκτασης; Δεν έχουν γίνει μικροζωνικές μελέτες για το πού θα εγκατασταθούν και εάν μπορούν να εγκατασταθούν με βάση τον θαλάσσιο χωροταξικό σχεδιασμό και ούτε βεβαίως η υπόθεση των βομβών απειληλούτισμένου ουρανού έχει ληφθεί υπ' όψιν, που είναι στο Ιόνιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έτσι λοιπόν αποτελεί παραμύθι –κατά τη γνώμη μας– ότι διασφαλίζονται τα κυριαρχικά μας δικαιώματα με αυτές τις συμβάσεις. Είναι σαν να λέμε ότι βάλουμε τον λύκο να φυλάει τα πρόβατα, γιατί εάν έτσι ήταν τα πράγματα, τότε την Κύπρο που έχει ανακηρύξει και ΑΟΖ θα έπρεπε να την είχαν προστατέψει οι Αμερικάνοι και οι Γάλλοι που έχουν και εκεί πλατφόρμες από τις τουρκικές παραβιάσεις με τα τουρκικά γεωτρήσιμα και τις γεωτρήσεις που έκαναν οι Τούρκοι εκεί.

Αντίθετα, οι συμβάσεις αυτές θα μετατρέψουν τη χώρα μας σε μαγνήτη συγκρούσεων μέσα στο πλαίσιο των σφοδρότατων ανταγωνισμών που εξελίσσονται στο πλαίσιο της ανατολικής Μεσογείου. Βεβαίως αυτές οι συμβάσεις γίνονται σε συνθήκες απελευθέρωσης της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και ιδιωτικοποιήσεων.

Ως κόμμα –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– είμαστε υπέρ της αξιοποίησης κάθε πηγής ενέργειας, γιατί ακριβώς δεν θέλουμε να γίνουμε πολιτικοί πλασιέδες επιμέρους επιχειρηματικών συμφερόντων, ποιο είναι με τις ΑΠΕ, ποιο είναι με τα ορυκτά καύσιμα και ποιο με τα υπόλοιπα, γιατί το ζήτημα δεν είναι η πηγή ως πηγή, αλλά είναι πώς την αξιοποιείς και για ποιον σκοπό την αξιοποιείς.

Απ' αυτήν την άποψη, σε συνθήκες καπιταλισμού ο μόνος λόγος που την αξιοποιούν είναι για λογαριασμό του κέρδους και όχι για την προστασία του περιβάλλοντος και βλέπουμε πολύ καλά τι έχει συμβεί με τις ανεμογεννήτριες στους ορεινούς όγκους της χώρας μας, την καταστροφή του περιβάλλοντος που υπάρχει εκεί, την αλλαγή του φυσικού και ζωικού βασιλείου στις περιοχές που έχουν εγκατασταθεί οι ανεμογεννήτριες. Στο κάτω-κάτω, το 90% των ανεμογεννητριών που εγκαθίστανται στη χώρα μας προέρχονται από τρεις πολυεθνικές που ουσιαστικά είναι και οι τρεις γαλλικών και γερμανικών συμφερόντων.

Έτσι, λοιπόν, εμείς λέμε ότι στο πλαίσιο της κοινωνικής ιδιοκτησίας μπορεί να αξιοποιηθεί το σύνολο των ενεργειακών πηγών της χώρας μας, και ορυκτών και ανανεώσιμων και μικρών υδροηλεκτρικών, για τις οποίες δεν μιλάει κανένα άλλο κόμμα. Με αυτόν τον τρόπο θα υπάρχει απεξάρτηση από εισαγόμενα καύσιμα, ευστάθεια στο σύστημα, επάρκεια για να υπάρχει φθηνή ηλεκτρική ενέργεια για τις λαϊκές ανάγκες, αλλά και για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Απ' αυτήν την άποψη η γραμμή τού σήμερα είναι η γραμμή της σύγκρουσης. Απαντάμε και στον κ. Πολάκη που έθεσε το ερώτημα αυτό. Είναι η γραμμή της σύγκρουσης και της ανατροπής αυτού του συστήματος και όχι του συμβιβασμού, όπως έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ, και στην ουσία της υπηρέτησης του συστήματος και των επιχειρηματικών συμφερόντων.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο ειδικός αγορητής από την Ελληνική Λύση κ. Βιλιάρδος έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Κύριε Υπουργέ, τόσο στην επιτροπή όσο και σήμερα θέσαμε ορισμένες ερωτήσεις και δεν πήραμε κυριολεκτικά καμμία απάντηση.

Θα ξεκινήσω μόνο απ' αυτό που είπατε σήμερα, το οποίο είναι ακόμα μια ερώτηση για εμάς. Είπατε ότι τα έσοδα για το ελληνικό δημόσιο θα είναι 35%. Μέσα σ' αυτό το 35% είναι και οι φόροι; Δηλαδή έχετε υπολογίσει και τους φόρους μέσα στα έσοδα;

Μια άλλη ερώτησή μας ήταν γιατί περιλαμβάνονται τα χρηματοοικονομικά έξοδα στον υπολογισμό του συντελεστή r. Μ' αυτόν τον τρόπο εάν ο μισθωτής συναψει υψηλά δάνεια, μπορεί να μειώσει την κερδοφορία του –το γνωρίζετε– οπότε τα έσοδα του δημοσίου θα μειωθούν και αντίστοιχα θα μειωθούν και οι φόροι, άρα αυτό θα έπρεπε να ελέγχεται.

Το επόμενο είναι πώς και από ποιον ελέγχονται τα έξοδα του μισθωτή. Ούτε εδω πήραμε κάποια απάντηση. Γνωρίζετε ότι τα έξοδα αυτά μειώνουν την κερδοφορία και άρα τα έσοδα του δημοσίου.

Μια επόμενη ερώτησή μας ήταν η εξής: Ο συντελεστής φόρου είναι 20% για το κράτος και 5% για τις περιφέρειες. Εδώ ρωτήσαμε αν είναι δυνατό να μειωθεί κι άλλο ο συντελεστής, εάν μειωθεί η φορολογία γενικά για τις επιχειρήσεις στο μέλλον.

Επίσης, είχαμε αναφερθεί στα παραρτήματα ε', στ' και ζ' όπου υπάρχει πρόβλεψη για ασφαλιστικές εταιρείες, για τραπεζικές εγγυήσεις και για την υποστήριξη των θυγατρικών εκ μέρους των μητρικών. Εν τούτοις, είπαμε ότι δεν ορίζονται ρητά τα συγκεκριμένα θέματα. Έχουμε την άποψη, λοιπόν, ότι θα ήταν σωστό να αναφέρονται όλες οι εγγυήτριες εταιρείες, προκειμένου να διασφαλιστεί η σωστή εξέλιξη του έργου. Θα το κάνετε αυτό;

Είπαμε επίσης ότι στις συμβάσεις θα πρέπει να υπάρχει ένα ειδικό άρθρο σχετικά με το ποια διεθνής σύμβαση θα καλύπτει τους συμμεσθωτές σε περίπτωση μόλυνσης του περιβάλλοντος. Δεν πήραμε καμμία απάντηση.

Είχαμε αναφέρει για το άρθρο 2 ότι υπάρχουν με ακρίβεια τα στάδια των ερευνών και οι παρατάσεις. Ωστόσο δεν αναφέρονται πούθενά οι κυρώσεις, εάν οι συμμεσθωτές καταστούν εκπρόθεσμοι, ενώ δεν είναι η σωστή λύση η έκπτωσή τους από τη θέση τους. Απαιτούνται, λοιπόν, χρηματικές κυρώσεις και πρόστιμα. Θα τις προσθέσετε;

Τέλος, δεν θα ήθελα να συνεχίσω με περισσότερες ερωτήσεις που είχαμε κάνει και επίσης δεν πήραμε απάντηση. Θα αναφερθώ στη βασική μας αντίθεση, η οποία αφορά τις δύο συμβάσεις του Αιγαίου, δηλαδή στην Κρήτη. Είχαμε πει ότι συγκριτικά με τις υπόλοιπες συμβάσεις έχουν χαμηλότερες ελάχιστες δαπάνες, πολύ χαμηλότερες ελάχιστες δαπάνες. Με βάση τις συμβάσεις στον Πατράϊκό είχαμε υπολογίσει ότι οι ελάχιστες δαπάνες θα έπρεπε να είναι τουλάχιστον δέκα φορές υψηλότερες. Αντί 37,5 εκατομμύρια ευρώ που είναι για κάθε σύμβαση, θα έπρεπε να είναι τουλάχιστον 750 εκατομμύρια ευρώ και για τις δύο. Εδώ είχαμε την απορία γιατί υπάρχει αυτή η διαφορά και αν θα τη διορθώσετε στο μέλλον.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής από το Κίνημα Αλλαγής, ο κ. Γκόκας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επισημάνω τη σημασία της ενημέρωσης της συζήτησης και της κύρωσης από τη Βουλή των συμβάσεων αυτών, όπως καθιερώθηκε την περίοδο 2012-2014 με πρωτοβουλία τότε του ΠΑΣΟΚ. Αποδεικνύεται για άλλη μια φορά ότι είναι μια ευθύνη και αρμοδιότητα που πρέπει να ασκείται από το Κοινοβούλιο για την ενίσχυση της διαφάνειας των δημοσίων συμβάσεων και μάλιστα για όλες τις περιπτώσεις αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας. Αυτή η σημασία φάνηκε και στη συζήτηση στην επιτροπή, όπως φάνηκε και η αναγκαιότητα της ακρόασης των φορέων που κακώς δεν έγινε, παρότι το προτεيناμε, γιατί τα θέματα που προκύπτουν είναι πολλά. Υπάρχουν περιβαλλοντικές οργανώσεις, υπάρχουν οι τοπικές κοινωνίες, υπάρχουν φορείς που διατυπώνουν ερωτήματα. Θα μπορούσαν να είχαν διατυπωθεί, να έχει γίνει συζήτηση, διάλογος και να δοθούν απαντήσεις, διότι δεν πρέπει να δημιουργούμε εντυπώσεις ότι αποφεύγουμε μια τέτοια διαδικασία. Μπορεί η Κυβέρνηση να είχε τους λόγους της και αρνήθηκε αυτή τη διαδικασία, δεν υπήρξε όμως και από την πλευρά της Αντιπολίτευσης η ανάλογη υποστήριξη στην πρότασή μας.

Εμείς υποστηρίζουμε σταθερά ότι και αυτές οι συμβάσεις, όπως και οι προηγούμενες, αποτελούν ένα ακόμα βήμα για την αξιοποίηση του φυσικού πλούτου προς όφελος και της κοινωνίας και του δημοσίου συμφέροντος και της οικονομίας και του εθνικού συμφέροντος. Διαμορφώνουν μια νέα σημαντικά αναβαθμισμένη γεωπολιτική παρουσία της χώρας μας στο νέο ενεργειακό τοπίο της περιοχής της ανατολικής Μεσογείου.

Αναδείχθηκε επίσης από τη συζήτηση και από τις αναφορές του κυρίου Υπουργού η σπουδαιότητα του θεσμικού πλαισίου με τους νόμους του ΠΑΣΟΚ ή τους νόμους που θεσπίστηκαν με τη συμμετοχή του ΠΑΣΟΚ την περίοδο 2012-2014, με βασικό τον ν.2289/1995 και στη συνέχεια με τον ν.4162/2013, με τον οποίο θεσπίστηκε το Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης για το ασφαλιστικό σύστημα και ιδιαίτερα για τις νέες γενιές.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήσαμε το παράλογο της αυτοακρόασης που είναι ένας επεικής χαρακτηρισμός της απόφασης της υπογραφής του ΣΥΡΙΖΑ δέκα μέρες πριν τις εκλο-

γές, με αίολα επιχειρήματα και με μια ανευθυνότητα απέναντι σε ένα δικό τους έργο που συνιστά αποθέωση της υποκρισίας.

Κρύφτηκαν πίσω από μια υπόθεση που αφορά τα ΕΛΠΕ, για τα οποία οι ίδιοι δεσμεύτηκαν για 500 εκατομμύρια ευρώ έσοδα στο ΤΑΙΠΕΔ από την ιδιωτικοποίησή τους και όψιμα θυμήθηκαν ότι αυτό το πράγμα δεν είναι κάτι το οποίο θα ήθελαν να το σπυρίξουν. Αυτό, όμως, είναι ο ορισμός της υποκρισίας. Φυσικά για τα ΕΛΠΕ θα πρέπει να διαφυλάξουμε τον ρόλο τους στην ενεργειακή πολιτική σε σχέση με το δημόσιο συμφέρον.

Οριστικές απαντήσεις και ξεκαθάρσεις, κύριε Υπουργέ, δεν πήραμε, δεν ξεκαθαρίσατε το τοπίο. Περιμένουμε να δούμε από τις εξελίξεις πού θα οδηγηθούν τα πράγματα.

Κλείνοντας θέλω να πω δύο πράγματα για το πολύ ευαίσθητο ζήτημα της προστασίας και της διατήρησης του περιβάλλοντος. Κάναμε αναλυτικά προτάσεις, δεν θα ήθελα να επεκταθώ περισσότερο, οι οποίες αφορούν και στη φάση των ερευνών, αφορούν και στη φάση των εξορύξεων, αφορούν και τις προστατευόμενες περιοχές, αφορούν στους όποιους κανονισμούς, αφορούν στις θαλάσσιες περιοχές και δεν έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία.

Η πρότασή μας είναι ότι θα πρέπει να προβλέπονται και να υπάρχουν νομοθετήσεις, που να καλύπτουν τυχόν παραλείψεις και να επικαιροποιούν μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων, αλλά και να ενσωματώνουν νέα δεδομένα, νέες προδιαγραφές και νέους κανονισμούς.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει ο κ. Ζαχαριάδης, εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, είμαστε και πολλές ώρες εδώ.

Πραγματικά μερικά πράγματα μου κάνουν τρομερή εντύπωση. Το 2009 χρεοκοπήσατε τη χώρα, είχατε προηγουμένως χρεοκοπήσει τις ΔΕΚΟ, μετά ήλθατε, τη βυθίσατε σε ύφεση και έρχεστε και μας λέτε γιατί δεν φέραμε νέα «Ολυμπιακή». Από ένα σημείο και πέρα, έλεος! Μπορεί να είστε ευγενής άνθρωπος, ευπρεπής, αλλά δεν μπορείτε να λέτε μέσα στο Κοινοβούλιο χοντράδες. Και είναι χοντράδα αυτό, ιδίως όταν μιλάτε σε αυτή την παράταξη, που εκείνα τα χρόνια που εσείς κάνετε σπατάλες στη χώρα, έπαιρνε 4% και τα έθετε και τα υπογράμιζε!

Το δεύτερο στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ είναι η ΔΕΗ. Η αξιολόγηση στην οποία αναφέρατε, αναφέρεται στο πρώτο εξάμηνο. Αν δεν κάνω λάθος, κερδίσατε τις εκλογές στις 7 Ιουλίου. Έτσι δεν είναι; Εν πάση περιπτώσει, εμείς λέμε ότι είναι άχρηστες και αχρείαστες. Εσείς λέτε ότι είναι χρήσιμες και αναγκαίες.

Παραδέχεστε, κύριε Χατζηδάκη, σήμερα 1^η Οκτώβρη ότι έχουμε σημαντικές αυξήσεις στο ρεύμα, που πλήττουν τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα και τους φτωχούς και αδύναμους πολίτες ή επιμένετε στη γραμμή του καλοκαιριού, ότι δεν θα δει κανείς τίποτα, πράγμα το οποίο πέρασε και σε πολλά τηλεοπτικά δίκτυα;

Πάμε τώρα πάλι σε μια συζήτηση που την κάνουμε δέκα χρόνια, αλλά μπορεί να χρειαστεί να την κάνουμε κι άλλα δέκα χρόνια. Κύριε Υπουργέ, όταν έχουμε μνημόνιο -τουλάχιστον για μας-, υπάρχουν αναγκαστικές πολιτικές, τις οποίες δεν θέλαμε να κάνουμε, δεν πιστεύαμε ότι θέλουμε να τις κάνουμε, αλλά αναγκαστήκαμε να τις κάνουμε, διότι το μνημόνιο ήταν ένα στραγγαλισμός για την κοινωνία, για την οικονομία και τη δημοκρατία.

Κύριε Χατζηδάκη, η παράταξή σας όσα έκανε την περίοδο 2012-2015 τα ήθελε; Σας άρεσαν; Δηλαδή, κόβατε τις συντάξεις 40% και σας άρεσε αυτό το πράγμα; Ήταν η επιθυμία σας; Συν όλα τα υπόλοιπα, για να μην ξεχνιόμαστε. Εμείς λοιπόν, είχαμε πει -και το λέμε και τώρα- ότι ποτέ δεν αποδεχτήκαμε την ιδεολογική και την πολιτική πατρότητα των προγραμμάτων. Απορώ -γιατί είστε πολύ ευφυής- τι δεν καταλαβαίνετε!

Και επειδή γνωρίζετε τα πράγματα σε μεγάλο βάθος, μου κάνει εντύπωση πώς τα προσεγγίζετε. Πρόεδρος και Διευθύνων στα ΕΛΠΕ, μετά την αποχώρησή του κ. Στεργιούλη ήταν ο κ. Τσοτσόρος. Το θυμάστε, το ξέρετε αυτό πολύ καλά. Αναπληρωτής Διευθύνων ήταν ο κ. Σιάμισης. Ρωτώ τώρα: ένα σχήμα, το οποίο είχε επιτυχημένη διοίκηση στα ΕΛΠΕ και λόγω της συγκυρίας και της μη συγκυρίας είχε αυτά τα αποτελέσματα, εσείς γιατί το αλ-

λάξατε; Γιατί βάλατε τον κ. Σιάμιση με τον κ. Παπαθανασίου; Δηλαδή, ένας πρώην αποτυχημένος Υπουργός, που έγραφε σε βρώμικη χαρτοπετσέτα τα μέτρα για τη διάσωση της Ελλάδας, σύμφωνα με ρεπορτάζ και ντοκιμαντέρ των επόμενων χρόνων, ως αποτυχημένος πολιτευτής ήρθε στη διοίκηση των ΕΛΠΕ, στο κομματικό δικό σας κράτος το 2019 και μας λέτε για τις δικές μας ημέρες και τη δική μας περίοδο;

Εφόσον, λοιπόν, τα ΕΛΠΕ είχαν κερδοφορία, εφόσον αυτό το σήμα πήγαινε, με μικρές αλλαγές μπορούσε να το συνεχίσετε. Όχι! Θέλατε να βάλετε τους κομματικούς σας φίλους και τους κομματικούς εκλεκτούς! Όχι τίποτα άλλο, αλλά μου είπατε ότι αν και νέος άνθρωπος, κάνω παλαιοκομματικές προσεγγίσεις. Αυτά που κάνετε είναι παλαιοκομματικά, κύριε Χατζηδάκη και όχι ο τρόπος με τον οποίον μιλάω εγώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας για μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή τώρα πια δεν είμαστε στο τέταρτο μνημόνιο -ή εν πάση περιπτώσει αν είμαστε στο τέταρτο μνημόνιο, να το ακούσω από έναν κορυφαίο Υπουργό, όπως εσείς, από τον Πρωθυπουργό, από κάποιον- και επειδή η Κυβέρνηση παρέλαβε μία κερδοφόρα εταιρεία, εμείς σας καλούμε να μην την πουλήσετε. Είναι τόσο δύσκολο αυτό που σας λέμε; Είστε πραγματικά πολύ ευφείς άνθρωποι και λέτε από το πρωί ότι δεν καταλαβαίνετε. Τι δεν καταλαβαίνετε;

Εμείς κάναμε κάποιες συμβάσεις και κάποιες συμφωνίες, όπου κεντρικό ρόλο έπαιζαν τα Ελληνικά Πετρέλαια κι εσείς αυτό τώρα το θέτετε εν αμφιβόλω. Σας λέμε από το πρωί, πενήντα φορές το όνομα του επιχειρηματία που συνδέεται και με την επένδυση στο Ελληνικό -εγώ τουλάχιστον το έχω πει δέκα φορές-, και άκουσα και τις δυο δικές τοποθετήσεις σας και του εισηγητή σας και φοβάστε να πείτε τη λέξη «Λάτσης».

Έχει, λοιπόν, σχέση η ιστορία στα ΕΛΠΕ, αυτό το πέπλο αδιαφάνειας, με τη χρηματοδότηση του έργου και την εκκίνηση της επένδυσης στο Ελληνικό, όπως διαμορφώνεται μετά την αποχώρηση των ξένων επενδυτών, ναι ή όχι; Δεν είναι τόσο δύσκολο. Θέλετε να σας το κάνουμε και σε γραπτή ερώτηση, σε επίκαιρη ερώτηση; Όπως θέλετε να σας το κάνουμε.

Με βάση αυτό λοιπόν και επειδή υπάρχει και το θέμα της κλιματικής αλλαγής και φέρατε το σχέδιο και είστε ένας άνθρωπος που είστε θετικός στον διάλογο με τις απόψεις σας, με τα επιχειρήματά σας μακάρι το σχέδιο να είναι πιο προωθημένο για τα κλιματικά και περιβαλλοντικά ζητήματα. Δεν χρειάζεται για όλα τα ζητήματα να τσακωνόμαστε.

Εμείς εδώ είμαστε να τα συζητήσουμε και τα γενικά και τα επιμέρους, αλλά σε αυτό το θέμα για λόγους απολύτως προφανείς και απολύτως κατανοητούς τοποθετούμαστε στο «παρών».

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τον λόγο έχει τώρα ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Σενετάκης.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πραγματικά ήρθαμε εδώ να επιχειρήσουμε να κάνουμε μία σοβαρή κουβέντα για τέσσερις σημαντικές συμβάσεις, τις οποίες καλούμαστε να κυρώσουμε σήμερα.

Αντ' αυτού είδαμε μία μάχη της Αριστεράς, είδαμε τον ΣΥΡΙΖΑ να ψάχνει τον εαυτό του, είδαμε μία διαμάχη, μια φοβικότητα μήπως και το ΜέΡΑ25 αρχίσει να του παίρνει την πελατεία και έχουμε πάλι τα ίδια.

Θα είχε νόημα να δευτερολογήσω και να ξαναφέρω επιχειρήματα στο τραπέζι, αλλά εδώ βλέπετε ότι η λογική έχει χαθεί. Και όπως είπα και ο Υπουργός αναρωτιόμαστε για αυτό που ζούμε εδώ μέσα, οι άνθρωποι ψάχνουν να βρουν τους εαυτούς τους και κάνουμε αυτή την κουβέντα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Δηλαδή, εμείς να απολογούμαστε για αυτά τα οποία οι ίδιοι υπέγραψαν κατηγορούμενοι από αυτούς που έχουν υπογράψει! Δηλαδή, εδώ έχουμε τρελαθεί εντελώς, δεν το συζητάμε αυτό που προσπαθούμε!

Οπότε θέλω να θέσω ξανά τα ερωτήματα, αλλά αναρωτιέμαι: έχει νόημα; Δηλαδή, τώρα καταλάβατε την κλιματική αλλαγή; Από τον Ιούνιο που την υπογράφατε η κατάσταση έχει τόσο πολύ επιδεινωθεί;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Τα ΕΛΠΕ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Μιλάτε για τα ΕΛΠΕ, μιλάτε και για τον Λάτση. Ήρθε ο κ. Πολάκης και μίλησε για τον Λάτση, 49% των ΕΛΠΕ δεν έχει ο Λάτσης;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: 47%.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Δηλαδή, ξεπουλούσατε τότε τα πετρέλαια στον Λάτση και εμείς ξεπουλάμε το Ελληνικό στον Λάτση; Διαλέξετε πού ξεπουλάμε, τι κάνουμε για να καταλάβουμε τι γίνεται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Παντού τα πάντα.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Εφόσον εμείς θέλουμε να ξεπουλήσουμε στον κ. Λάτση, εσείς ξεπουλήσατε τα πετρέλαια στον κ. Λάτση. Δηλαδή, δεν μπορεί να μην έχουμε μία λογική συνέπεια αυτών που λέμε εδώ πέρα.

Ως εκ τούτου, κύριε Πρόεδρε, δεν έχω κάτι να προσθέσω στον διάλογο, καθότι δεν γίνεται διάλογος με επιχειρήματα. Εδώ είναι η μάχη της επικοινωνίας να δει και τι θα κάνει η Αριστερά με τον αυτό της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Έχουμε από ό,τι βλέπω δύο Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και μετά θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός.

Ορίστε, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ σε τρία σημεία. Το πρώτο αφορά τον κύριο Υπουργό και αφορά και την Κυβέρνηση. Βγήκε χθες το βράδυ μία Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, υπάρχουν και θέματα της ΔΕΗ μέσα. Και εδώ θέλω να εκφράσουμε μία πολύ μεγάλη απορία: Με ανοιχτή τη Βουλή, σε πλήρη λειτουργία, γιατί να βγει, κύριε Υπουργέ, μία Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου; Έχει μέσα ρυθμίσεις για την παράταση για τα τέλη τα δημοτικά. Ο κ. Θεοδωρικάκος εδώ και δύο εβδομάδες το λέει αυτό, δεν μπορούσε να φέρει μία τροπολογία; Έχει μία σειρά ζητήματα, γιατί πρέπει να βγει Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου; Υπάρχει το ΦΠΑ, το καταλαβαίνω.

Όσον αφορά το «THOMAS COOK» και αυτό έχει μία εβδομάδα που έχει ανακοινωθεί. Υποτίθεται ότι μας μιλήσατε για το επιτελικό κράτος, για καλή νομοθέτηση. Πολύ κακή αρχή κάνατε.

Και βέβαια να πω και κάτι άλλο. Έχει μέσα μία ολόκληρη ρύθμιση για το ΚΕΘΕΑ που με κανέναν τρόπο δεν μπορούμε να θεωρήσουμε ότι είναι κάτι κατεπείγον. Έρχεστε στην ουσία και κάνετε μία κρατικοποίηση. Εδώ κάνετε κρατικοποίηση, γιατί θέλετε προφανώς να ελέγξετε τη λειτουργία και τις πρωτοβουλίες του ΚΕΘΕΑ, που τουλάχιστον αυτό θα μπορούσε να έκανε ένα ξεχωριστό σχέδιο νόμου.

Πραγματικά, θέλουμε να δηλώσουμε την πλήρη αντίθεσή μας με αυτήν τη διαδικασία και περιμένουμε και κάποιες εξηγήσεις.

Τώρα όσον αφορά τις τέσσερις συμβάσεις που συζητάμε σήμερα. Κατ' αρχάς, θα ήθελα να πω στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, στον αγαπητό συνάδελφο, ότι μάλλον δεν είναι πολύ καλά ενημερωμένος. Τον καλώ να διαβάσει λίγο την ιστορία των ΕΛΠΕ, γιατί όταν ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε κυβέρνηση το 2015, ήδη συμμετείχε ο κ. Λάτσης μέσα. Δεν ήταν κάτι που το επέβαλε ο ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Δεν διαφωνώ. Είπα ότι όταν υπογράψατε ήταν 49%.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Το αντίθετο μάλιστα. Μέχρι τότε η διοίκηση καθοριζόταν από την πλευρά του ιδιώτη. Με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έχουμε διοίκηση καθαρά από το δημόσιο. Και μάλιστα, αναφέραμε προηγουμένως και τη ζημία που είχαν τα ΕΛΠΕ και την κερδοφορία που έχουν σήμερα.

Εμείς δεν υπεκφεύγουμε. Εμείς λέμε ότι τα ΕΛΠΕ είναι ο βασικός πυλώνας, πάνω στον οποίο οικοδομήθηκαν αυτές οι συμβάσεις. Κι επειδή ο κ. Χατζηδόκης ακόμα δεν έχει πάρει σαφή θέση, αυτή η Κυβέρνηση τι πιστεύει για τα ΕΛΠΕ; Μας λέει συνέχεια, σιβυλλικά, «θα δούμε», «θα κάνουμε».

Κύριε Χατζηδόκη, η έκθεση στην οποία αναφέρατε τον Ιούνιο του 2019 να σας πω ότι ήταν προγενέστερη της υπογραφής των δύο συμβάσεων, η οποία έγινε όπως είπατε λίγες μέρες πριν τις εκλογές, όπου εκεί υπήρχε η σαφής δέσμευση για την εταιρεία holding με 51% του ελληνικού δημοσίου.

Άρα, λοιπόν, αυτό είναι η καλύτερη απόδειξη ότι οι θεσμοί δεν είχαν κανένα πρόβλημα, όπως λέτε. Ήταν μία παρατήρηση διαπραγματεύσιμη αυτή και πολύ περισσότερο, όπως είπε ο εισηγητής μας, εκτός των μνημονίων που είμαστε τώρα και δεν υπάρχει τέτοιο ζήτημα και τέτοιο πρόβλημα. Είναι δικό σας θέμα να καθορίσετε τη στάση σας.

Εμείς θεωρούμε ότι δεν είναι ένα παρεμπόδιον θέμα ούτε μία μικρή υποχρέωση όπως κάποιος άλλος, από άλλες πολιτικές δυνατότητες, εξέφρασαν στο Κοινοβούλιο. Για μας είναι κρίσιμο θέμα κατοχύρωσης δημοσίου συμφέροντος σε συμβάσεις οι οποίες είναι κρίσιμες.

Κλείνοντας, όσον αφορά την έκθεση που αναφέρατε, κι εγώ δεν θα κάνω δική προθέσεων, όπως είπε και ο Ζαχαριάδης. Να τη δούμε την έκθεση που θα φέρετε, το σχέδιο για την ενέργεια και για το κλίμα. Είπατε ότι θα τη φέρετε μέχρι το Δεκέμβριο. Εδώ είμαστε να συμβάλλουμε.

Θα ήθελα, όμως, να ρωτήσω, κύριε Χατζηδόκη: Γιατί προτρέπει η Κυβέρνησή σας και φέρνει έναν αναπτυξιακό νόμο, ο οποίος υπολείπεται από αυτές τις προθέσεις που εμείς, καλόπιστα, λέμε ότι εσείς υπηρετείτε, όπου πάει πίσω από δεσμεύσεις από τη Συμφωνία των Παρισίων και σίγουρα είναι ένας κοινωνικός οδοστρωτήρας;

Άρα λοιπόν, εδώ υπάρχει μία ανακολουθία, όσον αφορά τις προθέσεις της Κυβέρνησης και τη συνοχή της Κυβέρνησης και τη αξιοπιστία γι' αυτά που είπε ο κ. Μητσοτάκης στη Νέα Υόρκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Το λόγο έχει ο κ. Μπουκώρος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω την εντύπωση ότι το τελευταίο οκτώωρο ζούμε μία οξυμένη φάση πολιτικού διπολισμού του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν μπορώ να εξηγήσω διαφορετικά τη στάση που παρουσιάζει σήμερα το κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης. Ήρθαν εδώ να μας πουν, άσχετα με το τι υπογράψανε εκείνοι, να το αναστείλουμε, να το ακυρώσουμε εμείς, εφόσον τώρα είμαστε εκτός μνημονίων και υποτίθεται ότι μπορούμε να ακυρώνουμε συμφωνίες, να διαγράψουμε υπογραφές και ούτω καθεξής.

Θέλω να ρωτήσω τους παριστάμενους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ: Δεν ήταν πέρυσι 30 Αυγούστου 2018 που ο Πρωθυπουργός, εν χορδαίς και οργάνοις, ανακοίνωσε την έξοδο της χώρας από τα μνημόνια; Δεν είχαν, κατά συνέπεια, δέκα μήνες ολόκληρους στη διάθεσή τους να πάρουν πίσω τις υπογραφές τους, να ακυρώσουν τις συμφωνίες τους και πραγματικά να ασκήσουν εθνική πολιτική, όπως καμώνονται σήμερα ότι ασκούν; Είχαν όλο το χρόνο! Αυτό που δεν έκαναν οι ίδιοι δέκα ολόκληρους μήνες, ζητούν να το κάνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία για δικά τους πεπραγμένα, για δικές τους συμφωνίες, για δικές τους υπογραφές! Είναι αυτό υπεύθυνη πολιτική στάση;

Μας είπαν κάποιος ομιλητές του ΣΥΡΙΖΑ: «Πάρτε τα πίσω! Εύκολο είναι. Είμαστε εκτός μνημονίων». Και τους ερωτώ: Είναι εύκολο να πάρουμε πίσω και τη δημόσια περιουσία που εκχωρήσατε στο ΤΑΙΠΕΔ για ενενήντα εννιά ολόκληρα χρόνια;

Το συμπέρασμα το οποίο εξάγεται από τη σημερινή συζήτηση είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να προσέχει που βάζει την υπογραφή του. Σε διαφορετική περίπτωση, εκτίθεται. Και εκτίθεται ανεπανόρθωτα!

Άκουσα, κύριε Πρόεδρε, σήμερα πολλούς συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ εδώ να διαρρηγγύνουν, κυριολεκτικά, τα ματιά τους ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κάνει πολιτική υπέρ των πολυεθνικών και οι ίδιοι κάνουν εθνική πολιτική, ότι η Νέα Δημοκρατία τα δίνει όλα στις πολυεθνικές κι εκείνοι, προστατεύουν τα εθνικά συμφέροντα.

Θα σας πω μια μικρή σημερινή ιστορία, για να δούμε ποιος τα δίνει όλα στις πολυεθνικές. Σήμερα μόλις το Συμβούλιο Ελέγχου Επικοινωνίας δικαίωσε τρεις ελληνικές εταιρείες εμφιάλωσης, την εταιρεία «ΕΨΑ» από τον Βόλο, την εταιρεία «ΛΟΥΞ» από την Πάτρα και την εταιρεία «ΒΙΚΟΣ». Είχαν κάνει μια κοινή προσφυγή. Ξέρετε πού συνίσταται η δικαίωση των εταιρειών; Στο γεγονός ότι η κυβέρνηση σας τρεις μόλις μέρες πριν τις εκλογές, και πιο συγκεκριμένα η ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού, Ζορμπά-Στρατής, εκχώρησαν στην «COCA COLA» το δικαίωμα

της επικοινωνιακής εκμετάλλευσης, της απεικόνισης εθνικών συμβόλων, όπως ο Παρθενώνας, τα οποία ανήκουν στο ελληνικό δημόσιο σε αντίθεση με τα όσα προβλέπει το νομικό πλαίσιο, χωρίς κανένα αντάλλαγμα! Εκχωρήσατε, δηλαδή, τον Παρθενώνα στην «COCA COLA», προκειμένου να κάνει διαφήμιση και επικοινωνιακή πολιτική χωρίς κανένα αντάλλαγμα! Και σήμερα οι εταιρείες οι οποίες προσέφυγαν, δικαίωθηκαν. Και έρχεστε εδώ και φωνάζετε για την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας υπέρ των πολυεθνικών εταιρειών!

Αυτά, κυρίες και κύριοι, αποδεικνύουν τον μέγιστο βαθμό υποκρισίας που διακρίνει την αντιπολιτευτική τακτική του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι ευχή όλων μας να βρείτε τον βηματισμό σας. Γιατί –ξέρετε– αυτό που λέτε «πάρτε τα όλα πίσω και ακυρώστε τα», φανερώνει και τις ενδόμυχες σκέψεις σας. Διότι, εάν ακυρωθεί μία συμφωνία όπως ζητάτε σήμερα, ξέρετε ότι το ζήτημα της εξόρυξης υδρογονανθράκων θα καθυστερήσει και τρία και τέσσερα και πέντε και δέκα χρόνια ακόμα.

Εάν αυτό είναι που επιθυμείτε, εάν επιθυμείτε να μπαχαλοποιήσετε τα πάντα και την ενεργειακή πολιτική και όλες τις πολιτικές που εκπονεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, να γνωρίζετε ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει ισχυρή εντολή και με την πολιτική που εφαρμόζει μετά τις εκλογές, αυξάνει και δεν μειώνει το πολιτικό της κεφάλαιο. Ματαιοπονείτε, λοιπόν, και αποκαλύπτεστε καθημερινά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Τελειώσαμε και με τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κ. Χατζηδάκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Με ρώτησε ο εισηγητής της Ελληνικής Λύσης για διάφορες τεχνικές πτυχές της σύμβασης. Κανονικά θα έπρεπε να πω να ρωτήσετε τον ΣΥΡΙΖΑ, διότι ο ΣΥΡΙΖΑ την υπέγραψε. Ξέρετε, όμως, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα δηλώνει «παρών».

Άρα, λοιπόν, εγώ εκπροσωπώντας τον ΣΥΡΙΖΑ –ελπίζω, χωρίς να σας προσβάλλω!– θα ήθελα να πω γι' αυτήν την σύμβαση του ΣΥΡΙΖΑ, της οποίας εισηγούμαι την υπερψήφιση, ότι είναι μία καλή σύμβαση. Και μακάρι ο ΣΥΡΙΖΑ να έφερνε τέτοιου είδους συμβάσεις και τέτοιου είδους νομοσχέδια γενικότερα στη Βουλή.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΙΟΣ: Είπαμε, έκανε ένα καλό!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ένα καλό έκανε, το ξέχασε και αυτό! Το παρατάει και αυτό έκθετο.

Εν πάση περιπτώσει, θέλω να σας πω –πέραν των απαντήσεων που έδωσα προηγουμένως και στον κ. Καραθανασόπουλο και σε άλλους για τα άρθρα 4 και 5– ότι εάν δείτε ενδελεχέστερα τη σύμβαση, θα δείτε πως υπάρχουν απαντήσεις εκεί. Για τα περιβαλλοντικά, δηλαδή, για τις εγγυήσεις που υπάρχουν σε σχέση με το περιβάλλον και σε σχέση με τη ευθύνη των εταιρειών είναι το άρθρο 12. Στο άρθρο 12 όλα αυτά προσδιορίζονται.

Επίσης, σε σχέση με το πώς προσδιορίζονται τα έξοδα των εταιρειών και όλα τα υπόλοιπα λογιστικά, υπάρχει το παράρτημα γ' των συμβάσεων. Το παράρτημα γ' αναφέρεται λεπτομερειακά σε όλα αυτά.

Και εν πάση περιπτώσει, εδώ δεν πρόκειται για μια ελληνική πατέντα. Και ο ΣΥΡΙΖΑ βασίστηκε σε αυτά που έκανε προηγουμένως ο κ. Μανιάτης και ο κ. Μανιάτης βασίστηκε σε αυτά γίνονται σε όλη την Ευρώπη, ιδίως –σας είπα– στην Νορβηγία. Δεν υπάρχει λόγος να προβληματιζόμαστε τόσο πολύ για ένα πράγμα, το οποίο υπάρχει για χρόνια στην πατρίδα μας και το οποίο ακολουθεί ένα ευρωπαϊκό και διεθνές μονοπάτι. Αυτή είναι η πρώτη παρατήρηση σε σχέση με τις εξορύξεις.

Όμως εδώ σήμερα η συζήτηση δεν είναι τόσο για τις εξορύξεις. Δευτερευόντως ήταν για τις εξορύξεις. Κυρίως ήταν για το διαβόητο ζήτημα των ΕΛΠΕ.

Για τα ΕΛΠΕ, λοιπόν, να επανέλθω σε σχέση με τον Πρόεδρο τους στο εξής. Τις εκτιμήσεις του κ. Ζαχαριάδη για τον καινούργιο Πρόεδρο των ΕΛΠΕ δεν τις συμμερίζονται οι αγορές και οι επενδυτές, διότι σύμφωνα με όλα όσα είπατε εσείς, κύριε Ζαχαριάδη, το πρωί –αλλά τα ξεχάσατε– τα ΕΛΠΕ, μετά την τοποθέτηση του νέου τους Προέδρου και την αναβάθμιση του αναπλη-

ρωτή διευθύνοντος συμβούλου επί των ημερών σας σε διευθύνοντα σύμβουλο επί των ημερών μας, μερικές ημέρες μετά βγήκαν για ομόλογο και κάλυψαν τρεις φορές τη ζήτηση. Επομένως δεν νομίζω ότι όλο αυτό το επιχειρημά σας αντανάκλα σε κάτι στην πορεία των ΕΛΠΕ επί Νέας Δημοκρατίας. Τα ΕΛΠΕ πάνε καλά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Αυτό σας είπα. Γι' αυτό να τα κρατήσετε δημόσια, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Επίσης, θέλω να σημειώσω ότι μου κάνουν εντύπωση τα επιχειρήματά σας για το Ελληνικό. Μια στιγμή. Εδώ είστε σαν τον δολοφόνο που επιστρέφει στον τόπο του εγκλήματος. Το άφησα μία φορά, το άφησα δύο φορές στις τοποθετήσεις μου. Ε, δεν θα το αφήσω την τρίτη φορά.

Με συγχωρείτε, στο Ελληνικό εσείς ήσασταν απέναντι, διαδηλώνατε, κάνατε καταλήψεις στην τότε, την προμνημονιακή μορφή του ΣΥΡΙΖΑ. Ήσασταν απολύτως αντίθετοι. Μέχρι που εδώ, σε αυτήν εδώ την Αίθουσα –εδώ ήμουν– ήρθε η Κυβέρνησή σας το καλοκαίρι του 2016 και είπε «αλλάξαμε τη σύμβαση του Ελληνικού και πλέον θα προχωρήσουμε μπροστά, διότι την τροποποιήσαμε ουσιαστικά». Εμείς την ψηφίσαμε. Δεν κάναμε αυτό που κάνατε εσείς σήμερα, δηλαδή παρότι ήταν δική σας σύμβαση, την ψηφίσαμε. Και περιμέναμε να μπουν οι μπουλντόζες.

Μας είχε πει τότε ο αρμόδιος Υπουργός ότι οι μπουλντόζες θα έμπαιναν τον Σεπτέμβριο του 2017. Εσείς το είπατε, δεν σας βάλαμε εμείς να το πείτε. Οι δηλώσεις αυτές είναι καταγεγραμμένες. Πέρασε ο Σεπτέμβρης του 2017, πέρασε ο Σεπτέμβρης του 2018, ήρθαν οι εκλογές, οι μπουλντόζες δεν μπήκαν και αυτές τις ημέρες κάνουμε συνεχείς προσπάθειες για να λυθούν όλα τα εκκρεμή διαδικαστικά θέματα, που είναι παραπάνω από αυτά που φανταζόμασταν, προκειμένου να ξεκινήσει η επένδυση. Και η επένδυση θα ξεκινήσει κανονικά και όχι συριζαϊκά, με τις διαβεβαιώσεις που δίνατε εσείς κατά καιρούς.

Τώρα δεν καταλαβαίνω ποιο είναι το πρόβλημά σας. Μας επιτίθεστε διότι συνεργαζόμαστε με τον επενδυτή; Μα, τρία χρόνια συνεργαζόσασταν και εσείς! Ήταν καλός ο επενδυτής όταν συνεργαζόσασταν εσείς και έγινε κακός τώρα που χάσατε τις εκλογές και προσπαθούμε εμείς να ξεμπελοκάρουμε την υπόθεση; Δεν μπορού να παρακολουθήσω τους συλλογισμούς σας.

Και καλό είναι να κάνετε λιγότερους συλλογισμούς όχι τόσο για να μην κουράζετε εμάς, αλλά για να μην εκθέτετε τους εαυτούς σας. Δηλαδή σε ορισμένα πράγματα δεν έχετε πολύ σταθερή βάση για να πατήσετε διαχρονικά.

Αυτή η Κυβέρνηση δεν είναι αλάθητη ούτε θα είναι αλάθητη. Εντοπίζω τα πραγματικά της λάθη και μην προσπαθείτε να κάνετε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση και να εκθέτετε τους εαυτούς σας.

Και επίσης, για τη ΔΕΗ διάβασα την έκθεση της «Ernst & Young». Η προηγούμενη διοίκηση την είχε τοποθετήσει. Δεν ήταν έκθεση μόνο για το παρελθόν. Με βάση το παρελθόν κοιτάει την προοπτική της εταιρείας και έλεγε τον Απρίλιο ότι για τους επόμενους δώδεκα μήνες δεν τα βλέπουμε καλά. Μπορεί η εταιρεία να έχει θέμα βιωσιμότητας. Το λέω με δικά μου λόγια, αλλά αυτό έλεγε μέσα. Και ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο πήραμε τα αχρείαστα μέτρα. Και ξαναβγήκε τώρα στις 24 του μηνός η «Ernst & Young» και λέει ότι η εταιρεία δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα που αντιμετώπιζε προηγουμένως.

Ξαναλέω δεν πάμε σε μια βάση παραδεισένια, αλλά αυτή ήταν η ΔΕΗ επί ΣΥΡΙΖΑ –την περιγράφεη η «Ernst & Young»– αυτή είναι η ΔΕΗ επί Νέας Δημοκρατίας. Έχουμε ακόμη μεγάλη ανηφόρα, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία. Όμως καλό είναι να συνηνομάσουμε μεταξύ μας για την κατάσταση την οποία μας παραδώσατε. Μην κάνετε τους εισαγγελείς από εκεί και πέρα.

Και κλείνω με μια τοποθέτηση για να μην ξεχάσω την παρατήρηση της κ. Ξενογιαννακοπούλου, σε σχέση με τη χθεσινή Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου.

Το κάναμε, διότι δεν υπήρχε το κατάλληλο νομοσχέδιο στη Βουλή. Το διυπουργικό αναπτυξιακό νομοσχέδιο καθυστέρησε μερικές μέρες. Υπήρχαν μερικά επείγοντα θέματα, όπως είναι, ας πούμε, η κατάργηση των δημοπρασιών ΝΟΜΕ που εσείς θεσπίσατε και ζημίωσαν τη ΔΕΗ με 600 εκατομμύρια. Είναι επείγον

να τις καταργήσουμε, προκειμένου να μην γίνει η δημοπρασία ΝΟΜΕ που έχει προγραμματιστεί για τα μέσα Οκτωβρίου.

Και ακριβώς διαλέξαμε αυτή τη μέθοδο της Πράξεως Νομοθετικού Περιεχομένου, διότι θεωρήσαμε συγκριτικά ότι θα ήταν λιγότερο θετικό, θα ήταν αρνητικότερο -δεν το κάνουμε με ευχαρίστηση να φέρνουμε Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου- να φέρναμε τη ρύθμιση στο σημερινό νομοσχέδιο. Διότι, παρ' ότι στη Βουλή αυτό ήταν μια πρακτική επί πολλά χρόνια, το ίδιο το Σύνταγμα μάς λέει ότι απαγορεύεται στην κύρωση διεθνών συμβάσεων να έχουμε άσχετες διατάξεις.

Για να σεβαστούμε, λοιπόν, το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής, φέραμε αυτή τη ρύθμιση, που σίγουρα είναι συνταγματική και σίγουρα υπόκειται στην κρίση της Βουλής. Έτσι λειτουργήσαμε και στο θέμα με το Μάτι και τους πληγέντες εκεί. Φέραμε την κύρωση στη Βουλή και ψηφίστηκε. Έτσι θα λειτουργήσουμε και εδώ. Αυτή είναι η εξήγηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι ο Βουλευτής κ. Άγγελος Συρίγος ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό στις 2 Οκτωβρίου 2019. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας:

1. Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της εταιρείας «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή 10, Ιόνιο Πέλαγος, Ελλάδα.

2. Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών «Repsol Exploracion S.A.» και «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη

θαλάσσια περιοχή «Ιόνιο», Δυτική Ελλάδα.

3. Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών «Total E&P Greece B.V.», «ΕκxonMobil Exploration and Production Greece (Crete) B.V.» και «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή «Νοτιοδυτικά Κρήτης», Ελλάδα.

4. Κύρωση της Σύμβασης Μίσθωσης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των εταιρειών «Total E&P Greece B.V.», «ΕκxonMobil Exploration and Production Greece (Crete) B.V.» και «Ελληνικά Πετρέλαια Ανώνυμη Εταιρεία» για την παραχώρηση του δικαιώματος έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή «Δυτικά Κρήτης» Ελλάδα.

Έχει υποβληθεί, όπως σας ανέφερα πριν από λίγο, αίτηση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας από Βουλευτές του ΚΚΕ, καθώς και από Βουλευτές του ΜέΡΑ25. Το ΜέΡΑ25 δεν έχει τον απαραίτητο αριθμό Βουλευτών. Συνεπώς δεν εισάγεται η αίτησή τους για ονομαστική ψηφοφορία, παρά μόνο των Βουλευτών του ΚΚΕ, η οποία θα διεξαχθεί την Πέμπτη 3 Οκτωβρίου 2019.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 18.17' λύεται η συνεδρίαση για την Πέμπτη 3 Οκτωβρίου 2019 και ώρα 09.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων, β) νομοθετική εργασία, ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας και γ) συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 62 του Συντάγματος και τα άρθρα 43Α και 83 του Κανονισμού της Βουλής για τις αιτήσεις άρσης ασυλίας των Βουλευτών κυρίων Κωνσταντίνου Κυρανάκη, Διονυσίου Χατζηδάκη και Ανδρέα Λοβέρδου, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη που θα διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ